

Pavle Simović

OTKRIVENJE ŽIVOTA I APOKALIPSA SMRTI

Naziv:
Otkrivenje života i apokalipsa smrti

Autor:
Pavle Simović

Izdavač:
Institut za izučavanje religije
www.religija.me

Dizajn korica i priprema za štampu:
Pavle Simović

Štampa:
„Donat Graf“ Beograd

Četvrto izdanje, 2024. godine

CIP – Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-696-08-5
COBISS.CG-ID 31947536

Sadržaj

Uvod	7
Istorijski kontekst	7
Autor knjige Otkrivenja	7
Tumačenje Otkrivenja	9
Šta je Plan spasenja	10
Otkrivenje kao otvorena knjiga	12
Struktura Otkrivenja	13
Blagoslov za one koji proučavaju i drže se Božjeg otkrivenja	14
1. Poruke skupštinama u Maloj Aziji	17
Predstavljanje Autora objave	17
Dan Gospodnjji	18
Nebeska realnost	19
Ključevi od smrti i hada	19
Objašnjenje simbola	20
Sedam skupština pozvanih	20
Poruka skupštini u Efesu	22
Poruka skupštini u Smirni	24
Poruka skupštini u Pergamu	26
Poruka skupštini u Tijatiru	28
Poruka skupštini u Sardu	30
Poruka skupštini u Filadelfiji	30
Poruka skupštini u Laodikeji	32
Sedam poruka skupštinama u Maloj Aziji kao razdoblja u hrišćanskoj istoriji	35
Upoređivanje specifičnih pozitivnih i negativnih karakteristika četiri skupštine koje će dočekati Hristov drugi dolazak	38
2. Sedam pečata	41
Svitak zapečaćen sa sedam pečata	43
Otvaranje prvog pečata	44
Drugi pečat	46
Treći pečat	46
Četvrti pečat	47
Peti pečat	48
Šesti pečat	49
Sedmi pečat	50
3. Četiri anđela i pečaćenje 144.000	52
Karakterologija 144.000 zapečaćenih	53
Simbolika broja 12	58

Veza između 144.000 zapečaćenih i troandeoske poruke iz Otkrivenja 14. glava	59
Ko su 144.000 zapečaćenih na spasenje?	61
4. Sedam truba	64
Kadioni oltar i molitve	64
Šta predstavljaju trube?	65
Prva truba	68
Druga truba	69
Treća truba	70
Četvrta truba	71
Peta truba	71
Šesta truba	73
Sedma truba	76
5. Moćni anđeo i sedam gromova	78
Kraj vremenskih proročanstva	80
Šta predstavljaju sedam gromova?	81
Vrijeme za prorokovanje se nastavlja	81
Mjerenje Božjeg hrama	82
6. Dva svjedoka i proročanstvo o 1260 dana	87
Jedna značajna paralela između Danila i Otkrivenja	89
Identitet Dva svjedoka	90
Dva svjedoka ubijena pa oživljavaju	91
Uzdizanje Biblije	94
7. Žena i Aždaja	95
Ko je Aždaja?	95
Sedam glava i deset rogova Aždaje	98
Rat na Nebu	98
Surovost Aždaje okreće se protiv Božjeg naroda	101
Ostatak sjemena Ženina	102
8. Zvijeri iz mora i zemlje, Lik zvijeri i 666	104
Zvijer ranjena	105
Obožavanje Sotone	106
Upozorenje Božje	107
Druga Zvijer iz zemlje	108
Govori kao Aždaja	108
Novi svjetski poredak i nova svjetska religija preko lika zvijerina	110
Šta je zapravo Žig zvijeri?	111
666	113
Istorijski dokazi papskog korišćenja titule VICARIUS FILII DEI	114
Jedno više razumijevanje ili zašto je 666 i broj Zvijeri (Sotone)	116
Trojedini bog sunca i 666	119

9. Poruke trojice anđela	120
Poruka prvog anđela	122
Poruka drugog anđela	124
Poruka trećeg anđela	127
Identifikacija Božjeg naroda – nosilaca poruka tri anđela	130
Teološko pojašnjenje: Vječni pakao?	132
Umrijeti u Gospodu	135
Hristov Drugi dolazak	136
10. Sedam poslednjih zala	137
Vremenski okvir	138
Šta se u periodu sedam zala događa sa Božjim narodom?	138
Svrha zala	139
Doslovna ili simbolična?	139
Prvo zlo	139
Drugo zlo	140
Treće zlo	141
Četvrti zlo	141
Peto zlo	142
Šesto zlo	142
Tri nečista duha i Armagedonska bitka	143
Sedmo zlo	146
11. Teološko pojašnjenje: Božji gnjev	148
Posljedice Božjeg gnjeva	150
Razlog postojanja Božjeg gnjeva	150
Nepristrasnost Božjeg gnjeva	150
Isključivost sotonskog i ljudskog gnjeva	151
12. Bludnica na Zvijeri	152
Anđeo objašnjava	155
Kirka i crkva	156
Sedam glava i deset rogov protumačeni	157
„Ikona zvijerina“ i „Osmi kralj“	159
13. Pad duhovnog Vavilona	162
Šta predstavlja Vavilon?	163
Ponovljena objava o padu Vavilona	165
Poziv na izlazak	167
Vavilon prima platu prema svojim djelima	168
Radost mučenika, žrtava Vavilona	169
Istorijske paralele	170
Slavljenje Gospoda na Nebu zbog suda nad Bludnicom	172
14. Drugi Hristov dolazak	173

Svadba Janjetova	173
Jedini kome pripada obožavanje	174
Hristov drugi dolazak Otkrivenje opisuje u simbolima	175
On dolazi kao Kralj	177
Posebna kazna za glavne protagoniste obmane poslednjeg vremena	177
Planeta zemlja ostaje razorena i pusta	179
15. Teološko pojašnjenje: Lažni mir	180
Lažni mir prethodi Drugom Hristovom dolasku	181
Različite teorije i očekivanja o Mesiji – Spasitelju	184
Duhovno prosvjetljenje i vjera u Riječ Božju kao jedina zaštita	185
Božji scenario nasuprot satanskoj obmani	186
16. Milenijum i Revizioni sud	187
Kraj antitipskog Dana pomirenja i Sotona	187
Osnovna učenja o milenijumu	191
Događaji u početku milenijuma	192
Prikaz događaja za vrijeme milenijuma	195
Teološko značenje milenijuma	198
17. Treći Hristov dolazak, drugo uskrsenje i Izvršni sud	198
Događaji na kraju milenijuma	198
Napad izbezumljenih očajnika na Novi Jerusalim	198
Sud sa velikog bijelog prestola	199
Druga smrt znači prestanak postojanja, zbogom životu zavijek	202
18. Obnovljena Zemlja i Novi Jerusalim	204
Božji presto preseljen na Zemlju	206
Rijeka života koja teče od Božjeg prestola	206
Simbolički opis Novog Jerusalima	207
Ko pobijedi, imaće sve ove blagoslove	210
Profil izgubljenih	210
19. Koliko je blizu Hristov dolazak?	212
Vrijeme je blizu	212
Odrednice i znaci poslednjeg vremena	214
Sa dolaskom Gospodnjim stiže i plata	220
Profil spasenih	222
Vrijeme kad je kasno za promjenu	225
Opasnost od zloupotrebe proročke riječi	225
Voda života	226
Božja obećanja o vječnom životu	229
O autoru	234

Uvod

Istorijski kontekst

Knjigu Otkrivenje (na grčkom „Apokalipsis“) napisao je apostol Jovan, rođen otprilike u prvoj deceniji nove ere, jedan od najbližih Hristovih učenika (Jovan 13:23; 20:2) koji je prisustvovao svim bitnim događajima u Isusovoj misiji, raspeću i uskrsenju. Nakon Hristovog uznesenja, Jovan je nastavio da živi i propovijeda kao vjerni Gospodnji svjedok, hrabro „pijući iz čaše“ koja mu je dodijeljena (vidi Djela 4:20; ref. Matej 20:20-23). On je djelovao u Jerusalimu vjerovatno sve do opsade od strane rimskog vojskovođe Tita, kada je grad razoren a hram praktično sravnjen sa zemljom. Još u vrijeme kralja Heroda Agripe I pogubljen je njegov brat Jakov (vidi Djela 12:1, 2), tako da je samo jedan od sinova Zebedijevih, ili, kako ih je Isus nazvao, „Sinova groma“ (Marko 3:17), nastavio svoje svjedočanstvo.

Nakon toga raspoloživi dokazi govore da je Jovan živio u Efesu, odakle je kao svjedok Gospodnji bio prognan na ostrvo Patmos u Egejskom moru, koje se nalazi stotinak kilometara južno od tog grada.

Bog je iskoristio Jovanovo izgnanstvo na tom ostrvu za naročito otkrivenje poslednjem preostalom direktnom Isusovom svjedoku. Istorijski, to je bilo u posljednjoj deceniji prvog vijeka, kada je Jovan imao skoro 90 godina. Progonstva hrišćana u vrijeme imperatora Tita Domicijana (51-96. n.e.) trajala su do 95. godine n.e. pa je vrlo moguće da je Jovan svoje pisanje Otkrivenja završio u Efesu. U tom gradu takođe je napisao Jevanđelje po Jovanu, kao i tri poslanice, uvrštene u kanon Novog Saveza.

Autor knjige Otkrivenja

„Otkrivenje Isusa Hrista, koje mu je dao Bog, da pokaže svojim slugama ono što će se uskoro dogoditi. Ion je to poslao i pokazao u znacima preko svog anđela svom sluzi Jovanu, koji je posvjedočio o riječi Božjoj i o svjedočanstvu Isusa Hrista – o svemu što je vido.“(Otkrivenje 1:1, 2)

Cijela Biblija je Božje otkrivenje čovječanstvu. Citirani odjeljak pokazuje na koji način se Božje otkrivenje daje čovjeku. Bog, dakle, ljudima govori preko svog

Sina, čijim posredstvom smo stvoreni i iskupljeni (vidi Jevrejima 1:1, 2). Jovanu se javio sam Hrist da bi mu otkrio istinu za vrijeme koje dolazi, a posebno za posljedak vremena i završne događaje Plana spasenja. Upravo zbog toga i najavljenih pošasti, pojma „apokalipsa“ je poprimio zlokobno značenje Božjih završnih sudova i prizora na zemlji u uslovima pobune.

Proročanstva su veoma važna iz tri osnovna razloga:

1) Daju nam uvid u istine koje potiče od Boga – Izvora svake istine. Bez božanskog otkrivenja istine, nikada ne bismo imali relevantne informacije o ključnim pitanjima ljudske egzistencije i sADBINE. Drugim riječima, bez posebne Božje intervencije, bili bismo osuđeni na dezinformacije, „podesnu istinu“ i beskrajni relativizam, koji odgovaraju čovjeku u njegovom palom stanju.

2) Omogućavaju nam uvid u buduće događaje i konačan ishod borbe između dobra i zla, uključujući i obećanje vječnog života na obnovljenoj Zemlji.

3) Služe kao jedno od najvećih svjedočanstava u validnost Biblije kao bogonadahnute objave čovječanstvu. „*Sjetite se prošlosti davne, da sam ja Bog, da nema drugog Boga i da niko nije kao ja; onaj koji kazuje od početka, ubuduće i od ranije ono što se još nije zabilo*,“ govoreći: *Moj savjet će se potvrditi i učiniću što želim.*“ (Isaija 46:9, 10)

Proročke vizije budućnosti moguće su zbog Božjeg sveznanja i predznanja. Zapazimo redosled prenošenja Božje objave: Bog Otac kao Izvor svega, vrhovni Autoritet, daje otkrivenje svom Sinu, Isusu Hristu, kao glavnom božanskom Kanalu, koji ima izvršnu funkciju u svemu, uključujući Plan spasenja (Kološanima 1:12-17; Efescima 1:4, 11). Sveti Pismo navodi neke eksplisitne tekstove koji potvđuju Isusove božanske ingerencije i djelovanje (Jovan 5:19-30; Matej 11:27; Otkrivenje 5:8,13; Jevrejima 1:1-13), što se implicitno provlači kroz cijelu Bibliju. On, zatim, preko anđela, službenog duha (vidi Jevrejima 1:13, 14; uporedi sa Otkrivenje 22:8, 9), prenosi objavu Jovanu. Ako ovome dodamo osvjeđene na osnovu propovijedanja Božjih slugu, dobili smo obrazac kako funkcioniše Božji plan širenja Riječi za čovječanstvo (vidi Rimljanima 10:17).

Kako je Gospod, Autor Otkrivenja, pokazao Jovanu, piscu ove knjige, scenario završnih događaja na zemlji? Riječima, znacima i simbolima, putem vizija.

Vizija je jedan od oblika komunikacije Boga sa čovjekom, gdje Bog daje vizuelne projekcije primaocu koji pod uticajem Duha svetog pada u specifični proročki zanos u budnom stanju (vidi 4. Mojsijeva 24:4; Danilo 8:18; Otkrivenje 1:10) ili u snu (Danilo 2:19; 4:5). U viziji izabranom ljudskom oruđu otkrivaju se Božje

namjere ili budući događaji putem poznatih (vidi 2. Mojsijeva 25:40; 4. Mojsijeva 8:1; Jevrejima 8:5) ili simboličnih predstava (1. Mojsijeva 28:10-17; Ezekiel 1; Danilo 2:19; 7:2, 7, 13, 15; 8:1-3; Otkrivenje 9:16). Bog koristi pojmove bliske ljudima da bi im prenio važne istine, kao što je činio i sam Isus, što znači da je sama poruka bitna, a ne nužno i slika kojom se ona prenosi (vidi Otkrivenje 12:1).

Vizije i proroštvo mogu biti predmet zloupotrebe drugog natprirodnog izvora: Sotone i palih anđela (vidi 5. Mojsijeva 13:1-5; Jeremija 40:14; Plač Jeremijin 2:14; Ezekiel 13:2-17; 2. Solunjanima 2:8-12).

Tumačenje Otkrivenja

Dakle, u vizijama Gospod predočava stvarnost čovjeku, ali sama vizija je simbolički prikaz, tako da je ne smijemo projektovati ili tumačiti doslovno. Često je vizija uprošćeni prikaz neke realnosti, ali isto tako može biti i ilustracija. U toj vrsti otkrivenja nalazimo i brojne realnosti, kao što su Nebesko Svetilište, skupštine pozvanih od Boga u Aziji, opis suda Božjeg, obnova planete zemlje i našeg univerzuma i sl. Na taj način Bog nas osvjedočava da Njegovo otkrivenje nije proizvod ljudske mašte ili neodređenih fantazija, koje možemo tumačiti po svom načinu. U Bibliji se nalaze ključevi za tumačenje proroštva i vizija. Nekad su oni dati neposredno, slično kao što je Hrist svojim učenicima objašnjavao značenje svojih priča odnosno parabola, a u pojedinim slučajevima moramo ih tražiti u drugim djelovima Božje Riječi.

Koja metoda je validna za tumačenje proročanstava kakva nalazimo u Otkrivenju? Izvjesno, to je *istoricizam* – iako ponekad podriven svakojakim senzacionalističkim, spekulativnim, kontradiktornim pristupima – pokazuje se kao najvjerodstojniji pristup biblijskoj apokaliptici. Vremenske oznake i indikatori usmjeravaju čitaoca na putovanju koje započinje u vremenu samog pisca i završava se u Božjem vječnom kraljevstvu. To takođe znači da su ovo proročanstva Božje volje i Božjeg predznanja, ne i uslovna, osim u dionicima gdje se ljudi pozivaju na pokajanje. Staza kojom nas istoricizam vodi ima svoj neprekidni kontinuitet, ponekad teže razumljiv i ne uvijek u hronološkom slijedu, ali nas uvijek sigurno vodi prema eshatološkom vrhuncu. Sledeća Isusova izjava Jovanu potvrđuje tačnost ove teze: „*Zato zapiši ono što si video i ono što se sada događa i ono što će se dogoditi posle ovoga.*“ (*Otkrivenje 1:19*)

Zašto svi ne mogu razumjeti Otkrivenje ili proročke spise u Bibliji? Najprije

zato jer ne žele biti povezani sa Autorom proročkih riječi, već nastoje da Božju Riječ iskoriste za dokazivanje svojih predrasuda i zabluda kojima robuju kao zegovornici laži ili vojnici svojih crkava. „*A ako je i pokrivena dobra vijest koju objavljujemo, pokrivena je onima koji odlaze u propast, onima kojima je bog ovog doba zaslijepio nevjernički um, da do njih ne prodre svjetlost slavne dobre vesti o Hristu, koji je Božje obliče. “*(2. Korinćanima 4:3, 4)

Ko može razumjeti? „*A on je rekao: Idi, Danilo, jer su ove riječi tajna i zapečaćene su do vremena kraja. Mnogi će se očistiti, ubijeliti i pročistiti. A zli će činiti zlo, i ko je god zao neće razumjeti; ali će razumjeti oni koji su razumni.*“ (Danilo 12:9, 10) O kakvoj vrsti razuma je ovdje riječ? „*Bog s neba gleda sinove ljudske, da vidi ima li koga da je razuman, traži li ko njega.*“ (Psalam 53:2) Razum dolazi od Boga, Izvora života. Nasuprot tome stoji „mudrost“ palog čovjeka. „*Teško onima koji su mudri u svojim očima i razumni sami pred sobom!*“ (Isaija 5:21)

Šta je Plan spasenja?

Bog ima svoj plan i svoje namjere. Knjigu Otkrivenje stoga treba posmatrati u kontekstu cjelokupne Božje objave, gdje Bog govori putem proročanstava.

Proročanstva u osnovi možemo podijeliti u tri grupe: i) proročanstva Božje volje (otkrivaju nam Plan spasenja ili glavne referentne tačke); ii) proročanstva Božjeg predznanja (utvrđuju i proširuju vizuru glavnih referentnih tački uz konsultovanje poznate istorije i projekcija budućnosti); i iii) uslovna proročanstva.

Plan spasenja podrazumijeva Božji odgovor na pobunu protiv Božjeg potretka života i autoriteta, kroz savjet Oca i Sina načinjen prije mjerljivih vremena (Titu 1:2; 2. Tim. 1:9). Dakle, Otac i Sin su preventivno djelovali u slučaju da se neko slobodno moralno biće pobuni, što se dogodilo prije stvaranja našeg univerzuma, kada je andeo najvišeg reda, Lucifer ili Svjetlonoša, pokrenuo pobunu, da bi je zatim prenio na našu planetu. Stoga je Plan spasenja aktiviran odmah po Padu u grijeh. Srž ovog Plana je da se jedino kvalifikovano Biće u svom tvorevini, jedinorođeni Sin Božji, ponudi kao zamjena i Posrednik za grešnika u svojstvu opštег Čovjeka, dajući tako ljudskom rodu priliku da živi i povrati prvobitni status. Bog tako stiče pravo da *usvojenjem* vrati zabludjele sinove i kćeri (Efescima 1:5).

Da bi lakše razumjeli kako se Plan spasenja odvija, tabelarno ćemo prikazati njegove ključne faze:

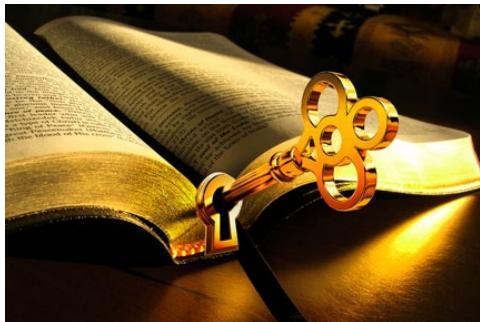
R.B.	OPIS FAZE PLANA SPASENJA	BIBLIJSKA REFERENCA
1.	Bog je napravio Plan spasenja prije mjerljivih vremena, za slučaj da neko slobodno moralno biće posgne za alternativnom opcijom „nezavisnosti“, otkazivanja poslušnosti Tvorcu i ustrojstvu održivosti života i univerzuma.	Titu 1:2; 2. Timoteju 1:9; Efescima 1:4; 1. Petrova 1:20.
2.	Sin Božji, kao Izvršni stvaralač (Kološanima 1:16, 17; Jovan 1:3), odlučio je da na sebe preuzme djelo pomirenja i spasenja, tako što će dobrovoljno uzeti prirodu palih stvorenja kao njihov opšti predstavnik (1. Korinćanima 15:45-50; Rimljanima 5:12, 19; Jevrejima 2:17; Filipljanima 2:7).	Jovan 3:13-17; 1. Korinćanima 15:47; Efescima 5:2; Galatima 2:20; Jovan 8:42; 10:17, 18.
3.	Plan spasenja aktiviran je odmah po Padu u grijeh, kao i uspostavljanje tipske službe i praznika koji su u detalje ukazivali na djelo Sina Božjeg – Mesije, kao i ulogu čovjeka u procesu spasenja. <i>Istoriski: prije oko 6200 godina</i>	1. Mojsijeva 3:15, 21; 1. Mojsijeva 4:3-5; 1. Mojsijeva 22. glava; 3. Mojsijeva 23. glava; Jevrejima 8:3-5; 9:1-7.
4.	Prvi Hristov dolazak, utjelovljenje, život Sina čovječjeg po Zakonu, posredničko preuzimanje grijeha čovječanstva i prva smrt Isusova na krstu – velika posrednička Žrtva. <i>Istoriski: 4. godine prije n.e. – 31. godine n.e.</i>	Jevangelja; Danilo 9:24-27.
5.	Ispunjnjem gore navedenog, Hrist se kvalifikovao za vršenje stvarne antitipske službe pomirenja kao naš Prvosveštenik u Nebeskoj originalnoj Svetinji. Time je prestala svrha zemaljske tipske službe i sveštenstva. <i>Istoriski: od 31. godine n.e.</i>	Jevrejima 9:11-28; Danilo 9:27; Kološanima 2:14-17.
6.	Prenošenje službe pomirenja u Svetinju nad svetnjama i ulazak u antitipski Dan pomirenja. Ovo odgovara posletku vremena ili Božjem istražnom sudu svom narodu, odnosno vremenu milosti. Istražni sud se u cijelosti odvija preko Hrista kao Prvosveštenika i Zastupnika (Jovan 5:24; 1. Jov. 1:2; Jevr. 7:24-27; 9:24). <i>Istoriski: od 1844. godine</i>	Danilo 7:9,10; 8:14; 1. Petrova 4:17; Jovan 5:24.

7.	Kraj službe pomirenja i prestanak vremena milosti, Hristov drugi dolazak, uskrsenje umrlih spasenih i preobražaj živih spasenih. Nepokajani zli će tom prilikom biti pobijeni slavom Hristovog dolaska i kataklizmičnim događajima na Zemlji. Zemlja ostaje pusta sa Sotonom i demonima kao jedinim stanovnicima koje Bog ograničava na planetu koju su usurpirali.	Danilo 12:1; Otkrivenje 19:11-21; Matej 25:31; Jovan 14:2, 3; 1. Solunjanima 4:16, 17; Isaija 24:1-6, 19, 20; Jeremija 4:23-28; Otkrivenje 20:1-3, 6.
8.	Spaseni se prenose na Nebo (Božje prebivalište), gdje slijedi reviziona faza suda, kada će svi spaseni imati priliku da se uvjere u Božju pravednost prilikom donošenja presude za život ili smrt.	1. Korinćanima 6:2, 3; Otkrivenje 20:4.
9.	Posle 1000 godina slijedi Treći Hristov dolazak, zajedno sa spasenima, i tada će, nakon uskrsenja nepokajnih mrtvih zlih, uslijediti Božji izvršni sud nad njima, Sotonom i demonima i biće kažnjeni ognjem, drugom, vječnom smrću.	Otkrivenje 20:5, 7-15.
10.	Obnova planete Zemlje i našeg univerzuma za svrhu prema prvobitnoj Božjoj namjeri predstavlja konačnu realizaciju Plana spasenja.	Otkrivenje 21. glava; Otkrivenje 22:1-5; 2. Petrova 3:13; Isaija 65:17-25; 1. Korinćanima 2:9.

Otkrivenje kao otvorena knjiga

Uglavnom zbog nepragačenja i nepoznavanja Plana spasenja, mnogi vide Otkrivenje kao zapečaćenu i zatvorenu knjigu čije tajne se ne mogu razumjeti. Drugi veliki problem su predrasude i pogrešna učenja crkava na koje se većina vjernika oslanja. Logično, što su crkve udaljenije u svojim učenjima od autoriteta Riječi Božje, to će biti veća konfuzija oko Otkrivenja. Iako ima određenih djelova čije potpuno razumijevanje pripada budućnosti, knjiga Otkrivenja korespondira sa knjigom proroka Danila, što znači da ona postaje posebni predmet pažnje i razumijevanja u posletku vremena tj. specifičnom eonu ili fazi Plana spasenja koja prethodi Drugom Hristovom dolasku (vidi Otkrivenje 22:10). Taj period je prepoznat kao antitipski Dan pomirenja ili vrijeme istražnog Božjeg suda ili

vrijeme milosti. O tome će biti više riječi u tumačenjima Otkrivenja koja će uslijediti.

Ilustracija 1: Otvorena knjiga

Dakle, Danilova vremenska proročanstva bila su zapečaćena do posletka vremena, tj. Bog je tada predvidio njihovo razumijevanje. Međutim, Otkrivenje nije zapečaćena knjiga, ali ona dobija na značaju ulaskom u posljedak. Stoga se mnoga njena proroštva najbolje razumiju iz te perspektive. Ovo je vrlo važno da znamo.

Ako bismo sumirali najvažnije stvari za proučavanje Otkrivenja, to bi mogli izložiti ovako: i) povjerenje u Boga; ii) najmanje osnovno teološko znanje; iii) pošten i otvoren pristup, uz molitvu Autoru da nam pomaže u razumijevanju proročkih riječi; iv) poštovanje načela da Pismo tumači samo sebe; v) korišćenje metode istoricizma, ili konkretno istorijske potvrde razvoja proročke panorame (vidi Jovan 13:19; Isaija 41:21-23, 26, 27; 44:6-8), što znači da moramo znati i istoriju; vi) sposobnost zapažanja i razlikovanja, kao i pravilne primjene biblijske terminologije; vii) osnovno poznavanje jezičke strukture.

Struktura Otkrivenja

Poznavaoci Biblije slažu se da je u pisanju Otkrivenja korištena tzv. hijazmička struktura. Taj pojam označava literarnu strukturu u kojoj se koriste simetrični obrasci koji naglašavaju određene koncepte. Tako Otkrivenje u osnovi možemo podijeliti na istorijsku i eshatološku polovinu.

Istorijsku polovinu čine: 1.1 Prolog (1:1-8); 2.1 Poruke pozvanima, 7 skupština u Maloj Aziji (1:10 do 3:22); 3.1 Sedam pečata (4:1 do 8:1); 4.1 Sedam truba (8:2 do 11:18); i 5.1 Veliku borbu između Hrista i Sotone (11:19 do 14:20). Eshatološku polovinu, dakle događaji koji pripadaju samom posletku, čine sledeći segmenti: 5.2 Sedam zala (15:1 do 16:21); 4.2 Pad Vavilona 17:1 do 19:10); 3.2 Milenijum (19:11 do 21:8), 2.2 Novi Jerusalim (19:2 do 21:9); i 1.2 Epilog (22:8-17).

Međutim, hijazmička struktura nije stroga, te stoga nema svrhe baviti se ne-potrebnim natezanjem simetrija i suprotnosti tamo gdje one ne postoje. Takođe, istorijski i eshatološki dio ne moraju biti egzaktno podijeljeni. Ali ova struktura

svakako nam može biti od velike pomoći u razumijevanju i tumačenju, pa čemo se radije držati nje i tematskih cjelina, umjesto tumačenja po poglavljima, iz prostog razloga što originalni biblijski tekst nije bio podijeljen na poglavlja i retke.

Blagoslov za one koji proučavaju i drže se Božjeg otkrivenja

„Srećan je onaj ko čita i oni koji čuju riječi ovog proroštva i koji drže ono što je u njemu napisano. Jer je vrijeme blizu.“ (Otkrivenje 1:3)¹

Kao što vidimo, Bog obećava blagoslov za one koje proučavaju i slušaju riječi proroštva u Otkrivenju, i koji poslušno drže tu objavu. Spremnost na poslušnost je od presudne važnosti u Božjem djelu.

Korak po korak, bavićemo se ključnim temama završne knjige odnosno Božje poruke ljudima u Bibliji.

---

¹ Svi biblijski citati uzeti su iz Biblije Novi revidirani prevod, ukoliko nije drugačije naznačeno.

STRUKTURA OTKRIVENJA

www.religija.me

Svjedočanstvo Isusovo (1:2, 11, 19)
Blagoslov onima koji čitaju (1:3)
Hristov dolazak (1:7)
Hrist kao Alfa i Omega (1:8)

Prolog (1:1-8)

Poruka skupštinama u Maloj Aziji (1:10 do 3:22)

Hrist među sedam svjetiljki (2:1)
Drvo života (2:1)
Otvorena vrata (3:8)
Hrist na prestolu svog Oca (3:21)
Novi Jerusalim se spušta sa Neba (3:12)
Hristov skri dolazak (3:11)

Sedam pečata
(4:1 do 8:1)

Nebo otvoreno (4:1)
Jahač na bijelom konju i jahači na obojenim konjima (6:2-8)
Duše mučenika ispod oltara traže sud (6:9,10)
Bijele haljine (6:11; 7:9-14)
Kraljevi i drugi traže da budu pobijeni (6:15,16)

Predstava iskupljenja zahvaljujući Hristu
(5:6-14)

24 starještine pjevaju novu pjesmu (5:9)
Dostojnost Iskupitelja (5:9)
Iskupljeni će biti iz svih naroda (5:9)
Oni će biti kraljevi i sveštenici Bogu (5:10)
Njihovo kraljevstvo biće obnovljena planeta Zemlja (5:10)

Sedam truba
(8:2 do 11:18)

Zemlja i more, riječi i izvori (8:7-11)
Sunc, mjesec i zvijezde (8:12)
Tama, bezdan, skakavci (9:1-11)
Rijeka Eufrat (9:13-21)
Jaki glasovi: kraljevstvo je Hristovo (11:15-18)

Velika borba
(11:19 do 14:20)

Žena obučena u bijelo (12:1, 2)
Ženino potomstvo drži Božje Upute (12:17)
Žena u pustinji (12:14)
Zvijer sa 7 glava i 10 rogova (12:3; 13:1)
Pali Vavilon (14:8)
Svjedočanstvo Isusovo (12:17)

Isus poslao svjedočanstvo (22:16)
Blagosloveni oni koji drže riječ (22:7)
Hristov skri dolazak (22:12, 20)
Hrist kao Alfa i Omega (22:13)

Epilog (22:8-17)

Hrist je vječna svjetiljka (21:23)
Drvo života (22:2)
Vrata koja se ne zatvaraju (21:25)
Presto Božji i Jagnjetov (22:1, 3)
Novi Jerusalim se spušta sa Neba (21:10)
Hristov skri dolazak (22:7)

Novi Jerusalim
(19:2 do 21:9)

Nebo otvoreno (19:11)
Jahač na bijelom konju praćen drugim jahačima na bijelim konjima (19:11-16)
Duše mučenika uskrasnute i dat im sud (20:4-6)
Bijele haljine (19:14)
Carevi i drugi pobijeni (19:17-21)

Milenijum
(19:11 do 21:8)

144.000 zapečaćenih (7:4-8)
Spaseni iz svih naroda slave pobjedu (7:9-10)
Svi se raduju pobjedi - anđeli, četiri živa bića i 24 starještine i slave Boga (7:11,12)
144.000 pjevaju novu pjesmu pobjede na nebeskom Cionu (14:1-15)

Realnost spasenja i proslava na Nebu
(7. glava i 14:1-5)

Zemlja i more, riječi i izvori (16:2-4)
Sunc (16:8, 9)
Tama u kraljevstvu zvijeri (16:10, 11)
Rijeka Eufrat (16:12, 16)
Jaki glas: Izvršeno je! (16:17-21)

Sedam poslednjih zala
(15:1 do 16:21)

Nakinđurena žena (17:4)
Njene čerke su bludnice (17:5)
Žena bludnica u pustinji (17:3)
Zvijer sa 7 glava i 10 rogova (17:3)
Pali Vavilon (18:2)
Svjedočanstvo Isusovo (19:10)

Pad Vavilona
(17:1 do 19:10)

Istorijska polovina

Eshatološka polovina

Glava 1. Poruke skupštinama u Maloj Aziji

Predstavljanje Autora objave

„Blagodat vam i mir od ‘Onoga koji jeste i koji je bio i koji dolazi,’ i od sedam duhova koji su ispred njegovog prestola, i od Isusa Hrista, koji je ‘Vjerni svjedok,’ ‘Prvjenac iz mrtvih’ i ‘Vladar nad zemaljskim kraljevima.’“ (Otkrivenje 1:4,5)

Blagodat – nezasluživa milost – i mir dolaze čitaocima i držaocima objave u knjizi Otkrivenja, iako ova objava sadrži scenario zastrašujućih događaja u budućnosti, sve do kraja pobune na planeti Zemlji i svršetka Plana spasenja. Kako je to moguće? Jer „Onaj koji jeste i koji je bio i koji će doći“ i Njegov Sin Isus Hrist, „Vjerni svjedok“ i „Prvjenac iz mrtvih“ su „Vladari nad zemaljskim kraljevima“ koji kontrolišu sve i preuzimaju konačnu odgovornost za stanje u kojem se nalazimo. I ne samo to, Gospod Isus nas je „oprao od naših grijeha krvlju svojom“ (Otkrivenje 1:5, drugi dio) i „i učinio nas kraljevima i sveštenicima Bogu“ (Otkrivenje 1:6; vidi takođe 2. Petrova 2:4-9; 2. Mojsijeva 19:5, 6). Stupanje u savez sa Bogom osnovni je preduslov za naš mir, vjeru i poslušnost. Jer čovječanstvo nije prepušteno samo sebi i svojim problemima. Gospod svakom ljudskom biću nudi čudesni Dar spasenja. Ali Dar je samo jedan i način na koji ga primamo takođe jedan. Ne možemo mi Izvoru i Darodavcu života postavljati uslove. Naši putevi, naše zamisli, želje, planovi svi imaju otklon od Božjeg puta, istine i života koji pravi naša pala priroda. Jedini način da krenemo stazom koja vodi u život je vjerom i poslušnošću Tvorcu i Iskupitelju. On od nas želi razumnu vjeru, pa nam je upravo iz tog razloga praktično sve izobilno darovao u svojoj Riječi – Bibliji – tako da nemamo izgovora. On nam je preko svojih slugu, kao što je bio Jovan, otkrio budućnost. Ali takva spoznaja nije presudna za naše opredjeljenje. Bog ne apeluje samo na razum, već želi oporaviti i oplemeniti svaki aspekt našeg bića, posebno ljubav (vidi Jovan 6:44; 3:16-21). Odbijanje primanja te Ljubavi biće kobno kad dođe i ugleda Ga svako oko, uključujući i one koji su učestvovali u raspeću. Jer od Njega je sve, On je Prvi i Poslednji (sveobuhvatni).

Krunu ispunjenja proročkih objave predstavljaće dolazak Gospodnji radi oslobođenja Njegovog naroda: „*Evo, dolazi s oblacima i vidjeće ga svako oko, čak*

i oni koji su ga proboli. I zbog njega će jadikovati sva zemaljska plemena.“(Otkrivenje 1:7)

„Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak, govori Gospod Bog, koji jeste i koji je bio i koji dolazi, Svemoćni.“(Otkrivenje 1:8)

Ovo predstavljanje je veoma interesantno iz nekoliko razloga. Prvo, iz uvodnog pozdrava u 4. stihu možemo zaključiti da se fraza „koji jeste i koji je bio i koji dolazi, Svemoćni“ odnosi na Boga Oca, jer se u 5. stihu Isus Hrist odvaja kao zasebna Ličnost. Ali pošto je Hrist, kao doslovni Sin Božji, božanski Kanal kroz koga se sve realizuje, On može biti Alfa i omega ili „početak i svršetak“ (vidi: Otk. 22:13). Bez obzira da li ove odrednice posmatramo u kontekstu Boga Oca ili Isusa Hrista, konotacije su da od Njih sve počinje i sve sa Njima završava. Ali Isus nikako ne može biti „Svemoćni“ (grčki: Pantokrator), već isključivo Bog Otac (uporedi sa 2. Korinćanima 6:18; Otkrivenje 4,8; 11,17; 15,3; 16,7.14; 19,6.15; 21,22), kao vrhovni suveren nad svima, uključujući i Hrista (1. Korinćanima 11:3).

Dan Gospodnji

„Ja, Jovan, vaš brat i drug u nevolji, i u kraljevstvu i istrajnosti u Isusu Hristu, bio sam na ostrvu zvanom Patmos za riječ Božju i svjedočanstvo Isusa Hrista. Bio sam u Duhu u Gospodnji dan, i iza sebe začuo snažan glas, poput zvuka trube, kako govori...“(Otkrivenje 1:9, 10)

Bog je u svojoj Riječi dao dragocjena obećanja onima koji drže i tvore Njegov Zakon. U Četvrtom uputu Dekaloga (2. Mojsijeva 20:8-11) On se predstavio čovječanstvu kao Tvorac (1. Mojsijeva 2:2, 3) i naveo svoju jurisdikciju. Stoga je Subota ili Šabat znak između Njega i Njegovog naroda, da bi ljudi znali ko ih posvećuje (vidi Ezekiel 20:12).

Jovanu je ovaj dan bio posebno dragocjen, dok je prognan radi „riječi i svjedočanstva Isusa Hrista“ boravio na ostrvu Patmos. Nije teško zamisliti ga kako se prisjeća života i rada sa Isusom i svih Božjih obećanja iz Pisma. On je u molitvi, slično kao Danilo nekoliko vjekova ranije (vidi Danilo 9. glava), tražio utjehu i posebnu milost od Boga, ne samo za sebe već i svoju braću sapatnike rasijane po zemljii nakon pustošenja Jerusalima. Jovan je sigurno tražio i odgovore na pitanja koja su ga mučila, za budućnost Božjeg naroda. I Gospod odgovara na njegovu molitvu uvodeći ga preko svog anđela u duhu kako bi mogao primiti objavu.

Nebeska realnost

Ilustracija 3: Jovan na ostrvu Patmos

Šta je Isus prvo želio da pokaže Jovanu? Kad se Jovan okrenuo da vidi Onog koji govoriti s njim, ugleđao je veličanstveni prizor Sina Čovječijeg u svom nebeskom sjaju, Onog koji se kvalifikovao svojim rođenjem u ljudskom obličju, životom savršene poslušnosti Zakonu, posredničkom smrću kao Otac čovječanstva, drugi Adam, i uskrsenjem da vrši stvarnu antitipsku službu po-

mirenja kao naš Prvosveštenik i Zastupnik pred Ocem. Tu službu On obavlja u Nebeskom Svetilištu (Otk. 2:1; vidi Jevrejima poslanicu). Međutim, početna vizija sadržala je samo one elemente koji su bili važni za poruke pozvanima u sedam gradova Male Azije, dok viđenja vezano za samu Svetinju slijede kasnije.

Veličanstvena pojava Sina Čovječijeg (Otkrivenje 1:12-16) među „sedam svi-jećnjaka“ sa „sedam zvijezda“ u ruci i „dvosjeklim mačem“ iz njegovih usta, ili viđenje slave Božje, djelovala je na Jovana (Otkrivenje 1:17) slično kao na neke druge velike proroke u prošlosti: Danila, Isaiju, Ezekiela...

Ključevi od smrti i hada

Gospod hrabri svog slugu, predstavlja se još jednom i ističe da je On sad Gospodar života, i da ima ključevi od smrti i hada. Smrt je suprotnost životu, to znamo, ali šta je „had“?

Ilustracija 4: Ključevi

Grčka riječ „hades“ pominje se 11 puta u Novom Savezu i odgovara hebrejskoj riječi „šeol“, koja se nalazi na 66 mesta u mazoret-skom tekstu, i odnosi se na podzemni svijet mrtvih, što simbolički predstavlja zajedničku grobnicu čovječanstva. Smrt i had su dakle sinonimi za mjesto gdje se, uslovno rečeno, nalazimo nakon gašenja bioloških funkcija ovog

tijela podložnog propadanju i smrti zbog grijeha (vidi 1. Korinćanima 15:53-57). Hrist, kao Prvjenac ili Prvina iz mrtvih, koji je doslovno umro kao Sin Čovječiji u ljudskom tijelu za grijehu svijeta (Otkrivenje 1:18), sada može posredovati za nas da i mi iskusimo istu pobjedu (vidi 1. Korinćanima 15:22, 23; Rimljanima 5:16-19)! Stoga je Isus Onaj koji ima „ključeve od smrti i hada“ da nas konačno osloboди robovanju smrti i podigne u vječni život koji i sam sada živi!

Objašnjenje simbola

Nakon naloga da zapiše šta je video, Gospod Jovanu počinje da objašnjava elemente viđene u viziji. „*Ovo je tajna sedam zvijezda koje si video u mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda predstavljaju anđele sedam skupština, a sedam svijećnjaka predstavljaju sedam skupština.*“ (Otkrivenje 1:20)

Ovo je obrazac kako biblijsko proroštvo objašnjava samo sebe, da bi se vjerni Božji narod sačuvao od zabluda i nagađanja.

Sedam zvijezda su predstavnici sedam skupština pozvanih iz svijeta od Boga. Anđeo je glasnik, nosilac poruke/istine od Boga, i to se takođe može odnositi na čovjeka. Sedam „zvijezda“ simbolično se nalaze u Hristovoj ruci, a oko Njega je „sedam svijećnjaka“, koje su pozvani u sedam skupština u Maloj Aziji. Ovo svjedoči o Hristovoj prisutnosti i brizi za Njegov narod (vidi Matej 28:20; Isaija 63:9).

Sedam skupština pozvanih

„*Ono što vidiš napiši u svitak i pošalji u sedam skupština koje su u Aziji: u Efes, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodikeju.*“ (Otkrivenje 1:11)

Treba znati da je na prostoru rimske provincije Azije postojalo više nego sedam hrišćanskih skupština. Pored pomenutih, Kolos se nalazio vrlo blizu Laodikeje, Milet (Djela 20:17-38) je bio najbliži Patmosu, a blizu Pergama nalazila se Troada (vidi mapu na sledećoj stranici). Oko porijekla imena „Azija“ ne postoji saglasnost među naučnicima, dok mnogi muslimani smatraju da je naziv potekao od drevne egipatske kraljice Azije koja je usvojila Mojsija.

To znači da je broj sedam u datim vizijama više korišćen simbolički nego za konkretnе poruke doslovnim hrišćanskim zajednicama u tim mjestima. Ovo sva-kako iz razloga što se poruke knjige Otkrivenja odnose na sve buduće hrišćane svih vjekova. Broj sedam je Božji broj punoće i savršenstva, i tom smislu treba

razumjeti i izraz „sedam duhova“ koji se nalaze ispred Božjeg prestola (Otkrivenje 1:4), najvjeroatnije kao savršenu diobu Duha svetog Božjeg i Hristovog koji se daruje vjernicima preko službe anđela.

Prvo pitanje koje nam se nameće je da li je Jovanu bio fizički izvodljiv ovaj zadatak. Dakle, apostol je dobio jasan zadatak da napiše viziju i objavu na svitku i pošalje ga u sedam skupština. Gdje su se one tačno nalazile?

Već smo rekli da se većina istorijskih izvora slažu da je centar Jovanovog djelovanja bio u Efesu, gdje je i nastavio svoj život nakon amnestije prognanih hrišćana 95. godine. Dakle, prvo mjesto gdje je Jovan trebao ići sa Božjom objavom je Efes, što je potpuno logično, kao što je logična i ruta, kružni put, odnosno redosled ostalih mjesta kada biste morali kao glasnik odnijeti kopije svitaka knjige Otkrivenja.

Ilustracija 5: Lokacije sedam zajednica pozvanih u rimskoj provinciji Aziji

Iako su poruke prije svega usmjerene na budućnost i svedemenske, Gospod ih šalje konkretnim destinacijama, skupštinama u azijskim gradovima tog vremena. Stoga uporedo moramo pratiti njihovo značenje tadašnjim i budućim hrišćanima kroz sve vjekove. Jer „*sve im se to događalo za primjer i napisano je za upozorenje (pouku) nama, koji živimo na kraju vjekova (eona).*“ (1. Korinćanima 11:10)

Poruka skupštini u Efesu

„Andelu skupštine u Efesu napiši: „Ovo govori onaj koji drži sedam zvijezda u desnici, onaj koji hoda među sedam zlatnih svijećnjaka: Znam tvoja djela, tvoj trud i istrajnost, i da ne možeš trpjeti zle ljude, da si iskušao one koji kažu da su apostoli, a nisu, i utvrdio si da su lažljivci. Istrajan si i trpio si zbog mog imena i nisi se umorio.“ (Otkrivenje 2:1-3)

Predstavljanje Hrista kao Onog koji „drži sedam zvijezda“ odnosi se na Njegovu brigu za Božji narod kroz sve vjekove. Hodanje među sedam zlatnih svijećnjaka simbolički označava mjesto gdje nas On zastupa, tj. nebesku Svetinju.

Gospod pohvaljuje revnost i istrajnost hrišćana u Efesu. Što su bliži svome Gospodu, oni sve oštire razlikuju dobro i zlo i mrze na zlo. Oni takođe čuvaju Riječ Božju od kvarenja preko lažnih učitelja i poslanika. Sam Jovan u svojoj poslanici savjetuje: „*Ljubazni! Ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svijet.*“ (1. Jovanova 4:1) Kako se to radi? Biblija otkriva fundamentalne istine s kojima nema nikakvog kompromisa. Uporedo s time odvija se Plan spasenja i vjernici slijede ono što možemo nazvati progresivnom istinom. Oboje je od ključne važnosti za zdravost naše vjere. I to su pozvani u Efesu dobro znali. Oni su primjenjivali Hristove pouke u praksi. Zato lažni poslanici nisu imali uspjeha među njima. To je bila odlika ranog apostolskog hrišćanstva.

„Ipak, imam nešto protiv tebe: ostavio si ljubav koju si imao u početku. Zato se sjeti odakle si pao, pokaj se i čini ranija djela. Ako se ne pokaješ, dolazim k теби, i ukloniću tvoj svijećnjak s njegovog mjesta.“ (Otkrivenje 2:4, 5)

U svojoj revnosti mi često zanemarimo osnovni pokretački motiv za službu Bogu: ljubav (vidi 1. Korinćanima 13. glava). Kad se čovjek obrati Bogu, sve nje-gove sposobnosti se unapređuju. Tada smo u iskušenju da se oslonimo na svoje snage. Ulazimo u višu školu hrišćanskog rasta. Iskušenje koje nas tada čeka takođe se podiže na viši nivo i postaje nalik onome koje je imao i sam Gospod Isus, a to je da se osloni na sebe umjesto stalne zavisnosti od svog Oca. Sotona ga je tu kušao, i on to čini i nama. Tako upadamo u grijeh duhovne i intelektualne oholosti koja postepeno gasi našu ljubav, za šta nam je potrebno pokajanje. Jer ako se ne pokajemo, završićemo slično kao navodno velike duhovne vođe, tzv. crkveni oci iz prošlosti, i neovlašćeno prenijeti Božje ingerencije na sebe i svoje ustanove. Gospod kaže, sjeti se odakle si došao i prizemlji se, još si sa palom prirodom na

neprijateljskoj teritoriji, svaki tvoj korak zavisi od Mene, jer bez Mene ne možeš činiti ništa (vidi Jovan 15:5). Ukoliko primijetimo navedene simptome duhovnog zastranjenja, imamo potrebu za pokajanjem, ili konkretno vraćanjem sa stranputice opet na pravi put. Ovo je nešto što mnogi hrišćani u svojoj oholosti previdaju.

Ilustracija 6: Efes

„Ali, ovo dobro činiš: mrziš djela nikolinaca, koja i ja mrzim.“ (Otk. 2:6) Prema ranim hrišćanskim izvorima, riječ je o sekti đakona Nikole, koja je učestvovala u idolatrijskim gozbama i promovisala poligamiju. Ne možemo sjedeti na dvije stolice. „Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu demonsku. Ne možete jesti sa stola Gospodnjeg i sa stola demonskog.“ (1. Korinćanima 10:21) Efežani su se gadili na grijehе onih koji su upali u idolatriju. Gospod to mrzi, jer svaka idolatrija je jednaka prizivanju demona, pa tako i mi treba da se ophodimo po tom pitanju.

„Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori skupštinama: Onome ko pobijedi daću da jede s drveta života, koje je u Božjem raju.“ (Otkrivenje 2:7)

Kako se pobjeđuje, govorićemo detaljnije u nastavku našeg proučavanja. Pobjednici će imati pristup drvetu života, čiju funkciju vidimo iz prve i poslednje knjige u Svetom Pismu. Kroz svoje poruke skupštinama, Gospod izlaže različite aspekte i rezultate pobjede koja predstavlja primanje dragocjenih Božjih obećanja.

Poruka skupštini u Smirni

„Andelu skupštine u Smirni napiši: Ovo govorи on, Prvi i Poslednji, koji je bio mrtav i oživio.“ (Otk. 2:8) Kao što u obećanju pobjede nalazimo njene rezultate, tako Gospod u uvodu poruke ističe da je kroz Njegovu silu i uskrsenje pobjeda omogućena. On je Prvi i Poslednji u smislu sveobuhvatnosti svojih ingerencija.

„Znam tvoja dela, nevolju i siromaštvo – ali ti si bogat.“ (Otk. 2:9, prvi dio)

Svijet neće lovorkama dočekati one koji stanu na Gospodnju stranu. Naprotiv, *„u svijetu imate nevolju, ali budite hrabri, ja sam pobijedio svijet.“* (Jovan 16:3) Svijet je neprijateljski nastrojen prema Bogu, jer svjetom vlada Zli (vidi 1. Jovanova 5:19) i to neprijateljstvo se održava na one koji demonstriraju Hristov karakter. Naše vrlo moguće materijalno siromaštvo u svijetu nadomješta veliko bogatstvo Božje blagodati i stajanja u spasenju. Mi smo ovdje samo u prolazu, putnici do stvarnog doma.

„Znam i hulu onih koji sebe nazivaju Judejcima, a nisu, nego su Sotonina sinagoga.“ (Otk. 2:9, drugi dio)

Na koga ovi što sebe nazivaju Judejcima (Jevrejima) hule? Na Mesiju, svog Spasitelja. Oni kojima je religija postala sama sebi svrha, koji su izopačili Božju objavu, nastojali su po svaku cijenu da razbiju malo hrišćansko stado kroz pozive da se vrate „otačkoj vjeri“ i „Mojsijevom zakonu“. Primjer apostola Pavla najbolje je svjedočanstvo o surovosti i upornosti tih „čuvara vjere“.

Nije li se ta ista praksa ponavljala kroz sve vjekove? Ondje gdje su lažni Jevreji ili Jevreji po tijelu stali, nastavila je lažirana hrišćanska crkva. Ovu vrstu perfidne obmane i mržnje nalazimo i danas i ona će djelovati sve do kraja istorije pobune, a sila zablude će se povećavati. Njena opasnost mnogo više je izražena u vještini obmane, lukavo smišljenim teorijama i ljudskim izmišljotinama, nego u progonstvu. Putem moći tradicije, autoriteta ustanova, konformizma, pritiska javnog mnjenja i sredine i sličnih mehanizama, održava se iluzija o „pravovjernosti“ otpadničke religije.

Kako Gospod kategorиše tu vrstu vjernika? Kako Sotoninu zbornicu. Jer Sotona je njihov stvarni gospodar, bez obzira na položaj, slavu, počasti, ugled i uticaj koji mogu imati. Test je Riječ Božja, bez čijeg pečata sve to ne vrijedi ništa pred Bogom.

„Ne boj se onoga što ćeš pretrpjjeti. Evo, Đavo će neke od vas bacati u zatvor

da budete potpuno iskušani, i da deset dana budete u nevolji. Budi vjeran sve do smrti i daću ti vijenac života.“ (Otk. 2:10)

Ovo je najava nevolja koje očekuju hrišćane. Ali šta god bude, nemate razloga da se plašite, govori Gospod. Okolnosti u kojima se možemo naći nikad nisu mjerilo našeg stanja pred Bogom. Zapravo, zbog Gospodnje Riječi i svjedočanstva možemo proći slično kao Jovan ili apostol Pavle. Sotona i demoni nadahnjuju ljude da to čine Božjim slugama.

Ilustracija 7: Smirna

Proročkih „deset dana“ znači do deset godina (vidi: 4. Mojs. 14:34; Ezek. 4:6). Da li se ovo ispunilo na skupštini u Smirni, ne znamo ali jeste istorijski u periodu progona hrišćana pod rimskim carem Dioklecijanom između 303-313. godine. U svakom slučaju, Gospod nas poziva na vjernost do kraja, do same smrti, prve smrti odnosno gašenja ovog života. Zašto? Jer, „*onome ko pobijedi, druga smrt neće naškoditi.*“ (Otk. 2:11)

Objasnićemo termin „druga smrt“ kada se budemo bavili Božjim izvršnim sudom i drugom smrću. Ono što je sada važno je da shvatimo da prva smrt, dakle smrt kojom svi umiremo, ne znači zbogom životu zauvijek, ako smo umrli u Gospodu, ako pobijedimo. „*Dobro sam se borio, trku sam do kraja istrčao, vjeru*

sam sačuvao. Od sada se za mene čuva vijenac pravednosti, kojim će me Gospod, pravedni sudija, nagraditi u onaj dan – i ne samo mene nego i sve koji željno čekaju da se on pojavi.“(2. Timoteju 4:7, 8)

Kao što Hrist nije završio svoju misiju iskupljenja svojim životom i smrću na krstu, tako ni mi svojim obraćenjem Bogu ne bivamo „neopozivo“ spaseni, jer to je tek početak izgradnje hristolikog karaktera i borbe vjere koja traje cijelog života. Zbog slobodne volje, uvijek imamo opciju da se predomislimo i kažemo Gospodu „ne“, kao što su mnogi, na žalost, uradili. Taj proces se obično dešava kroz zastranjivanje u vjerskim i intelektualnim izgovorima za grijeh. Tada i vjera i djela primaju sotonski žig. Upravo kako upozorava poruka pozvanima u Smirni, oni koji su umišljali da su Jevreji u stvarnosti su bili zbornica Sotonina.

Poruka skupštini u Pergamu

„Andelu skupštine u Pergamu napiši: Znam tvoja djela i gdje boraviš – tamo gdje je Sotonin presto – a ipak se čvrsto držiš mog imena i nisi porekao svoju vjeru u mene čak ni u danim Antipe, mog vjernog svjedoka, koji je ubijen u vašem mjestu, tamo gdje prebiva Sotona.“(Otk. 2:13)

Ilustracija 8: Pergam

Pergam, kao strateško uporište na planinskom prevoju, bio je prije Hrista prestonica istoimenog kraljevstva, poznat po posebno pripremljenoj koži za pisanje, pergamentu. Godine 133. prije n.e., Pergam je postao dio Rimskog carstva, glavni grad azijske provincije i sjedište rimskog guvernera.

U tom gradu nalazili su se brojni paganski hramovi, između ostalog jedan podignut imperatoru Avgustu, prvi te vrste u svijetu, otvoren 29. godine prije n.e. Obavezno obožavanje imperatora, između ostalog, dovelo je do opšteg progonstva hrišćana u Jovanovo vrijeme. Tada je vjerovatno u Pergamu stradao i hrišćanin po imenu Antipa, o kojemu nema istorijskih podataka, ali zato Gospod ima sve informacije.

Po svemu sudeći, Pergam je tada bio najjače demonsko uporište u Maloj Aziji, te je stoga u ovoj poruci i označen kao „Sotonin presto“.

„Ipak, imam ponešto protiv tebe: tamo imaš neke koji se drže učenja Balama, koji je poučio Balaka da namami Izraelove sinove na grijeh – da jedu ono što je žrtvovano idolima i da čine blud. Tako imaš i one koji se na isti način drže učenja nikolinaca, na šta mrzim.“ (Otk. 2:14, 15)

Šta je bio osnovni problem sa Balamom, jednim od glavnih aktera događaja zapisanih u 4. Mojsijevoj 22-24. glava? Taj čovjek, nekada Božji prorok, napravio je trgovinu od svog zanimanja. On je nastojao da unovči svoju profesiju. Balam je praktično počeo da radi kao „prorok po pozivu“ za potrebe moćnika u regionu Hanana. Sličan duh i praksa bili su prisutni među nekim od pozvanih u Pergamu koji su očigledno podučavali vjernike da „uživaju u hrišćanskoj slobodi“, odajući se bludu i učešću u idolatrijskim gozbama.

Sotona isprva nije uspio da ostvari svoj plan preko proroka Balama za račun Balaka, jer je Gospod osujetio njihovu namjeru. Zašto? Jer su Izraelci bili vjerni i poslušni Gospodu. Ali demonski nadahnut Balam podučio je Balaka da Izraelce navede na nemoral kroz društvene kontakte sa Moabcima. U takvom društvu muškarci su brzo podlegli „čarima“ Moabki i pored bluda postali prijemčivi za sve ostale grijhe, posebno idolatriju. Interesantno je da se pojma Bal Feor može prevesti kao „Gospodar otvora“ ili „Gospodar vagine“. U Psalmu 106 kao sastavni dio ovih bahanalija navode se idolatrijske gozbe posvećene mrtvima.

Kult mrtvih i nemoral. Sekta Nikolinaca, po svemu sudeći gnostika, nije imala uspjeha među hrišćanima u Efesu, ali u Pergamu su očito bili pridobili svoje pristalice. Nema potrebe naglašavati da sve ovo, zaognuto nešto modernijim rukom, vidimo i danas.

„Pokaj se, dakle. Ako se ne pokaješ, dolazim k tebi brzo, i ratovaću s njima mačem svojih usta.“ (Okt. 2:16) Onaj koji ima dvosjekli mač ratovaće s onima koji se ne pokaju, što znači da će se na njima ispuniti ona prokletstva koje najavljuje Riječ Božja onima koji odbacuju Dar milosti i spasenja. „*Jer Božja riječ je živa i djelotvorna, oštira je od svakog dvosjeklog mača i prodire dotle da razdvaja dušu i duh, kosti i njihovu moždinu, i može prosuditi misli i namjere srca.*“ (Jevrejima 4:12)

„Onome ko pobijedi daću od skrivene mane, i daću mu bijeli kamen, i na kamenu napisano novo ime, koje ne zna niko osim onoga koji ga prima.“ (Otk. 2:17) Mana je hljeb Božji (2. Mojsijeva 16:14-36), hljeb Života (vidi Jovan 6:30-

59)!

Novo ime. Jakov je dobio novo duhovno ime i nazvan je Izrael, jer je postao pobjednik. Novo ime pobjednika niko ne znao osim onog ko ga prima jer ono predstavlja njegov novostečeni karakter u borbi vjere, podesan za primanje vječnog života, i to je jedinstveno iskustvo za svakog od nas ponaosob.

Poruka skupštini u Tijatiru

„Andelu skupštine u Tijatiri napiši: Ovo govori Sin Božji, onaj čije su oči kao plamen ognjeni, a noge kao čisti bakar: ‘Znam tvoja djela i tvoju ljubav, tvoju vjeru, službu i istrajnost, i da je tvojih poslednjih djela više nego onih ranijih.’“ (Otk. 2:18, 19)

Položaj Tijatira na kružnom putu sedam gradova bio je značajan i to ga je učinilo trgovačkim mjestom. Hrišćani u Tijatiru su mogli primiti pohvalu od Gospoda za djela ljubavi, vjere i istrajnosti. Ali...

„Ipak, ovo imam protiv tebe: trpiš tu ženu Jezebelu, koja sebe naziva proročicom i poučava i zavodi moje sluge da čine blud i da jedu ono što je žrtvovano idolima.“ (Otk. 2:20) Starosavezna ličnost, Jezebela bila je čerka neznabogačkog tirskog kralja, ozloglašena u vrijeme proroka Ilike, koja je u Izraelu uvela paganism i smrću kažnjavala pripadnike prave religije (vidi 1. Kraljevima 16-21. glava). Šta razlikuje tijatirsку Jezebelu od nikolinaca ili balamovaca? Ona nije u kompromisu, ne sjedi na dvije stolice, kako se to popularno kaže, već je u okorjelom satanizmu. Ali predstavlja se i djeluje kao proročica i to joj daje legitimitet, čak i među hrišćanima. Oni je „trpe“, uvodeći tako sinkretizam u svoju zajednicu.

„Dao sam joj vremena da se pokaje, ali ona ne želi da se pokaje za svoj blud. Evo, baciću je u bolesničku postelju, a one koji s njom čine preljubu u veliku neveriju, ako se ne pokaju za svoja djela, koja su ista kao i njena. I njenu ču djecu pobiti pomorom, pa će sve skupštine znati da sam ja onaj koji ispituje bubrege i srca, i svakome od vas daću po vašim djelima.“ (Otk. 2:21-23)

Bog u svojoj milosti svima daje vrijeme za pokajanje, jer svi dobijaju svjedočanstvo, ali ona nije željela pokajanje. Stoga će i ona i njeni učenici (djeca) nastradati, kako bi se znalo da je Gospod taj koji ispituje „najdublja osjećanja i motive“ (vidi Jeremija 11:20; 17:10; 20:12).

„A vama ostalima koji ste u Tijatiri, svima koji se ne drže tog učenja, koji nisu upoznali takozvane ‘Sotonine dubine’...“ (Otk. 2:24) Nije li mistika magije i

satanizma ono što privlači mnoge duše danas, čak i one koji se nazivaju hrišćanima? Ali dubine satanizma leže u tajni bezakonja.

„Ne stavljaj na vas nikakvo drugo breme, samo se držite onoga što imate, dok ja ne dođem.“ (Otk. 2:24 drugi dio, 25) Kakva jednostavna poruka ohrabrenja! Samo se držite onoga što imate. Budite postojani i to je sve. Nema mudrovanja i „nove napredne svjetlosti“ za zadovoljavanje znatiželje nepostojanih koji se hrane senzacijama, ili za učitelje drugog, navodno uzvišenijeg jevandjelja.

Ilustracija 9: Tijatir

„A onome ko pobijedi i ko se bude držao mojih djela sve do kraja, daću vlast nad narodima.“ (Otk. 2:26) Ovo može samo da se odnosi na jedno, a to je Božji revizionisti sud u vrijeme milenijuma, o čemu ćemo govoriti u zasebnoj temi (vidi 1. Korinćanima 6:2, 3; Otkrivenje 20:4). Konstrukcija ovog obećanja bazira se na tipičnom jevrejskom načinu izražavanja koje je, na žalost, od „tjelesnih“ Jevreja pogrešno shvaćeno kao dominacija nad drugim narodima u smislu služenja inferiornog superiornom.

„...i daću mu jutarnju zvijezdu“. (Otk. 2:28) Hrist sebe identificuje sa pravom Jutarnjom zvjezdrom koja donosi svjetlost života i Božje slave (vidi Otkrivenje 22:16).

Poruka skupštini u Sardu

„Andelu skupštine u Sardu napiši: Znam tvoja djela – imaš ime da si živ, a mrtav si. Budno pazi i ojačaj ono što je ostalo, a tek što nije umrlo, jer nisam pronašao da su tvoja savršena u Božjim očima. Zato imaj na umu ono što si primio i ono što si čuo. Drži se toga, i pokaj se! Jer ako ne budeš pazio, doći će kao lopov i nećeš znati u koji će čas doći na tebe.“ (Otk. 3:1-3)

Imaš ime da si živ, a mrtav si. Hrišćani i vjernici po imenu, dok su vjera i djela na izdisaju, praktično su duhovno mrtvi. Ova poruka korespondira sa porukom Laodikeji. Zajednica u Sardu većinski je bila duhovno obamrla, ali stanje nije bilo beznadežno. Trebalo je da se pokaju, da se jednostavno sjete onog što primili i čuli i vrate se na stazu kojom su prvobitno krenuli. U protivnom, ako ne budu pazili, svjetovna tupost odvući će ih u smrt.

„Ali imaš u Sardu nekoliko onih koji nisu uprljali svoje haljine i oni će hoditi sa mnom u bijelim haljinama, jer su dostojni.“ (Otk. 3:4) Bijele haljine su simbol Hristove žrtve koja pere i pokriva grijehu i čini čovjeka dostoјnjim nebeskog nasledja (vidi Otkrivenje 6:11; 7:9, 13, 14).

„Onaj ko pobijedi biće odjeven u bijele haljine i neće izbrisati njegovo ime iz knjige života, nego će priznati njegovo ime pred svojim Ocem i njegovim andešima.“ (Otk. 3:5)

Drugim riječima, bez naše saradnje u djelu spasenja, pobjeda se ne može ostvariti, niti je Hrist sam ostvaruje bez našeg pristanka i učešća.

Poruka skupštini u Filadelfiji

„Andelu skupštine u Filadelfiji napiši: Ovo govori onaj koji je svet i istinit, koji ima Davidov ključ, koji kad otvorí niko ne može zatvoriti, a kad zatvorí niko ne može otvoriti. Znam tvoja djela. Evo, otvorio sam pred tobom vrata, koja niko ne može da zatvori.“ (Otk. 3:7, 8) Davidov ključ predstavlja Hristovo vladalačko pravo. On je otvorio vrata spasenja vjernicima iz Filadelfije, i niko ih ne može spriječiti da uđu u život (vidi Rimljanima 8:34-39)!

„Znam da imaš malo snage, a ipak si držao moju riječ i nisi se odrekao mog imena.“ (Otk. 3:8 drugi dio)

Kakva poruka ohrabrenja i nade! Naše „malo snage“ je dovoljno ako ostanemo u Hristu. Mi možemo da ne poslušamo poruku istine, odbacimo nebesku svjetlost i odamo se grijehu i tako prekinemo vezu između Boga i svoje duše. Ali ako se u iskušenju uhvatimo sa ono malo snage za Njegovu Riječ i Ime (karakter), On će nas izbaviti.

Ilustracija 10: Artemidin hram u Filadelfiji

„Evo, dovešću one iz Sotonine sinagoge, koji kažu da su Judejci a nisu, nego lažu – evo, dovešću ih da se poklone pred tvojim nogama i vide da te ja volim.“ (Otk. 3:9) Ovo se može u potpunosti i doslovno ispuniti samo o izvršnom Božjem sudu (vidi Isaja 45:22-25; Rimljana 14:10-12).

„Pošto držiš riječi trpeljivosti moje, i ja ču tebe sačuvati iz časa kušnje koji će doći na cio svijet, da bi se iskušali oni koji žive na zemlji. Dolazim brzo. Čvrsto se drži onoga što imaš, da ti niko ne uzme nagradu (krunu ili vjenac).“ (Otk. 3:10, 11) Šta nam govori ovo obećanje? Koliko je važan kontinuitet na putu hrišćanina? Strpljenje, podnošenje, istrajnost. Stalni rast u vjeri i poslušnosti. Veoma su važni, jer ako postojano gradimo hristoliki karakter, bićemo sačuvani u vremenu najvećeg iskušenja koje dolazi na stanovnike zemlje – što eshatološki može odgovarati samo vremenu nevolje pred Drugi Hristov dolazak.

„Onoga ko pobijedi učiniću stubom u hramu mog Boga i on više neće izaći odatle. Napisaću na njemu ime mog Boga i ime grada mog Boga, novog Jerusalima koji silazi s neba od mog Boga, i moje novo ime.“ (Otk. 3:12)

Ovo je simbolički jezik. Drugim riječima, pobjednici u Hristu se povezuju sa Bogom za vječnost, primaju sve i postaju sudionici Božjeg karaktera, ljudi po obličju Božjemu, naslednici svih obećanja.

Poruka skupštini u Laodikeji

„Andelu skupštine u Laodikeji napiši: Ovo govori Amin, vjerni i istiniti svjedok, početak stvaranja Božjeg.“ (Otk. 3:14)

Gospod je preko različitih imena u cijelom Pismu otkrivaо svoje atributе ljudima. On je „Amin“ jer Njegova riječ je i „bi tako“, On je „Vjerni i Istiniti Svjedok“ jer nosi direktno božansko svjedočanstvo, On je Početak Stvaranja Božjeg, Jedinorođeni Sin Božji, Jedini te vrste. Biblija jasno kaže da je On prije nama mjerljivih vremena potekao od Oca, kao Njegov dio. Ne kao stvorene. Da bismo ovo razumjeli, analogiju nalazimo prilikom stvaranja Adama i Eve. Adam je otac čovječanstva, stvoren po Božjem obličju, ali Eva je stvorena kasnije, od Adamovog rebra (vidi 1. Mojsijeva 1:26-28; 2:7, 18-25), što znači da je proistekla od njega samog! Dakle, samo Bog je vječan u apsolutnom smislu, jer sam nema uzrok svog postojanja! Sin Božji je imao svoj početak u Ličnosti prije svakog stvaranja!

„Znam tvoja djela: nisi ni hladan ni vruć. Da si barem hladan ili vruć! Ali, pošto si mlak, a nisi ni vruć ni hladan, izbjluvaču te iz svojih usta. Govoriš: ‘Bogat sam i stekao sam bogatstvo i ništa mi više ne treba’, a ne znaš da si jadan i bijedan i siromašan i slijep i go.“ (Otk. 3:15-17)

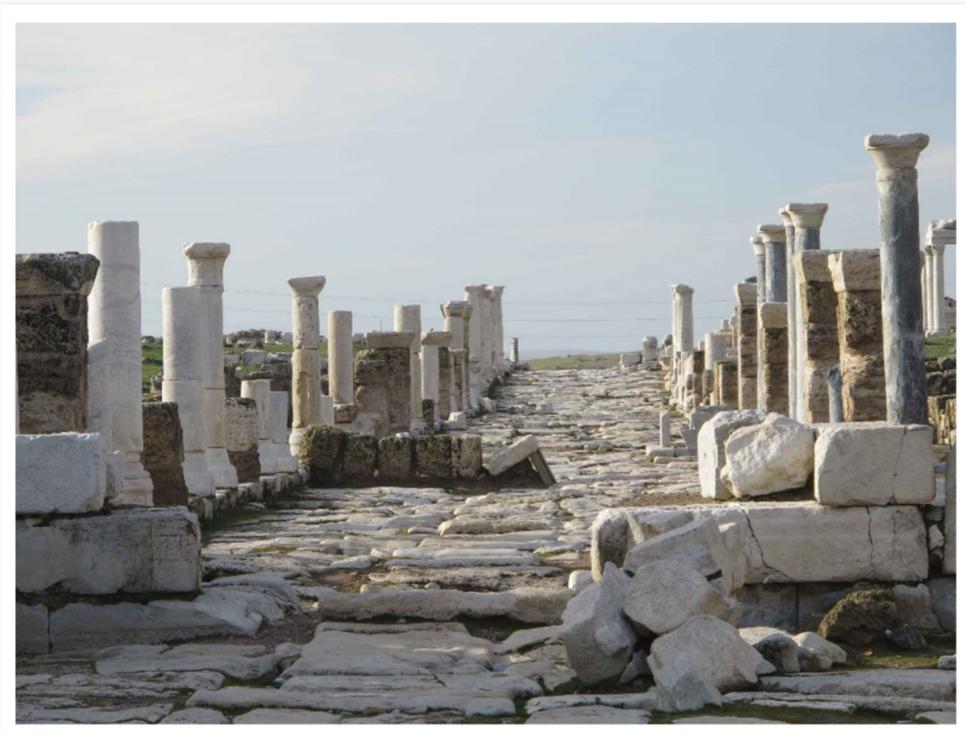
„Laodikeja. – Grad čije se ime pominje u Svetom Pismu koji je ležao na granici Frigije i Lidije, oko 65 km istočno od Efesa (Otk. 3:14), na obalama rijeke Likus. Prvobitno se zvao Diospolis a zatim Roas, a kasnije Laodikeja, po Laodiki, ženi Antioha II, kralja Sirije, koji ga je ponovo sagradio. To je bio jedan od najvažnijih i najprosperitetnijih gradova u Maloj Aziji. U svom vrlo ranom periodu postao je jedan od glavnih sjedišta hrišćanstva (Kološanima 2:1; Otkrivenje 1:11). Sada je to pusto mjesto koje Turci nazivaju Eski-hisar ili ‘stari zamak’.“²

Grad je čak imao i banjsku vodu koja je vododuktom dovedena do naselja od vrelih izvora koji su se nalazili južno. Ta voda je na svom putu postajala mlaka i bljutava za piće, ali dobra za kupanje. Stoga ne treba da nas začudi slika koju je Gospod upotrijebio za svoju duhovnu poruku i pouku. Tipično od Njega, zar ne?

---

² Easton’s Bible Dictionary – Laodicea.

Dakle, laodikejski hrišćani su imali sličan problem kao oni u Sardu. Ova poruka se može primijeniti na sve koji su imali veliku svjetlost i mnogobrojna preimljstva, ali to nisu znali da cijene. Ima onih koji misle da imaju cijelu istinu i oholo se hvale poznavanjem Riječi Božje, dok njene spasonosne sile nema u njihovom životu. Stanje mlakosti jednako je ravnodušnosti, nezainteresovanosti i gubljenja posvećene radosti hrišćanskog življenja.

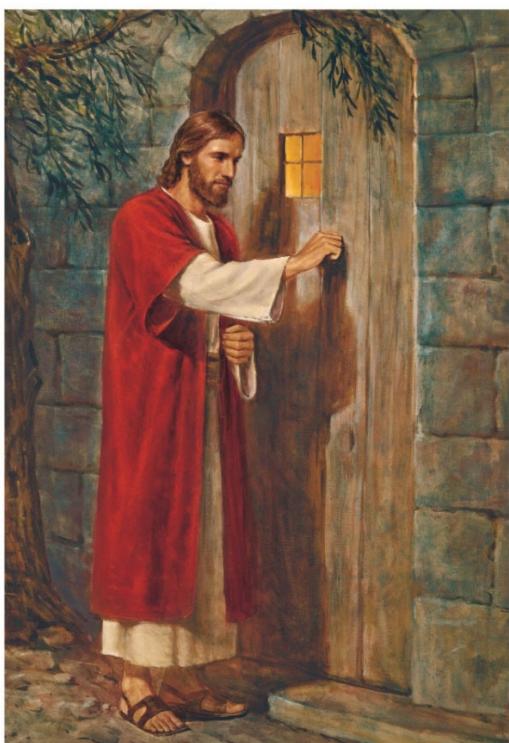
Ilustracija 11: Laodikeja na Likusu

Kao i sve ostale poruke skupštinama, poruka Laodikeji nije namijenjena samo laodikejskim hrišćanima, već svima koji su prezreli svjetlost koju su dobili od Boga. Zašto? Zbog prilike da se pokaju.

„Savjetujem ti da od mene kupiš zlata pročišćenog u vatri i tako se obogatiš, i bijele haljine da se obučeš i da se ne pokaže sramna golotinja tvoja. Kupi i očne masti da namažeš oči, pa da progledaš. Sve one koje volim ja ukoravam i opominjem. Zato budi revan i pokaj se!“ (Otk. 3:18, 19)

Nebesko blago je ono što nam je potrebno, ne zemaljsko. Čitajmo jevanđelja i vidjećemo koja je razlika između jednog i drugog. Vjera koja kroz ljubav radi.

„Bijele haljine“ koje smo već pominjali su jedina odjeća koja može pokriti sramotu naše golotinje, naslijedenu još od Edena, kada su novopečeni „bogovi“ shvatili da se prvo moraju koliko-toliko upristojiti pa onda paradirati (vidi 1. Mojsijeva 3. glava). Međutim, pokrivalo koje su oni izabrali nije bilo prikladno pa ih je Gospod obukao kako dolikuje onima koji će prihvatići Njegov Plan spašenja. Isto tako, ako mi ne prihvatimo Njegove bijele haljine, ulazak na „Svadbu Jagnjetovu“ biće nam nemoguć (vidi Matej 22:1-14; Otkrivenje 19:7-9). Što se tiče „očne masti“, ona ne bi pomogla potpunom slijepcu, ali pomaže onima čiji vid je zatamnjen uslijed kompromisa u nevjerstvu i grijehu. Pomazanje je uvijek u Bibliji simbol posvećenja, duhovne prekretnice.

*Ilustracija 12:
Isus kuca na vratima našeg srca*

Jer Gospod koje voli njih ukorava i opominje (vidi 5. Mojsijeva 8:5; Jevrejima 12:5-11). I napokon, savjet Gospodnji se vrlo konkretizuje u riječima: „*Budi revan i pokaj se.*“ Revnost je odgovor na mlakost.

„*Evo stojim na vratima i kucam.
Ako ko čuje moj glas i otvori vrata, uči
ću k njemu i večeraću s njim i on sa
mnom.*“ (Otk. 3:20)

Kakva slika! Neki umjetnik ilustrovao je ovu izjavu tako što Hrist стоји pred vratima koja imaju kvaku samo sa unutrašnje strane, što znači da mi odlučujemo da li ćemo otvoriti svoja srca ili ignorisati kucanje. Zajednička večera u biblijska vremena predstavljala je najveći oblik gostoprимstva i časti.

„*Onome ko pobijedi daću da sjedne sa mnom na moj presto, kao što sam i ja pobijedio i sjeo sa svojim Ocem na njegov presto.*“ (Otk. 3:21) Hrist je naš Spasitelj i On dijeli s nama plodove tog spasenja. Doslovno ispunjenje ovog obećanja dogodiće se za vrijeme milenijuma (vidi Otkrivenje 20:4).

Sedam poruka skupštinama u Maloj Aziji kao razdoblja u hrišćanskoj istoriji

Poznato je da mnogi teolozi smatraju da sedam skupština pomenutih u Otkrivenju 2. i 3. glava predstavljaju sedam perioda kroz istoriju hrišćanstva sve do kraja odnosno do Drugog Hristovog dolaska. Iako je ovo predmet koji se zloupotrebljava od strane crkava u sistemu, nesumnjivo je da određena proročka primjena ove vrste postoji.

Međutim, da bismo se objektivno bavili istorijom Božjeg naroda, najprije moramo da definišemo ko je Božji narod, onako kako ga Biblija identificuje – oni koji drže uputstva Božja i imaju svjedočanstvo Isusa Hrista ili vjeru Isusovu – Otk. 12:17; 14:12), a zatim da pratimo kroz vjekove gdje nalazimo takve ljude. Otkrivenja 12. glava prikazuje neprekinuti kontinuitet čiste „Žene“ (Božjeg Izraela) kao aktivnog sudionika i pratioca Plana spasenja od pada u grijeh (vidi 1. Mojsijeva 3:15) do kraja istorije pobunjene zemlje (Otkrivenje 12:1,2,5,6, 13-17). Ono što je važno naglasiti je činjenica da rane hrišćanske zajednice nisu bile formalno-pravni entiteti **u sistemu**, niti ikakve crkve u smislu kako se danas razumije taj pojam. Bog nikada ne poziva ljude da se integrišu u svjetski sistem, niti je tako Isus učio. Takav kurs znači neminovni otpad.

Istovremeno proročanstvo o 1260 godina prevlasti bogohulne vjersko-političke sile isključuje tu ustanovu kao baštinike hrišćanstva, a etiketira je kao paganism, usmjeren na zemaljske stvari (vidi takođe Otkrivenje 11:1,2), sopstvenu prevlast, moć i kontrolu (Otkrivenje 13:1-8). Dakle, oni koji zaista pripadaju Božjem narodu ne mogu istovremeno pripadati „crkvi“ i nalaziti se „u pustinji“ (Otk. 12:13,14), proganjeni od te iste crkve. To bi bilo apsurdno.

Zvanične vjerske ustanove takođe neće biti meta progonstva u eshatološkom vremenu nevolje, već odvojeni Božji narod, pojedinci i grupe izvan profilacije sistema. Sve crkve su napravile pogubne kompromise da bi bile „priznate“ (Isajja 4:1), i one faktički služe kao trening centri za usvajanje mješavine istine i zablude koja onemogućava razlikovanje istine i onog što dolazi, te stvara privid lažne duhovnosti i lažne sigurnosti u masi.

Dakle, Božji narod se ne može ukalupiti u ustanove palog čovjeka, jer samo Gospod je kvalifikovan za ispitivanje srca i najdubljih naših misli i osjećanja (vidi Jeremija 17:10). Čak ni samim Božjim prorocima nije dato da se bave prepostavkama ko se sve nalazi na Božjoj strani, a ko ne (vidi 1. Kraljevima 19:14, 18). Tako

nešto ne može biti garantovano bilo kojom ustanovom (crkvom), teritorijom, državom ili porijeklom (vidi Jovan 3:6, 8; 4:20-24; Matej 13:28-30).

Napokon, Otkrivenje 2. i 3. glava ne bave se nikakvim crkvama, iako se pohvale, ukori, opomene i obećanja mogu primijeniti na sve zajednice vjernika kroz vjekove. Osim toga, nalog Jovanu da zapiše „*ono što je video i ono što se sada događa i ono što će se dogoditi posle ovoga*“ (Otk. 1:19) ne odnosi se samo na poruke skupštinama u Maloj Aziji, već na cijelo Otkrivenje (vidi Otk. 22:16).

Činjenica da se Isus obraća 7 skupština u Maloj Aziji, dok je u vrijeme kad je Otkrivenje pisano zasigurno bilo još hrišćanskih skupština u tom području, daje nam osnovane razloge da vjerujemo da je ovih sedam izabrano zbog duhovnih uslova koji su u njima postojali odnosno zbog zbirne lokalne i opšte primjene upućenih poruka. Ovi uslovi se mogu primijeniti na četiri načina:

1. Oni opisuju uslove koji su postojali u tih sedam skupština kad im je Jovan pisao.
2. Oni opisuju uslove koji su postojali u drugim skupštinama „tih dana“ i u „bilo koje drugo vrijeme“ u istoriji hrišćanstva.
3. Oni opisuju stanja koja karakterišu i „pojedine vjernike“ i zbog toga Jovan svako pismo završava ovim podsticajem: „Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori skupštinama“ (Otk. 2:7,11,17,29; 3:6,13,22).
4. Oni opisuju sedam karakteristika istorije hrišćanstva od prvog vijeka do danas, ali koje nemaju strogi sukcesivni slijed u smislu „smjene“ jednog profila skupštine drugim. Na primjer, „gubitak prve ljubavi“ – ukor Efrima – je zajednička karakteristika koju mogu imati hrišćani svih vjekova, i sl.

U vezi sa poslednjom stavkom, najbolje što možemo izvući je sledeća podjela perioda hrišćanske istorije:

- Efes (značenje: poželjna) – apostolsko razdoblje prvog vijeka.
- Smirna (značenje: miomiris) – nevolje i progonstvo hrišćana pod Rimskim carstvom tokom 2. i 3. vijeka. (U periodu između 303-313. godine, bilo je desetogodišnje teško progonstvo hrišćana pod Dioklecijanom – Otk. 2:10.)
- Pergam (značenje: uzdignuti) – kompromisi sa paganstvom i ekumensko spajanje crkve i države u 4. i 5. vijeku.
- Tijatira (značenje: žrtveni prinos; zamak?) – prevladavajuća idolatrija u hrišćanskom svijetu kroz Srednji vijek; dominacija Papstva – lažnog proroka,

predstavljenog kroz Balama i Jezebelu. Ovo poređenje odgovara istorijskoj stvarnosti, jer kao što je Balam simbol kompromisa sa paganstvom i navođenja Izraela na grijeh, tako je i Jezebela bila na poziciji vladarke u starom Izraelu i zavodila narod na otpad – što oboje odgovara djelovanju Papstva kroz religijsko-političku silu. Dalje, bacanje „Jezebele“ u „bolesničku postelju“ istorijski se ispunilo u gubitku supremacije papske crkve nakon isteka 1260 godina, 1798. godine. Svima koji „čine preljubu“ sa njom (u doktrinama i praksama) slijedi velika nevolja i pomori (Otk. 2:22,23), pred Hristov drugi dolazak.

- Sard (značenje: obnova) – period podizanja reformacije u 16. i 17. vijeku – ustajanje pojedinaca koji su izvodili ljude iz mrtvila „crkve“ po imenu.

- Filadelfija (značenje: bratska ljubav) – veliki hrišćanski preporod, obilježen snažnim misionskim djelom. U poruci Filadelfiji takođe nalazimo posebno Hristovo predstavljanje kao onog koji ima ključ koji „kad otvorí niko ne može zatvoriti, a kad zatvorí niko ne može otvoriti“. Istorijски to odgovara Njegovom prelasku u nebesku Svetinju nad svetinjama 1844. godine, po isteku 2300 proročkih godina iz Danila 8:14, radi završnog djela pomirenja odnosno Istražnog suda. Tada su se zatvorila vrata prvog dijela Svetilišta, a otvorila vrata Svetinje nad svetinjama, da bi se fokus Božjeg naroda posebno usmjerio na Zakon, pečaćenje na spasenje i pronošenje poslednjih poruka čovječanstvu (Otk. 14:6-12).

- Laodikeja (značenje: narod suda) – hrišćanstvo „poslednjih dana“, u vrijeme istražnog Božjeg suda, obilježeno mlakim stanjem, čije glavne mane su samozadovoljstvo, duhovna oholost i letargija, što onemogućava uvid u stvarno stanje stvari i nasušnom potrebom za istinskim pokajanjem. Izostanak pokajanja značiće propast ove skupštine koji se može porediti sa sudbinom pet ludih djevojka (Matej 25:1-13).

Jako je važno primijetiti da, budući da se o Gospodnjem dolasku govori u poslednje četiri poruke skupštinama (Tijatira – Otk. 2:25; Sard – Otk. 3:3; Filadelfija – Otk. 3:10,11; i Laodikeja – 3:18), to opet potvrđuje prethodnu konstataciju da se određeni uslovi tih skupština, njihovo djelovanje i obilježja nastavljaju uporedo sve do Hristovog drugog dolaska. Od pomenutih, Filadelfija ima obećanje da će biti sačuvana „iz časa kušnje“ (Otk. 3:10) koji je pred nama. Filadelfija „ima malo snage“ (jer je malobrojna), i takođe ima problem sa lažnim „Judejcima“ po imenu (crkvom koja se lažno predstavlja kao Božja), ali ona predstavlja one koji će kao pobjednici dočekati Hrista.

Upoređivanje specifičnih pozitivnih i negativnih karakteristika četiri skupštine koje će dočekati Hristov drugi dolazak

TIJATIRA: Ljubav, vjera, služba, istajnost, dobra djela... (Otk. 2:19) Doče-kaće Hrista oni koji budu držali „ono što imaju“ i koji nisu kontaminirani sata-nizmom (Otk. 2:24,25).

SARD: Malo ljudi „neuprljanih haljina“, dostoјnih za spasenje (Otk. 3:4). Ne-ophodno pokajanje da bi se spremili za Hristov dolazak (Otk. 2:3)

FILADEFIJA: Malo snage (malobrojnost); prate Hrista u Njegovom završ-nom djelu Istražnog suda na Nebu (Otk. 3:7); drže Njegovu riječ i ne odriču se Njegovog imena; trpeljivi su i istajni. Sudionici su Drugog dolaska (Otk. 3:10) i prethodnog pečaćenja Očevim imenom na spasenje (Otk. 3:12; uporedi sa Otk. 14:1).

LAODIKEJA: Imaju obećanje da biti sa Gospodom, ali samo revni i oni koji zaista prihvate ukore i opomene i pokaju se (Otk. 3:19-21).

Negativne karakteristike

TIJATIRA: „Trpi“ lažnog proroka koji je navodi na idolatriju i blud (Otk. 2:20). To ukazuje na podložnost lažnom religijskom autoritetu i nespremnost na odlučno odvajanje.

SARD: Hrišćanstvo samo po imenu (Otk. 3:1; vidi: Isaija 4:1); preostalo ve-oma malo istinskog Božjeg u njima koje je neophodno ojačati (Otk. 3:2).

FILADEFIJA: Nema opomena zbog negativnih karakteristika. Ima problem sa „Sotoninom sinagogom“ koja se lažno predstavlja kao „prava crkva“ (Otk. 3:9).

LAODIKEJA: Stanje mlakosti i bljutavosti – ni „hladni“ ni „vrući“ (Otk. 3:15). Biće „izbljuvani“ iz Hristovih „usta“ svi takvi tj. izgubljeni (Otk. 3:16). U-misljaju da su „bogati“ i da im ništa nije potrebno – što ukazuje na duhovnu, intelektualnu i statusnu oholost. Nesvjesni su da su u Božjim očima „jadni i bi-jedni i siromašni i slijepi i goli“ (Otk. 3:17). Iz Hristovog savjeta (Otk. 3:18) očito je da nisu pročišćeni kao „zlato“ kroz vatru, tj. da nemaju istinsko hrišćansko iskustvo, zbog čega su u duhovnoj stvarnosti bijedni i siromašni. Oni su takođe duhovno slijepi jer ne koriste „mast za oči“ koje je istinsko prosvjetljenje u Božjoj Riječi. To je farisejsko stanje koje nipošto ne priznaje svoju slepoću (vidi: Jovan 9:39-41). U tome ih sprečava njihova umišljenost i suptilna lažna ljudska filozo-fija kojom su krivotvorili vjeru Hristovu. Oni su pred Bogom „goli“ jer nemaju

na sebi haljine Hristove pravednosti. Ukupno uzevši, Laodikeja predstavlja veoma vješt falsifikat hrišćanstva, one koji zapravo nikad nisu otvorili vrata Gospodu da uđe i „večera“ s njima (Otk. 3:20), ali koji, kao pojedinci, ukoliko poslušaju savjete i opomene, mogu da se nađu među pobjednicima (Otk. 3:21).

Koji profil hrišćana od četiri pomenute skupštine će biti nosilac Božjeg djela poslednjih dana?

Više je nego očigledno da ubjedljivo najbolje predispozicije ima „Filadelfija“. Zašto? To je zajednica bratske ljubavi – neophodne za izlivanje „pozne kiše“ za završetak Djela, kao što se „rana kiša“ izlila u vrijeme apostola radi pokretanja Djela (Djela apostolska 2:1).

1. Oni su malobrojni i rasijani po svijetu, što ukazuje da to **mora biti pokret** beskompromisnih nosilaca istine, i da nikako ne može biti ni jedna vjerska zajednica (crkva) koja se nalazi u sistemu – kompromisu.
2. Oni poznaju **svu istinu** i žive u skladu sa tom istinom i imaju postojanost i strpljenje. Kao takve Bog ih može izbaviti **iz** (predlog na grčkom originalu je „iz“ – *ek* – ne „od“) velike nevolje poslednjih dana.
3. Oni imaju jednu od najvažnijih istina poslednjeg vremena o Istražnom Božjem sudu, tako da su najkompetentniji za nošenje završnih poruka svijetu.
4. Posebno su osporavani od „Sotonine sinagoge“ koja se predstavlja kao „prava crkva“, ali zbog zbrke i mnoštva suptilnih laži samo Bog na kraju može dokazati da su zaista u pravu.

Šta diskvalificuje ostala tri profila?

„Tijatira“ ima problem kontaminacije paganizmom, idolatrijom i okultizmom. Mogu samo pojedinci da budu pobjednici.

Iz „Sarda“ spasavaju se samo oni koji nisu uprljali haljine. „Sard“ predstavlja uglavnom one koji nisu bili spremni da nastave sa reformacijom, i kao takvi, čak i ako su iskreni vjernici, imaju velikih teškoća u prepoznavanju znakova vremena i Hristovog dolaska. Logično je da oni ne mogu biti nosioci Djela poslednjih dana.

„Laodikeja“ diskvalificuje samu sebe lažnim predstavljanjem. Bljutavost je najbeznadežnije moguće stanje koje potajno drži Hrista napolju, čak i teže od „hladnoće“ – otvorenog neprijateljstva Bogu – jer je pokajanje gotovo isključeno kao opcija. Da bi se „Laodikejci“ pokajali, oni moraju kao **pojedinci** poslušati i

primijeniti svaki Hristov savjet i opomenu. Individualno, ta mogućnost je otvorena dok traje vrijeme Božje milosti (ili dok osoba sama ne iscrpi svoje vrijeme milosti), ali „Laodikeja“ kao profil hrišćana nipošto ne može biti ta koja će iznijeti Djelo poslednjih dana.

Filadelfija vs. Laodikeja

Tačno je da je „Laodikija“, što znači „narod suda“, hronološki poslednja, jer nakon Istražnog Božjeg suda slijedi Drugi Hristov dolazak. I samo u tom smislu, ona je zaista „poslednja“. Opšte stanje u hrišćanstvu ovog vremena odgovara opisu karakteristika Laodikeje. Mi živimo u vremenu SIMULACIJE svih vrijednosti i simuliranja hrišćanstva. Crkve su postale eksperti u tome.

Da je Božja namjera bila da pokaže kako je „Laodikeja“ ujedno i nosilac Njegovog Djela poslednjih dana, onda bi ona morala ne samo nositi sva obilježja „Filadelfije“, već je i prevazići! Interesantno je takođe da nigdje ne стоји da je „Laodikeja“ mala, opet za razliku od Filadelfije.

Zbog svega navedenog, nameće se zaključak **da dati redosled nikako ne treba poistovjećivati sa obaveznim progresom u vjeri i istini, ili da biti poslednji u nizu nužno podrazumijeva i status nosioca Djela, bez obzira na stanje.** To je fatalna zabluda. I svakako najveći mogući razlog i podstrek da ukoliko sebe prepoznajete kao „Laodikejca“ ili svoju vjersku zajednicu kao „Laodikeju“ što prije poslušate Hrista, jer „Laodikeja“ kao „kolektiv“ nikad to neće napraviti. Ukoliko to očekujete, to je druga fatalna zabluda. Hristov poziv je **ličan** i Hristu možete otvoriti vrata samo vi, ne može neko drugi ili kolektiv („crkva“) za vas!

Osim ove kratke analize, naravno da moramo uzeti u obzir sve druge karakteristike Božjeg naroda navedene u knjizi Otkrivenja, kao i karakteristike Božjih neprijatelja, da bismo dobili pravilnu sliku. Ali čak i jedno ovakvo proučavanje, bazirano samo na „sedam skupština“ daje nam dovoljno pokazatelja za izvlačenje ispravnih zaključaka.

Glava 2. Sedam pečata

„Zatim sam video, i gle, otvorena vrata na nebu i prvi glas koji sam čuo bio je kao zvuk trube. On mi se obratio riječima: ‘Popni se ovamo i pokazaću ti ono što će se dogoditi.’ I odmah sam bio u Duhu, i gle, na nebu je stajao presto i neko je sjedio na prestolu. Onaj koji je sjedio izgledao je poput kamenja jaspisa i dragog kamenja crvene boje, a oko prestola je bila duga slična smaragdu.

Oko prestola bila su dvadeset i četiri prestola, i na tim prestolima sedele su dvadeset i četiri starešine, obučene u bijele haljine, sa zlatnim krunama na glavi. Iz prestola su izlazile munje i glasovi i gromovi. Sedam plamtečih svjetiljki gorjelo je pred prestolom – one predstavljaju sedam Božjih duhova. A ispred prestola bilo je nešto kao stakleno more, slično kristalu.

Usred prestola i oko prestola bila su četiri živa bića puna očiju sprijeda i pozadi. Prvo biće bilo je nalik lavu, drugo biće bilo je nalik mladom biku, treće biće imalo je lice nalik ljudskom, a četvrto biće ličilo je na orla u letu. Svako od ta četiri bića imalo je po šest krila. Svuda po tijelu i ispod krila bila su puna očiju. I ta bića su bez predaha dan i noć govorila: ‘Svet, svet, svet je Gospod Bog, Svemoćni, koji je bio i koji jeste i koji dolazi!’

I kad god su ta bića upućivala slavu, čast i zahvalnost Onome koji je sjedio na prestolu, Onome koji živi u vjekove vjekova, dvadeset i četiri starještine su padale pred Onoga koji sjedi na prestolu i poklanjali se Onome koji živi u vjekove vjekova. Stavlјali su svoje krune pred presto, govoreći: ‘Dostojan si, Gospode, Bože naš, da primiš slavu, čast i moć, jer si ti sve stvorio i tvojom voljom sve postoji i stvoren je.’“ (Otkrivenje 4. glava)

Ovaj prizor predstavlja uvod u sledeću u seriji vizija koje su date apostolu Jovanu. Slična viđenja Božje slave imao je prorok Ezekiel. Neke elemente takođe nalazimo kod drugih proroka, kao što su Isaija ili Zaharija. Očigledno, riječ je o projektovanim i prilagođenim slikama nebeske realnosti tj. Božjeg prestola i bliskog okruženja. Zašto prilagođenim? Jer u viziji Bog daje samo ono što ima bitne konotacije na poruke koje prenosi ljudskom oruđu. Nema potrebe da Jovan vidi svu slavu i veličanstvo Neba, jer to ne bi mogao ni izdržati kao palo ljudsko biće.

Šta su „otvorena vrata na nebu“? To znači da Bog dopušta, otvara pogled prema svom prestolu. U ovoj viziji sve ima svoje značenje. Duga je simbol Božjeg

saveza sa čovječanstvom (vidi 1. Mojsijeva 9:11-17), Božje milosti pomiješane sa pravdom i Njegovog spasenja pomiješanog sa Zakonom. Drago kamenje takođe ima svoju simboliku. Jaspis je bio crvene i purpurne boje koje je simbol kraljevskog položaja, dok je zeleni smaragd simbol života i vjere.

Ko su dvadeset četiri starješine? Broj 24 je 2×12 , što predstavlja 12 plemena starosaveznog Izraela i 12 Hristovih apostola, kao nosilaca novosavezne faze Plana spasenja. Kako znamo da su ovo ljudi, a ne možda predstavnici drugih svjetova? Jer u Otkrivenju 5:9 vidimo da oni pjevaju pjesmu o iskupljenju sa Zemlje! Oni će vladati na zemlji (5:10).

Sledeće pitanje koje možemo postaviti je da li su 24 starješine zaista sada živi ljudi na Nebu, ili samo naši simbolički predstavnici u Jovanovoj viziji. Znamo da je Hristovo uskrsenje povuklo za sobom, ako tako smijemo da kažemo, još uskrslih pravednika (vidi Matej 27:52, 53). Vrlo je vjerovatno da su oni 24 starješine iz Jovanove vizije, jer Bog je tada imao legalno pravo na takav čin. Osim toga, u našem daljem proučavanju zapazićemo da 24 starješine učestvuju u istorijskom momentu nebeske realnosti kada se postavlja pitanje ko ima pravo da otvorí knjigu zapečaćenu sa sedam pečata, a koja obznanjuje istoriju sve do konačnog spasenja. Taj događaj morao se zbiti nakon Hristovog uznesenja na Nebo, kad je On preuzeo posredničke ingerencije i antitipsku službu pomirenja.

Glasovi, munje i gromovi predstavljaju aktivnosti andeoskih vojski, uključenih u Plan spasenja, koji nose Božje poruke i izvršavaju Njegove zadatke.

Sedam svjetiljki odnosno sedam Božjih duhova predstavljaju zbirno Božji narod, slično kao što smo mogli zapaziti u prvom poglavljju.

Četiri živa bića predstavljaju andele zaklanjače najvišeg reda, koji služe u neposrednoj Božjoj blizini. Oči u Bibliji su simbol duhovne spoznaje, svjesnosti. Ova živa bića pokreće sam Duh Božji. Oni odaju najvišu slavu Tvorcu, Vječnom vladaru. Njihova lica, kao i slike koje su se takođe mogle vidjeti u zemaljskom svetilištu ili hramu, simbolišu različite aspekte božanske ličnosti i Plana spasenja. Lav je simbol kraljevske vlasti (Otkrivenje 5:5), mladi bik je simbol žrtve, lice čovječije simboliše čovjeka na zemlji, dok je orao simbol duhovnog uvida i pronicljivosti. Andeoskih 6 krila otkrivaju nam da je riječ o andelima zaklanjačima, heruvimima i serafimima.

U viđenju Jovanu je pokazana harmonija službe ovih andela i 24 starješine koji su izražavali zahvalnost i obožavanje Stvoritelju.

Možemo zaključiti da cijeli ovaj prizor predstavlja Božju moć i kontrolu nad

događajima koji će biti pokazani Jovanu. Svijet, koliko god nam stanje izgledalo haotično, nalazi se pod konačnom kontrolom Onoga koji preuzima svu odgovornost kao naš Tvorac i Iskupitelj.

Svitak zapečaćen sa sedam pečata

Ilustracija 13: Svici

„U desnici Onoga koji je sjedio na prestolu video sam svitak ispisan iznutra i spolja, zapečaćen sa sedam pečata. I video sam snažnog anđela kako objavljuje jakim glasom: ‘Ko je dostojan da otvori svitak i razlomi njegove pečate?’ Ali niko ni na nebu ni na zemlji ni ispod zemlje nije mogao da otvori svitak i pogleda u njega. I ja sam mnogo plakao jer se nije našao niko dostojan da otvori svitak i pogleda u njega.“ (Otk. 5:1-4)

Bog Otac pita ima li ko dostojan da otvori ovaj svitak. Ima li ko dostojan da se pobrine za budućnost palog ljudskog roda. Niko ni na Nebu ni na zemlji? Šta nam ovo govori? Padom u grijeh, čovjek se onesposobio da izbavi samog sebe. Nikakva ljudska mudrost, nijedna ljudska religija, filozofija, umjeće ili znanje ne može oslobođiti čovjeka ropstva grijehu i smrti i učiniti ga dostoјnjim pred Bogom. Ne može to uraditi ni ikakvo drugo Božje stvorenje na Nebu. Ali ima Jedan koji može.

„Ali mi jedan od starješina reče: ‘Ne placi. Evo, pobijedio je Lav iz Judinog plemena, Davidov korijen. On je dostojan da otvori svitak i njegovih sedam pečata.’

I video sam kako uz presto i usred četiri bića i usred starješina stoji Jagnje koje kao da je bilo zaklano. Ono je imalo sedam rogova i sedam očiju, koje predstavljaju sedam Božjih duhova poslatih po cijeloj zemlji. Jagnje je otišlo i uzelo svitak iz desnice Onoga koji sjedi na prestolu.“ (Otk. 5:5-7)

Ovo je Jagnje Božje, Sin Njegov, koje je, prema Planu spasenja, zaklano od postanja svijeta (vidi Otkrivenje 13:8), kada su Otac i Sin na božanskom savjetu donijeli odluku o Posredničkoj Žrtvi za pali ljudski rod. Kao čovjek, Spasitelj je došao iz plemena Judina. Sedam rogova predstavljaju punoču Njegove vlasti. Sedam očiju predstavljaju savršenstvo Njegovog duhovnog uvida i mudrosti na cijeloj zemlji. Jagnje se žrtvovalo za grijehu svijeta i kao takvo Ono je pobjednik. A

pobjedniku pripada čast i vlast.

„Kad je uzelo svitak, četiri bića i dvadeset i četiri starješine pali su ničice pred njim. Svaki je imao harfu i zlatne posude pune kada, koji predstavlja molitve svetih. I oni su pjevali novu pjesmu: ‘Dostojan si da uzmeš svitak i otvorиш njegove pečate, jer si bio zaklan i otkupio si nas Bogu svojom krvlju iz svakog plemena i jezika i naroda i narodnosti.’ I učinio si ih kraljevima i sveštenicima našem Bogu, i oni će vladati na zemlji.“

I pogledao sam i začuo glas mnogih anđela koji su bili oko prestola, živih bića i starješina. Bilo ih je na desetine hiljada i hiljade hiljada. Govorili su snažnim glasom: ‘Jagnje zaklano dostoјno je da primi moć i bogatstvo i mudrost i snagu i čast i slavu i blagoslov.’“ (Otk. 5:8-12)

Predstavnici planete Zemlje (24 starješine) i predstavnici Neba (četiri živa bića – anđeli najvišeg reda i drugi anđeli) izražavaju svoje obožavanje i hvalu.

„I čuo sam svako stvorenje koje je na nebu i na zemlji i ispod zemlje i na moru, i sve što je u njima, kako govori: ‘Onome koji sjedi na prestolu i Jagnjetu neka je blagoslov i čast i slava i vlast u vjekove vjekova.’ I četiri živa bića rekla su: ‘Amin!’, a dvadeset i četiri starješine su pali ničice obožavajući onoga što živi u vjekove vjekova.“ (Otk. 5:13, 14)

Otac i Sin obojica primaju obožavanje. Kakav veličanstven prizor! Kroz eone, najveća razdoblja, koja označavaju različite faze Plana spasenja, do života spasnih koji će teći u vječnost njima pripada sva slava. Svi prisutni su jednodušno saglasni u ovome, svi se raduju i daju hvalu. Ovo je predslika odnosno zalog velikog spasenja u Hristu koje je sada formalno-pravno osigurano.

Viđenje u 5. glavi je istorijski uvod (događaj koji je uslijedio posle Hristovog uskrsenja) koji predstavlja Spasitelja čijim zaslugama se mogu ne samo razlomiti pečati na svicima i otvoriti proročka panorama budućih događaja, već i ostvariti faktičko spasenje u eshatološkom dijelu, što je opisano u Otkrivenju 7. glava i 14:1-5, sa istim akterima i spasenima iz svih naroda!

Otvaranje prvog pečata

„I vidio sam kad je Jagnje otvorilo jedan od sedam pečata i čuo sam jedno od četiri bića kako govori glasom koji je zvučao poput grmljavine: ‘Dodji i vidi!’ I pogledao sam, i gle – bijeli konj i na njemu jahač koji je imao luk. Bila mu je data kruna, pa jeizašao pobjeđujući i krenuo u pobjedu.“ (Otk. 6:1, 2)

Najprije treba da znamo da se u viziji radi o svitku, ne knjizi. Kako se pečati lome, svitak se odmotava i tada može da se vidi što je napisano na tom dijelu. Poziv da „dođe i vidi“ Jovanu upućuju četiri živa bića, vjerovatno po redosledu koji je dat u Otkrivenju 4:7, što takođe ima svoj simbolički značaj.

Dakle, zbog velikog djela Iskupljenja, Bog Otac ima legalno pravo da nam, preko svojih ljudskih oruđa, otkrije istoriju pobune sve do njenog kraja, da nam rasvijetli stanje u kojem se nalazimo i posrednički se miješa u našu korist. U protivnom, bili bismo robovi uzurpatora, bez nade, ili osuđeni na vječnu smrt od Zakona Božjeg. Još jednom valja napomenuti da je naš jedini legitimni posrednik Isus Hrist (vidi Djela 4:11, 12; 1. Timoteju 2:5).

Mnoga proročanstva u Bibliji prikazuju istoriju Božjeg naroda i pokrete sila neprijateljski nastrojenih prema Bogu do samog kraja. Ali od posebne važnosti su knjiga proroka Danila i Otkrivenje.

Nakon otvaranja prvog pečata, Jovan je u viziji video jahača na bijelom konju koji kreće u pobjedu. Simbolički to predstavlja Hrista i one koji nose čistu Riječ Božju koja pobjeđuje. Bog preuzima inicijativu! To je pobjeda istine, pravde, milosti i ljubavi Božje, čije rezultate sada vidimo kroz vjeru, razum i savjest, a koji će pokazati svoju neprocjenjivu vrijednost kad se riješe sva pitanja istine i zablude, dobra i zla. Luk je simbol zadobijanja i lovljenja duša za Boga (vidi Matej 4:19).

Ilustracija 14: Četiri jahača iz Otkrivenja

Analogiju ovoj viziji nalazimo u Otkrivenju 19:11-21, kada Nebeski Jahač na bijelom konju izlazi iz svog mjesta i predvodi druge jahače, takođe na bijelim konjima i u bijelim haljinama – što je sve simbolika čistote i pravednosti – u završni obračun sa zlima za konačnu pobjedu.

Za jednim jahačem otkrivenja života slijede tri jahača apokalipse koji predstavljaju posledice grijeha na zemlji, redukovane silom prvog konjanika.

Drugi pečat

„Kad je Jagnje otvorilo drugi pečat, čuo sam drugo biće kako govori: ‘Dođi i vidi!’ Iizašao je drugi konj, plamene boje. Njegovom jahaču je bilo dato da uzme mir sa zemlje kako bi ljudi ubijali jedni druge. I bio mu je dat veliki mač.“ (Otk. 6:3, 4)

Drugi konjanik predstavlja veliki sukob kroz istoriju koji izaziva otpor sila zla i njihova mržnja na Boga. Ovaj konj je riđe odnosno plamene boje, što ukazuje na ratnički duh i krv koja se proliva na zemlji. „Narodi su se razbijesnili ili razgnjevili“ (Otkrivenje 11:18), jer „nema mira zlima“ (Isajia 57:21). Zašto? Jer su pod zakonom grijeha, samouništenja i smrti. Stoga možemo pretpostaviti da nije slučajno što upravo živo biće koje predstavlja žrtvu poziva Jovana da dođe i vidi. Znamo da je odmah po padu u grijeh u Edenu žrtvovana prva životinja, jer je plata za grijeh smrt (Rimljanima 6:23), a nedugo nakon toga pala je i prva nevina ljudska žrtva, upravo zbog bijesa prvog zastupnika koncepta satanizma usmjerenog prema Bogu i nosiocu istine o Bogu.

Tajna bezakonja (2. Sol. 2:7) unosi zlo na zemlji i ljudi ubijaju jedni druge. Ovaj jahač vršiće svoj posao sve dok Jahač na bijelom konju ne učini kraj zlu.

Treći pečat

„Kad je Jagnje otvorilo treći pečat, čuo sam treće biće kako govori: ‘Dođi i vidi!’ I pogledao sam, i gle – crn konj i na njemu jahač koji je u ruci imao vagu. I začuo sam nešto kao glas usred četiri bića kako govori: ‘Mjera pšenice za denar i tri mjere ječma za denar³! A ulje i vino troši štedljivo!‘“ (Otk. 6:5, 6)

---

³ „Mjera“ (grčki „hiniks“, nešto više od litre, oko 700 grama) bilo je dnevno vojničko sledovanje pšenice, dok je „denar“ bio rimski srebrnik koji je težio 3,85 grama i predstavljao je jednodnevnu platu.

Treće živo biće, nalik čovjeku, poziva Jovana da vidi konjanika na konju sa vagom u ruci. Mogli bismo kazati boja upravo suprotna prvom koji je nosilac pobjede pravednosti, istine i čistote. Šta radi pali čovjek? On na štetu svoje sabraće pravi trgovinu. Mudrost čovječja odbacuje Hristovo jevandelje i zaokupljena je svojim sebičnim interesima.

Treći konjanik, dakle, predstavlja ekonomski aspekt ljudskih poslova. Neravnopravnost, ugnjetavanje, oštре razlike između bogatih i siromašnih, kontrola stanovništva putem ekonomskog monopola nad važnim resursima predstavljaju moćno oruđe onih koji vladaju svijetom za račun Sotone (vidi Matej 4:8, 9). Kada se budemo bavili Drugom zvijeri u 13. glavi Otkrivenja, vidjećemo da ona nameće satanski žig pod prijetnjom ekonomskih sankcija onima koji odbiju pokornost. U Otkrivenju 18. glava nalazimo zemaljske moćnike i trgovce koji nariču zbog propasti duhovnog Vavilona, sistema koji je sludio čovječanstvo i odvojio ga od Boga preko svojih istaknutih institucija.

Za razliku od ekonomskih odredbi i pravednog građanskog sistema koji je Bog u svojim zakonima datim preko Mojsija bio uspostavio u teokratskom Izraelu, zemaljski trgovci i oni koji drže monopol donose propise i uređuju ekonomiju na takav način da su obični građani praktično robovi koji cijeli život odrađuju „pozajmice“ bankara i zaduženih država u kojima žive. Zbog toga su oskudica, štednja i ropska podređenost sistemu životni pratioci svakog čovjeka.

Četvrti pečat

„Kad je Jagnje otvorilo četvrti pečat, čuo sam glas četvrtog bića kako govori: 'Dođi i vidi!' I pogledao sam, i gle – blijedi konj i na njemu jahač kome je ime bilo Smrt, a za njim je išao had. I data im je vlast nad četvrtinom zemlje, da ubijaju mačem i gladu i pomorom i zvijerima zemaljskim.“ (Otk. 6:7, 8)

Vidjeli smo da je četvrto živo biće bilo nalik orlu, što simboliše brzinu kojom jahač na blijedom konju radi svoj posao. Smrt i had su sinonimi. Orao je takođe nečista ptica grabljivica koja ubija radi svog opstanka. Milioni ljudi kroz vjekove su pobijeni u vojnim sukobima, umrli od gladi ili pomora, a ne mali broj postao je žrtva zvijeri, od kojih su najgore one u ljudskom obličju. Četvrtina planete, kaže Riječ Božja, pomrla je kao rezultat prljavih ljudskih poslova ili drastičnog kršenja Božjih zakona. Samo zahvaljujući blagodati Božjoj koja se izliva na stanovnike zemlje zahvaljujući Planu spasenja broj stradalih je jedna četvrtina.

Tako četiri jahača obavljaju posao, prvi pozvan od Boga da pobjeđuje, dok su preostala tri konjanici pobune koja donosi ratove, siromaštvo, glad, ugnjavanje, pomor i smrt, ali sve to pod milošću Božjom koja ograničava sile zla.

Peti pečat

„Kad je Jagnje otvorilo peti pečat, video sam u podnožju oltara duše pobijenih zbog riječi Božje i za svjedočanstvo koje su imali. I vikali su na sav glas: ‘Koliko još, Gospodaru, sveti i istiniti, nećeš suditi i osvetiti našu krv na onima koji žive na zemlji?’ I svaki od njih je dobio dugu bijelu haljinu i rečeno im je da još malo čekaju, dok se ne popuni broj ostalih slugu, njihovih drugova i njihove braće, koji treba da budu ubijeni kao i oni.“(Otk. 6:9-11)

Konjanika više nema, ali ima pobožnih žrtava njihovih „jahača“ i sada se Jovanu skreće vizuelna pažnja na podnožje oltara. U predvorju zemaljskog svetišta, gdje se obavljala tipska posrednička služba, nalazio se oltar gdje su žrtvovana jagnjad i druge čiste životinje određene u tu svrhu. Simbolički, duše su „ispod oltara“, jer su pobijeni i njihova krv predstavlja žrtvu za Riječ Božju i svjedočanstvo koje su nosili. Oni su nevine žrtve i zato im je tu figurativno mjesto.

Kada je Kain ubio svog brata Abela, Gospod mu se obratio riječima: „*Krv tvog brata viče k meni sa zemlje. I sada, da si proklet i prognan sa zemlje koja je otvorila svoja usta da iz tvoje ruke primi krv tvog brata.*“ (1. Mojsijeva 4:10, 11) Jasno je da je ovo metaforičko izražavanje, jer krv ne viče, niti zemlja otvara usta. Ali krv u Bibliji predstavlja život (vidi Jevrejima 9:22; 3. Mojsijeva 17:11, 12). Isto tako, duše mrtvih simbolički „govore“ i obraćaju se Bogu.

Duše odnosno životi pobijenih pravednika vase za sudom, ali rečeno im je da treba da čekaju dok se ne navrši vrijeme, jer u međuvremenu i druga njihova braća će morati proći slično iskustvo. Oni su spaseni, obučeni u haljine Hristove pravednosti. Ali svoju nagradu će primiti zajedno sa ostalima, baš kao što objavljuje Riječ Božja: „*Jer ovo vam govorimo po Gospodnjoj riječi: mi živi, koji ostanemo do dolaska Gospoda, nećemo preteći one koji su umrli, jer će sam Gospod sići s neba sa zapovjedničkim pozivom, s glasom arhanđela i s Božjom trubom, i prvo će ustati oni koji su mrtvi u Hristu. Zatim ćemo mi živi, koji ostanemo, biti zajedno s njima odneseni u oblacima da se sretnemo s Gospodom u zraku.*“ (1. Solunjanima 4:15-17)

Šesti pečat

„I video sam kad je Jagnje otvorilo šesti pečat. Bio je jak zemljotres i Sunce je postalo crno kao kostrijet, Mjesec je postao kao krv, a nebeske zvijezde su popadale na zemlju, kao što nezrele smokve padaju sa stabla kad ga snažan vjetar potrese.

I nebo je iščezlo kao svitak kad se smota. Svaka gora i svako ostrvo pomakli su se sa svog mjesta. Kraljevi zemaljski, velikaši, vojni zapovjednici, bogataši, moćnici i svaki rob i svaki slobodnjak sakrili su se u pećine i među gorske stijene. Govorili su gorama i stijenama: ‘Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi na prestolu i Jagnjetovog gnjeva! Jer došao je veliki dan njegovog gnjeva i ko može opstati?’“ (Otk. 6:12-17)

U prvom dijelu ovog viđenja uočavamo znake koji prethode Drugom Hristovom dolasku. „Učiniću da se znaci pojave na nebesima i na zemlji, krv i vatra i stubovi dima. Sunce će se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego što dođe veliki i zastrašujući Gospodnji dan.“ (Joel 2:30, 31) „Ali u te dane, posle te nevolje, sunce će potamnjeti, mjesec više neće svijetljeti, zvijezde će padati s neba i nebeske sile će se uzdrmati.“ (Marko 13:24, 25) „I biće znakova na suncu, mjesecu i zvijezdama, a narode na zemlji obuzeće tjeskoba i osjećaj nemoći zbog huke mora i talasa, i ljudi će umirati od straha i očekivanja onoga što će zadesiti svijet, jer će se sile nebeske uzdrmati.“ (Luka 21:25, 26)

Katastrofalni zemljotres, pomračenje sunca i mjeseca, padanje meteorske kiše – sve se to dogodilo kao najava ulaska u posljedak vremena koji prethodi Drugom Hristovom dolasku. I to je vjerni Božji narod prepoznao, ponajviše među pobožnim protestantima u Americi i Evropi.⁴ Što se tiče istorije ove zemlje, posledak vremena počeo je nakon isteka perioda od 1260 godina iz vezanih proročanstava u Danilu i Otkrivenju, pred sam kraj 18. vijeka, o čemu će biti riječi

---

⁴ Veliki zemljotres dogodio se 1. novembra 1755. godine u Lisabonu, Portugalija, gdje je bilo sjeđište papske inkvizicije, i to upravo na paganski praznik zvani „Dan svih svetih“, što odgovara Noći vještice.

19. maja 1780. godine bilo je veliko pomračenje sunca nad državama Nove Engleske i dijela Kanade. Opšte mišljenje je bilo da je došao Sudnji dan. Mjesec te noći nije dao svoju svjetlost, a kad se pojavio izgledao je kao krvav.

U noći između 12. i 13. novembra 1833. godine istočni dio SAD imao je priliku vidjeti neobično veliku meteorsku kišu koja je bila tako intenzivna da je bilo moguće vidjeti do 100.000 meteora kako prelaze nebo svakog sata. Mnogi su mislili da je to kraj svijeta.

kasnije u ovoj knjizi.

Isto tako, na osnovu vremenskih proročanstva u knjizi proroka Danila, može se tačno utvrditi kad počinje veliki antitipski Dan pomirenja odnosno istražni Božji sud. To će biti jedna od tema u nastavku ovog proučavanja, jer Otkrivenje sadrži neke od teološki najvažnijih Božjih objava u cijeloj Bibliji. Stoga je vrlo važno da ispravno razumijemo Božji plan, u protivnom postoji realna opasnost da budemo obmanuti.

Drugi dio događaja predstavljenih Jovanu u viziji nakon lomljenja šestog pečata odnosi se na očigledne znake Hristovog dolaska kada će svi shvatiti da Bog pohodi zemlju sudom i u korelaciji je sa Otkrivenjem 19:17-21. Izgubljeni zli traže da se sakriju, jer ne mogu da podnesu Božju slavu i izvjesnost suda. Oni traže da budu pobijeni, radije bi bili živi sahranjeni, jer znaju da im je opstanak nemoguć.

Hronološki, može se kazati da mi živimo u vremenu između dvije grupe događaja iz šestog pečata, jer se šesti pečat bavi znacima posletka i Božjeg suda koji je trebao početi na Nebu, u nebeskoj Svetinji nad svetinjama, i obilježjima suda koji obuhvata Hristov drugi dolazak. Dok je zemljotres na zemlji opomena Božjim protivnicima na dolazeći sud kada će takve pojave dobiti kataklizmičke razmjere i znak vjernima, prva grupa znakova na nebu je u domenu astronomskih fenomena koji sami po sebi ne predstavljaju opasnost po ljude na zemlji. Međutim, druga grupa obilježja šestog pečata pripada velikoj kataklizmičkoj drami na zemlji i na nebu u Bibliji označenoj kao „Gospodnji dan“.

Sedmi pečat

„Kad je Jagnje otvorilo sedmi pečat, nastala je tišina na nebu koja je potrajala oko pola sata.“ (Otk. 8:1)

Otvaranjem sedmog pečata, pažnja se usmjerava ka Nebu. Zašto je na Nebu tišina oko „pola sata“? Prvo treba da znamo da jedan dan u biblijskom proročtvu predstavlja godinu. Dakle, kada nam je iz konteksta jasno da se ne radi o doslovnom vremenu, moramo primijeniti biblijski princip „dan za godinu“ (vidi 4. Moj-sijeva 14:34; Ezekiel 4:6). Iz toga proizilazi da tišina na Nebu traje 7 doslovnih dana. Već smo vidjeli da je Nebo mjesto intenzivne aktivnosti, gdje se takođe daje slava i hvala Ocu i Sinu od strane nebeskih bića. Tišina znači da su Hrist i anđeoske vojske napustili svoje prebivalište. Zašto? Jer idu ka Zemlji da skupe vjerne i vode ih njihovom nebeskom domu!

Da li prilikom Drugog Hristovog dolaska s Njim dolazi i Bog Otac? Na osnovu raspoloživih biblijskih tekstova na tu temu (Matej 16:27; 24:27, 30, 31; Marko 8:38; 14:62; Luka 13:35; 21:27; 1. Solunjanima 4:16; 2. Solunjanima 1:7; Juda 1:14; Otkrivenje 1:7; 14:14; 19:11-16), kao i biblijskog stalnog principa o izvršnoj funkciji Sina Božjeg u Planu spasenja – odgovor je NE. Isus ponavlja da će doći u Očevoj sili i slavi sa anđelima, ali nigdje eksplisitno ne navodi da će s Njime doći i Otac. Sve do Izvršnog Božjeg suda, Otac nije direktni sudionik događaja (vidi Otkrivenje 20:11-12)!

Pečati nas, dakle, dovode do samog Drugog Hristovog dolaska, ali Gospod u drugim vizijama i pomoću drugačijih simbola daje preko svoga proroka širi uvid i dodatno rasvjetljava kako određene aspekte bitne za spasenje tako i pokrete sila zla.

Možemo zaključiti da otvaranje prvih četiri pečata odnosno konjanici predstavljaju opštu istoriju hrišćanske ere i njene različite bitne aspekte, peti pečat duše pobijenog Božjeg naroda koje traže sudsku pravdu, što je i najavljeno nakon lomljenja šestog pečata, dok nas svitak u sedmom pečatu obavještava da se desio pokret na Nebu uoči samog Drugog Hristovog dolaska. To znači da lomljenje prva četiri pečata daje uvid u stanje na zemlji, a poslednja tri u stanje na Nebu, od početka do kraja vremena Istražnog suda.

Glava 3. Četiri anđela i pečaćenje 144.000

„Nakon toga video sam četiri anđela kako stoje na četiri ugla zemlje, i drže četiri zemaljska vjetra, da nijedan vjetar ne duva na zemlju, ni na more, ni na bilo koje drvo.“ (Otk. 7:1)

U kontekstu knjige Otkrivenja, 7. glava se nalazi između viđenja o šestom i sedmom pečatu, kao odvojeni segment koji tretira isključivo Božji narod. Narančno da to nije slučajno. Imajući na umu da se vizija nakon lomljenja šestog pečata bavi znacima skorog Hristovog dolaska odnosno ulaska u posljedak vremena tj. istražnu fazu Božjeg suda, a sedmi pečat nas uvodi u pokret na Nebu za Drugi dolazak, prvo što ćemo razmotriti je zadatak četiri anđela.

Ilustracija 15: Četiri anđela

Podsjetimo se da je vizija uprošćeni prikaz određene realnosti ili vizuelna ilustracija poruke koju Bog daje. Dakle, ne stoje stvarno četiri anđela na četiri strane svijeta i zadržavaju vjetrove. U proročkom jeziku vjetrovi znače nevolju, rat, razdor, razaranje, destrukciju. Bog ima moćne anđele koji kao službeni duhovi, u sa-

radnji sa ljudskim pobožnim oruđima, suzbijaju i zadržavaju sile zla. Zemlja je simbol manje naseljenog područja, dok je more simbol mnoštva naroda (vidi Otkrivenje 17:15). Zašto anđeli suzbijaju зло?

„I video sam jednog drugog anđela kako se uzdiže sa istoka i ima pečat živog Boga. I povikao je na sav glas četvorici anđela kojima je bilo dato da naude zemlji i moru: ‘Nemojte nauditi ni zemlji ni moru ni drveću, dok pečatom ne zapečatimo sluge našeg Boga, na čelima njihovim!’“ (Otk. 7:2, 3)

Dok jedni anđeli zadržavaju зло (vidi 2. Kraljevima 6:15-18!), drugi su na zadatku pečaćenja istinskih Božjih slugu, Njegovog naroda, na spasenje. Pečat je znak vlasništva. Ovaj „pečat“, vjerovatno vidljiv samo za oči anđela, nalazi se na čelu, što predstavlja um i znači da su oni svojevoljno, razumno izabrali da se pomire s Bogom kao svojim Tvorcem i Spasiteljem i prime Njegov duh.

U knjizi proroka Ezekiela 9. glava nalazimo paralelno proroštvo koje takođe

govori o pečaćenju Božjeg naroda koji „uzdiše i plače“ zbog grijeha i ignorisanja Božjeg Zakona. U vrijeme izlaska Izraelaca iz Egipta i oslobođanja iz ropstva, Bog je naredio da se posebnim znakom, krvlju žrtvenog jagnjeta, obilježe dovratnici kuća, kako bi anđeli zatirači napravili razliku (vidi 2. Mojsijeva 12. glava).

Nakon susreta sa istinom, mi donosimo odluku da stanemo na Božju stranu, i to se u Bibliji naziva novorođenjem ili stupanjem u savez sa Bogom. Dalje slijedi rast u vjeri, poznanju Boga i posvećenju karaktera. Konačno, pod uticajem Božjeg Duha, ta odluka postaje čvrsta da ništa ne može promijeniti naš stav. Tada možemo biti „zapečaćeni“ na spasenje. Iako mi ne znamo kad se to dogodilo, Bog i Njegovi anđeli znaju.

Vrlo je važno zapaziti da se Božji pečat dobija individualno, što znači da u tom činu ne posreduje nikakva institucija (crkva), iako Božji narod djeluje organizovano, kao udovi istog tijela kojemu je glava Hrist (vidi 1. Korinćanima 12:12-27). Baš kao što tjelesni udovi koherentno i spontano sarađuju i ispomažu se međusobno, tako i istinski Božji narod sa svojim različitim talentima i sposobnostima.

Kao suprotnost Božjem pečatu, znaku Njegovog karaktera u umu, stoji Žig zvijeri. O tome ćemo govoriti kada budemo proučavali Otkrivenje 13. glava.

Karakterologija 144.000 zapečaćenih

„I čuo sam broj onih zapečaćenih pečatom – sto četrdeset i četiri hiljade, zapečaćenih pečatom iz svakoga plemena sinova Izraelovih:

Iz Judinog plemena dvanaest hiljada zapečaćenih pečatom, iz Rubenovog plemena dvanaest hiljada, iz Gadovog plemena dvanaest hiljada, iz Ašerovog plemena dvanaest hiljada, iz Neftalimovog plemena dvanaest hiljada, iz Manasijinog plemena dvanaest hiljada, iz Simeonovog plemena dvanaest hiljada, iz Levijevog plemena dvanaest hiljada, iz Isaharovog plemena dvanaest hiljada, iz Zebulonovog plemena dvanaest hiljada, iz Josifovog plemena dvanaest hiljada i iz Benjaminovog plemena dvanaest hiljada zapečaćenih pečatom.“ (Otk. 7:4-8)

U Otkrivenju 14:1-5 opet nalazimo 144.000 kako pred prestolom Božjim slave spasenje. Za njih je rečeno da su otkupljeni sa zemlje, i da se nisu „onečistili sa ženama“, da se „nikakva laž nije našla u njihovim ustima“. O kakvim „ženama“ je riječ, saznaćemo kada se budemo bavili Otkrivenjem 17. i 18. glava. Ali ono što možemo ovdje i sada naglasiti je činjenica da istinska religija i vjernost Bogu ne

toleriše niti podržava bilo kakve kompromise (vidi 1. Kor. 10:21; 2. Kor. 6:14-18). Kompromis poništava silu Božje Riječi, izopačava njenu poruku i svrhu, uništava duhovnost i pobuđuje tjelesnost, vodi pseudo religioznosti.

Ilustracija 16: 144.000

Koji je identitet 144.000? Da li su zapečaćeni pripadnici doslovnih izraelskih plemena? Ako je to slučaj, morali bismo ih imati fizički prisutne na zemlji u periodu između šestog i sedmog pečata, zar ne?

Činjenice:

i) Najveći broj starosaveznih izraelskih plemena danas **ne postoji**. Oni koji zagovaraju stav da oni ipak postoje i da „Bog zna gdje su i ko su“ jednako uspješno mogu dokazivati da su to Francuzi, Englezi, Amerikanci ili pak Rusi i crnci.

ii) Otkrivenje je knjiga koja govori duhovnim jezikom, čije poruke su date u vizijama i simbolima, i shodno tome je treba tumačiti, u isto vrijeme ne ostavljajući nimalo prostora za nebulozna, procrkvena, projevrejska ili druga polazišta koja ne mogu naći biblijsko opravdanje.

Koga Bog naziva svojim narodom? Ko je Izrael? Onaj koji se borio s Bogom i s ljudima i na kraju pobijedio (vidi 1. Mojsijeva 32:28)! To je jedina prava definicija. „*Nema više ni Jevrejina ni Grka, nema ni roba ni slobodnjaka, nema ni muškog ni ženskog, jer vi ste svi jedno u Hristu Isusu. A ako ste Hristovi, onda ste Abramovo potomstvo, naslednici po obećanju.*“ (Galatima 3:28, 29)

Ko vrši otkup 144.000? Hrist, Jagnje Božje! Pretpostavimo za trenutak da u današnjem Izraelu žive genealoški potomci 12 plemena, a ne žive osim možda nekih u vrlo malom procentu. Priznaju li oni Hrista za Mesiju i Spasitelja? Ne. Postoji li onda neki drugi način da budu sudionici spasenja? Biblija decidno tvrdi da ne postoji. Zaključujemo, dakle, da Jevreji, baš kao i pripadnici bilo kojeg drugog naroda na zemlji, moraju prihvati Božji Plan spasenja da bi bili spaseni.

Zbog čega su nam data imena rodonačelnika 12 plemena? U Bibliji svako ime ima svoje značenje ili je vezano za karakterne osobine njegovog nosioca.

JUDA – Hvaljenje Gospoda, priznanje vjere – vidi 1. Mojsijeva 29:35

RUBEN – Koji vidi sina, vizija sina – vidi 1. Mojsijeva 29:32

GAD – Sreća – vidi 1. Mojsijeva 30:11 (pogrešno prevedeno u Daničićevom Starom zavjetu)

AŠER – Blagosloven, srećan – vidi 1. Mojsijeva 30:13

NEFTALIM – Moj trud, upinjanje, borba – vidi 1. Mojsijeva 30:8

MANASIJA – Bog je učinio da zaboravim muku – 1. Mojsijeva 41:50, 51
SIMEON – Onaj koji je čuo ili sluša (Riječ Božju) – vidi 1. Mojsijeva 29:33
LEVI – Udružen sa njim – vidi 1. Mojsijeva 29:34
ISAHAR – Nagrada, naknada (od Boga) – vidi 1. Mojsijeva 30:18
ZEBULON – Dar od Boga, čast, udostojenje – vidi 1. Mojsijeva 30:20
JOSIF – Bog će uvećati – vidi 1. Mojsijeva 30:23, 24
BENJAMIN – Sin desnice (nasuprot lijevoj strani, u prenosnom smislu pogrešnoj) – vidi 1. Mojsijeva 35:18

Na ovom spisku nedostaju dva plemena pomenuta na drugim mjestima: Dan i Jefrem, dok je ubačen Josif, kojeg na ostalim spiskovima plemena nema. Očigledno je da postoji određena zbrka oko toga ko su 12 plemena i da li ih u stvari ima više.

DAN – Sudija – vidi 1. Mojsijeva 30:6.

JEFREM – Plodonosnost, dvostruko plodan – vidi 1. Mojsijeva 41:52

Međutim, neka imena su kasnije mijenjana u skladu sa postupcima osoba ili njihovom odnosu prema Bogu i bližnjima. Tako je, na primjer, Bog Jakovu dao novo ime – Izrael – umjesto postojećeg, čije značenje je „koji istiskuje, potkopava, varalica“ (vidi 1. Mojsijeva 32:28).

Da bismo dodatno razumjeli karakter i sudbinu plemenskih rodonačelnika Izraela, treba da pročitamo tekst iz 1. Mojsijeve 49. glava, riječi izgovorene nadahnucem preko Jakova, njihovog oca, kao i ponašanje samih rodonačelnika i kasnijih plemena.⁵

Razlog zašto Dana nema na spisku iz Otkrivenja 7. glava, mogli bismo potražiti u Jakovljevim proročkim riječima gdje стоји да je Dan vrlo nemilosrdan sudija svom narodu.

Sada da vidimo šta je sa Jefremom. U proročkim knjigama za Jefrema nalazimo da se otpadio od Boga.

„*Jefrem se sa idolima (lažnim bogovima) udružio. Ostavi ga!*“ (Osija 4:17)

„*Jefrem se pomiješao s narodima. Jefrem je postao kao pogaća koja pri pečenu nije bila prevrnuta.*“ (Osija 7:8)

„*A Jefrem ga je svojim vrijeđanjem razgnjevio i krv koju je prolio ostaje na*

---

⁵ Vidi „Tipologija i Plan spasenja“, poglavља 14, 15 i 16, Pavle Simović, Institut za religijska istraživanja, 2016.

njemu. Njegov Veliki Gospodar platiće mu za sramotu koju mu je on nanio. “(O-sija 12:15)

„*Jer je glava Siriji Damask, a Damasku je glava Resin; i do šezdeset i pet godina satrće se Jefrem tako da više neće biti narod.*“ (Isaija 7:8)

Ilustracija 17: Geografski položaj 12 plemena drevnog Izraela

Možemo zaključiti da ne samo da je važno ime koje označava karakter, već i život rodonačelnika i samog plemena odnosno potomaka koji nose to ime. I ovo ne treba da nas iznenađuje, ako znamo Božji način ophodenja sa čovječanstvom i koliko je sve što su drugi činili i mi činimo u međusobnoj korelaciji.

Evo sada spisak mesta na kojima Biblija nabraja plemena: 1. Mojsijeva 35:23-26; 2. Mojsijeva 1:2-5; 4. Mojsijeva 1:20-43; 1. Dnevnika 2:2; Otkrivenje 7:5-8. Dvanaest Jakovljevih (Izraelovih) sinova bili su: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isahar, Zebulon, Benjamin, Dan, Neftalim, Gad, Ašer i Josif. Međutim, kako je Ruben izgubio svoje pravo kao prvorodeni (1. Mojsijeva 35:22; 49:3-4), na njegovo i Josifovo mjesto došla su dva Josifova sina, Jefrem i Manasija, postavši izraelska plemena. Na nekim drugim mjestima ne pominje se Levijevo pleme, vjerovatno zato što su Leviti bili određeni za hramsku službu te stoga lišeni nasleđa sopstvene zemlje u Izraelu (vidi Jošua 14:3).

U Otkrivenju 7. glava, međutim, vidimo da se Josif nalazi na spisku, zajedno

sa svojim sinom Manasijom, dok nema Jefrema. Rubena opet ima, ali nema Dana. Na svakom spisku u Bibliji naći ćemo sledećih devet plemena: Simeon, Juda, Gad, Ašer, Neftalim, Manasija, Isahar, Zebulon i Benjamin. Pored njih, tu su još Jefrem, Ruben, Josif, Dan i Levi (što bi ukupno bilo 14).

Ako razmotrimo osnovna karakterna obilježja i sve okolnosti koje su pratile plemena od njihovih rodonačelnika do nestajanja, biće nam jasno zašto je spisak u Otkrivenju 7. glava takav kakav jeste, ili zašto nema Dana i Jefrema. Naravno podrazumijeva se da svo vrijeme govorimo o simbolici ovih imena i karakternim osobinama, pojedinačnim ili zbirnim, koje će imati ili već imaju Božji izabrani poslednjeg vremena. Ostaje nam samo jedna nepoznata: a to je zašto je Bog uvrstio Rubena. Jedan zanimljiv događaj vezan za ovog čovjeka rješava i tu zagonetku. O tome čitamo u 1. Mojsijevoj 37:18-29 gdje je opisan slučaj prodaje Josifa u roblje od stane zavidne braće, a treba vidjeti takođe 1. Mojsijevu 42:21, 22. Ko je, dakle, Ruben poslednjeg vremena? Nije teško zamisliti snažne i neobuzdane ljude, u suštini poštene i pravične, koji će, baš kao Ruben, umjesto da pristanu da proliju krv onih za koje je očito da su nevini, uraditi sve da ih izbave i tako sami doći do spoznaje pune istine i spasenja.

Pogledajmo sad još nešto za Rubena. Čitamo 5. Mojsijevu 33:6: „*Neka živi Ruben i neka ne izumre nikada, a njegovih ljudi da ne bude malo.*“

Zaključujemo upravo kako je rekao apostol Pavle u poslanici Rimljanim: spasiće se sav Izrael! Ali da bismo razumjeli o čemu Pavle govori, treba da čitamo cijeli kontekst, od 9. do 11. glave. Naravno i druge srodne tekstove u Bibliji koji govore na tu temu.

Nacionalna ili plemenska pripadnost mogu biti bitni sa aspekta nasleđa, što je Bog takođe objasnio u svojoj Riječi, ali to nipošto nije presudno za spasenje. Tako nalazimo da su neki rodonačelnici plemena Izraela bili polu neznabوšći, kao recimo Manasija i Jefrem, čija majka je bila Egipćanka, Aseneta, kćerka paganskog sveštenika Potifere iz Heliopolisa (grada sunca, u kojem se obožavao bog Ra). Dan i Neftalim su sinovi Bale sluškinje, a Gad takođe sin Zelfe sluškinje.

Da Bog nije opterećen šablonima, svjedoči nam i primjer 12 apostola Isusovih. Prvobitno to su bili: Simon Petar, Andrija, Jakov (sin Zebedijev), Jovan, Filip, Bartolomej, Toma, Matej, Jakov (sin Alfejev), Juda (Tadija), Simon (Zilot), Juda Iskariotski i Matija (koji je zamijenio Judu Iskariotskog). Ali Biblija apostolima naziva i Šaula (obraćenog) Pavla, Luku, Barnabu (Djela 14:14). Štaviše, onaj koji

je prednjačio u svemu bio je apostol Pavle zbog svog izuzetnog znanja, pobožnosti i spremnosti da sluša naloge svog Gospoda!

Ako se naoružamo ovim znanjem, tvrdnje pojedinih denominacija ili Jevreja sumnjivog porijekla (konvertita) kako su zapravo oni (ili će tek postati) 144.000 djeluju zaista tragikomično.

Valja zapaziti da 144.000 stoje pred prestolom i pred Jagnjetom (Otk. 7:9). U 5. glavi koja predstavlja predstiku i zalog spasenja u Hristu, Jagnje koje je bilo zaklano takođe стоји (Otk. 5:6). Kao što se Hrist u svojstvu opštег predstavnika ljudskog roda – drugog Adama – kvalifikovao da stoji pred Bogom, tako 144.000 mogu stajati kroz Njega. Koncept pobjede prenosi se sa 5. na 7. poglavje i kulminira u Otkrivenju 14:1-5. Nije slučajno što se 144.000 u 14. glavi opisuju kako stoje sa Jagnjetom na nebeskom Cionu i i prate ga kud god pođe.

Sledeća važna karakteristika zapečaćenih na spasenje je visoka svijest o pravovjernosti i religijskom otpadu usred onih koji se nazivaju Božjim narodom. Paralelu pečaćenju u Otkrivenju nalazimo u knjizi proroka Ezekiela 9. glava, takođe u kontekstu suda. Pošteđeni bivaju oni „koji tuguju i plaču zbog gadosti koje se čine u njemu“ (Jerusalimu). Zapečaćeni iz Otkrivenja 7. glava takođe su pošteđeni od Božjih sudova. Oni se nazivaju slugama Božjim, jer su predali svoj život službi Hristu. Ideja pripadnosti istaknuta je upravo pečatom na čelima, što predstavlja um. Njihova vjernost je obećana Kralju nad kraljevima, te otuda i slika braka Boga sa Njegovim narodom koja se često ponavlja u Bibliji i djevičanstva koje se primjenjuje samo za spasene.

Simbolika broja 12

Dvanaest je broj savršenstva, koji označava savršenstvo vlade. U Bibliji nalazi se na mnogim mjestima u vezi sa svim predmetima koji se bave vladanjem.

Bilo je dvanaest patrijarha, počevši od Šema (Sima) do Jakova. Takođe na svim spiskovima sinova Izraela, uvijek se nabraja njih 12, iako ih je, kao što smo već vidjeli, bilo više. Postoji ukupno 18 takvih nabrajanja, i na svakom su jedni ili drugi sinovi / plemena izuzeti da ne bude više od 12.

U Solomonovom hramu 12 je predominantni broj, za razliku od Šatora od sastanka koji je imao broj 5.

U Starom Savezu 12 osoba je bilo posebno pomazano kao vladari, od kojih su pet bili sveštenici (Aron i četiri njegova sina; vidi 2. Mojsijeva 6:23) a sedam

kraljevi (Saul, David, Abšalom, Solomon, Jehu, Joas i Joahaz).

Na naprsniku prvosveštenika, koji se koristio za sud, bilo je 12 kamenova koji su predstavljali 12 plemena (2. Mojsijeva 28:21). 12 okruglih hljebova stajalo je pred Gospodom na stolu (3. Mojsijeva 24:5, 6). Za vrijeme perioda sudske vlasti, 12 sudske vlasti je sudilo Izraelu. Solomon je postavio 12 oficira nad Izraelom...

U Novom Savezu takođe nalazimo isti veliki princip kod apostolskih duhovnih autoriteta koje je postavio Isus. Nebeski Jerusalim ima 12 temelja (sa imenima 12 apostola), 12 kapija (sa imenima 12 plemena Izraelovih), 12 bisera, 12 anđela čuvara... Dimenzije Novog Jerusalima su 12.000 kvadratnih stadija (1 stadij = 185 m), dok je zid visok 144 lakta (12 x 12; vidi Otkrivenje 21:16, 17).

Isus je imao 12 godina kad se prvi put javno eksponirao (Luka 2:42) i izgovořio prve zabilježene riječi.

Dvanaest legiona anđela označava savršenstvo anđeoskih sila (vidi Matej 26:53).

Broj 12 nalazi se 187 puta u cijeloj Bibliji, od čega se 22 puta pominje u knjizi Otkrivenja.

Taj broj predstavlja božanski autoritet i naimenovanje, kao i vladalački temelj i savršenstvo, i prikazuje kompletnost. Istina se simboliše sa 144, ili 12 x 12.

Veza između 144.000 zapečaćenih i troanđeoske poruke iz Otkrivenja 14. glava

„I pogledao sam, kad gle – Jagnje stoji na gori Cionu i s njim sto četrdeset i četiri hiljade onih koji imaju ime njegovog Oca napisano na svojim čelima. I čuo sam zvuk s neba poput huke mnogih voda i poput tutnjava jakog groma. Zvuk koji sam čuo bio je kao muzika harfista koji pevaju i sviraju svoje harfe. Pjevali su kao novu pjesmu pred prestolom i pred četiri bića i pred starješinama. I niko nije mogao da nauči tu pjesmu osim onih sto četrdeset i četiri hiljade, koji su otkupljeni sa zemlje. To su oni koji se nisu onečistili sa ženama, koji su sačuvali svoje djevičanstvo. Oni slijede Jagnje kuda god ono podje. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jagnjetu, i u njihovim ustima ne nađe se prevara, jer su bez mane pred prestolom Božnjim.“ (Otkrivenje 14:1-5)

Ovo je jedini odjeljak u cijeloj Bibliji u kojem se pominje brojka 144.000 spasenih, osim Otkrivenja 7. glava. U ovoj viziji nalazimo spasene na gori Cionu u velikoj proslavi konačnog spasenja. Koje njihove karakteristike zapažamo?

- Oni imaju ime (karakter) Oca zapečaćeno na svojim čelima (čelo predstavlja um). Lažni bogovi su isključeni (u koje spada i trojstvo).
- Oni pjevaju pjesmu spasenja koju niko drugi ne može naučiti (uporedi sa Otkrivenje 15:2,3).
- Oni se nisu onečistili sa „ženama“ (lažiranim teologijom crkava).
- Oni ne podržavaju bilo kakvu prevaru.
- Oni su „bez mane“ u Hristu.
- Oni slijede Jagnje (Hrista) kud god pođe (vjernost Planu spasenja).
- Oni su **otkupljeni** kao prvine (prvjenci) Bogu i Jagnjetu.

Na koji način su 144.000 otkupljeni kao prvine odgovara nam apostol Pavle:

„Vi ste, naprotiv, pristupili gori Cionu i gradu živog Boga, nebeskom Jerusalimu, i desetinama hiljada anđela, u sveopštem skupu pozvanih prvenaca koji su zapisani na nebesima, i Bogu, koji je svima Sudija, i duhovima savršenih pravednika.“ (Jevrejima 12:22,23)

U Hristu su svi spaseni prvjenci. Kod Boga nema privilegovanih pojedinaca. Zdravost teološke misli apostola Pavla ogleda se i u sledećem tekstu, koji takođe ruši predrasude i pogrešne zamisli o privilegovanosti određene grupe:

„Jer ovo vam govorimo po Gospodnjoj rijeći: mi živi, koji ostanemo do dolaska Gospoda, nećemo preteći one koji su umrli, jer će sam Gospod sići s neba sa zapovjedničkim pozivom, s glasom arhanđela i s Božjom trubom, i mrtvi u Hristu ustaće prvi. Zatim ćemo mi živi, koji ostanemo, biti zajedno s njima odneseni u oblacima da se sretnemo s Gospodom u zraku. I tako ćemo uvijek biti s Gospodom.“ (1. Solunjanima 4:15-17)

Da li su „prvine“ koje se pominju u Otkrivenju 14:4 isto što i „prvjenci“ iz Jevrejima 12:23? Očigledno je da se oba teksta tiču spasenih koji će se naći na nebeskom Cionu. Pavlova izjava je direktna i nema potrebe da se tumači, osim pojma „prvjenci“. Prvorodjeni u Bibliji je prvi među srodnicima. Tako je i Izrael kao Božji narod postao „prvorodjeni“ (2. Mojsijeva 4:22). „Prvorodene“ Bog namjenjuje sebi (2. Mojsijeva 13:12-15), u protivnom, ako ostanu neotkupljeni spasonosnom krvlju Jagnjeta, moraju biti pobijeni (vidi 2. Mojsijeva 12:29).

„Otkupi i svakog prvjenga između svojih sinova... Zato Gospodu žrtvujem svakog muškog prvjenga, a svakog prvjenga od svojih sinova otkupljujem.“ (2. Mojsijeva 12:13,15; vidi takođe 4. Mojsijeva 3:46,47) Gospod je objasnio simboliku ovog otkupa u izvođenju svog naroda iz Egipta. Propust da se otkupi prvorodjeni značio je kršenje saveza sa Gospodom.

Dakle, u Otkrivenju 14:5 stoji za 144.000 da su „otkupljeni od ljudi kao prvine Bogu i Jagnjetu“, a takav otkup primjenljiv je za sve one koji u drugom Adamu (Hristu) imaju pokriće grijeha Njegovom krvlju. Zbog toga se u Bibliji Hrist naziva prvorodenim iz mrtvih (vidi Kološanima 1:13-20).

Odmah nakon viđenja spasenih 144.000 u Otkrivenju 14:1-5 slijede poruke trojice anđela. Okosnicu troanđeoske poruke čine propovijedanje vječnog (izvornog, istinskog) jevanđelja svim narodima na zemlji, objava početka istražnog Božjeg suda, objava o Bogu Stvoritelju, što nezaobilazno uključuje Njegov pravi Dan od odmora, Šabat ili Subotu, simbol stvaranja i iskupljenja; objava o padu Vavilona i kazne vječnom smrću svima koji namjerno izabiraju ovaj obmanjivački sistem. Sledeće logično pitanje je da li se ovo istorijski ispunjava, jer SADA živimo u periodu vremena milosti, zadržavanja vjetrova razdora, što ćemo dokazati kada se budemo bavili vremenskim proročanstvima iz Otkrivenja i Danila. Odgovor je DA, upravo to radi Božji narod na zemlji, počevši od Adventnog pokreta sredinom 19. vijeka. Koja nacija obavlja to djelo? Pripadnici raznih naroda, ljudi iz praktično svih naroda! Stoga su, kao što ćemo ubrzo vidjeti, 144.000 iz svih naroda. Odgovori su jasni, i koliko god se činili beznačajni u svojim očima ili očima drugih ljudi, to smo mi i na nama je taj zadatak. „Mi“, gdje god bili i ko god bili, biblijske vjere i načela, poznavaoći ne samo temeljnih istina Pisma, već i progresivne sadašnje istine koja korespondira sadašnjoj fazi Plana spasenja.

Ko su 144.000 zapečaćenih za spasenje?

Tekst u Otkrivenju 7:1-4 ukazuje da se pečaćenje 144.000 odvija u mirnodopskom periodu, kada Bog obezbjeđuje relativan mir i vrijeme posebne milosti koje proročki odgovara razdoblju između šestog i sedmog pečata, odnosno nakon prevlasti bogohulne sile o kojoj ćemo govoriti kasnije. U 7. glavi od 13-17 retka posebna pažnja u viziji je skrenuta na grupu koja je prošla vrijeme velike nevolje koje eshatološki pripada samom posletku, počevši od samog kraja vremena milosti, preko sedam poslednjih zala do Drugog dolaska. Pomenuta dionica nam, dakle, pomaže da jasno shvatimo kad se završava pečaćenje 144.000.

Pošto vrijeme pečaćenja 144.000 korespondira sa Istražnim sudom ili vremenom milosti, to je sasvim logično da pečat spasenja primaju ne samo pobožni iz tog perioda, već svi umrli u vjeri od Adama pa nadalje. Ne postoji nijedan drugi period u Planu spasenja previđen za tu svrhu, kao što se to može pratiti i kroz

zemaljsku tipsku službu i praznike objašnjene u Mosjijevom petoknjižju. Ukoliko ne razumijemo tipologiju, izloženi smo manipulaciji po pitanju jevanđelja, opravdanja vjerom i ispravnog razumijevanja 144.000. Tako postaje očigledno da je 144.000 simboličan broj koji predstavlja punoću spasenja (12 x 12.000), kao što su simbolična i imena rodonačelnika – karaktera ili profila – spasenih.

„Posle toga video sam veliko mnoštvo ljudi, koje niko nije mogao izbrojati, iz svih naroda i plemena i narodnosti i jezika, kako stoje pred prestolom i pred Jagnjetom, obučeni u duge bijele haljine, s palminim granama u rukama. Uzvikivali su jakim glasom: ‘Spasenje (dugujemo) našem Bogu, koji sjedi na prijestolu, i Jagnjetu!’

I svi anđeli stajali su oko prestola i starješine i četiri bića, i pali su ničice pred prestolom i poklonili se Bogu, govoreći: ‘Amin! Blagoslov i slava i mudrost i zahvalnost i čast i moć i snaga našem Bogu u vjekovima vjekova. Amin.’” (Otk. 7:9-12)

Sledeće pitanje koje moramo riješiti je da li su 144.000 i „veliko mnoštvo od svih naroda, plemena, narodnosti i jezika“ ista grupa ili ne.

Odgovor se nameće sam po sebi, jer Jovan u viziji **čuje** određeni broj zapečaćenih od 12 plemena Izraela, dok kad se okrenuo **vidi** veliko nebrojeno mnoštvo iz svih naroda na planeti Zemlji. Naravno prvo je simbolika a drugo realnost.

Sledeći odjeljak nam ukazuje da 144.000 takođe uključuje i posebnu grupu koja prolazi vrijeme velike nevolje i dočekuje sam Drugi dolazak.

„Na to me je jedan od starješina upitao: ‘Ko su ovi što su obučeni u duge bijele haljine i odakle su došli?’ Odgovorio sam mu: ‘Gospodaru, ti to znaš.’ I rekao mi je: ‘To su oni što dolaze iz velike nevolje. Oni su oprali svoje haljine i ubijelili ih u Jagnjetovoj krvi. Zato su pred Božjim prestolom i služe mu dan i noć u njegovom hramu. I Onaj koji sjedi na prestolu razapeće svoj šator nad njima. Oni više neće gladovati ni žednjeti, neće ih sunce pržiti, niti bilo kakva žega, jer će ih Jagnjije, koje je nasred prestola, pasti i voditi na izvore voda života. I Bog će obrisati svaku suzu s njihovih očiju.’” (Otk. 7:13-17)

Zapazimo:

- Oni dolaze iz velike nevolje.
- Oni su takođe oprali svoje haljine i ubijelili ih u Jagnjetovoj krvi.
- Oni su pred Božjim prestolom i služe mu danonoćno u hramu.
- Bog će obrisati svaku suzu sa njihovih očiju.
- Oni su naslednici života koji teče dalje u vječnost.

Da sumiramo. Jovan *čuje* glas koji ga obavještava o 144.000 zapečaćenih, dok „veliko mnoštvo“ iz svih naroda *vidi*. Sledeći segment vizije (Otk. 7:13-17) tiče se onih koji su najbliži Božjem prestolu u velikom mnoštву.

Simboličkih 144.000 čine savršeni kvadrat na „staklenom moru“ pred prestolom. Božji grad, Novi Jerusalim, takođe je prikazan u dimenzijama koje odgovaraju savršenoj ogromnoj kocki (vidi Otkrivenje 21:11-21), gdje su isto dominantni simbolički brojevi 12, 144 i 12.000! U oba slučaja predstavljena je punoča spasenja i Božje priprave za Njegov narod.

Jovanovo viđenje u Otkrivenju 14:1-5 korespondira sa viđenjem u Otkrivenju 5:9,10, što dodatno potvrđuje da simbolična brojka 144.000 predstavlja sve spasene! Treba zapaziti da se u hijazmičkom obrascu javljaju isti faktori u istorijskom (5. glava) i eshatološkom dijelu (7. i 14. glava): Bog, Jagnje (Hrist), četiri živa bića, anđeli, 24 starještine, pjeva se nova pjesma (5:9; 14:3), proslavlja se spasenje, gdje su spaseni pripadnici svih naroda i jezika (5:9,10; 7:9,10)!

Dakle, pečaćenje 144.000 predstavlja veliko djelo konačnog opravdanja spasenih na Istražnom Božjem sudu ili antitipskom Danu pomirenja. Punoča spasenja uključuje i starosavezni i novosavezni Izrael, a oni koji žive u periodu vremena milosti primaju taj pečat prije smrti ili će dočekati Hrista živi zapečaćeni.

Da bismo sve ovo pravilno razumjeli, vrlo je važno je sagledamo različite segmente i logičan slijed Jovanove vizije. Isto tako, uvijek moramo imati na umu konzistentnost Plana spasenja i kompletne biblijske nauke.

Šesti pečat (Otk. 6:12,13)
Posle perioda od 1260 godina
i znakova koji najavljuju
vrijeme kraja (Dan. 12:4)

Šesti pečat, drugi dio
(Otk. 6:14-17)

PEČAĆENJE 144.000				KVM
1844	1	2	3	4
Vizuelna objava o posebnoj naredbi anđelima da obezbijede razdoblje relativnog mira zbog pečaćenja Božjeg naroda (Otk. 7:1-3)	Zvučna objava o simboličnom broju zapečaćenih (12 x 12.000) - punoča spasenja (Otk. 7:4-8)	Opšti vizuelni prikaz realnosti spasenja - veliko mnoštvo iz svih naroda i svih vjekovâ. Proslavljanje Boga (Otk. 7:9-12)	„Zumirana“ posebna grupa u blizini prestola koja će proći jedinstveno iskustvo velike nevolje i živi dočekati Drugi Hristov dolazak (Otk. 7:13-17)	
VRIJEME KRAJA i ISTRAŽNI SUD ili ANTITIPSKI DAN OČIŠĆENJA (Pečaćenje se vrši od 1844. do kraja vremena milosti)				

Ilustracija 18: Grafički prikaz pečaćenja kroz četiri različite faze vizije

Napokon, treba napomenuti da je ovoj temi posvećena posebna pažnja zato što je predmet zloupotrebe različitih crkava i sekti u smislu polaganja prava na ekskluzivnost, čime se podstiču fanatični motivi vjerskog života i službe kao i vezanosti za ljudske ustanove.

Glava 4. Sedam truba

„*Vidio sam sedam andela koji stoje pred Bogom. Dobili su sedam truba.*“
(Otk. 8:2)

Nakon što je Gospod pokazao Jovanu viziju o andelima čuvarima mira dokle se ne zapečati Božji narod posletka vremena na spasenje, uslijedio je kratak opis pokreta na Nebu za Drugi dolazak nakon otvaranja sedmog i poslednjeg pečata.

Novi blok vizija najavljuje sedam andela sa sedam truba, ali tome prethodi jedan drugi segment.

Kadioni oltar i molitve

„*Onda je došao jedan drugi andeo i sa zlatnom kadionicom stao kod oltara. On je dobio mnogo kada da ga prinese sa molitvama svih svetih na zlatni oltar koji se vidi pred prestolom. I kadioni dim s molitvama svetih iz andelove ruke uzdigao se pred Bogom. I andeo je uzeo kadionicu i napunio je vatrom sa oltara i bacio je na zemlju. I nastali su gromovi i glasovi i munje i zemljotres.*“ (Otk. 8:3-5)

Ilustracija 19: Kadioni oltar

Kadioni oltar bio je sastavni element zemaljske svetinje (vidi 2. Mojsijeva 30:1-7). Naravno pobožni starosavezni Božji narod znao je koja je njegova svrha (vidi Psalm 141:2). Sveštenik Zaharija služio je u Svetinji kod kadionog oltara kad mu je andeo Gospodnji javio da će on i Elizabeta dobiti sina. Riječ je o Johananu Kupaču, nama poznatijem kao Jovan Krstitelj, preteći Mesije (vidi Luka 1:5-23). Kada se,

dakle, obavljala služba u Svetinji i prinosio kad na oltaru koji se nalazio pred zavjesom koja je dijelila drugi dio, Svetinju nad svetnjama, u kojoj se služba vršila na Dan pomirenja, pobožni narod se molio. Tako su, preko žrtve, upućivane molitve onih koji se posvećuju. Na isti način posredstvom Hristove Žrtve (vidi Efesima 5:2) molitve svetih izlaze pred Boga.

Prvosveštenik je u Svetinji palio kad svako jutro (2. Mojsijeva 30:7) i veče (30:8) i to je bila svakodnevna služba. Isto tako, Hrist u svo vrijeme hrišćanske ere posreduje kao Prvosveštenik za svoj narod. Šta se dalje događalo, čitamo u 3. Mojsijevoj 16:12: „*Neka uzme kadionicu punu užarenog ugljevlja s vatre na oltaru koji je pred Gospodom, i obje šake pune finog mirisnog kada, i neka ih unese iza zavjese.*“ Prvosveštenik je tako ulazio u Svetinju nad svetinjama, spremjan za službu na Dan pomirenja. U Otkrivenju opet vidimo paralelu kad Andeo uzima kadionicu punu žara. Kad je nakon službe pomirenja, Prvosveštenik izlazio iz Svetinje, kadionica se prosipala. Pokajani grijesi simbolički su se prenosili na „jarca za Azazela“ (3. Mojsijeva 16:26), što predstavlja Sotonu, dok su nepokajani grešnici bili „izbacani“ iz logora (vidi 3. Mojsijeva 23:29).

Kad to znamo, onda možemo shvatiti šta simbolički predstavlja bacanje kadionice pune ognja sa oltara na zemlju od strane anđela koji je simbol Hrista. Oni koji su u molitvi iskreno tražili oproštaj za svoje grijeha i pomirenje sa Bogom, to su i dobili (vidi Matej 7:7-11). Mi moramo da uradimo naš dio da bismo primili Nebeski Dar, baš kao što je starosavezni narod morao učestvovati u zemaljskoj tipskoj službi. Oni nisu mogli stajati sa strane i posmatrati šta se događa ne čineći ništa ili ići drugdje za svojim poslom (3. Mojsijeva 23:30). Saradnja ljudskih bića neophodna je za pomirenje sa Bogom.

Šta predstavljaju trube?

Zapazimo da se „gromovi i glasovi i munje i zemljotres“ (Otk. 8:5) ne dešavaju prije poslednje trube (Otk. 11:15): „*I Božji hram se otvorio na nebu i pokazao se kovčeg njegovog saveza u njegovom hramu. I nastale su munje i glasovi i gromovi i zemljotres i veliki grad.*“ (Otk. 11:19) Nakon oglašavanja sedme trube nastupa kraljevstvo Hristovo. Stoga su trube UPOZORENJA da dolazi konačni sud.

Generalno, trube u Bibliji označavaju najavu rata (Jeremija 4:19), saziv sabora (kao što je, na primjer, Praznik truba označavao sveti sabor pred Dan pomirenja, a to odgovara Sudu – vidi 3. Mojsijeva 23:24; 4. Mojsijeva 29:1), kao i za sazivanje i upravljanje zborom Izraelaca i najave bitnih dana (vidi 4. Mojsijeva 10:1-10).

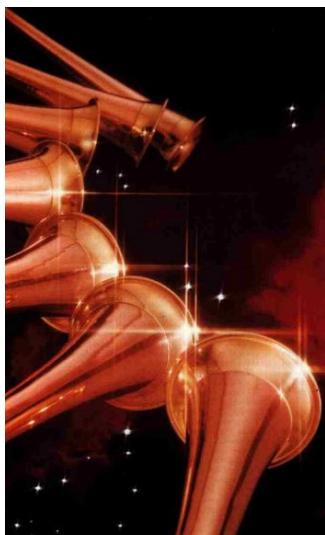
Kao što smo vidjeli, trube u Otkrivenju su najava Božjih sudova ili kazni za opomenu. Kao posljedica pobune i grijeha, na zemlji se dešavaju grozne stvari,

ljudi se ubijaju međusobno, ratuju, uništavaju i zloupotrebljavaju prirodu i njene resurse... Uporedo sa razvojem grijeha, rastu posljedice i kontra efekti bezakonja. Ali to sve može da posluži kao sredstvo otrežnjenja, da bi se ljudi pokajali i obratili Bogu.

Pogledi o trubama nekih istaknutijih adventističkih tumača

TRUBA	<i>U. Smith</i>	<i>E. Thiele</i>	<i>R. Naden</i>	<i>C.M. Maxwell</i>	<i>W. Shea</i>	<i>J. Paulien / H. LaRondelle / R. Stefanović</i>
Prva	Atak Vizigota na Rim pod Alarikom	Božji sud na Jerusalimu	Božji sud na Jerusalimu	Božji sud na Jerusalimu	Paganski Rim progoni hrišćane	Božji sud na Jerusalimu
Druga	Atak Vandala na Rim	Božji sud na paganskom Rimu	Božji sud na paganskom Rimu	Božji sud na paganskom Rimu	Pad pagan-skog Rima	Pad Rimske imperije
Treća	Atak Huna na Rim	Božji sud protiv nominalne hrišćanske crkve	Božji sud protiv nominalne hrišćanske crkve	Božji sud protiv nominalne hrišćanske crkve	Otpad hrišćanske crkve	Otpad hrišćanske crkve
Četvrta	Pad zapad-nog Rimskog carstva	Tama Srednjeg vijeka	Tama Srednjeg vijeka	Tama Srednjeg vijeka	Tama Srednjeg vijeka	Podizanje sekularizma i ateizma (Otk. 11:7)
Peta	Podizanje Islama (period od 5 mjeseci; 1299 + 150 = 1449.)	Uspon i progres islama. (period od 5 mjeseci; 1299 + 150 = 1449.)	Napad Sotone na Reformaciju preko kontrareformacije (5 mjeseci = 150 godina; 1535-1685)	Uspon i progres islama. (5 mjeseci = 150 godina; prvi muslimanski napad na Konstantinopolj 674 do poslednjeg 823 [samo 149 godina].)	Krstaški ratovali tokom srednjeg vijeka. (5 mjeseci = 150 godina; 1099-1249; od zaузimanja Jerusalima do početka poslednjeg krstaškog rata.)	Uspon sekularnog ateizma. (5 mjeseci = Božji sudovi su obimni ali ograničeni; ref. Post. 7:24; 8:3)
Šesta	Otomanska imperija. (1 dan, 1 mjesec, 1 godina = 391 godina; 1449-1840.)	Otomanska imperija. (391 godina; 1449-1840.)	Vrijeme završne krize; od 18. vijeka do završetka vremena probe.	Otomanska imperija. (391 godina; 1453, pad Vizantije do 1844.)	Otomanska imperija. (391 godina; 1453-1844,	Uspon Vavilona iz vremena kraja. Završna kriza opisana u 7:1-3 i Otk.

					kad je izdat e-dikt o toleranciji.)	13–16. (1 čas, 1 dan, 1 mjesec, odnose se na božanski određen trenutak u vremenu.)
Sedma	Završena Tajna Božja	Završena Tajna Božja	Dovršenje	Završena Tajna Božja	Završena Tajna Božja	Pokretanje završnih do-gađaja. (Sumiranje do-gađaja opisanih u Otk. 12–22.)

Ilustracija 20: Trube

Interesantno je zapaziti neke paralele sa Praznikom truba u Starom savezu. Svaki prvi dan mjeseca po biblijskom kalendaru oglašavan je trubljenjem. Sedmog mjeseca bio je Dan pomirenja, kada je Prvosveštenik služio pred Kovčegom saveza u Svetinji nad svetinjama. Sedmog mjeseca, dakle, imamo sedmu trubu koja najavljuje taj događaj. U 11. glavi Otkrivenja, nakon oglašavanja sedme trube, vidimo da su unutrašnja vrata Svetinje nad svetinjama otvorena i nebeski original Kovčega saveza, dok 24 starještine objavljaju da je došlo vrijeme suda. Možemo zaključiti da svaka truba u Otkrivenju ima funkciju upozorenja do konačnog suda.

Gospod je još starom Izraelu objasnio kako funkcionišu principi poslušnosti ili neposlušnosti i kakve rezultate donosi jedna i druga opcija (vidi 5. Mojsijeva 28. glava). Kroz cijelu istoriju Božjeg naroda možemo pratiti djelovanje ovih principa. U najkraćem, ukoliko odbijamo savez sa Bogom, snosićemo konsekvence saveza sa đavolom. To su uslovne Božje objave ili proročanstva.

Kako postoje i teološka gledišta koja zastupaju futuristička tumačenja truba, zanimljivo je napraviti poređenje truba sa sedam poslednjih zala.

I trube i zla padaju na iste stvari i u potpuno istom redosledu:

Prvo truba i zlo: Pogađaju zemlju

Druga truba i zlo:	Pogađaju more
Treća truba i zlo:	Pogađaju rijeke i izvore voda
Četvrta truba i zlo:	Pogađaju nebeska tijela
Peta truba i zlo:	Nebeska tijela potamnjela
Šesta truba i zlo:	Pomenut Eufrat
Sedma truba i zlo:	Kraljevstvo

Stoga je opet razložno vjerovati da trube predstavljaju preliminarne i djelimične osude koje padaju na tlačitelje Božjeg naroda, počevši od uništenja Jerusalima i završavajući sa uspostavljanjem Hristovog vječnog kraljevstva. Djelimičnost ovih sudova je označena činjenicom da trube pogađaju samo trećinu a ne i ukupno. Pokajanje tokom duvanja truba je moguće.

S druge strane sedam zala, opisaju konačne i potpune sudove Bože na kraju vremena na Vavilonu poslije zatvaranja vremena probe. Svako zlo je Božija osuda za neki posebni grijeh koji je Vavilon počinio. Pošasti imaju karakter odmazde, a ne popravljanja. Pokajanje nije moguće kada pošasti počnu padati.

Drugim riječima, trube su tip, a pošasti (sedam zala) su antitip.

Da sumiramo. Trube predstavljaju Božje kazne upozorenja ljudima da se pokaju. One pokrivaju vrijeme Hristove prvosvešteničke službe na Nebu, sve do naveje istražnog suda.

Međutim, kad se bavimo trubama pojedinačno, simboliku svakako imamo, ali njeno tumačenje nije nimalo jednostavno. Za jedno takvo proučavanje potrebno je veliko teološko i istorijsko znanje. U takvim situacijama najveću pomoć možemo dobiti konsultujući relevantna istraživanja drugih ljudi za koje je izvjesno da su radili u duhu progresivne istine.

„*A sedam anđela koji su imali sedam truba pripremilo se da zatrubi.*“ (Otk. 8:6)

Prva truba

„*Zatrubio je prvi anđeo. I nastali su gradi vatra pomiješani s krvlju pa su bili baćeni na zemlju. Trećina zemlje bila je spaljena, trećina drveća bila je spaljena i sve zeleno rastinje bilo je spaljeno.*“ (Otk. 8:7)

Na koga je pao prvi sud Božji nakon Hristovog preuzimanja službe u Nebeskoj Svetinji? Na narod koji je odbio da vidi Hrista u svojim vjerskim obredima, službi i proročanstvima. U agoniji zbog odbijanja Jevreja da Ga prime, Isus je

uzviknuo: „*Ostavlja vam se vaša kuća pusta*“ (Matej 23:38) 70. godine n.e. Jerusalim je pod teškom opsadom rimske vojske pao i bio razoren, uključujući hram.

Paralelni biblijski simbolizam ovom razaranju nalazimo u knjizi proroka Ezekiela 5:1-11, kada su Jevreji odvedeni u vavilonsko ropsstvo. Suština poruke je ista.

Izrael je često metaforički povezivan sa drvećem (vidi 4. Mojsijeva 24:5, 6; Isaija 10:17-19; Jeremija 6:6; 22:6, 7, 9, 29). Drveće može simbolisati ponos i velike ljude (Isaija 2:11-13), dok je trava simbol običnog naroda (2. Kraljevima 19:26; Isaija 37:27). Grād je Božje oružje protiv lažne religije (Isaija 28:17; Ezekiel 13:10-16; Hagaj 2:17).

Prilikom opsade Jerusalima, Rimljani su i bukvalno uništavali drveće i travu.

Jerusalim je odbacio Sina Božjeg i prezreo Njegovu ljubav. Oni su radije izabrali cezara za svog kralja samo da bi Ga uklonili s puta, i krv je pala na njihovu djecu, kao što su sami tražili (vidi Matej 27:25).

Sam Isus je prorekao da je Jerusalim tip zbivanja pred Njegov Drugi dolazak (vidi Matej 24. glava).

Pouka: Ne gledajte u Jerusalim ili bilo koji drugi hram za spasenje, već gledajte u Isusa, našeg Prvosveštenika u nebeskom hramu.

Druga truba

„*Zatrubio je i drugi andeo. Tada je nešto kao velika gora ognjem zapaljena bilo bačeno u more. I trećina mora postala je krv. I trećina živih stvorenja u moru koja imaju dušu izginula je i trećina brodova bila je uništena.*“ (Otk. 8:8, 9)

Šta je „gora“ ili planina velika? U knjizi proroka Jeremije, Vavilonsko kraljevstvo nazvano je „gora koja satire“ (Jeremija 51:24, 25). Hristovo buduće kraljevstvo poređeno je sa „gorom velikom“ (Danilo 2:35, 44, 45). „Vode“ u Bibliji predstavljaju narode (vidi Isaija 17:13; Jeremija 51:42).

Istorijski, koje je to veliko kraljevstvo bilo „bačeno u more“ nakon prve trube? Riječ je naravno o Rimskoj imperiji. Paganski Rim surovo je progonio i ubijao hrišćane, kao glavni predstavnik Sotone. Osim toga, Rim je napravio ekumenski savez sa lažiranim hrišćanstvom i prevarom uzdigao rimskog biskupa za glavu hrišćanske crkve. Misteriozni Veliki Vavilon iz Otkrivenja 18. glava je kurva zato što čini preljubu sa kraljevima zemaljskim – kombinacija religijskog i

političkog miješanja i monopolja koja rezultira progonstvom pravog Božjeg naroda. Važno je zapaziti da se propast Rima dogodila nakon nominalnog prihvatanja hrišćanstva, što je bila velika obmana.

Rim je naslednik vavilonske misterijske religije. Pogledajmo sad zapanjujuće paralele koje nam daju Božja Riječ i istorija:

„I kao što je Vavilon učinio da padnu pogubljeni Izraelci, tako će pasti u Vavilonu pobijeni sve zemlje.“ (Jeremija 51:49; vidi takođe 51:55; 51:64)

Carski Rim je uništio Jerusalim. Rim je progonio hrišćane. Rim je napravio mješavinu paganizma i hrišćanstva. Rim je opunomoćio rimo-katoličku religiju u svim njenim aspektima. Rim je uzdigao rimskog biskupa kao Pontifeksa Maksimusa. Ali carski Rim je primio svoj sud.

Morska stvorena (ribe) predstavljaju ljude (vidi Ezekiel 29:4, 5; Jeremija 16:16), dok brodovi predstavljaju trgovinu i bogatstvo (vidi Ezra 27:25-27).

Pouka: Ne gledajte u nijednu veliku naciju za spasenje.

Treća truba

„Zatrubio je i treći anđeo. I pala je s neba velika zvijezda koja je gorjela kao svjetiljka. Pala je na trećinu rijeka i na izvore voda. A ta zvijezda se zvala Pelen. I trećina voda pretvorila se u pelen, i mnogo ljudi je pomrlo od voda, jer su bile gorke.“ (Otk. 8:10, 11)

Velika zvijezda koja pada s neba je simbol dolaska destruktivne religijske obmane (vidi Luka 10:18). Papski Rim stupa na scenu. Ovaj sistem truje žive piјaće vode koje teku sa Izvora Života. Pelen zagorčava i zagađuje vodu čistog jevanđelja. To su otrovna lažna učenja koja vode samo u smrt. Mnogi su pomrli pijući ovu vodu koju im je Velika Bludnica servirala.

U Bibliji se na više mjesta pominje pelen, što nam pomaže da sagledamo cijelu simboliku (vidi 5. Mojsijeva 29:17-19, 24-26; Jeremija 9:13-16; 23:14-17; Amos 5:7). Jasno je da pelen predstavlja lažnu doktrinu, odvraćanje od istine i služenje lažnim bogovima (demonima).

Velika zvijezda je gorjela kao svjetiljka, što znači da se predstavlja kao svjetlonoša, vodič narodu. Sotona je ta „zvijezda padalica“ koja daje moć i harizmu ovom sistemu.

Pouka: Ne tražite spasenje u sistemu lažiranog hrišćanstva.

Četvrta truba

„Zatrubio je i četvrti andeo. Tada je bila udarena trećina sunca i trećina mjeseca i trećina zvijezda, pa su za trećinu potamnjeli, i dan je ostao bez trećine svoje svjetlosti, a isto tako i noć.“ (Otk. 8:12)

Lažni religijski sistem nametnut svijetu donio je još veći sumrak istine. Mračni srednji vijek. Papa se potpuno odvojio od imperatora na Istoku i krunisao Karla Velikog kao glavu cijele Rimske imperije. To je označilo sjedinjenje crkve i države, papstva sa imperijom, više od hiljadu godina. Od tada su Karlo Veliki i zapadno-evropski kraljevi mogli koristiti svoju vojnu silu za širenje papstva koje ih je krunisalo po Evropi.⁶

Kraj ovog perioda obilježili su znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama.

Pouka: Iz tame ovog svijeta može nas izbaviti samo Hrist (vidi Kološanima 1:13-14, 1. Petrova 2:9).

Peta truba

„I peti andeo je zatrubio. I video sam zvijezdu koja je pala s neba na zemlju. Ona je dobila ključ od jame bezdana. I otvorila je jamu bezdana i iz nje se podigao dim kao dim iz velike peći, pa su od dima iz bezdana potamnjeli i sunce i vazduh. Iz dima su na zemlju izašli skakavci i dobili su moć kakvu imaju zemaljske škorpije. I bilo im je zapovijedeno da ne nanose štetu zemaljskom rastinju, ni bilo kakvom zelenilu niti bilo kakvom drvetu, nego samo ljudima koji nemaju Božji pečat na čelima. I skakavcima nije bilo dopušteno da ih ubijaju, nego da ih pet mjeseci muče, a muka koju su im zadavali bila je kao muka koju čovjeku zadaje ubod škorpije. I tih dana ljudi će tražiti smrt, ali je neće naći, i željeće da umru, ali smrt će bježati od njih.

A skakavci su izgledali kao konji za boj opremljeni. Na glavama su imali nešto kao zlatne krune, i lica su im bila kao ljudska lica. Kosa im je bila kao kosa u žena. Zubi su im bili kao zubi u lavova. Na grudima su imali oklope nalik gvozdenim oklopima. A huka njihovih krila bila je poput tutnjave bojnih kola s mnogo konja koji u bojjure. Imali su repove i žaoke kao škorpije, a u repovima im je bila

---

⁶ Milman, History of Latin Christianity, Vol. 2 pp. 216, 220.

moć da pet mjeseci nanose bol Ijudima. Nad sobom su imali kralja, anđela bezdana. Na hebrejskom se on zvao Abadon, a na grčkom Apolion.“ (Otk. 9:1-11)

„Jao, jao, jao“ je objavljeno nad crkvom koja je hodila u varnicama koje je sama zapalila, koja ne crpi svoju svjetlost i silu iz velike središne svjetlosti, Sunca Pravednosti, i širi svjetlost i slavu onima koji su u tami.⁷ Breme otpaloj crkvi.

„Zvijezda padalica“ opet je na djelu. Na kraju viđenja dat nam je njen identitet. To je kralj, anđeo bezdana. „Abadon“ znači „uništenje“, a „Apolion“ znači „uništitelj“. Riječ je o Sotoni.

Prva „zvijezda“ zatrovala je Izvore žive vode (Hristovo jevandelje), dok druga izgleda kao da nastoji da sasvim potisne hrišćanstvo.

Bog je dopustio Sotoni da podigne suparničku religiju koja će se okrenuti protiv nominalne hrišćanske crkve. Islam se podigao sa tvrdnjom da nema Boga osim Alaha, a Muhamed je njegov glasnik. Mnogi vjeruju da je Alah jedno od imena za biblijskog Boga. Ali Alah je u Kuranu izabrao Ismaila i Hagaru za svoj savez, koje je biblijski Bog odbacio u saveznom smislu, ali ne i ostavio bez blagoslova (vidi 1. Mojsijeva 17:19-21; 21:5-21). „*Jer hrišćani koji nazivaju Hrista Sinom Božjim imitiraju ono što su nevjernici od starina govorili. Božja kletva na njima.*“ (Sura at-taubah, 30) Alah zastupa spasenje djelima, a to je suprotnost biblijskoj religiji. To je bog straha i terora nad onima koji odbiju da se konvertuju u islam ili poželete izići iz tog sistema.

Istorijski, Alah je već postojao u Meki prije Muhameda. U Arabiji se obožavao kao Al’ilah, gospodar Ka’abe, bog mjeseca. Bio je predstavljen crnom stijenom za koju se vjerovalo da je pala sa neba. Ta stijena navodno je ugaoni kamen Alahovog kraljevstva. Hristove riječi iz Mateja 21:43 o narodu kojem će biti uzeto kraljevstvo i predato drugom narodu koji donosi rodove, muslimani tumače da znače uzimanje kraljevstva Izraelcima i predavanje Ismaelcima.

Prema islamskom predanju, Muhamedu se javio anđeo Gabriel, ostavivši ga u strahu, i otkrio mu Kuran. Međutim, ovaj anđeo je u biblijska vremena nosio sasvim druge poruke (vidi Danilo 8:16-18; 10:12; Luka 1:13, 35) i nije platio ljude. Gabriel je rekao Mariji da će njen dijete biti Sin Božji (Luka 1:26-38), dok ga Kuran naziva „Sin Marijin“. Kako god bilo, ovo duhovno biće dalo je „ključeve“ Muhamedu i moć nad lutajućim hordama Saracena (Arapa) tog vremena.

Taj duh ujedinio je militantnu religijsku silu koja se poput požara stuštila na

---

⁷ Ellen G. White, PH028.003.002

hrišćanski svijet po imenu.

Na stranicama istorije nalazimo zanimljive detalje, da neki hrišćani, kao pavličani, koji su bili oponenti rimo-katolicizmu, nisu napadani od Saracena.⁸ Razumljivo, imali su zajedničke neprijatelje u crkvi koja ih je progonila kao jere-tike.

Da vidimo sada šta je sa proročkim 5 mjeseci, što je jednako 150 godina. Isto-ričari ovo povezuju sa saracenskim osvajanjem pod Abu-Bekirom, počevši od 632. Ta dominacija nad cijelom Sjevernom Afrikom kulminirala je invazijom na Pirinejsko poluostrvo i praktično mučila crkvu sve do 782. godine.

Interesantno je da su mnogi istoričari poredili uzdizanje i osvajanja muslimanskih ratnika sa najezdom skakavaca. Arabija je poznata po skakavcima. Biblija takođe opisuje velike armije kao skakavce (vidi Sudije 6:3, 5; 7:12).

Prirodni skakavci uništavaju bilje, ali ovi u petoj trubi nisu prirodni. Oni imaju lica kao čovječja. Oni jašu na konjima, a konji su ponos arapskog svijeta. Imaju krune na glavama odnosno turbane (vidi Ezekiel 23:42). Oni se ne šišaju, imaju duge kose. Lavlje zube daje im religijski fanatizam (vidi Joel 1:6). Krila sim-bolišu brzinu njihovog kretanja i osvajanja (vidi Jeremija 4:13; Joel 2:4, 5). Otvorni repovi predstavljaju lažno proroštvo (Isajja 9:15).

Otvaranje ambisa je oslobađanje sile obmane. „Skakavci“ su izišli kao sud onima koji nemaju „pečat Božji“ (vidi Isajja 56:4, 6; Ezekiel 20:20). Oni su bili odgovor na otpadničko hrišćanstvo po imenu. Međutim, oni su mučili crkvu, i to je domet koji im je dat, ali je nisu ubili.

Pouka: U srazmjeri sa našom vjernošću, Gospod nas štiti od sudova opomene svijetu.

Šesta truba

„I šesti anđeo je zatrubio. I čuo sam jedan glas kako dopire od rogova zlatnog oltara, koji je pred Bogom, i kako govori šestom anđelu, koji je imao trubu: ‘Odveži četiri anđela svezana na velikoj rijeci Eufratu!’ Tada su četiri anđela bila odvezana, koja su bila spremna za određeni sat i dan i mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi.

Broj konjanika u vojski bio je dvjesti miliona – čuo sam njihov broj. A ovako

---

⁸ C. A. Scott, ERE, art. Paulicians., Vol. 9, p. 695

su u viziji koju sam video izgledali konji i oni koji su sjedeli na njima: na grudima su imali oklope crvene kao plamen i plave kao kamen hijacint i žute kao sumpor, a glave konja bile su kao glave lavova i iz usta su im izlazili vatra, dim i sumpor. Od ta tri zla poginula je trećina ljudi – od vatre i dima i sumpora što su izlazili iz usta njihovih. Jer se moć ovih konja nalazi u ustima i u repovima. Naime, repovi su im kao zmije i imaju glave kojima bol nanose.

A ostali ljudi koji nisu poginuli od tih zala, nisu se pokajali za djela svojih ruku – nisu prestali da se klanjaju demonima i idolima od zlata, srebra, bakra, kamena i drveta, koji ne mogu ni vidjeti ni čuti ni hodati. I nisu se pokajali za svoja ubistva, ni za svoja vračanja, ni za svoj blud, ni za svoje krađe.“(Otk. 9:13-21)

Kroz srednji vijek, crkva je postajala sve moćnija progoniteljska sila koja je tlačila Božji narod. Između 1160-1560. godine, Valdenzi koji su živjeli u italijanskim Alpima kroz niz surovih akcija praktično su zbrisani sa lica zemlje.⁹ Od 1540. do 1570. godine, prema autentičnim nacionalnim svjedočanstvima, javno je pobijeno oko milion protestanata.¹⁰ To je bilo vrijeme kad je crkva popularizovala tzv. „sveti rat“ protiv svakog pojedinca ili grupe koji su im smetali, etiketirajući ih kao „neprijatelje Hristove“.¹¹

Međutim, godine 1054. došlo je do tzv. „velike šizme“ između istočne i zapadne crkve, a glavni uzrok bio je papsko polaganje prava za supremaciju nad istočnim patrijarsima. Istočno carstvo se moralo stalno braniti od invazija različitih plemena i prepustiti muslimanima niz zemalja u kojima su bili većinsko stanovništvo. Povremeno su ulazili u savez sa Turcima u borbi protiv Normanda, ali i Turci su to koristili da uzmu neke teritorije.

Na zapadnoj strani, godine 1095, papa Urban je objavio prvi krstaški rat, čiji krajnji cilj je bio da odbije Turke i „oslobodi“ Jerusalim. Taj plan nije uspio zbog napada Bohemunda od Normandije na Vizantiju. Drugi krstaški, bolje rečeno pljačkaški pohod, organizovan je 1147. godine. Da je carstvo bilo ujedinjeno, Turci ne bi imali šansi, ali istočni dio je bio pogoden krstaškim pustošenjem jednako koliko i Turci.

---

⁹ Thomas Armitage, A History of the Baptists, „Post-Apostolic Times - The Waldensians,“ 1890

¹⁰ J.P. Callender, Illustrations of Popery, 1838, p. 400

¹¹ Infidels, a History of the Conflict between Christendom and Islam, Andrew Wheatcroft, p.176

Četvrti krstaški pohod donio je 1204. godine zaplet koji je rezultirao preuzimanjem Konstantinopolja od samih krstaša. Nakon toga, Mihailo VIII je opet obnovio moć Vizantije (1261-1328), u koje vrijeme je papstvo pokušalo napraviti novu uniju zbog sve brojnijih neprijatelja, ali Mihailo nije imao podršku crkvenih vođa i to je propalo.

Ova istorija nam govori da je papstvo oduvijek željelo imati cijeli „hrišćanski“ svijet pod svojom kontrolom i brutalno se obračunavalo sa svojim oponentima gdje god je moglo. Ali kad je u pitanju turska sila, krstaški pohodi su je samo oslobodili i omogućili joj izlazak na scenu. Tada su „odvezana četiri anđela na rijeci Eufratu“. Rijeka Eufrat je mjesto gdje su se podizale velike sile u antičkoj prošlosti: Asirija, Vavilon, Persija, kao i Saraceni iz pete trube. Dezorganizovana muslimanska pleme su opet su ujedinjena pod Ottomanskim imperijom. Ali ova sila je pripremana dugo prije nego je oslobođena. Kako? Živeći pored nominalnih hrišćana šta su Muslimani mogli vidjeti? Hristoliki posvećeni život? Oni su gledali gadost pustošnu, ubijedivši se tako da je njihova religija bolja. Od 1300. godine nadalje, Turci su počeli da napreduju sa osvajanjem Vizantije, sve dok nije Jovan V 1371. godine postao turski vazal. Godine 1449, Konstantin XI Paleolog Dragaš, koji je naslijedio tron od Jovana VIII, nije se mogao krunisati bez odborenja sultana Murata II koji ga je prihvatio kao vazala. To je prelomna godina od koje se računa proročki „sat, dan, mjesec i godina“, što ukupno iznosi 391 godinu i 15 dana, za koje vrijeme je Ottomanska supremacija postojala u Konstantinopolju. To je period od 1449. do 1840. godine, kada se Ottomanska imperija morala reorganizovati pod diktatom velikih evropskih sila.

Interesantno je da je dvije godine ranije, dakle 1838, propovjednik po imenu Džosaja Lič (Josiah Litch) predvidio pad Ottomanskog carstva na osnovu tumačenja Otkrivenja 9. glava, precizirajući čak dan kad će se to dogoditi! Lič je inače propovijedao Drugi dolazak.

„Vatra, dim i sumpor iz usta“? Godine 1285, jedan sirijski oficir po imenu Najm al-Din Ahdab opisao je kako su od destilirane nafte pravili eksplozivne naprave i „leteće plamenove“ koje su postavljali na naprave na točkovima koje su ličile na konje u pokretu koji bljuvaju vatru.¹² Muslimanski ratnici koristili su i

---

¹² Persian miniature from the Demotte, shown in Aramco World Magazine, „The Oil Weapons“, Jan. - Feb., 1995. Vidi takođe web stranicu Medieval Warfare: www.medievalwarfare.info

nakvašene krpe i neku vrstu nezapaljivih uniformi, tako da su u tim svojim napa-dima preplašenim krstašima vjerovatno ličili na ratnike iz pakla, pred kojima su ovi bježali (vidi Ilustraciju 21. na sledećoj stranici).

Ali ni ova zla nisu navela preostale ljude da se okanu idolatrije i nemoralu.

Ilustracija 21: Gvozdena konjica (Muzej umjetnosti na Harvardu)

Sedma truba

„I sedmi anđeo je zatrubio. I na nebu su se začuli jaki glasovi: ‘Postaše kraljevstva ovog svijeta našeg Gospoda i Hrista njegovog, i on će kraljevati u vjekovima vjekova.’ I dvadeset i četiri starještine koji su sjedeli pred Bogom na svojim sjedištima pali su ničice i poklonili se Bogu, govoreći: ‘Zahvaljujemo ti, Gospode Bože, Svemoćni, koji jesi, koji si bio, i koji će doći, jer si uzeo silu svoju veliku i

vladaš. Ali narodi su se razbijesnili i došao je tvoj gnjev i vrijeme da se sudi mrtvima, i da se da nagrada twojim slugama prorocima i svetima i onima koji se boje tvog imena, malima i velikima, i da se unište oni koji zemlju uništavaju.’

I Božji hram se otvorio na nebu i pokazao se kovčeg njegovog saveza u njegovom hramu. I nastale su munje i glasovi i gromovi i zemljotres i veliki grad.” (Otk. 11:15-19)

Vidjeli smo da se šesta truba završila 1840. godine. Zemaljska kraljevstva sada će postati Gospodnja, jer On počinje svoj sud. U Danilu 7:13, 14 opisan je početak ovog suda. U pitanju je istražna faza Božjeg suda¹³ koja izaziva izlive zahvalnosti 24 starještine, jer znaju da je konačno spasenje blizu.

Oni koji ne priznaju Hrista za svog Kralja i Gospoda su bijesni i u svom bijesu uništavaju zemlju, što je slika vremena u kojem živimo. Nikad naša planeta nije bila ugroženija od čovjeka kao danas. Ali Bog neće dovijeka tolerisati zlo i dolazi vrijeme Njegovog pravednog gnjeva i suda.

Dakle, istražna faza suda se obavlja dok ljudi još žive na pobunjenoj zemlji, i to je vrijeme posletka koje odgovara antitipskom Danu pomirenja. Gospod pravda one koji su napravili s Njim savez na Žrtvi. Možemo li biti sasvim sigurni u ovo tumačenje? Da, jer to se, kao što ćemo vidjeti, potvrđuje na više mjesta! Ovdje čitamo da se otvorio hram na Nebu i pokazao nebeski original Kovčega saveza sa Dekalogom, koji je u Svetinji nad svetinjama, u drugom dijelu u kojem se služba vršila na Dan pomirenja! To znači da Hrist sada vrši upravo tu antitipsku službu! Ploče Zakona Bog će pokazati svijetu o samom Drugom Hristovom dolasku, kada se budu odigravali dramatični kosmički događaji.

Dotle Hrist posreduje u nebeskoj Svetinji, i kada se to djelo završi, On odbačuje kadionicu i tada nastupa period sedam poslednjih zala.

---

¹³ Vidi članak „Biblijska perspektiva Božjeg suda“, www.religija.me

Glava 5. Moćni Anđeo i sedam gromova

„I vidio sam jednog drugog snažnog anđela kako silazi s neba odjeven u oblak, a iznad glave bila mu je duga. Lice mu je bilo kao sunce, a noge kao stubovi vatre. U ruci je imao mali otvoren svitak. Desnom nogom je stao na more, a lijevom na zemlju, i povikao je iz svega glasa, kao lav kad rikne. Kad je povikao, sedam gromova oglasilo se svojim glasovima.“ (Otk. 10:1-3)

U Otkrivenju 10. glava zapažamo da se ponavlja obrazac kao kod sedam pečata. Naime, između šestog i sedmog pečata umetnut je zasebni segment sa vizijom koja na poseban način osvjetjava Božji narod posletka vremena. Sličnu situaciju nalazimo između šeste i sedme trube. Vidjećemo zašto. Zaista je fascinantan način na koji Bog obznanjuje svoju Riječ!

Ko je Moćni Anđeo u gornjem opisu? Naravno Isus Hrist, jer sličan opis imamo u Otkrivenju 1. glava i Danilu 10. glava. Položaj Njegovih nogu, jedna u moru a druga na zemlji, pokazuje oblast djelovanja u završnim scenama sukoba sa Sotonom. Ovaj položaj označava Njegovu vrhovnu vlast nad cijelom zemljom. On ima mali svitak u ruci koji je *otvoren*.

Za koju malu knjigu iz Biblije znamo da je bila zatvorena do posletka vremena? To je knjiga proroka Danila (vidi Danilo 12:4,9)!

Da bismo shvatili o čemu se radi, prvo što moramo znati je da li se i kada istorijski ispunio najduži proročki period iz Danila 8:14: „*Do dvije hiljade i trista večeri i jutara, svetinja će se očistiti.*“

2300 proročkih dana = 2300 doslovnih godina (vidi Ezekiel 4:6; da nije riječ o doslovnim danima, konsultuj Danilo 8:17, 26; 12:4, 9).

Od kada se računa ovo vrijeme? Polazna tačka objavljena je Danilu u drugom vremenskom bloku, koji je odsječen od najvećeg proročkog perioda od 2300 dana (vidi Danilo 9:23-27). 70 proročkih sedmica ili 490 godina je vrijeme određeno jevrejskoj naciji da: i) da se svrši prestup; ii) da nestane grijeha; iii) da se očisti bezakonje; iv) da se dovede vječna pravda; v) da se zapečati vizija i proroštvo; da se pomaže Svetinja nad svetinjama. Pošto je objavio 70 sedmica, anđeo ih razlaže na sledeći način: a) 7 sedmica za obnovu Jerusalima (stih 25); b) 62 sedmice do Mesije (stihovi 25, 26), i c) 1 sedmica do završetka razdoblja (stih 27). Dakle, ključne dvije teme u ovom periodu su: vrijeme milosti za Jevreje i dolazak Mesije.

Sada se vraćamo početnoj tački za proračun. Ovdje je riječ o obnovi Jerusalima nakon vavilonskog ropstva. Čitamo u Ezrinoj knjizi 7:7, 12, 13: „*Neki od Izraelovih sinova, od sveštenika, Levita, pjevača, vratara i Netineja otišli su u Jerusalim sedme godine kralja Artakserksa... ‘Artakserks, kralj nad kraljevima, svešteniku Ezri, prepisivaču zakona Boga nebeskog: Mir tebi! Evo, izdao sam na redbu: Ko god u mom kraljevstvu od izraelskog naroda i njegovih sveštenika i Levita želi da podje s tobom u Jerusalim, neka ide.’*“

Istorijski, poslednja zapovjest koja se odnosi na obnovu Jerusalima izdata je za vrijeme kralja Artakserksa Longimana 457. godine prije n.e.

U najkraćem, jer 70 sedmica nije tema ovog proučavanja, istorijsko ispunjenje je sledeće:

7 sedmica ili 49 godina za obnovu Jerusalima dovode nas do 408. godine prije n.e.

62 sedmice ili 434 godine dalje nas vode do 27. godine n.e. tj. do početka Hristove javne službe.

1 sedmica ili 7 godina okončava taj period 34. godine n.e. U polovini sedmice Mesija svojom Žrtvom ukida obredne žrtve i prinose.

Zaključujemo: precizno mesijansko proročanstvo koje se doslovno ispunilo u prvom dolasku Isusa Hrista i pratećim istorijskim događajima, najbolja su nam garancija da je računica 100% pouzdana!

Dakle, 2300 godina od 457. godine prije n.e. dovodi nas do 1844. godine, kada se, prema proročanstvu, počinje čišćenje svetinje u velikom antitipu – riječ je o Hristovoj službi u Nebeskoj svetinji (vidi Jevrejima poslanicu) – što uvodi sledeću veliku fazu Plana spasenja poznatu kao Istražni sud ili posljedak vremena.

Sam Gospod je zapečatio proročke vremenske vizije date Danilu do posletka vremena. I kada se navršilo vrijeme, Božji narod je razumio proročanstva!¹⁴

Istorijski, poznato je da su mnogi ljudi svuda po svijetu krajem 18. vijeka počeli ozbiljno istraživati Danilova proročanstva i propovijedati o Drugom dolasku i dolazećem Sudu.

Ima još vrlo važnih vremenskih proročanstava iz Danila i Otkrivenja koja su se navršila prije 1844. godine, a koja su Božji vjerni ljudi takođe shvatili.

To znači da se taj svitak otvorio, i zato ga Hrist, Moćni Andeo, sada drži otvorenim. Kad je to „sada“? U vrijeme kraja šeste i pred početak sedme trube!

---

¹⁴ Vidi „Velika borba“, Elen G. Vajt, poglavља 13-21 (izdanje 1844).

Ilustracija 22: Sažeti prikaz vremenskih proročanstava iz Danila i Otkrivenja

Kraj vremenskih proročanstva

„I andeo kog sam vidio kako stoji na moru i na zemlji podigao je desnu ruku prema nebu i zakleo se Onim koji živi u vjekovima vjekova, koji je stvorio nebesa i ono što je u njima, zemlju i ono što je na njoj, i more i ono što je u njemu, da vremena više neće biti. Nego, u danima oglašavanja sedmog anđela, kad dođe vrijeme da zatrubi, dovršiće se Božja tajna, prema dobroj vijesti koju je Bog objavio svojim slugama prorocima.“ (Otk. 10:5-7)

Tajna će se dovršiti i VREMENA više neće biti. Ovdje je upotrijebljena grčka riječ „*hronos*“ koja označava hronološko vrijeme koje je mjerljivo, što ukazuje da se radi o proročkom vremenu. Znači, nakon ispunjenja vremenskih proročanstava iz Danila i Otkrivenja, od kojih se neka preklapaju, Bog neće davati nikakve nove proročke periodne. Ovo je vrlo razumljivo, jer vrijeme je sada jako blizu, a „dani i časa“ Hristovog drugog dolaska niko ne zna osim Boga Oca (vidi Matej 24:36-44; Marko 13:32; uporedi sa 1. Solunjanima 5:2, 3; 2. Petrova 3:10).

Da bismo ovo bolje razumjeli, daćemo jedno poređenje. Šta bi se dogodilo s nama kao vjernicima i čekaocima Hristovog drugog dolaska kada bismo znali kad će to tačno biti? Sličnu analogiju mogli bismo napraviti sa znanjem kada ćemo umrijeti. Da li bi to bilo, u oba slučaja, svrsishodno znanje ili znanje koje bi bilo kontraproduktivno i čak pogubno za nas?

Upravo kao što je Isus kazao učenicima vezano za znake Njegovog drugog dolaska, mi možemo i trebamo pratiti znake vremena i blizinu vremena, ali kad će se to desiti nije informacija koja bi nam poslužila na dobro. Ljudskom biću u stanju slabosti u kakvom se nalazimo je neophodno održavanje duhovnosti i budnosti, zbog čega i ovaj Hristov savjet: „*Zato budno pazite jer ne znate kog dana će doći vaš Gospod. Ali, ovo znajte: da je domaćin znao u koje doba noći će doći lopov, bio bi i ne bi dozvolio da mu provali u kuću. Zato i vi budite spremni jer će Sin čovječiji doći u čas u koji ga ne očekujete.*“ (Matej 24:42-44; pročitajte i dalji tekst u istom kontekstu do kraja poglavlja)

Pouka: Ne vjerujte lažnim tumačima i teolozima koji vremenska proročanstva iz Danila i Otkrivenja pokušavaju projektovati u eshatološku budućnost (futurizam) ili daleku prošlost (preterizam), jer na taj način samo pokušavaju skinuti hipoteku istorijskog prepoznavanja i odgovornosti sa svojih institucija ili favorizovanih nacija.

Šta predstavljaju sedam gromova?

„*A kad je sedam gromova progovorilo, htio sam to da zapišem, ali sam čuo glas s neba kako govori: 'Zapečati ono što su rekli sedam gromova i nemoj to zapisivati!*“ (Otk. 10:4)

Vidjeli smo da otvoreni manji svitak u ruci Moćnog Anđela predstavlja knjigu proroka Danila, tj. njena vremenska proročanstva. Božji narod koji je istraživao otvorenu knjigu nije razumio govor „sedam gromova“ i za njih je to još uvijek bilo zapečaćeno. Oni su mislili da Hrist dolazi kad se navrši proročko vrijeme. Stoga, vrlo je vjerovatno da sedam gromova predstavljaju snažne poruke iz Otkrivenja 14:6-11 koje će Božji narod morati uputiti svijetu, a koje su mu tada još bile „zapečaćene“. To su poslednje poruke opomene čovječanstvu, koje kompletiraju objavu o Bogu Stvoritelju i Spasitelju, nasuprot otpadničkoj zavodničkoj religiji koja vodi u obmanu i smrt.

Vrijeme za prorokovanje se nastavlja

„*I glas koji sam čuo s neba opet mi se obratio riječima: 'Idi, uzmi otvoreni svitak iz ruke anđela koji stoji na moru i na zemljil! I otišao sam k anđelu i zamolio ga da mi da onaj mali svitak. A on mi je rekao: 'Uzmi ga i pojedi. Zagorčaće ti*

utrobu, ali u ustima će ti biti sladak kao med. ’Ja sam uzeo taj svitak iz andelove ruke i pojeo ga. I u ustima mi je bio sladak kao med, ali kad sam ga progutao zagončao mi je utrobu. Onda su mi rekli: ’Prorokuj opet narodnostima i narodima i jezicima i mnogim kraljevima.’”(Otk. 10:8-11)

Prorok koji prima viziju predstavlja Božji narod, i ono što on simbolički radi, radi Božji narod u stvarnosti. Jovan dobija nalog da pojede otvoreni svitak. Isto-rijski, Božji narod, posebno pobožni protestanti u Americi poznati pod imenom Adventni pokret (riječ „advent“ znači „dolazak“, što znači da je centralna tema njihove poruke bila Drugi Hristov dolazak), u ustima su osjetili slast meda najavljajući proročke riječi sa svitka, ali kad su ga „progutali“ zagončao im je utrobu! Zašto? Oni su pogrešno vjerovali da „očišćenje svetinje“ znači da Hrist dolazi. Kakvo gorko iskustvo su doživjeli ti ljudi! Ali Bog ih nije ostavio. Istina, nakon ovog velikog razočarenja u jesen 1844. mnogi su se okrenuli svojim putevima, smijući se svom skorašnjem vjerovanju. Da li je to mudro? Dobro razmislite prije nego vas bilo šta pokoleba na putu Gospodnjem. Nije teško prepostaviti da su mnogi prišli ovom pokretu iz straha ili nekih drugih fanatičnih pobuda, a ne zbog stvarne ljubavi i zahvalnosti Bogu i Hristu.

Tako je Gospod iskušao vjeru onih koji su tvrdili da Ga čekaju. Ali pravim vjernicima je upućena nova poruka: prorokujte opet svijetu! Oni su vrlo brzo shvatili da „čišćenje svetinje“ ne predstavlja čišćenje zemlje kako su pogrešno bili zaključili, već završetak Hristove prvosvešteničke službe u prvom dijelu Nebeske svetinje i Njegov ulazak u Svetinju nad svetinjama, gdje od tada vrši konačnu službu pomirenja za svoj narod ili Istražni sud. Dodatno ćemo se uvjeriti u tačnost ovog tumačenja kad budemo pokrili proročki period u 12. glavi Otkrivenja.

Sada da vidimo šta to zapravo oni dalje moraju prorokovati?

Mjerenje Božjeg hrama

„Zatim sam dobio trsku nalik štapu i bilo mi je rečeno: ’Ustan i izmjeri svetište Božjeg hrama i oltar i one koji se klanjaju u njemu! A dvorište koje je izvan hramskog svetišta ostavi i nemoj ga mjeriti, jer je dato neznabošcima.“(Otk. 11:1, 2)

Njima je zapovijedeno da „mjere hram“. Kako da ga mjere, koji dio? Isto onako kako se čistila svetinja na tipski Dan pomirenja! Zapazite da se mjere tj. čiste: 1) Oltar (3. Mojs. 16:18); Svetinja (3. Mojs. 16:16); i 3) vjernici odnosno

bogoslužitelji (3. Mojs. 16:17). Oni su saznali šta se čisti za vrijeme sedme trube. Već smo vidjeli da se u vrijeme sedme trube otvara Svetinja na Nebu i pokazuje Kovčeg Saveza. Taj trenutak označava svršetak suda i Božje pokazivanje standarda po kojem se sudi svim stanovnicima planete Zemlje – Njegovog moralnog Zakona, koji se nalazi u tom Kovčegu. Prema hronologiji poslednjih događaja, to mora biti nespredno pred sami Drugi Hristov dolazak.

Mjerenje zapravo predstavlja sud (vidi Matej 7:2). A sud počinje odakle? Od „kuće Božije“ (vidi 1. Petrova 4:17; uporedi sa Ezekiel 9:6). Sud „mjerenja“ je istražni sud, ne izvršni. U našem proučavanju vrlo je važno da pazimo na biblijsku terminologiju.

Gdje se odvija Istražni sud? Jasno, na Nebu, u originalnoj nebeskoj Svetinji, gdje Hrist kao Prvosveštenik posreduje za svoj narod u velikom djelu očišćenja i pečaćenja za konačno spasenje svog naroda! Dakle, pogled vjere Božjeg naroda treba biti usmjeren na Hristovo djelo na Nebu.

Šta se za to vrijeme događa na zemlji? I šta predstavlja zemlju u tipologiji? Na ova pitanja odgovor dobijamo u Otkrivenju 11:2.

Zapazimo šta tekst kaže. Dvorište izvan hramskog svetilišta se NE MJERI zajedno sa navedenim u 1. retku, jer predstavlja svijet, ovu zemlju, odnosno neznačoće, one koje nisu napravili savez sa Bogom na Žrtvi (vidi Psalm 50:5).

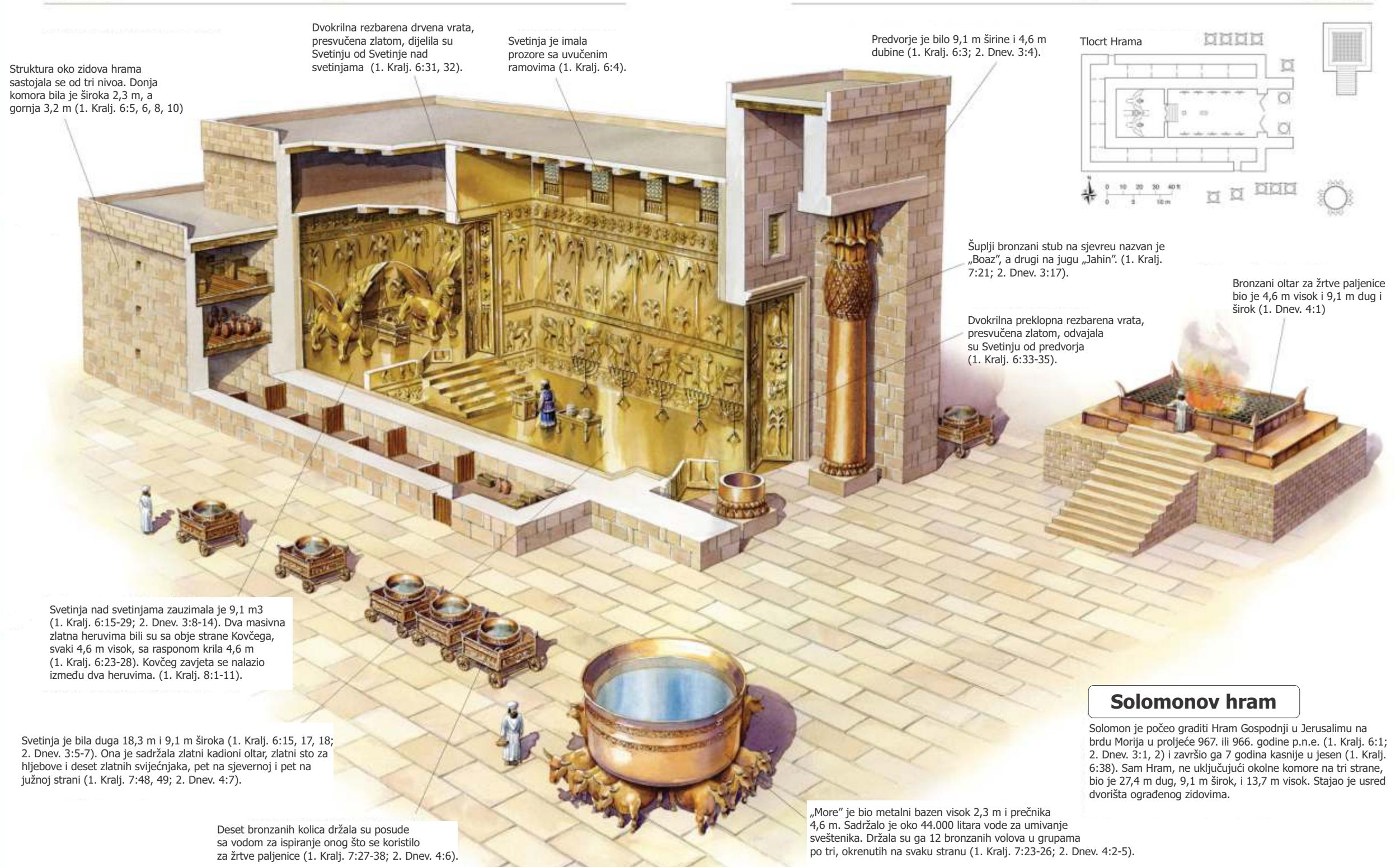
Ovo moramo dodatno pojasniti, jer pod Starim Savezom, dvorište je bilo prostor gdje se nalazio žrtveni oltar i umivaonik. Dakle, dvorište je tip misije koju je Hrist obavio na zemlji prilikom svog Prvog dolaska, On se krstio (uronio u vodu i „umio“) i žrtvovao. Hram u Jerusalimu je imao unutrašnje dvorište namjenjeno za Jevreje, dok je šire spoljnje dvorište bilo za neznačoće. Simbolizam je da pravi vjernici gledaju u Nebesku Svetinju, dok su neposvećeni ostali „napolu“ u apokaliptičkom smislu. Oni su poistovjećeni sa paganima, što zajedno sa proročanstvima iz Danila i Otkrivenja o 1260 godina supremacije religijskog otpada, nedvosmisleno pravi nepomirljivu liniju razdvajanja između njih i pravog Božjeg naroda. Većina ljudi u religijskom svijetu ima velikih problema da uopšte shvati ovaj antagonizam zbog vjekovnih predrasuda i prisvajanja lažnog monopolja nad hrišćanstvom.

Odlika izgubljenih je njihovo usredsređivanje na zemaljsku, čulnu religiju. Ta religija ne počiva na autoritetu Svetog Pisma, već preferira ljudske vjerske autoritete i njihove tradicije. Zato oni ne znaju gotovo ništa o Božjem Planu spase-

nja niti ih to zanima, ostajući tako u stanju nepokajanja i slepoće za Hristovo jevanđelje. Oni vjeruju kako će ih spasti crkva u njihovim grijesima, ili, pak, da se mogu spasiti svojim djelima. Zbog toga se nalaze u spoljnjem dvorištu koje se ne mjeri. Njihova vjera počiva na zemaljskim autoritetima i zemaljskim očekivanjima. U pozadini takvog izbora leži odbacivanje Hristovog djela spasenja i isticanje palog čovjeka, želja da se čovjek spasi i dominira u grijehu.

Veliko mjerenje hrama takođe je opisano u viziji proroka Ezekiela 40-46. glava, u kontekstu obnove i pokajanja. Jedan potpuno drugačiji narod prima konačno nasleđe Izraela (47-48. glava)!

Struktura Solomonovog hrama (1. Kraljevima 6. i 7. glava)

Solomonov hram

Solomon je počeo graditi Hram Gospodnjи u Jerusalimu na brdu Morija u proljeće 967. ili 966. godine p.n.e. (1. Kralj. 6:1; 2. Dnev. 3:1, 2) i završio ga 7 godina kasnije u jesen (1. Kralj. 6:38). Sam Hram, ne uključujući okolne komore na tri strane, bio je 27,4 m dug, 9,1 m širok, i 13,7 m visok. Stajao je usred dvorišta ograđenog zidovima.

Ilustracija 23: Struktura i mjere Solomonovog hrama

Glava 6.

Dva svjedoka i proročanstvo o 1260 dana

„A dvorište koje je izvan hramskog svetilišta ostavi i nemoj ga mjeriti, jer je dato neznabوćima. Oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca.“ (Otk. 11:2)

Neznabоci se, kao što vidimo, ne „mjere“ u periodu Istražnog suda. Oni nikad nisu napravili savez sa Bogom i kao takvi sami za sebe stoje pod osudom Njegovog Zakona.

Kakvo je to vrijeme koje dobijaju neznabоci? Čitamo u Luki 21:24 Hristove riječi o znacima vremena i Njegovog dolaska: „*Pašće od oštice mača i odvešće ih u zarobljeništvo među sve narode. I Jerusalim će gaziti neznabоci dok se ne završe vremena neznabоžaca.*“ Isus ovdje govori o predstojećem razorenju Jerusalima i rasijanju preostalih Jevreja među narode zbog odbijanja jevandželja.

Kad je Jovan dobio ovu viziju na Patmosu, to je već bila istorija. Hram više nije fizički postojao, te tako nije mogao biti ni mjerен, ali zato jeste mjerenje u duhovnoj realnosti u nebeskom Hramu.

Šta će to onda gaziti neznabоci 42 mjeseca? Da bi razjasnili ovo pitanje, okrenućemo se knjizi proroka Danila koja na nekoliko mjesta upotrebljava taj termin (Danilo 7:7,19; 8:7, 10). Entitet koji „gazi“ je produžetak Rimske imperije koja se u proročkim spisima otkriva kao religijska i politička sila koja uzrokuje pustošenje (Danilo 7:21,25; 8:11-13; 11:21-25; 12:11). Ta sila je usmјerena protiv samog Neba, usurpirajući Hristovu svakodnevnu službu (hebrejski „tamid“) u Nebeskoj svetinji i bacajući istinu na zemlju.

Danilova proročanstva o smjeni velikih svjetskih carstava, počevši od Vavilona, preko Medo-Persije, Grčke i Rima, i daljem razvoju bezbožnih sila, daju nam ključeve za jasnu identifikaciju entiteta koji će „gaziti sveti grad“ 42 mjeseca.

„Posmatrao sam robove, i gle, jedan drugi, mali rog, izrastao je među njima, i tri prethodna roga bila su iščupana pred njim. I gle, na tom rogu bile su oči kao oči ljudske i usta koja su govorila velike stvari.“ (Danilo 7:8) „Mali rog“ sa svojim aktivnostima prepoznat je od svih relevantnih tumača Biblije kao Antihrist. Takva referenca stoji čak i u katoličkoj Duejevoj Bibliji.

Sada ćemo sumirati njegove karakteristike:

- i) On je proizašao iz Rimskog carstva.

Ilustracija 24: Mali rog

- ii) Nastao je „među“ deset rogova ili u podijeljenom Zapadnom Rimskom carstvu tog vremena (Danilo 7:8). Razdijeljene narode činili su: Heruli, Ostrogoti, Lombardi, Alemani, Burgundi, Franci, Vizigoti, Svevi, Anglo-saksonci i Vandali.
- iii) Nastao je „posle“ uspostavljanja deset rogova (Danilo 7:24).
- iv) Treba da iščupa tri „roga“ (Danilo 7:24). Iсторијски, Heruli, Vandali i Ostrogoti bili su uništeni do 538. godine n.e.
- v) Treba da postane veći od ostalih (Danilo 7:20), što znači da će imati nadmoćnu silu nad ostalima.
- vi) Treba da se „razlikuje“ od svih drugih (Danilo 7:24).
- vii) Treba da ima „oči kao oči čovječije i usta koja govoraju velike stvari protiv Boga“ (Danilo 7:8, 25; uporedi sa 2. Solunjanima 2:4). Ovo ukazuje na silu koncentrisanu u jednom čovjeku koja huli na Boga.
- viii) Treba da ratuje sa svecima Božjim i nadvlađuje ih (Danilo 7:21).
- ix) Pomišljaće da promijeni vremena i zakone (Danilo 7:25). Samo jedna sila u svijetu tvrdi da ima autoritet da mijenja Božji Zakon i postavlja drugo vrijeme od onog koje je On odredio.
- x) Sveci će mu se dati u ruke za vrijeme, vremena i pola vremena (Danilo 7:25). Kasnije ćemo izračunati ovaj proročki period.
- xi) „Izješće“ svu zemlju (Danilo 7:23). Cijela zemlja će se pokoriti autoritetu ove sile.
- xii) Vladaće dok se ne pojavi Pradavni (Danilo 7:22). Pradavni, jedno od imena za Boga, dolazi na kraju istorije pobunjene Zemlje. Dakle, ovaj entitet traje negdje od prije 538. godine n.e. (vidi stavku iv) sve do kraja, i to ne može biti pojedinac, već neka sila, institucija.
- xiii) Vlast će mu biti uzeta (Danilo 7:26), tj. supremacija nad svijetom, što znači da je Hrist na kraju pobjednik, zajedno sa Njegovim izabranim.
- Samo jedna ustanova u istoriji nove ere ispunjava sve navedene karakteristike – Papski Rim.¹⁵

¹⁵ Vidi „Istina i naše vreme“, Walter J. Veith, poglavje „Čovek iza maske“.

Ilustracija 25: Papska supremacija

Posle prvobitne integracije pseudo hrišćanstva sa paganskim religijama tog vremena, rimski biskup rastao je u sili uz podršku imperatora Rimskog carstva. Konstantin Veliki je bio prvi rimski imperator koji je nominalno prihvatio takvo hrišćanstvo, u političke svrhe. Godine 533. nove ere, imperator Justinijan proglašio je rimskog biskupa duhovnim vođom hrišćanskog svijeta.

Godine 538, rimski biskup, pod zaštitom rimskog generala Vigilija, popeo se na papski tron. Datum za uspostavljanje papskog Rima kao nezavisne sile može da se postavi te godine. Ostalo je istorija koju ta ustanova vješto pokušava falsifikovati, predstavljajući se svijetu kao autentična hrišćanska crkva, dok Biblija kaže suprotno i identificuje je kao lukavu bogohulnu silu uperenu protiv Gospoda i Njegovog naroda, koja tvrdi da ima duhovni i politički monopol nad zemljom. Ona nije zainteresovana za praćenje Božjeg plana spasenja i Hristove službe u nebeskoj Svetinji, već u nastojanju da uzdigne sebe gazi predvorje svetinje, koje predstavlja zemlju (Otk. 11:2).

Jedna značajna paralela između Danila i Otkrivenja

„I daću dvojici mojih svedoka da obučeni u kostrijet prorokuju hiljadu dvjesta i šezdeset dana.“ (11:3)

Nakon identifikacije Antihrista, izračunaćemo jedan proročki period koji se pominje na više mesta u knjizi proroka Danila i Otkrivenju.

Danilo 7:25 – vrijeme, vremena i po vremena

Danilo 12:7 – vrijeme, vremena i po vremena

Otkrivenje 11:2 – četrdeset i dva mjeseca

Otkrivenje 11:3 – hiljadu dvjesta i šezdeset dana

Otkrivenje 12:6 – hiljadu dvjesta i šezdeset dana

Otkrivenje 12:14 – vrijeme, vremena i po vremena

Otkrivenje 13:5 – četrdeset i dva mjeseca

Najprije da vidimo o kakvim „vremenima“ je ovdje riječ. Ključ za razumijevanje nalazimo u Danilu 4:16, 23, 32, 34 gdje je opisana vaspitna mjera od Boga

oholom vavilonskom kralju Nebuhadnezaru u trajanju od 7 godina. Tu se doslovne godine pominju kao vremena. U proročanstvu imamo 1 vrijeme, 2 vremena i pola vremena, što iznosi doslovne 3 i po godine ili 42 mjeseca ili 1260 dana. Dakle, riječ je o istom periodu koji u proročkom značenju iznosi 1260 godina.

Zapazimo da „dva svjedoka“ tada propovijedaju obučeni u kostrijet. Kostrijet je simbol žalosti. Šta se još događa u tom periodu? Antihrist progoni i nadvlađuje posvećeni Božji narod koji je razbijen (Danilo 7:25; 12:7), on mijenja Božja vremena i zakone (Danilo 7:25), neznabotci „gaze sveti grad“ (Otkrivenje 11:2), Žena bježi u pustinju (Otkrivenje 12:6), što predstavlja Božji narod koji je prinuđen da se sklanja na pusta mjesta od progoniteljske sile koja „govori velike stvari i hule“ i ima supremaciju u tom periodu (Otkrivenje 13:5). Više je nego očito da se radi o istom proročkom vremenu, datom na više mjesta tako da u potpunosti rasvjetli sve što treba znati o njemu.

Dakle, ako dodamo 1260 godina od već utvrđene 538. godine, dolazimo do 1798. godine.¹⁶ Šta se tada dogodilo? Napoleonova vojska na čelu sa generalom Bertijem ušla je u Rim, zarobila papu i odvela ga u egzil gdje je i umro. To je označilo kraj političke moći kakvu je papstvo do tada imalo, ozbiljno uzdrmano protestantskom reformacijom u nekolika prethodna vijeka. Interesantno je da su svi vjerodostojni protestantski reformatori prepoznali antihrista u papstvu i papi. Stoga su papski dželati i svjetovne sile lojalne ovom sistemu kidisali na njih kao krvožedne zvijeri, jer su shvatili da gube moć u narodu. Ono što im nije uspjelo brutalnom silom, nadoknadili su lansiranjem lažnih teoloških učenja i preuzimanjem institucionalizovanih crkava, jer protestanti nisu naučili lekciju da ne smiju kopirati „Majku crkvu“ niti tražiti priznanje i legalizaciju u kontrolisanom sistemu.

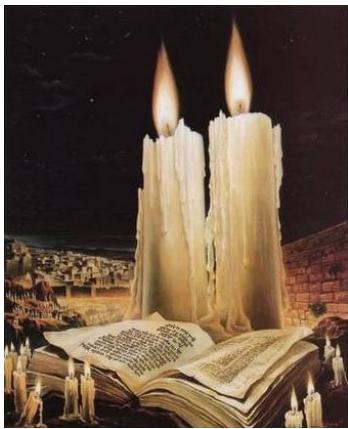
Identitet Dva svjedoka

Šta je omogućilo protestantima da demaskiraju zlo i zabludu sistema? Riječ Božja ili Biblija. Već u 5. vijeku, otpala religijsko-politička sila zvanično je stavila Bibliju van domaćaja naroda i ona je, ako ne računamo rijetke spise u rukama

---

¹⁶ Za razumijevanje ostalih proročkih vremena koja pripadaju istoj grupi kao 1260 dana, vidi: Pavle Simović, „Danilo i istorija svijeta u biblijskom proročtvu“.

Valdenza i drugih pobožnih izolovanih grupa, praktično bila zaključana za javnost i dostupna samo na jezicima koje su razumjeli visokoobrazovani pojedinci. Očekivano, papstvo se samoproglašilo jedinim mjerodavnim autoritetom za tumačenje Biblije, iako Božja Riječ tumači sama sebe, toliko jasno da i najprostiji mogu razumjeti sve što je bitno čovjeku da zna.

Ilustracija 26: Dva svjedoka

Već smo uočili da „Dva svjedoka“ propovijedaju u narečenom vremenu od 1260 godina. Jasno, to nisu fizičke osobe, pojedinci, već Biblija – Zakon i proroci! Oba ova svjedoka ukazuju na Pan spasenja, obećanog Spasitelja, važnost Božjeg Zakona i proročke riječi. Oni su proveli u žalosti 1260 godina. Ključ za razumijevanje simbolike „dva svjedoka“ nalazimo u knjizi proroka Zaharije 4. glava. Ali nakon svega izloženog, jedno takvo proučavanje nije neophodno.

Šta dalje tekst u Otkrivenju kaže za „Dva svjedoka“? „*Ako neko hoće da im naškodi, iz njihovih će usta izaći vatra i proždrijeti njihove neprijatelje. Ako neko bude htio da ih ozlijedi, tako će biti ubijen. Oni imaju vlast da zatvore nebo da za vrijeme njihovog prorokovanja ne pada kiša. I imaju vlast da vode pretvore u krv i da udare zemlju svakom vrstom nevolje kad god zaželete.*“ (Otkrivenje 11:5, 6) Ovdje je riječ o autoritetu Svetog Pisma i izvještosti ispunjenja proroštva, uz upozorenje da se Biblija neće nekažnjeno gaziti, napadati, zloupotrebljavati ili mijenjati (vidi takođe Otkrivenje 22:18,19).

Dva svjedoka ubijena pa oživljavaju

„*A kad završe svoje svjedočenje, zvijer koja izlazi iz bezdana zaratiće s njima, pobijediće ih i ubiti. I njihova će tijela ležati na glavnoj ulici velikog grada koji se u duhovnom smislu zove Sodom i Egipat, gdje je i naš Gospod bio razapet. A ljudi iz svih narodnosti i plemena i jezika i naroda gledaće njihova tijela tri i po dana i neće dati da im se tijela polože u grob. A oni koji žive na zemlji radovaće se i veseliti nad njihovom smrti i slaće darove jedni drugima, jer su ta dva proroka mučila one koji žive na zemlji.*“ (Otkrivenje 11:7-10)

Dobro pogledajte: kad Dva svjedoka završe svoje svjedočenje na način koji su to činili 1260 godina, desiće se nešto vrlo neobično. Šta se to dogodilo oko

1798. godine? Ovdje se takođe treba podsjetiti da još uvijek tumačimo specifične segmente šeste trube.

Zvijer iz bezdana predstavlja Sotonu. Bezdan je sinonim za duhovno podzemlje. Pazite, Sotona zna da ističe narečeno proročko vrijeme i da će Biblija postati dostupna narodima svijeta. Stoga on mora po svaku cijenu iznaći način da potre njen uticaj. U to vrijeme sile tame podizale su ateizam, djelujući na polju filozofske i naučne misle, kroz tajna društva. Prva ateistička revolucija dogodila se u Francuskoj (1789-1799), zemlji koja je u 16. vijeku pobjila veliki broj hugenota, kalvinista protestanata, a mnogi su izbjegli, te je tako ta država praktično ostala lišena duhovnog kvaliteta, prepuštena kako ubitačnom otpadu crkve tako i rastućem nemoralu i siromaštvu potlačenih masa. Kao takva bila je pogodno tle za ateističku revoluciju, koja je stavila Bibliju van zakona. Papstvo je krilo Božju Riječ od naroda, dok je ova sila izišla sa tvrdnjom da Bibliju treba uništiti zauvijek tako da nema nikakav politički uticaj.

Koji je to grad u duhovnom smislu bio Sodom i Egipat? Sodom predstavlja užasni nemoral, a Egipat ateizam, gdje je čovjek vrhovni autoritet i „bog“. Faraon je izjavio da „ne zna Boga“ (vidi 2. Mojsjeva 5:2). Riječ je svakako o Parizu. Kako je to u Parizu bio razapet Gospod Isus? Zar nije u Jerusalimu? Istorijski da, ali Hrist se poistovjećuje sa svojim narodom (vidi Matej 25:31-46; Isaija 63:9)! Pariz je „raspeo“ Gospoda u Bartolomejskoj noći strašnog masakra na protestantima 1572. godine! Papska crkva slavila je pokolj, a kardinal od Lorene nagradio je glasnika sa hiljadu kruna.¹⁷ Ali Pariz je krvavo platio cijenu svog zločina. I danas, Pariz je simbol razvrata, tzv. „slobodne ljubavi“, ateističke misli i „umjetnosti“ uperenih protiv Boga na perfidan način. Taj duh se raširio po cijelom svijetu.

Dva svjedoka leže mrtvi tri i po dana na ulicama Pariza? Istorija ima mnogo toga da kaže o Francuskoj revoluciji, ali obično prečutkuje neke vrlo bitne činjenice:

- 1) 1793. godine skupština revolucionara odrekla se najsvečanije istine koju čovjek prima, vjerovanja u Boga, postavši tako jedina zemlja koja se otvoreno pobunila protiv Tvorca.¹⁸
- 2) Umjesto Boga, revolucionari su uzdigli „boginju razuma“, predstavljenu

---

¹⁷ Henry White, The Massacre of St. Bartholomew, ch. 14, par. 34.

¹⁸ Sir Walter Scott, Life of Napoleon, vol. 1, ch. 17; Blackwood's Magazine, novembar 1870.

u liku jedne razvratne žene koju su unijeli u Konvent (skupštinu), kličući „slobodi“.¹⁹ Nakon te tragikomične maskarade, uslijedilo je javno spaljivanje Biblija. Razulareni ateizam bio je druga krajnost despotske i licemjerne religije koja je donijela nezapamćenu bijedu Francuskoj. Sve se događalo upravo kako su htjeli Sotona i demoni.

Ilustracija 27: Francuska revolucija i „boginja razuma“

3) Rat protiv Biblije donio je vladavinu terora i pustoš. Umjesto sedmice, kao uspomene na Stvaranje, revolucionari su uspostavili dekadu.

4) Tri i po godine nakon skupštinske odluke donesene 1793., ista skupština prihvatala je rezoluciju kojom se ukidaju dekreti protiv religije. Svijet je bio bukvalno zgranut kulminacijom zla nakon odbacivanja moralnih brana Božje Riječi, pa su ljudi shvatili neophodnost vjere u Boga i Njegovu Riječ kao autoritet.

U završetku ovog dijela, još je ostalo da kažemo kako to „Dva svjedoka“ muče ljude. Ono što Božja Riječ „muči“ je nečista savjest u grijehu i naša tjelesna priroda sa svojim sklonostima ka zlu. Tu prirodu moramo „sahraniti“ u Hristu, ako

¹⁹ Scott, vol. 1, ch. 17; M.A. Thiers, History of the French Revolution, vol. 2, pp. 370, 371.

želimo u život. Hrist je to figurativno objasnio u svojoj čuvenoj propovijedi na Maslinskoj gori (vidi Matej 5:29, 30; vidi takođe Rimljanima 8:5-8).

Uzdizanje Biblije

„Ali posle tri i po dana, duh života od Boga ušao je u njih i stali su na svoje noge, tako da je velik strah obuzeo one koji su ih gledali. Tada su začuli jak glas s neba kako im govorи: ‘Popnite se ovamo!’ I oni su se u oblaku popeli na nebo, pred očima svojih neprijatelja.“ (Otkrivenje 11:11, 12)

Godine 1804, osnovano je Britansko i inostrano biblijsko društvo, a nakon toga i nekoliko sličnih organizacija koje su štampale Bibliju i raširile je ubrzo po svijetu na pedeset jezika. Danas je ona prevedena na više stotina jezika i dijalekata. Unapređenje saobraćajnih i tehnoloških mogućnosti učinilo je Bibliju dostupnom praktično svima koji to žele. Tako se Božja Riječ simbolički uzdigla na nebo, u visine, pred očima svojih neprijatelja.

„I u taj čas desio se jak zemljotres i srušila se desetina grada. Sedam hiljada ljudi poginulo je u tom zemljotresu, a ostali su se uplašili i dali slavu Bogu nebeskom.“ (Otkrivenje 11:13) Ovaj redak jezikom simbola govorи o posljedicama Francuske revolucije i osvjećivanju onih koji su vidjeli svu strahotu tog prevrata.

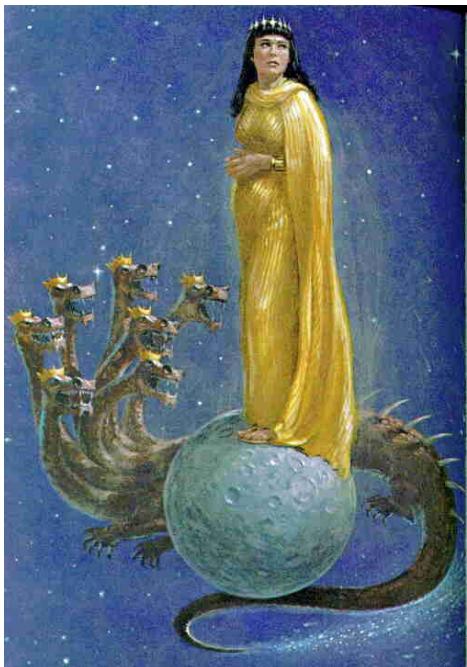
Svršetak ovog i drugih srodnih proročkih perioda predstavlja ulazak u posledak vremena, kako je i najavljeno u knjizi proroka Danila 12:4-12.

Pouka: Pazite da ne upadnete u teološke zamke onih koji pokušavaju projektovati ovaj proročki period u daleku prošlost ili eshatološku budućnost, jer ćete tako biti zavedeni i odvučeni od progresivne istine Plana spasenja u svemu ostatkom.

Glava 7. Žena i Aždaja

„I pokazao se veliki znak na nebu – žena odjevena u sunce, mjesec joj pod nogama, a na glavi kruna od dvanaest zvijezda. Bila je trudna i vikala je u trudovima i porodajnim mukama.“ (Otk. 12:1, 2)

Opis velike borbe između Hrista i Sotone uvodi sliku poznata iz paganske mitologije Bliskog istoka, antičke Grčke i Rima. Ali primjena je posve biblijska.

Ilustracija 28: Žena iz Otkrivenja 12

vanja od kvarenja karaktera i potrebe za odvajanjem od nečistote.

Ko je Aždaja?

„I jedan drugi znak pokazao se na nebu: velika crvena aždaja, sa sedam glava i deset rogova, a na glavama joj sedam kruna. Repom je odvukla trećinu nebeskih zvijezda i bacila ih na zemlju.“ (Otk. 12:3, 4)

O kakvoj je aždaji ovdje riječ, nalazimo u 9. retku: „...velika aždaja, stara zmija, koja se zove Đavo i Sotona, koja zavodi cijelo svijet.“ Termin „stara zmija“

ukazuje na obmanu u Edenu, kada se Sotona poslužio zmijom kao medijumom, a koja je postala njegov simbol kroz vjekove. „Đavo“ znači „klevetnik“ ili „opadač“, što se prvenstveno odnosi na pokušaj klevetanja Božjeg karaktera i vladavine, a zatim na opadanje Božjih sledbenika. Riječ „Sotona“ znači „protivnik“. Biblija nas obavještava da je on prvobitni pobunjenik, koji je nekad bio anđeo zaklanjač najvišeg reda (vidi Ezekiel 28:2, 6, 12-18; Isaija 14:12-15).

Koliki dio svijeta Sotona zavodi? Božja Riječ je decidna: „cijeli svijet“ (vidi takođe 1. Jovanova 5:19). Postoji samo jedan način za oslobođanje ispod jarma đavoljskih zabluda, a to je prihvatanje istine kao što je u Hristu. Biblija o tome mnogo govori.

Ko su „nebeske zvijezde“ koje je Sotona odvukao? „*Bila je zbačena na zemlju, a s njom su bili zbaćeni i njeni anđeli.*“ (12:9) Dakle, trećina anđela je podleglo obmani i stalo na stranu Lucifera. Zašto Božja Riječ kaže da ih je „aždaja“ odvukla svojim repom? Već smo vidjeli u našim prethodnim proučavanjima da „rep“ predstavlja lažno proroštvo, lažnu nauku (ref. Isaija 9:15).

Ilustracija 29: Zbacivanje pobunjenih anđela s Neba

„I aždaja je stajala pred ženom koja je trebalo da se porodi, da bi joj prožderala dijete kad ga rodi.“ (Otk. 12:4, drugi dio)

Šta nam otkriva ovaj redak? Sotona je znao da će Mesija doći i uzeti ljudsku prirodu na sebe i zato je na sve moguće načine nastojao da osuđeti Božji plan, prvo kroz vjekove navodeći Izrael na otpad i čak pokušavajući fizički uništiti genealošku liniju po kojoj se na osnovu proročanstava znalo da će On doći, da bi po rođenju Isusovom nadahnuo zlog Heroda da naredi pogubljenje muške djece ispod dvije godine starosti u Betlehemu i okolini (vidi Matej 2:13-18). Sotona se nije zadržao samo na tim pokušajima, već je vjekovima ranije pripremio svog lažnog mesiju, djelujući preko utemeljivača poslepotopnog satanizma – Nimroda, Semiramis i Tamuza – koji su posthumno nastavili da se obožavaju do danas u svim lažiranim religijama svijeta. Otuda potiče i doktrina o trojstvu,²⁰ kao i slavljenje najvećih paganskih praznika i simbola koji su proglašeni hrišćanskim.

„*Ona je rodila sina, muško dijete, i on će gvozdenom palicom vladati nad narodima. Tada je njeno dijete bilo odneseno k Bogu i njegovom prestolu.*“ (Otk. 12:7)

Muško dijete je Isus, Mesija, Sin Čovječiji, koji je svojim prvim dolaskom obavio Misiju predviđenu na zemlji za Njega. On se time kvalifikovao za Posrednika, Sudiju i Vladara čovječanstva. Nakon svog uskrsenja, On se vratio Bogu Ocu da nastavi svoju službu Pomirenja i posredovanja za palog čovjeka.

Ilustracija 30: Žena u pustinji

proročkom periodu od 1260 godina, koji smo već pokrili u prethodnom proučavanju.

Da li je jasno gdje Bog identificuje svoj narod, a gdje se on ne nalazi?

²⁰ Vidi „Identitet i odnosi“, Institut za izučavanje religije.

Ima li potrebe da dokazujemo da „Žena“ nije ni Djevica Marija niti crkva? Pogrešna je, dakle, primjena simbola ove žene na djevicu Mariju ili tradicionalnu hrišćansku crkvu koja baštini taj kult, ali tačno je da su pravi hrišćani duhovni Izrael koji nastavljaju kontinuitet Božjeg naroda bez obzira na nacionalnu pri-padnost (Otkrivenje 12:13-17; 1. Mojsijeva 18:18; Psalm 72:17; Galatima 3:26-29; Rimljanima 10:12; 11:26). Vidite, „Žena“ je i dalje na zemlji, progonjena od satanskih oruđa, ne na Nebu. Božji narod ne progoni nikoga niti bije, već biva progonjen i ubijan. A ko je to radio, kazuje nam istorija.²¹

Sedam glava i deset rogova Aždaje

Danilo i Otkrivenje daju nam reference za identifikaciju.
Ukratko:

1. Vavilon – zlatna glava (Dan. 2:32,38) i lav (Dan. 7:4)
2. Medo-Persija – grudi od srebra (Dan. 2:32,39), medvjed (Dan.7:5) i ovan sa 2 roga (Dan.8:20)
3. Grčka – bedra od mesinga (Dan.2:32,39), leopard (Dan. 7:6), jarac sa velikim rogom (Dan. 8:21)
4. Rim – stopala od gvožđa (Dan. 2:33,40), strašna zvijer (Dan. 7:7)
5. Papski Rim – gvožđe i glina (Dan. 2:33, 41), Mali rog (Dan. 7:20, 25)

Ove zvijeri ćemo pokriti nešto detaljnije kad budemo pro- učavali Otkrivenje 13. i 17. glava:

6. SAD – Zvijer „iz zemlje“ sa rogovima kao u jagnjeta (Otk. 13:11)
  7. Novi svjetski poredak – Ikona Zvijerina (Otk.13:15)
- Deset rogova smo već identifikovali u prethodnom prou- čavanju.

Ilustracija 31:
Danilov san

Rat na Nebu

„A na nebu je izbio rat: Mihailo i njegovi anđeli borili su se sa aždajom. A

---

²¹ Vidi „Estimates of the number killed by the Papacy in the Middle Ages and later“ by David A. Plaisted (2006) – dostupno na Internetu.

borila se i aždaja i njeni anđeli, ali nije pobijedila. I za njih više nije bilo mesta na nebu. I bila je zbačena velika aždaja, stara zmija, koja se zove Đavo i Sotona, koja zavodi cio svijet. Bila je zbačena na zemlju, a s njom su bili zbačeni i njeni anđeli.“ (Otk. 12:7-9)

Ovaj odjeljak opisuje veliku borbu koja se povela na Nebu, Božjem prebivalištu, između Hrista i Njegovih anđela i Lucifera i anđela koje je uspio zavrbovati na svoju stranu. Biblija nas, dakle, upućuje da je pobuna prvobitno počela na Nebu, a zatim se prenijela na novostvorenu planetu Zemlju, gdje je Sotona zadobio svoje novo uporište za borbu protiv Boga u nastojanju da nekako ovjekovječi svoj koncept i obezbijedi sebi trajno uporište.

Pobuna se razvijala do prelaska praga Božje tolerancije, odnosno mogućnosti za pokajanje ovih bića, kada su morali biti protjerani sa Neba. Mnogi se pitaju zašto ne eliminisani.

Sotona je iznio teške optužbe putem lukavih insinuacija na račun Boga i Njegove vladavine. Taj novi koncept bio je toliko prevaran da je trećina anđela stala na njegovu stranu. Danas takođe cijela planeta Zemlja podržava isti koncept, oličen u mješavini dobra i zla. Da je Bog vinovnike zla kaznio smrću, mnoga stvorena moralna bića ostala bi u strahu i sumnji da nešto ipak nije u redu. Zbog toga je potrebno vrijeme da se raščisti svako pitanje istine i zablude, koja će kulminirati kroz različite faze Plana spasenja.

Jedna od ključnih faza Božjeg plana bio je prvi Hristov dolazak. Tada se Sotona pred licem cijelog univerzuma pokazao kao zločinac kroz neviđenu okrutnost kojom je tretirao Hrista, Sina Božjeg, kad mu se za to ukazala prilika. Jer na Nebu on to nije mogao da uradi zbog svoje podređenosti u moći sa Sinom Božjim.

Ali nakon usurpiranja planete Zemlje, Sotoni je i dalje bio moguć pristup nebeskim savjetima. Kako znamo? Čitamo u knjizi o Jovu 1:6, 7: „*Došao je dan kada su sinovi Božji stali pred Gospoda, a među njih je došao i Sotona. Gospod je tada upitao Sotonu: ‘Odakle dolaziš?’ A Sotona odgovori Gospodu: ‘Prolazio sam zemljom i obilazio je.’*“

Kako se pobuna razvija, Bog sužava, da kažemo karantin, odnosno prostor inficiran grijehom i zlom. Nakon surove smrti koju je priredio Hristu kroz svoja oruđa na zemlji, odnosno nakon Hristovog predavanja na žrtvu za grijehu svijeta i Njegovog uskrsenja, Sotoni i demonima je polje djelovanja dodatno ograničeno. Oni više nisu imali šta da traže na nebeskim savjetima ili da pokušavaju eventualno još nekog zavrbovati za svoju stvar.

„I čuo sam jak glas na nebu kako govorи: ‘Sada je nastalo spasenje i moć i kraljevstvo našeg Boga i vlast njegovog Hrista, jer je zbačen tužitelj naše braće, koji ih je dan i noć optuživao pred našim Bogom! I oni su ga pobijedili krvlju Jagnjetovom i riječju svedočanstva svog i nisu marili za svoju dušu do smrti. Zato veselite se, nebesa, i vi koji prebivate na njima! Teško vama stanovnici zemlje i mora, jer je Đavo sišao k vama, veoma gnjevan, znajući da ima malo vremena!“

(Otk. 12:10-12)

Dakle, vidimo da je tužitelj, klevetnik, đavo, ograničen na zemlju neposredno nakon Hristovog uskrsenja. On ne može više da optužuje Božji narod pred Bogom. Hristova pobjeda je njihova pobjeda kroz oslanjanje na zasluge Njegove prolijene krvi i riječ svjedočanstva za Boga. Pobjednici u Hristu su opisani kao oni koji „ne mare za svoj život do smrti“, jer su zaista vjerovali Isusovom obećanju „Ja sam uskrsenje i život. Ko vjeruje u mene, ako i umre, živjeće.“ (Jovan 11:25) Oni su doslovno primijenili Njegove riječi: „Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj krst i ide za mnom. Jer, ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga; a ko izgubi svoj život radi mene, naći će ga.“ (Matej 16:24,25)

Prilikom proučavanja 12. glave Otkrivenja važno je zapaziti da stihovi nemaju hronološki slijed, već se slike ključnih događaja velike borbe naizmjenično smjenjuju sa jednih aktera na druge i razna razdoblja, uključujući i opis prvobitnog rata na Nebu. Dakle, kad je riječ o ratu na Nebu (7-9. stih), veliki broj tumača to pogrešno poistovjećuje sa 10. i 11. stihom, gdje se govorи o konačnom zbacivanju **tužitelja** (Sotone), opadačа Božjeg naroda, u kontekstu učinka Hristove misije na zemlji. Naravno Sotona nikako nije mogao biti „tužitelj naše braće“ u vrijeme zbacivanja njega i jedne trećine pobunjenih anđela nakon rata na Nebu. Istoriski gledano, opis rata na Nebu i onemogućavanje „tužitelju“ svakog daljnog pristupa Nebu dijeli period od preko 4.000 godina ali je kontekst srodan jer se radi o faktički istom predmetu. Znači, moramo dobro paziti na detalje.

Stoga, stanovnici Neba mogu da se raduju. Ali stanovnici Zemlje su u još većoj opasnosti jer se Sotonin bijes rasplamsao, nakon neuspjeha koji je iskusio u suočavanju sa Hristom kao Čovjekom. Zašto? Jer od tada zna da vrijeme radi protiv njega i da je izgubio ključnu bitku. On je tada saznao još nešto, što možda ranije nije dobro shvatio, a to je da ga očekuje druga smrt kao kazna za sopstveni grijeh i grijeha na koje je naveo pokajani Božji narod. U tipološkoj službi zemalj-

ske svetinje, na kraju Dana pomirenja koji predstavlja sud, očišćeni grijesi simbolički su se polagali na glavu „jarca za Azazela“, koji se zatim odvodio u pustinju. Nije, dakle, ubijan, što je Sotonu moglo navesti da se nada da će ipak ovjekovječiti grijeh sa svojim sledbenicima. Nada, kažu, umire poslednja. Ovoj temi vratićemo se kad budemo govorili o izvršnom суду Božjem.

Ostalo je još da identifikujemo Mihaila. „*U to vrijeme ustaće Mihailo, veliki knez koji stoji pomažući sinovima tvoga naroda. I nastaje vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako je naroda pa do tog vremena. U to će se vrijeme tvoj narod izbaviti, svako ko se nađe zapisan u knjizi. A mnogi od onih što spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, jedni za vječni život, a drugi za sramotu i vječni prezir.*“ (Danilo 12:1, 2) Ko se to podiže na kraju istorije pobune i eshatološkog vremena velike nevolje? Naravno Sin Božji, Hrist, u liku zapovjednika andeoskih vojski, arhanđela Mihaila (uporedi sa 1. Solunjanima 4:16). Ime Mihael znači „Ko je kao Bog“. Zašto Hrist tako dolazi? Jer kreće u poslednju bitku sa silama tame da odbraňi svoj narod, kao Kralj nad kraljevima (Otkrivenje 19:16).

Surovost Aždaje okreće se protiv Božjeg naroda

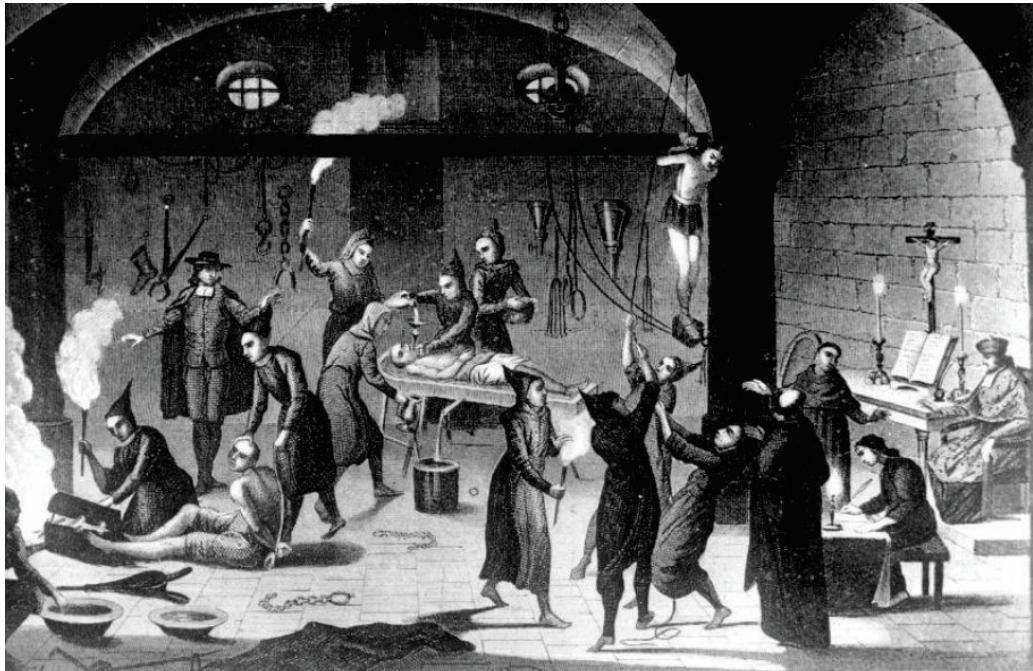
„*Kad je aždaja vidjela da je zbačena na zemlju, progonila je ženu koja je rodila muško. Ali ženi su bila data dva krila velikog orla da odleti u pustinju na mjesto za nju pripremljeno. Tamo je, daleko od zmije, bila hranjena jedno vrijeme i dva vremena i pola vremena.*“ (Otk. 12:13, 14)

Kad je Sotona shvatio da više ne može da rovari Nebom, sav njegov bijes usmjerio se na Božji narod koji ima svoj neprekinuti kontinuitet, jer Božji savez je sada samo ratifikovan Hristovom velikom antitipskom Žrtvom iskupljenja. Bog, dakle, ne dijeli svoj narod kao što to pokušavaju raditi teolozi otpalih crkava ili nacionalistički nastrojeni rabini i dispenzacionalisti. Već smo vidjeli koji je ovo proročki period i gdje se on uklapa u istorijskom tumačenju.

„*A zmija je iz svojih usta izbacila za ženom vodu kao rijeku, da je utopi u rijeci. Ali zemlja je pomogla ženi i zemlja je otvorila svoja usta i progutala rijeku koju je aždaja izbacila iz usta.*“ (Otk. 12:15, 16)

Duh mržnje protiv Božjeg istinskog naroda koji se morao sklanjati u pustim mjestima i planinama nije se zadovoljio time što su se oni udaljili iz sistema. Sotona je nadahnjivao svoje ekspoziture da pokreću akcije gonjenja do istrebljenja. Ali Bog je pomagao svojim vjernima da ne budu potpuno uništeni.

Podizanje protestantske reformacije dodatno je rasplamsao bijes religijsko-političkog establišmenta, te su mnogi gonjeni, osuđivani i surovo ubijani u svim zemljama Evrope. Ali pred kraj proročkog vremena, Bog je otvorio mogućnost svom narodu da pribježiše nađe na uglavnom nenaseljenom američkom kontinentu, gdje su mogli slobodno upražnjavati svoju vjeru. Ova zemlja oduprla se kolonizaciji i uticaju papske sile i tako „progutala“ rijeku koju je zmija ispustila za „ženom“. Makar na neko vrijeme.

Ilustracija 32: Inkvizicija

Ostatak sjemena Ženina

„Tada se aždaja razgnjevila na ženu i otišla da ratuje s ostatkom njenog sjemena, sa onima koji drže uputstva Božja i imaju svjedočanstvo Isusa Hrista.“ (Otk. 12:17)

Premda Sotona nakon krsta nije više bio u stanju da zaglupljuje stanovnike Neba u pogledu koncepta Božjeg poretku života, jer se pokazao kao lažov i ubica, on je te aktivnosti nastavio na zemlji. Čovječanstvo je i dalje bilo hipnotisano njegovim lažima, željelo ga slijediti i „uživati“ u narkomanskim slastima grijeha.

Sotonini napadi i bijes sada su usmjereni prema onima koji „drže uputstva

Božja i imaju svjedočanstvo Isusa Hrista“. On ne voli ljudе, već je njihov ubica (vidi Jovan 8:44), i samo ih koristi kao oruđa za svoje ciljeve. Isto tako, on nastoji da nijedan čovjek na zemlji ne ostane na Božjoj strani iz dva razloga: i) vjeruje da Bog ne bi mogao polagati pravo na ovu planetu ako Hrist nema za koga više da dođe po drugi put (mogao bi prisvojiti jedino vjerne iz prošlosti); ii) zna da on snosi konačnu kaznu za sve pokajane grijehе na koje je naveo Božji narod.

Da ne bi bilo zabune, ovo moramo dodatno pojasniti. Hrist je zastupnički preuzeo naše grijehе i žrtvovao se prvom smrću kao opšti čovjek, drugi Adam, ali On nije kriv za njih. Hrist dalje kao nebeski Prvosveštenik tretira grijeh i konačno ga čisti sa svog naroda. Ali krivica odnosno odgovornost za prestupe Zakona ne može ispariti, niti je Bog čarobnjak koji to čudom eliminiše. Na kraju krivci plaćaju kaznu. Pažljivo proučavanje zemaljske službe i praznika, kao i knjige Otkrivenja, omogućava nam sve ovo da shvatimo.

Ima jedna posebna grupa ljudi na koje je Sotona neviđeno bijesan. To su oni koji propovijedaju biblijsku izvornu religiju, progresivne istine Plana spasenja i uzdižu Božji nauk.

Termin tradicionalno prevoden kao „zapovijesti“ treba razumjeti u širem smislu. Hebrejski pojam „micva“ i grčka riječ „entolas“ podrazumijevaju učenje, uputstva (instrukcije), naloge, smjernice ili nauk. To se najprije odnosi na Dekalog, kao duhovni i moralno obavezujući Zakon.

Šta je Ženino sjeme? Sjeme je biblijski izraz za potomstvo. Naravno riječ je o duhovnom sjemenu, koje čine svi oni koji prihvate Božji Plan. Ženino sjeme ima svjedočanstvo Isusa Hrista (duh proroštva – vidi Otk. 19:10). Očito, to sjeme više nisu oni koji su odbacili Hrista kao Mesiju. Sjeme nije ni crkva, jer crkva je ustanova koju vidimo u sasvim drugoj ulozi u proročkim vremenima. Nisu ni druge crkve. Crkve ćemo naći kao ćerke velike Majke bludnice u Otkrivenju 18. glava. „Ćerka“ predstavlja instituciju koja se povodi za primjerom „Majke“, a sjeme pojedince, ili ako hoćete grupe, zajednice pozvanih od Boga. Sjetimo se 144.000. Oni se nisu „onečistili ženama“ – crkvama („ćerke“ se ne mogu zvati djevojkama, jer su prodale nevinost, prokurvale se poput „Majke“, da bi bile priznate u svijetu, i zato su „žene“). Međutim, niko ne spori postojanje bogobojsnih i moralnih pojedinaca u okviru tih institucija u svim vremenima, jer „pšenica i kukolj“ rastu zajedno do žetve (vidi Matej 13:30). Božji pravi sledbenici su opisani u Jevrejima poslanici 11:37-40. Takvi će na kraju stajati protiv sveopšte satanizacije svijeta od strane Aždaje, Zvijeri i Lažnog proroka.

Glava 8.

Zvijeri iz mora i zemlje, Lik zvijeri i 666

„I stao sam na morskom pijesku; i vidio sam kako iz mora izlazi zvijer s deset rogovima i sedam glava. Na rogovima je imala deset kruna, a na glavama hulna imena.“ (Otk. 13:1)

Prva zvijer izlazi iz mora. „Vode koje si vidio, na kojima bludnica sjedi, predstavljaju narode i mnoštva i narodnosti i jezike.“ (Otkrivenje 17:15). U Danilovim vizijama, četiri velike zvijeri takođe izlaze iz mora (vidi Danilo 7:2, 3). Proročka vizija iz Otkrivenja 13. glava odgovara Danilovim vizijama.

„Zvijer koju sam video bila je nalik leopardu, ali noge su joj bile kao u medvjeda, a usta kao u lava. Aždaja je dala zvijeri njenu moć i njen presto i veliku vlast.“ (Otk. 13:2)

Ilustracija 33: Zvijer iz mora

Obratite dobro pažnju. Ova zvijer ima zbirne karakteristike svih prethodnih zvijeri: leoparda – Grčke, medvjeda – Medo-Persije i lavljih usta – Vavilona. Ovo nije samo retrospektiva u vremenu, već Zvijer iz mora baštini nasleđe religijsko-političkog sistema još od Vavilona. Drugim riječima, ona

propagira i upražnjava vavilonsku misterijsku religiju, modifikovanu kroz smjenu dominantnih imperija starog svijeta, uz jednu novinu koja je čini neuporedivo opasnijom. Hulna imena na glavama. Bogohuljenje je u suštini lažno predstavljanje, kad ljudi ili institucije, koristeći se svojim monopolom, autoritetom i silom, pripisuju sebe lažne funkcije i attribute koji pripadaju isključivo Bogu.

Šta je to omogućilo ovoj Zvijeri da bogohuli? Uzimanje monopola nad hrišćanstvom. Papski Rim se, nakon niza manipulacija i prevara u cilju učvršćivanja svog položaja, predstavio svijetu kao hrišćanska crkva, a papa kao Hristov zamjenik odnosno Petrov naslednik na zemlji. Papstvo ne samo što je uspostavilo svoju hijerarhiju, svešteničke redove, obrede i doktrine koji nemaju nikakvog

opravdanja u Bibliji,²² već se samoproglasilo za super nadzornika ili nadglednika zemaljskih poslova. Na taj način pomračena je Hristova posrednička služba u Nebeskoj svetinji i „gažen sveti grad“ 42 mjeseca odnosno za 1260 godina papske apsolutne prevlasti. Dakle, hulna imena su papske titule, doktrine i obredi, posebno lažno polaganje prava na opraštanje grijeha i lažno posredovanje i posrednici pred Bogom (djevica Marija, sveci, relikvije), što je sve u direktnoj suprotnosti sa Božjom voljom, Njegovim Zakonom i Planom spasenja.

Ko daje silu ovoj zvijeri? Aždaja odnosno Sotona, isti onaj koji je nadahnuo i lansirao vavilonsku religiju nedugo posle Potopa, odnosno političko-religijski program osmišljen za centralizaciju vlasti i najteže oblike duhovne i svake druge manipulacije nad narodom. Sotoni je potreban takav sistem kako bi: i) nemoralni, bolesno ambiciozni i duhovno iskvareni ljudi preuzeli glavne resurse i poluge društva; ii) oni bi zatim postali kontrolori nad ljudskim poslovima; iii) nametali bi ideologiju koja je u skladu sa satanskom; iv) koristili bi sva sredstva za kvarenje Božjeg obličja putem manipulativnih tehnika vladanja, kao što su podsticanje faničnih poriva u ljudima, idolatrije, bolesnog takmičarskog duha, militarizacije i surovosti, svih oblika nemoralja, pranja mozga, do uništavanja osnovnih porodičnih i individualnih vrijednosti. Razvojem takvog sistema, on praktično postaje *perpetum mobile*, koji samo Bog jednom može da ugasi. Upravo takav scenario vidimo u proročkim lancima iz Danila i Otkrivenja. Na kraju istorije pobune, veliki Kamen (koji predstavlja Hrista) bez pomoći ljudskih ruku satrijeće zemaljska kraljevstva (vidi Danilo 2:35, 44, 45).

Zvijer ranjena

„I video sam da joj je jedna glava bila kao smrtno ranjena, ali joj je smrtna rana zacijelila. I sva se zemlja čudila iza zvijeri.“ (Otk. 13:3)

Smrtna rana papstvu zadata je 1798. godine kada je Napoleonov general Berthier ušao u Rim, zarobio papu i oduzeo mu političku moć. Tada se činilo da je ova rana zaista smrtna od koje se papstvo neće oporaviti. Ali čim je sledeći papa sjeo na tron, rana smrtna se počela iscjeljivati. Rimokatolička crkva nije prestala da postoji, ali papa je izgubio punu kontrolu nad građanskim vlastima da ih koristi za svoje ciljeve i prisiljava narod na pokornost a disidente otvoreno progoni.

---

²² Vidi „Vavilonska misterijska religija“, Ralf Vudrou, Metaphysica, Beograd 2009.

U namjeri da riješi Rimsko pitanje Katolička crkva je 1929. godine sklopila poseban Lateranski sporazum sa tadašnjim fašističkim režimom Kraljevine Italije, na čelu sa Benitom Musolinijem. Ovim sporazumom stvorena je nezavisna država Vatikan. Dodatnu proročku referencu za ovo iscijeljenje „smrtne rane“ nalazimo u Otkrivenju 17:8 koje govori o zvijeri „koja je bila, pa nije i jeste“. I kako je vrijeme odmicalo, sva se zemlja čudila i divila papi i papstvu. Možemo li i danas vidjeti ushićene mase prilikom papinih posjeta, čak i ne-katolika koji mu se dive? On se danas smatra duhovnim liderom čovječanstva, koji ima veći autoritet od političkih lidera, čak i najvećih sila.

„Ako se vratimo unazad i prihvativmo istoriju mračnog [srednjeg] vijeka, koje ratove ova crkva nije podstrekivala, koje razdore ona nije inicirala, kakvo sujevjerje ona nije prigrlila, kakav ponos nije prihvatile, kakve surovosti nije nanijela, koje zemlje nije opljačkala, koje teškoće nije nanijela, kakve prevare nije upotrijebila, koje dobro nije ismijala i progona? ... Razmišljajte o zavjeraima sa barutom i inkvizicijama, intrigama i torturama, sve čvrsto sprovedenim pod plaštom religije – varvarstvu gorem nego kod divljaka, sprovedenom pod komandom ‘službenika jevangelja ljubavi’... Bez obzira da li su [progonstva] preuveličana ili ne, ona su mnogo sramnija od progonstava hrišćana od strane rimskih imperatora... Što se tiče vrhovnih vladara ove kontradiktorne crkve, tako dobromamjernih a ipak tako surovih, tako prosvećenih a ipak tako fanatičnih, tako poniznih a ipak tako ponosnih – ove institucije pomiješane pobožnosti i prevare... radosti i prekora, slave i sramote zemlje – nikada nije bilo većih genija ili većih budala, svetaca ili pasa, učenjaka i glupana, asketa i halapljivaca, krasnih ljudi i ljudi koji svoju uzvišenu poziciju dovode do skandala.“²³

Obožavanje Sotone

„I poklonili su se aždaji koja je dala vlast zvijeri; poklonili su se i zvijeri, govorеći: ‘Kо je kao zvijer i ko može s njom ratovati?’ I dobila je usta koja su govorila velike stvari i hule i dobila je vlast da čini šta hoće četrdeset i dva mjeseca. Otvorila je usta da govorи hule na Boga, da huli na njegovo ime i na njegovo prebivalište – na one koji žive na nebu. I bilo joj je dopušteno da zarati sa svetima i da ih pobijedi. Bila joj je data vlast nad svim plemenima i narodnostima i jezicima i

---

²³ Beacon Lights of History, John Lord, Vol. 3, pp. 96-101.

narodima. I pokloniće joj se svi koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u Knjizi života Jagnjeta zaklanog od postanka svijeta.“ (Otk. 13:4-8)

Sudjelovanjem u lažiranoj religiji, koga obožavamo? Sotonu. Crkva može organizovati grandiozne vjerske svetkovine u velelepnim i raskošnim objektima, sa vizuelno privlačnim i autoritativnim svešteničkim ritualima, sa masama koje sudjeluju u službi, ali onaj koga zapravo obožavamo ili prizivamo polaže pravo na nas.

Ilustracija 34: Pontifeks Maksimus

„Veliki Graditelj Mosta“. Ova titula prenijela se na rimske imperatore, a zatim na papu, koji je prisvojio sebi pravo da kontroliše ljudske duše u životu i smrti. To je direktna hula na Božje ime i prebivalište. Kroz svoja učenja o čistilištu i vječnom paklu, oni su pohulili na Božje ime koje predstavlja Njegov karakter i predstavili ga kao monstruma milionima ljudi. Ali Sotona se obožava i kroz sve druge paganske religije na direktan ili indirektan način. Ipak, svi oni će priznati papsku supremaciju.

„I pokloniće joj se svi koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u Knjizi života Jagnjeta zaklanog od postanka svijeta.“ Zvijer se neće smiriti dok ne ostvari ovaj cilj u potpunosti, a to je ono što upravo gledamo svojim očima na današnjoj svjetskoj pozornici.

Upozorenje Božje

„Ko ima uho, neka čuje! Ko u ropstvo vodi, biće u ropstvo odveden; ko mačem ubije, mora biti mačem ubijen.“ (Otk. 13:9, 10)

Za zla djela slijedi odmazda. Rimokatolički prelati i dželati vjekovima su bacali Božji narod u tavnice, mučili ih i ubijali mačem. Ali došlo je vrijeme da i sam papa bude odveden u ropstvo. Za vrijeme Francuske revolucije, rimokatoličke sveštenike i vođe pogubljivao je razularen narod, baš kao crkva ranije Božju djecu.

Druga Zvijer iz zemlje

„Zatim sam video jednu drugu zvijer kako izlazi iz zemlje. Imala je dva roga kao u jagnjeta, ali progovorila je kao aždaja.“ (Otk. 13:11)

Ako su „vode“ simbol područja sa gusto naseljenom populacijom, onda je zemlja uglavnom nenaseljeno područje. Iсторијски, која је то нова сила nastала око завршетка пророčког времена од 1260 година? Тиha као jagnje, без razdora, velikog rata i krvoprolиća. То су Сjedinjene Аmeričке Države. Dva roga као u jagnjeta predstavljaju velika slavna načela на којима је утемељена, а то су грађанска и vjerska sloboda, олицене у republikanizmu i protestantizму. Poučени gorkim i krvavim iskustvima из Европе, они који су prebjegli на други континент од папске чизме и noža, razdvojili су државну и duhovnu vlast.

Ilustracija 35: Zvijer iz zemlje - SAD

Amerika je prihvatala progonjeni Božji narod i duhovni kvalitet slio se u tu zemlju, što je napravilo kritičnu masu да Bog može posebno blagosloviti ovaj novi narod. Amerika je takođe javno priznala Boga i ustrojila državu u skladu sa visokim načelima slobode i morala. Zbog toga je Bog mogao na poseban način da djeluje upravo na tom području.

Pogrešno je, dakle, zbog nacionalnih i drugih predrasuda, ili današnjeg imidža Amerike, odbacivati djelo koje је Бог учинio preko pobožnih ljudi u тоj zemlji. A učinio јесте i to mnogo.

Vjerska sloboda i prava koja су uživali američki грађани, zajedno sa visokim stepenom moralne odgovornosti, постали су узор svijetu koji је slomio srednjovjekovnu premisu да пape i кraljevi имају „božанско право“ да присилjavaju ljude да rade ono što njima odgovara. Zasluge protestantizma uopšte i SAD су заista ogromne na ovom polju.

Govori kao Aždaja

Sve to primoralo je prvu Zvijer da pribegne sasvim različitoj strategiji u odnosu na onu kroz mračni srednji vijek, kako bi opet povratila svoju premoć.

Papstvo je polako i neprimjetno kroz svoju novu strategiju i uticaj preko raznih institucija i mehanizama, javnih i tajnih, podrivalo velika načela SAD-a. Protestantске crkve padale su kao žrtve infiltracije i ekumenizma, odričući se načela velikih reformatora. Urušavanje zdrave religioznosti neminovno se odražava na moral, tako da je Amerika praktično postala eksperimentalni poligon za testiranje i upražnjavanje svih oblika sektarstva, tzv. seksualne revolucije, kao i muzičkih pravaca koji su doveli do poplave narkomanije i raskalašnosti.

Ilustracija 36: Kip Slobode koja osvjetjava svijet – dar Francuske Americi 1886. godine

Preko tajnih društava koja su u Evropi lansirala sekularizam, humanizam, ateizam i uopšte filozofiju života koja sklanja religiju sa scene, a ističe i promoviše samosvjesnost i samodovoljnost čovjeka koji sam rješava svoje probleme, SAD su takođe preplavljeni istom antitezom religioznosti koja je vremenom istisnula protestantski način razmišljanja iz svijesti ljudi.

Pseudo religija kao teza i sekularizam kao antiteza oboje dolaze iz „bezdana“ i rade na oblikovanju kolektivne svijesti koja uništava istinsku duhovnost i poimanje ljudi o Bogu.

Treći ključni faktor promjene od „jagnjeta“ do „zvijeri“ nalazi se u rastućoj vojno-političkoj moći Amerike pod kontrolom prethodna dva činioča.

Zloupotrijebljena demokratija prerasla je u demonkratiju. Nova svjetska super sila počela je govoriti kao Aždaja i promovisati satanizam.

„Izvršavala je svu vlast prve zvijeri pred njom, i navodila je zemlju i one koji žive na njoj da se klanjaju prvoj zvijeri, kojoj je smrtna rana zacijelila.“ (Otk. 13:12)

Šta znači ovo vršenje vlasti prve zvijeri? Zapazite izraz „pred njom“. To znači

da je Amerika postala oruđe satanističkih sila koje sada sa izmijenjenom strategijom, pod plaštom lažne demokratije i ljudskih prava, nameću svijetu sve oblike modernog obožavanja Sotone i demona. I ne samo to. Ona navodi stanovnike zemlje da se klanjaju prvoj zvijeri. Kako? Simbiozom otpalog protestantizma sa katolicizmom. Na taj način protestantizam postaje Lažni prorok.

„Činila je velike znake – čak je i vatru s neba spuštala na zemlju pred ljudima. Tako je zavodila one što žive na zemlji znacima koji su joj bili dati da ih čini pred zvijeri i govorila je onima što žive na zemlji da naprave lik zvijeri koja je imala ranu od mača, ali je preživjela.“ (Otk. 13:13, 14)

Lažni prorok imitira biblijske znake i čuda. Pomenuto silaženje vatre sa neba asocira na događaj zapisan u 1. kraljevima 18. glava, kada je Ilija stajao nasuprot Balovim sveštenicima, i Gospod spalio žrtvu. Da ne bismo bilo obmanuti, treba znati nekoliko važnih stvari: i) Božja čuda nisu obrazac²⁴ koji se ponavlja; ii) žrtveni sistem je prestao sa važnošću, te ako se i dogodi takvo čudo možemo biti sigurni da nije od Boga; iii) Božje posebne intervencije nikad nemaju svrhu spektakla koji bi zadivio i zaveo ljude, odnosno pokrenuo fanatične motive ljudske prirode.

Lažna vjerska spiritualistička probuđena i lažna čuda danas su svakodnevica u pseudo hrišćanskom svijetu. I ljudi su fascinirani time kao dokazom da su na „pravom mjestu“. Tako se pravi imidž, kopija ili ikona prve Zvijeri.

Protestantske crkve generalno prihvataju ključne doktrine katoličke teologije, počevši od najvažnije za primanje u „hrišćansku zajednicu“ – nauke o trojstvu – do svetkovanja lažnog dana od odmora – nedjelje.

Novi svjetski poredak i nova svjetska religija preko lika zvijerina

„Bilo joj je dato da dâ duh liku zvijeri, kako bi lik zvijeri progovorio i učinio da se pobiju svi koji se ne klanjaju liku zvijeri.“ (Otk. 13:15)

Lik zvijeri predstavlja odraz onoga što je prvu zvijer proizvelo u to što jeste. To je moć koju pseudo religija dobija kroz podršku državnog aparata i mehanizama vlasti. SAD diktiraju ostatku svijeta šta da čini. Neposlušne kažnjavaju, sa posebnom arogancijom nakon 11. septembra 2001. godine. Lukavi scenario koji sprovode tajni vladari svijeta, po receptu „red iz haosa“, dovešće cijeli svijet pod njihovu apsolutnu vlast. Oni koriste mehanizme i poluge moći međunarodnih

---

²⁴ Vidi „Božje postupanje sa čovjekom i čuda“, www.religija.me

razmjera, kao što su UN, NATO i dr. Kad se lik zvijeri potpuno oformi, pod izgovorom obezbjeđivanja sigurnosti uvešće se totalitarni sistem za potpunu kontrolu populacije koji će vjerne i poslušne Bogu označiti kao neprijatelje društva, fundamentaliste, teroriste, zagovornike mržnje i slično, te će na kraju biti izdato naređenje da se pobiju. U vrijeme nevolje i posebno tokom izlivanja sedam poslednjih zala, bezbožnici će tražiti „žrtvenog jarca“ za nesreće koje ih pogađaju.

Prosječnom čovjeku teško je pojmiti razmjere globalne zavjere koju vodi svjetska „elita“ pokorna svojim duhovnim gospodarima, Sotoni i palim anđelima, zahvaljujući kojima su dobili privilegije i vlast. Čak ni sami zavjernici ne prepoznaju svoje djelo u pravom svjetlu zbog izopačenih gledišta o realnosti (vidi 2. Timoteju 3:13), kao ni svijet koji rezonuje u palom stanju ljudske prirode (vidi 1. Jovanova 5:19). Novi svjetski poredak je politički front, dok je ujedinjena ekumenska svjetska religija na čelu sa papstvom duhovni front sila tame. Mi živimo u vremenu kad se ovaj scenario odvija pred našim očima.

„I prisiljavala je sve Ijude, male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robove, da prime žig na svoju desnicu ili čelo i da niko ne može ni kupovati ni prodavati osim onoga ko ima žig – ime zvijeri ili broj njenog imena.“ (Otk. 13:16, 17)

Ekonomski sankcije pokazale su se kao veoma uspješna metoda kojom „Svjetski policajac“ dovodi u red nepokorne države. Države su prisiljene da igraju po pravilima koja nameće svjetska elita, što ih čini lakim plijenom za poznati scenario ucjene, guranja u rat, nametanja „demokratije“ i osiromašivanja, da bi zatim došle „pozajmice“ međunarodnih bankara za oporavak i konačno preuzimanje ili crpljenje najvažnijih resursa iz istih.

Kad napokon oforme sistem kakav žele, biće zaprijećeno ekonomskim sankcijama i izopštavanjem iz sistema svim grupama i pojedincima koji se ne pokoravaju. Uz pomoć savremene tehnologije, ovo je realno izvodivo.

Ikona zvijerima predstavlja krunski rezultat viševjekovnih napora sila tame.

Šta je zapravo Žig zvijeri?

Bez prethodne ispravne biblijsko-istorijske identifikacije prve i druge zvijeri, ne može se doći do validne spoznaje šta predstavlja „žig zvijeri“. „Žig“ zvijeri stoga mora biti njeno posebno obilježje, znak njene vlasti koji je u suprotnosti sa božanskim autoritetom na koji se lažno poziva. Shodno tome, Bog je u Bibliji objasnio svom narodu da ima posebni znak Njegovog posvećenja. To je Šabat ili

Subota sedmi dan u sedmici, čije svetkovanje je Bog odredio odmah nakon završenog djela Stvaranja i stavio u samo središte Dekaloga (vidi Izlazak 20:8-11). „*Dao sam im i svoje Subote, da budu znak između mene i njih, da bi znali da sam ja Gospod, onaj koji ih posvećuje.*“ (Ezekiel 20:12)

Nasuprot tome i Zvijer ima žig svoga autoriteta. To je svetkovanje nedjelje ili Dana sunca, simbola iza kojeg stoji Sotona. Promjena svetkovanja Subote na nedjelju desila se kad je car Konstantin (272-337) zvanično proglašio „dan sunca“ (lat. dies Solis) danom odmora 321. godine. Na saboru u Laodikeji 363/4. crkva je zabranila svetkovanje Subote i nametnula hrišćanima nedjelju. Dakle, za ovu bogohulnu promjenu postojala je sprega crkvene i državne sile. Katolička crkva tvrdi da njen autoritet stoji iza ove promjene. Na pitanje da li Crkva ima moć da uvodi praznike po svojoj naredbi, slijedi odgovor: „Kada ne bi imala takvu moć, ona ne bi mogla učiniti to sa čime se svi moderni religiozni ljudi slažu sa njom. Ona ne bi mogla da uvede svetkovanje prvog dana sedmice – nedjelje, umesto svetkovanja subote – sedmog dana, jer je to promjena za koju ne postoji autoritet u Svetom Pismu.“ (Rt. Rev. Dr. Challoner, p. 211. Rev. Stephen Keenan, (1851), p.174.) Podsjetimo se da u knjizi proroka Danila stoji referenca na istu ovu silu koja ima „namjeru da promijeni vremena i zakon“ (Danilo 7:25).

Zapazimo da se „žig zvijeri“ dobija na čelu i na ruci. Čelo predstavlja um. Ruka predstavlja aktivnost, rad. To znači pristanak na lažni sistem i lažni dan bogosluženja i prihvatanje autoriteta koji stoji iza toga.

Uskoro dolazi vrijeme kad će svetkovanje nedjelje postati obaveza nametnuta globalnom zakonodavnom silom, čija glavna poluga će biti SAD, a glavni religijski front činiće papstvo i otpali protestantizam. Ali to će se izdejstvovati postepeno i na suptilan način kako bi bilo prihvatljivo svim ideoološkim profilima stanovništva. Kroz globalne „probleme“ radiće se na uvođenju globalnih zakona koji će namenuti papsku nedjelju kao „dan odmora“ u kojem moraju počivati i ljudi i „majka zemlja“ kojoj je neophodan oporavak.

Šta još karakteriše „hrišćanstvo“ okupljeno oko svetkovanja nedjelje? Bez sumnje, to je doktrina o trojstvu. To je integralni dio jedne cjeline i isti protagonisti stoje iza oboje u istom vremenskom periodu (na Nikejskom saboru 325. godine je ustanovljena dogma o trojstvu, a 321. godine donijet je dekret o obaveznom svetkovaju „dana sunca“ – nedjelje).

Ali koliko god sistem uporno radio na pranju mozga ljudima u cilju dovođenja u potpunu pokornost, to je najteža misija. Zašto? Najprije zbog opšte Božje

blagodati i osvjedočenja Njegovim Duhom, kao i zaštite anđela. Osjećaj za istinu i pravednost je najteže ubiti u čovjeku. Ali većina ljudi, na žalost, ide linijom manjeg otpora i radi svojih sebičnih interesa i egzistencije spremni su pokoriti se onima koji im nameću ideologiju da od moći vlastodržaca zavisi njihov opstanak i mir. I da se ne bi našli izopšteni iz društva, oni su poslušni, ne zato što u to vjeruju, već da bi mogli funkcionisati, kupovati i prodavati. Tako se žig dobija i na ruci, koja predstavlja rad, aktivnost. Žig zvijeri se ne prima ugradnjom čipa ili na neki drugi tehnički način, iako će sistem izvjesno koristiti i modernu tehnologiju u svrhu lakše kontrole stanovništva. U takvoj situaciji, demonska čuda će biti prevaga na tasu koja će zaglupiti i hipnotisati neodlučne i nezainteresovane za istinu da stvarno povjeruju u ispravnost pogrešnog izbora. Jer nemoguće je odbaciti istinu i na kraju zaista ne povjerovati u laži (vidi 2. Solunjanima 2:7-12)!

Sve navedeno napokon će dovesti do polarizacije čovječanstva u dva tabora – jedne odane Bogu i biblijskoj autentičnoj religiji koji će primiti Božji pečat na spasenje, i druge pokorne autoritetu prve i druge zvijeri koji će primiti žig zvijeri na vječnu propast.

666

„Za ovo je potrebna mudrost: Ko je razuman, neka izračuna broj zvijeri, jer je to čovjekov broj, a njen broj je šesto šezdeset i šest.“ (Otk. 13:18)

Ne treba mijesati računanje ovog broja sa žigom zvijeri, jer to nije isto. Broj 666 samo je još jedan ključ za odgonetanje ili identifikaciju Sotonine ekspoziture.

Na latinskom, zvaničnom jeziku papstva, slova imaju svoje numeričke ekvivalente. Čitamo navod iz jednog rimokatoličkog dokumentovanog izvora:

„Slova upisana na Papinoj mitri su ova: ‘VICARIUS FILII DEI’, što je na latinskom ‘ZAMJENIK SINA BOŽJEG’. Katolici drže da crkva, koja je vidljivo društvo, mora imati vidljivu glavu... [papu], kao glavu crkvu, kojoj je data titula ‘ZAMJENIK HRISTOV’.“²⁵

Sada nam ostaje da napravimo numeričke ekvivalente.

V-5, I-1, C-100, A-0, R-0, I-1, U-5, S-0 = 112

F-0, I-1, L-50, I-1, I-1 = 53

D-500, E-0, I-1 = 501

112 + 53 + 501 = 666

---

²⁵ Our Sunday Visitor, “Bureau of information,” Huntington, Ind., April 18, 1915.

Zamjenik prepostavlja da ima isti autoritet kao osoba koju mijenja. Na grčkom riječ „ante“ ili „anti“ znači „umjesto“. Tako originalno značenje pojma Antihrist nije „protiv Hrista“, već se odnosi na nekog ko tvrdi da Ga mijenja, što je upravo ono na šta papstvo navodno polaže pravo. Niko drugi u svijetu nikad nije iznio takve tvrdnje.

Iako danas mnogi satanisti pojedinci ili udruženja ističu ovaj znak, otvoreno ili u prikrivenim formama, Božja Riječ nas upućuje da ga *računamo* kod Zvijeri, što znači da nema svrhe baviti se lažnim mamcima koji samo govore o lojalnosti Sotoni i satanskoj ideologiji i popularizovanju zla.

Istorijski dokazi papskog korišćenja titule VICARIUS FILII DEI

„Konstantinova donacija (darovnica)“ je najčuveniji falsifikat u evropskoj istoriji, a otkriven je u Pseudo-izidorskim dekretalijama u 9. vijeku (cca. 847-853). Prepostavlja da je falsifikator bio *Johannes Hymonides* (Jovan Đakon iz 9.-og vijeka). Pseudo-izidorske dekretalije su izmišljena pisma navodno upućena od ranih papa, od Klementa (100. godine) do Grgura (600. godine), koja je prikupio Izidor Merkator u 9. vijeku. Od naučnog kriticizma iz 15 vijeka, ovi dokazani falsifikati postali su poznati pod imenom „Pseudo-izidorske dekretalije“ ili Lažne dekretalije, uz priznanje da su bile lažne.

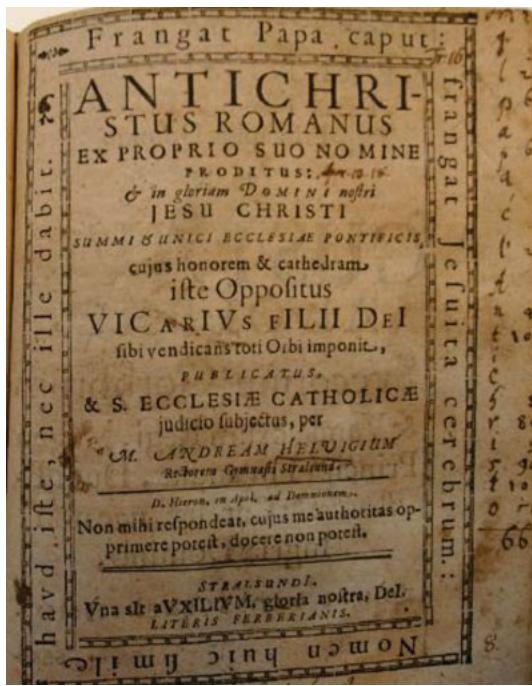
U „Donaciji“ jedan odjeljak na latinskom glasi:

.... ut sicut B. Petrus in terris VICARIUS FILII DEI esse videtur constitutus, ita et Pontifices, qui ipsius principis apostolorum gerunt vices, principatus potestatem amplius quam terrena imperialis nostrae serenitatis mansuetudo habere videtur, concessam a nobis nostroque imperio obtineant... “

Prevedeno na naš jezik: „...kao što se vidi da je Blaženi Petar opunomoćeni zamjenik Sina Božjeg na zemlji, tako Pontifi koji su predstavnici tog istog vrhovnog apostola trebaju dobiti od nas i naše carevine moć supremacije veću od milosrđa koju im ukazuje naša zemaljska carska svjetlost.“

U nastavku istog dokumenta čitamo: „...izabравши tog istog vrhovnog apostola da bude naš stalni posrednik sa Bogom. I u mjeri naše zemaljske carske moći, odlučujemo [dekretom] da će njegova sveta Rimska crkva biti visoko poštovana i slavlјena, i da će se više od naše carevine i zemaljskog trona slavno uzdići najsvetija stolica Blaženog Petra, dajući joj moć, dostojanstvo i slavu, i jačinu i čast carsku. I zapovijedamo i proglašavamo da će on imati supremaciju kako nad

četiri glavna sjedišta, Aleksandrijom, Antiohijom, Jerusalimom i Konstantinopljem, tako i nad svim crkvama Božjim po cijeloj zemlji. A Pontif, koji će u to vrijeme biti poglavar same svete Rimske crkve, biće uzvišeni vrhovnik nad svim sveštenicima cijelog svijeta, i prema njegovom sudu mora se upravljati sve što je predviđeno za službu Božju i za stabilnost i vjeru hrišćansku.“ (Izvor: *Christopher B. Coleman's The Treatise of Lorenzo Valla on the Donation of Constantine, pp. 12,13 Copyright 1922 by Yale University Press, New Haven, Conn.*)

Ilustracija 37: Andreas Helwig,
„Antichristus Romanus“, 1630. godine

Jovan XXII, *Licet juxta doctrinam*, 1327; 4) Papa Pavle VI, *Rivi Muniensis*, 1965, i 5) Papa Pavle VI, *Bafianae*, 1968.

Premda je Katolička crkva 1592. godine konačno odustala od odbrane ovog falsifikata, termin „*vicarius filii Dei*“ nastavio se koristiti u kanonima i u 19. vijeku.²⁶

„Konstantinova donacija“ sastoji se iz dva dijela, od kojih se prvi odnosi na njegovo priznanje vjere, a drugi na donacije, gdje su navedeni autoritet, privilegije i imovina koju papstvu dodjeljuje car. Ovo pismo je prisajedinjeno u najvećem broju srednjovjekovnih katoličkih kanona.

Najmanje deset papa koristilo je „Konstantinovu donaciju“ kao dokaz njihovog navodnog građanskog autoriteta nad Rimom. Dokumentovani dokazi gdje se koristi titula „*vicarius filii Dei*“ u raznim oblicima mogu se naći za sledeće pape: 1) Papa Lav IX, *In Terra Pax Hominibus*, 1054; 2) Papa Nikolaj IV, pismo *Caydonius the Tartar*, 1289; 3) Papa

²⁶ Detaljne informacije i dokaze može pogledati na web stranici „VICARIUS FILII DEI 666, The Number of the Beast“ – <http://biblelight.net/666.htm> i <http://biblelight.net/EI-139+140.htm>

Jedno više razumijevanje ili zašto je 666 i broj Zvijeri (Sotone)

Ovdje je zaista potrebna mudrost u razumijevanju simbolike.

„Napravi sto od akacijinog drveta, dva lakta dug, lakat širok i lakat i po visok. Obloži ga čistim zlatom i oko mu napravi vijenac od zlata. Napravi okvir oko njega širok jedan dlan, i oko tog okvira napravi vijenac od zlata.“ (2. Mojsijeva 25:23-25) „*Na sto pred mene redovno stavljaj hljeb.*“ (2. Mojsijeva 25:30) „*I postavi ih u dva reda, po šest u jedan red, na čistom stolu pred Gospodom.*“ (3. Mojsijeva 24:6)

U satarosaveznoj zemaljskoj Svetinji jedan od elemenata bio je sto sa 12 tankih hljebova, čiji se broj, uprkos mnogim očajnim pokušajima, ne može drugačije interpretirati do kao predstava 12 plemena Izraela – Božjeg naroda. Taj sto je bio okružen zlatnim vijencem, koji je opet i sam okružen drugim većim zlatnim vijencem. Na sredini stola stajalo je 12 lepinja.

Kada jedna kruna ne стоји на glavi vladara, onda ono što ona okružuje ili na čemu стоји predstavlja područje njegove vlasti.

Sto u svetinji reprezentuje Božanstvo, pošto je okružen sa dva zlatna vijenca, koji predstavljaju krune i vlast Boga Oca i Njegovog Sina Isusa. Istovremeno vidimo da je Isus po vladarskoj poziciji ispod Oca, zato što veći vijenac Očeve krune okružuje manji vijenac Isusove krune. S druge strane, obojica su potpuni Vladari nad cijelom univerzumom, jer su sva ostala stvorena bića i pod Ocem i pod Sinom.

Dodatnu potvrdu vladavine samo njih Dvojice vidimo u samom Otkrivenju, jer je tu opisana nebeska Vlada nakon pobjede nad grijehom! Zašto onda Isus još uvijek nosi ime Jagnje iz Plana spasenja? Zato što će zauvijek zadržati ljudsku prirodu i ožiljke kao sjećanje na Njegovu žrtvu i pobjedu nad grijehom!

„I više neće biti nikakvog prokletstva. Božji i Jagnjetov presto biće u gradu i Bogu će služiti njegove služe.“ (Otkrivenje 22:3)

Ova istina se pojačava kroz 12 hljebova, koji su simbol doslovnih 12 plemena Starog Saveza, a istovremeno i 12 duhovnih plemena Novog Saveza iz Otkrivenja 7. glava. 12 plemena predstavljaju jedan Božji narod na zemlji.

Isto tako, kroz prisutnost 12 plemena u oba Saveza dobijamo potvrdu da se ovdje radi o vječnom principu nebeske vladavine, a ne samo o temporalnoj simbolički žrtvenog sistema Starog Saveza. Ti tanki hljebovi bili su poređani u 2 reda sa po 6 hljebova, što simboliše Oca i Sina kao dva Bića koja dijele vlast i zajedno vladaju nad Božjim narodom i cijelom tvorevinom, i da Isus nad Božjim narodom

ima isti autoritet vlasti kao i Otac. Ovih 12 hljebova bili su podijeljeni samo u dvije gomile tj. $2 \times 6 = 12$ a ne u 3 tj. $3 \times 4 = 12$, zato što Biblija ne uči o trojstvu i tri božanska Bića na prestolu, nezavisno da li se radi o vremenu prije nastanka grijeha, za vrijeme vladavine grijeha ili nakon njegovog uništenja!

Zašto ne postoji 3 vijenca, ili zašto, na primjer, u Psalmu 110:1 samo dva božanska Bića sjede na tronu. U cijeloj Bibliji ne postoji nijedno mjesto koje kaže da treća osoba sjedi na Božjem prestolu.

„Zatim je postavio sto u šatoru od sastanka na SJEVERNOJ strani šatora, izvan zavjese.“ (2. Mojsijeva 40:22)

„A govorio si u srcu svom: izaći će na nebo, više zvijezda Božjih podignuće presto svoj, i sješću na gori zbornoj na strani SJEVERNOJ; Izaći će u visine nad oblake, IZJEDNAČIĆU se sa Najvišim.“ (Isajija 14:13, 14)

Da ova dva vijenca zapravo simbolišu krune i vlast Oca i Sina vidimo još jasnije i kroz činjenicu da taj sto okružen sa dvije krune tj. dva vijenca stoji na sjevernoj strani u Svetinji, kao i Božji presto na Nebu, koji je isto na sjevernoj strani! Na drugom mjestu vidimo da sam Sotona želi da zauzme Božji presto na sjevernoj strani, koji je upravo simbolisan ovim stolom sa 2×6 hljebova.

Na koji način Sotona može da svoju želju izjednačenja sa Najvišim prenese i na simboličko područje? Samo kroz dodavanje treće gomile od 6 hljebova, da bi time pred cijelim svemirom pokazao da i on ima jednak autoritet kao sam Bog!

Čak i kada bi neko odbio da prihvati činjenicu sa dva krunska vijenca, tu ipak ostaju 12 hljebova u dvije gomile po 6, tako da vidimo dvije cifre 6 jednu pored druge, tj. broj 66 u geometrijskom ali NE i u aritmetičkom smislu. U ovoj simboličici za Oca i Sina se koristi broj 6 a ne 7 zbog prikrivene slave u njihovoј misiji saradnje božanskog sa ljudskim u palom stanju.

Ne postoji drugi način validnog tumačenja ove tipske simbolike u Svetinji, bez obzira koliko to pokušavali! Iz tog razloga i ne slučajno crkveni teolozi tu simboliku podjele 12 hljebova u svetinji u dvije grupe ili dva vijenca izbjegavaju, slično kao što i rabini ne dobijaju obrazovanje o vremenskim proročanstvima u knjizi proroka Danila, jer bi ih odvela ka istini o Isusu, kao i ove da trojstvo nije biblijska nauka, nego „slučajno“ obavezni dio skoro svih paganskih religija od Vavilona pa do danas. Koncept trojstva se zasniva na ideji o urođenoj moći.²⁷

U pokušajima neprijatelja da se izjednači sa istinitim Bogom možemo da

---

²⁷ Vidi: „Identitet i odnosi“, Institut za izučavanje religije.

shvatimo zašto on donosi kao falsifikat taj treći broj 6, kao treću gomilu od 6 hljebova u Svetinji, treći broj na postojeći Očev i Sinov broj: $66+6 = 666$. Time on želi da zaslijepi čovječanstvo da je i on „bog“ i da ima istu moć kao i pravi Bog.

I upravo je to potvrdila Helena Blavatski, satanistkinja i jedan od osnivača spiritističke sekte teozofa, sa izjavom da „na žalost“ postoji silan Bog Jehova, ali da je i njihov „bog“ „jednako“ moćan.

Sotona je ovdje uradio još nešto. On je stopio Očev broj 6, Hristov broj 6, i svoj broj 6 u jednu cifru 666 i tako načinio trojstvo! To je „ime“ zvijeri (Otk. 13:17). Očev broj 6 i Sinov broj 6 ne stapaju se u jednu cifru 66, jer bi to tada značilo Dvojstvo. Bog nije dvojstvo! Ne, postoji jedan Bog. Izraz „Jedan Bog“ se uvijek i isključivo odnosi samo na Oca! Mi vidimo iz cjelokupne Božje Riječi da Sin uvijek prima sve od Oca i uzdiže Oca, i iako je bio jedno sa svojim Ocem u mislima, namjerama, ciljevima, nikada nije težio da se izjednači sa Najvišim.

„Koji, iako je bio u Božjem obličju, nije se grabio da bude jednak sa Bogom, već se odrekao samog sebe i uzeo obliče sluge i postao sličan ljudima.“ (Filipljanima 2:6, 7)

Sotona je taj koji želi da se izjednači s Najvišim, koji hoće da nam usadi u misli, u vjeru, u nauku, tu laž, da je jedan Bog: Otac, Sin i Sveti Duh. Na taj način stvara trojstvo kao pokušaj ovjekovječavanja sebe kao ravnog Bogu i koncepta mješavine dobra i zla. Kao slika tog trojstva, te šestice bivaju spojene u jedan broj 666.

Kod Živog Boga te se šestice ne spajaju! Svaka gomila hljebova stoji za sebe na stolu i one se ne stapaju u jednu cifru. Jasno je odvojena Očeva gomila hljebova na stolu od Hristove gomile, i te dvije odvojene gomile hljebova se ne smiju označiti brojem 66. Mogu se označiti ovako: $12=6+6$ ili $12=2\times 6$.

„I uzmi bijelog brašna, i ispeci dvanaest kolača, svaki kolač da bude od dvije desetine efe. I postavi ih u dva reda, po šest u jedan red, na čistom stolu pred Gospodom.“ (3. Mojsijeva 24:5, 6)

U Otkrivenju 13:18 nalazimo taj broj 666, gdje je jasno naznačeno čiji je to broj, da je to ne samo broj čovjeka (Antihrista), već i broj Zvijeri (Sotone).

Dakle, možemo da prepoznamo, da upravo broj 666, tj. trojstvo priznaje Lucifera kao „Boga“, slično kao što i nedjelja donosi „istinu“ da je on „pravi Bog“ koji dobija molitvu na zemlji preko lažirane ustanove Antihrista. Kao što smo vidjeli, taj simbolični presto, tj. sto sa krunama i hljebovima stoji kao i prvi nebeski presto na sjevernoj strani i simboliše Božju i Isusovu moć i vladavinu. Pošto

Sotona želi da preuzme istu moć i vladavinu, on se pronalazi u trostrukom (trojedinom) božanstvu neznabožačkih religija, te tako i u palom hrišćanstvu, kao 666.²⁸

Kao što se u viziji proroka Ezekiela preklapaju slike tirskog kralja i Lucifera, tako i pod Novim Savezom nalazimo čovjeka bezakonja Antihrista i Sotonu na istom poslu izjednačavanja sa Bogom.

Trojedini bog sunca i 666

Apsolutno porijeklo dogme o trojstvu koja mijenja Božji identitet nalazi se u misterijama obožavanja sunca koje su osmislili sledbenici satanističke religije Nimroda, Semiramis i Tamuza nakon što je Nimrod bio sankcionisan zbog kvarenja vjere od Adama. Kroz obožavanje sunca u njegove tri faze – izlazu, zenitu i zalasku – rodilo se „božanstvo“ 3 u 1 ili 1 u 3.

„Tri je postao najuniverzalniji broj božanstva. Obožavanje sunca je jedan od najprimitivnijih oblika religije, i rani ljudi su ponekad pravili razliku između izlaska, podneva i zalaska sunca.“ (Egyptian Deities, New International Encyclopedia. NY: Dodd, 1917. Volume 7, p. 529)

„Drevni Vavilonjani prepoznali su doktrinu o trojstvu, ili tri lica u jednom bogu, kao pojavu iz složenog boga sa tri glave koji je dio njihove mitologije, i upotrebu jednakostraničnog trougla takođe kao amblema tog trojstva u jedinstvu.“ (Thomas Dennis Rock, The Mystical Woman and the Cities of the Nations, 1867, pp. 22, 23)

Takođe je značajno da su Vavilonjani koristili seksagesimalni (sa bazom 60) numerički sistem iz kojeg dolaze 60 minuta u jednom satu, 60 sekundi u jednom minutu, 360 (60×6) stepeni u krugu i 60 stepeni u svakom uglu jednakostraničnog trougla, itd. 360 podijeljeno sa $10 = 36$, a $6 * 6 = 36$. Ovo potiče iz njihovog sistema obožavanja 36 vrhovnih bogova, „djece boga sunca“ (Nimroda). Ovi brojevi od 1 do 36 ukupno čine 666, koji je takođe pripisivan bogu sunca pošto je on bio otac svim njihovim bogovima. Računica jednostavno ide ovako: $1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9 + 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16 + 17 + 18 + 19 + 20 + 21 + 22 + 23 + 24 + 25 + 26 + 27 + 28 + 29 + 30 + 31 + 32 + 33 + 34 + 35 + 36 = 666$. Tako znamo da je trojstvo direktno povezano sa brojem 666 i duhovnim Vavilonom.

---

²⁸ Vidi „Prva Zapovest ili Trojstvo“, Goran Šušljic.

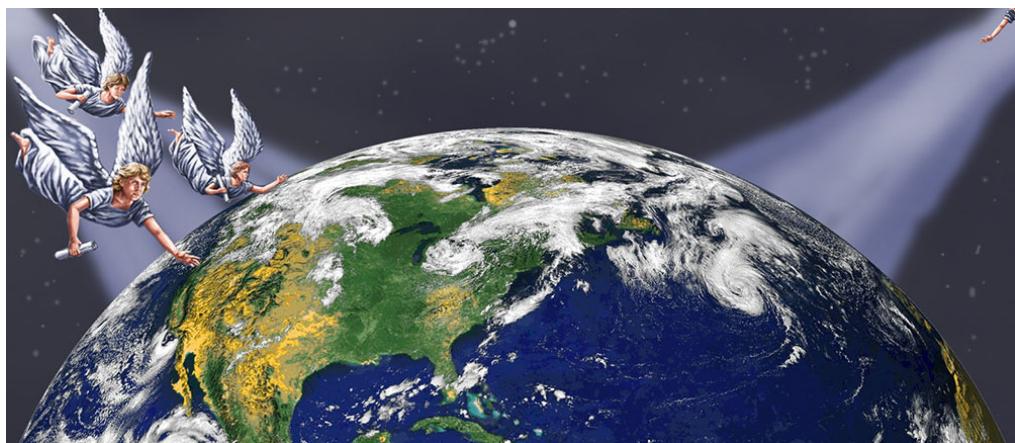
Glava 9. Poruke trojice anđela

Zaista su interesantni proročki segmenti vizija koje su date Jovanu. Kao da Gospod nakon strašnih scena otpada, pokreta bezbožnih sila i surovih prijetnji koje se nadvijaju nad Njegovim narodom, želi na poseban način ohrabriti svoje pozvane, ukazujući im da dolazi kraj zlu i vladavini Sotone, i da ih očekuje velika i slavna pobjeda. Blok u Otkrivenju 14:1-5 praktično smo već obuhvatili u proučavanju o 144.000. Sada i ovdje željeli bismo samo naglasiti scenu neopisivog i veličanstvenog slavlja spasenih, zajedno sa anđeoskim horovima i glasovima koji su se Jovanu činili kao tutnjava gromova. Ovo je opis koji će imati svoje realno ispunjenje po Hristovom Drugom dolasku, kada spaseni budu preneseni na Nebo, gdje će boraviti za vrijeme perioda od 1000 godina, o čemu ćemo govoriti kad budemo proučavali jedno od teološki najvažnijih poglavlja u cijeloj Bibliji, 20. glavu.

Tipološki, ova proslava spasenih odgovara velikom ispunjenju poslednjeg jesenjeg praznika koji je Božji narod Izrael proslavljao nakon Truba i Dana očišćenja / pomirenja, zvanog Sjenice.

U međuvremenu, Gospod Jovanu skreće pažnju na ključne poruke koje treba odnijeti svijetu prije samog Drugog dolaska. Ovo je jasno iz samog konteksta Otkrivenja 14. glava (vidi Otk. 14:14-20) i hronologije proročkih objava iz Danila i Otkrivenja koje uključuju i velika vremenska proročanstva.

Ilustracija 38: Poruke trojice anđela

Kad proučavamo poruke tri anđela ili, kako se još naziva, trostruku anđeosku poruku, moramo imati na umu da one imaju logičan slijed i da su međusobno povezane. Zato nikad nije dobro da se propovijeda jedna od njih ili njen određeni segment, bez razumijevanja i povezivanja sve tri. Isto tako važno je prepoznati i istorijski okvir, kada, kako i ko je propovijedao ove poruke u proteklom periodu kada je svijet ušao u period koji nadahnuta Riječ naziva vremenom kraja.

Vremenom kraja se smatra period nakon isteka papske supremacije krajem 18. vijeka (vidi: Danilo 12:4), do okončanja Plana spasenja. Ključni događaj koji obilježava vrijeme kraja vezano za realizaciju Plana spasenja je istražna faza Božjeg suda koja je, prema najdužem vremenskom proročanstvu iz Danila 8:13,14; 9:22-27 o 2300 dana odnosno proročkih godina, započela od 1844. godine. Istražni sud odnosi se na Hristovo antitipsko posredovanje u nebeskoj Svetinji odnosno u odjeljenju zvanom Najsvetije mjesto ili Svetinja nad svetinjama gdje se obavlja djelo poznato u tipologiji zemaljske svetinje kao Dan pomirenja („Jom Kipur“ na hebrejskom). Istražni sud je prva faza Božjeg suda u kojem se razmatraju slučajevi svih ljudi koji su ikada živjeli na zemlji, zaključno sa živima u vremenu okončanja ovog suda, i verifikuju za spasenje ili za izvršni sud nad nepokajanim zlima (Otkrivenje 20:5, prvi dio; 20:7-15). On se takođe poistovjećuje sa vremenom milosti. Ovo zato što je vrijeme milosti isti okvirni period kao Istražni sud koji se završava sa okončanjem Hristove posredničke službe, kada će i prestati svaka mogućnost opredjeljenja za Boga i spasenje. I dok je početak Istražnog suda odnosno vremena milosti poznat, tu se ujedno i završavaju vremenska proročanstva Biblije tako da je termin završetka Istražnog suda, nakon čega neposredno slijedi Drugi Hristov dolazak, nepoznat. Mi jedino možemo pratiti znake vremena u kontekstu ispunjenja biblijskog proroštva za vrijeme kraja, ali ne i baviti se datiranjima koja su poznata samo Bogu (Marko 13:32,33).

Dakle, pravilnim razumijevanjem biblijske teologije i proročanstava (Danilo 12:10), mi znamo kako se realizuje Plan spasenja pred Drugi Hristov dolazak. Upravo u kontekstu tog znanja jedino se i mogu propovijediti poruke tri anđela na ispravan način. Ukoliko razvijamo i propovijedamo bilo kakvu devijantnu teologiju u tom pogledu, izvjesno će i naše razumijevanje poruka koje prenosimo biti pogrešno. I to je ono što danas vidimo u hrišćanskom svijetu među onima koji polazu pravo da budu nosioci poslednje Božje poruke svijetu. Stoga je od suštinske važnosti imati jasnu vizuru i povezane sve teološke aspekte posletka

vremena kako ne bismo pali kao žrtve lažnih učenja. Ova tematika nije jednostavna i potrebno je cjelovito poznavanje Biblije, uključujući i tipologiju, za sveobuhvatno razumijevanje i zaokruženu cjelinu koja nema nelogičnosti, protivrječnosti, slabih tačaka ili, popularno rečeno, rupa. Bez toga, neupućenoj osobi, sve ovo može izgledati kao utopija ili naučna fantastika. Činjenica je da mi ne možemo poimati duhovne realnosti bez otkrivenja od Boga, čije projekcije i ispunjenje pratimo kroz religijska i istorijska događanja na zemlji. Tako funkcioniše zdrava utemeljena vjera.

Nakon ovog vrlo važnog kratkog uvoda, možemo preći na poruke tri anđela, gdje ćemo prve dvije kratko sumirati, a trećom se pozabaviti malo detaljnije. Treba znati da je Otkrivenja knjiga proročke simbolike tako da u ovom slučaju pojam „anđeo“ ne označava doslovног pojedinačног Božјег anđela već prije „glasonošu“ ili „glasnika“ (što je značenje termina „anđeo“) koji na zemlji pronosi date poruke. U nekim slučajevima značenje ove riječi nije doslovno i može se odnositi na ljudske glasnike koji prenose božansku poruku (vidi: Luka 7:27; Hagaj 1:13; Galatima 4:14). Kolektivizam se podrazumijeva sam po sebi, jer to svakako ne čini jedna osoba.

Poruka prvog anđela

„I video sam jednog drugog anđela kako leti posred neba noseći vječnu dobru vijest da je objavi onima koji žive na zemlji – svim narodima i plemenima i jezicima i ljudima. On je govorio jakim glasom: ‘Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda! Poklonite se Onome koji je stvorio nebesa i zemlju i more i izvore voda!’“ (Otk. 14:6, 7)

Anđeo koji leti „posred neba“ je slika koja nam odmah govori o najsvečanijoj važnosti i univerzalnosti ove poruke. Poruka koju on nosi je „vječna dobra vijest“ (ili na grčkom „jevanđelje“). Razlozi zašto se „dobra vijest“ naziva „vječnom“ su višestruki: 1) Ona potiče od Onoga koji je vječan tj. od Boga; 2) „Dobra vijest“ je isto što i Plan spasenja koji je unikatan i vječan od trenutka kad je osmišljen od Oca i Sina, zatim preko njegove objave čovječanstvu, počevši od Adama do našeg vremena (ne postoji nikakav alternativni Plan spasenja ili „Plan B“), pa sve do njegove konačne realizacije; 3) Konotacije i rezultati „dobre vijesti“ ili Plana spa-senja su vječni i imaju učinak za svu vječnost.

Ova poruka se objavljuje „onima koji žive na zemlji“, dakle svim stanovnicima naše planete. Ona je od Boga, univerzalna, nadnacionalna, kosmopolitska, upućena „svim narodima i plemenima i jezicima i ljudima“.

Kad će se jevanđelje u potpunosti propovijedati cijelom svijetu? „*A ova dobra vijest o Kraljevstvu propovijedaće se po cijelom svijetu kao svjedočanstvo svim narodima, i tada će doći kraj.*“ (Matej 24:14) Ne nalazimo li isti scenario u Otkrivenju? Da! „Ovo“ jevanđelje ili izvorno jevanđelje, nezatrovano crkvenim izmišljotinama (vidi Galatima 1:6-12)! Svjetu se mora izložiti čista istina.

Poruka se objavljuje „jakim glasom“, što se odnosi na njenu snagu i uticaj. Zatim se poruka konkretizuje: „Bojte se Boga i dajte mu slavu“. „Bojati se Boga“ znači imati strahopoštovanje prema Stvoritelju univerzuma i Iskupitelju čovječanstva. Ovo ima posebnu težinu zbog poplave ateizma i sekularnog humanizma, upravo u istom vremenskom okviru, koji imaju snažnu tendenciju zamagljivanja i brisanja Božje ličnosti iz umnog sklopa čovjeka i njegovih predstava o životu. Ako se k tome doda umnožavanje pseudo religija, dobija se jedna velika konfuzija u kojoj se poruka koju za nas ima Stvoritelj može čuti samo ako se objavi „jakim glasom“ (jasnim i razumljivim koji nosi pečat Božjeg poslanja).

„Davanje slave Bogu“ je zapravo poziv na povratak istinskog vrednovanja jedinog Boga, što nije moguće bez obnove svih biblijskih istina koje će ljude dovesti do razumijevanja najkonkretnijeg dijela poruke prvog anđela – da je „došao čas njegovog suda“. Iсторијски, ово се десило кроз Adventni покрет. Nakon истека прoročких 2300 дана односно година, започео је Istražni Božji суд на Nebu. И то је trajна порука коју треба носити до kraja.

Da ne bismo imali nedoumica oko identifikacije Boga, poruka prvog anđela završava sledećom objavom: „Poklonite se Onome koji je stvorio nebesa i zemlju i more i izvore voda.“ Ovo jasno ukazuje na biblijskog Boga Stvoritelja, koji ima i svoj sveti dan kao uspomenu na Stvaranje i posvećenje od Boga – Subotu. Dakle, poruka prvog anđela morala je sadržati i ovu važnu istinu koja је vjekovima bila pogažena, а Božji sveti dan falsifikovan paganskim praznikom posvećenim suncu односно Sotoni.

Jedan od fundamenata ili stubova prave vjere je pravilno razumijevanje Božjeg identiteta. Jer ukoliko propustimo da doslovno primijenimo Hristov nalog: „*Vjerujte u Boga, i u mene vjerujte*“ (Jovan 14:1), postoji velika vjerovatnoćа да ћemo propustiti и useljenje у stanove на Nebu koje Bog i Hrist pripremaju за nas (Jovan 14:2,3). Очито у овом obrascu obožavanja i poklanjanja povjerenja

nema mjesta za trećeg (1. Timoteju 2:5) niti za bilo kakve filozofske „bogove“, „trojedine“ ili neke druge. Jer ako ne shvatimo i prihvativmo biblijske definicije Božjeg identiteta, ako ne vjerujemo Bogu Ocu i Sinu Božjem da su upravo ono što kažu da jesu, mi nikako ne možemo razumjeti ni pravilno vrednovati Plan spasenja (koji se takođe pretvara u laž i fikciju). Kako ćemo onda primiti i pro-nositi „vječnu dobru vijest“ svijetu? Ako je zatrujemo ljudskim tradicijama i pa-ganskim vjerovanjima, to nikako ne može biti „vječna dobra vijest“.

Šta nam ovo govori? Pazite, ako uklonimo, obesmislimo ili zanemarimo 4. uput iz Dekaloga, Bogom možemo zvati koga god nađemo za shodno. Zašto? Jer ova uput nam jedini kazuje ko je On, zašto ima autoritet i zbog čega Mu se tre-bamo pokoravati. Ona takođe definiše i oblast njegove jurisdikcije, a to su Nebo i zemlja. Stoga nije čudo što je bogohulna sila napala i pokusala preinačiti svetost sedmog dana Šabata ili Subote na paganski dan sunca.

Prvi anđeo najavljuje dolazak časa suda pravog Boga, poruku koju trebaju čuti svi zemaljski stanovnici (vidi Matej 24:14) i napraviti svoj izbor. Istražni Božji sud počeo je na isteku prorečenog perioda kada se završilo antitipsko čišćenje nebeske Svetinje, 1844. godine.

Od početka 19. vijeka propovijedala se ova poruka, da bi svoju kulminaciju dostigla sredinom tog vijeka u SAD-u preko Adventnog pokreta. Zašto baš na tom području, vidjeli smo u prethodnom proučavanju. Snaga objave o skorom Gospodnjem dolasku natjerala je ljude da pokažu svoje pravo lice i izazvala cijeli niz lančanih reakcija. Želimo li stvarno da se Isus vrati, ili bismo više voljeli da se to prolongira i da uživamo u zemaljskim „zadovoljstvima“? Mržnja svjetskih ljudi brzo se pokazala, a crkve su redom počele zatvarati svoja vrata nosiocima ove poruke. Crkveni teolozi nastojali su svojim autoritetom anulirati silu ove poruke, izrugivati se i obesmišljavati tumačenje Danilovih vremenskih proročanstava. To je pripremilo scenu za poruku Drugog anđela.

Poruka drugog anđela

„*Za njim je išao drugi anđeo, govoreći: ‘Pade, pade Vavilon grad veliki, bludnica koja je sve narode opila vinom pomame bluda svoga!’*“ (Otk. 14:8)

„Pad Vavilona“ u kontekstu datom u Otkrivenju 14. glava podrazumijeva pad duhovnog entiteta koji je izgubio svaki kredibilitet pred Bogom.

Da bi nam bilo jasno zašto nadahnuta Riječ toliki akcenat stavlja na padu

„Vavilona“ (kojem je posvećeno čak cijelo jedno poglavlje – Otkrivenje 18. glava), moramo razumjeti šta predstavlja ovaj entitet.

Kada je Lucifer odbacio svog nebeskog Oca kao Izvor života i božanski obrazac potčinjavanja kroz Sina, on je uništil izvorni koncept vrijednosti koja dolazi iz odnosa. Odvojen tako od Boga, on se našao u poziciji da neprekidno sam sebi i drugima dokazuje da vrijedi. Na taj način bio je začet ciklus hroničnog nedostatka vrijednosti: neprekidna borba u čežnji za odobravanjem i očajničko pokušavanje da se ta čežnja zadovolji sa ličnim dostignućima, gdje je stvoreno biće samo sebi svoj izvor i svoj bog. Tako je stvorena izopačena konkurencija koja stavlja osobu u poziciju da mora neprekidno potvrđivati svoje postojanje i boriti se za identitet, kontrolu, nadmoć i vladavinu nad drugima. Ovo je razlog zašto Biblija kaže da nema mira bezbožnicima ili zlima (Isaija 57:21).

U satanskom konceptu, koji je prenesen kroz navođenje na pobunu čovjeka i na zemlju, kompletan sistem vrijednosti je izopačen. Tako su i ljudi postali „bogovi“ za sebe. Iz perspektive grijeha, boga za sebe, oni su počeli posmatrati istinskog Boga ne više kao Izvor života i blagoslova već prije kao silu koja izgleda veća od njihove i donosi strah od sankcija, ali i gnjev, ogorčenost i mržnju. U takvom poretku Sotoni nije bilo teško da Boga predstavi na potpuno pogrešan način, a sebe kao boga koji je dobročinitelj svijetu.

U jednoj ovakvoj nemogućoj situaciji, Bog nam nije mogao pristupiti sa rješenjem koje dolazi spolja, kao pregovarač sa paketom popravnih mjera, već se morao ponovo povezati sa nama kroz svog Sina.

Čovječanstvo se sve više kvarilo, a potpuna moralna propast prepotopnog svijeta nastala je integracijom dvije odvojene grupe: pobožnih i svjetovnih. Struktura toka života i blagoslova bila je razorenata, što je direktno ugrozilo opstanak čovječanstva, te je Bog morao radikalno intervenisati.

U poslepotopnom svijetu, sa neuporedivo lošijim uslovima za život, Sotona nije morao dugo čekati na priliku za nametanje svog koncepta kroz Hama i njegovo potomstvo. Konačno je postavljen prototip tiranina u ličnosti Nimroda. Nimrod je manifestovao sve satanske atribute, počevši od uvjeravanja sebe i drugih u zavisnost o sopstvenoj sili i dostignućima (Nimrodu se kroz njegova razna imena u vanbiblijskim izvorima i mitovima pripisuju razne vještine, znanja i moći), do manipulacije narodom kroz okultnu religiju i autoritet zasnovan na teritorijalnom i upravnom potčinjavanju. Nimrod je formirao LIČNO kraljevstvo kao zamjenu za Božje. U duhovnoj dimenziji, to je obožavanje Sotone preko

predstavništva. Ovaj koncept je prenesen i kopiran u sve kasnije svjetske imperije, a vrhunac svoje manipulativne i obmanjivačke sile ima i imaće u Vavilonu posletka vremena. **Osnovna karakteristika ovakvog duha je potreba da se kontrolišu i imaju u svom posjedu ili stanju zavisnosti drugi ljudi**, čime se direktno ili indirektno podređuju Sotoni.

Dakle, istorijski, Vavilon se prvi put pominje u Bibliji u knjizi Postanja 11:1-9, gdje je opisana prva velika pobuna protiv Boga nakon repopulacije zemlje posle globalnog Potopa, osmišljena u centralizaciji moći i uprave nad čovječanstvom iz urbanog centra, čiji simbol je bio Vavilonska kula (cca. 1996. godine od Stvaranja ili oko 340 godina posle Potopa). Isti obrazac centralizacije političko-vjerske sile sukcesivno su kopirale sve kasnije velike imperije: Asirija, Vavilon, Medo-Persija, Grčka, Stari Rim i papski Rim. To znači da nakon propasti Vavilona kao fizičkog, doslovnog entiteta, njegov duh nije nestao, naprotiv, sistem obmane se modifikovao, razvijao i usavršavao.

Biblijска proročka panorama, kao i istorija, otkrivaju nam razvoj i smjenu bezbožnih sila sve do Drugog Hristovog dolaska. Posebno mučna faza i najteži udarac Božjem djelu desio se kroz uspon i supremaciju papske crkve koja je standarde duhovnog bluda, hule na Boga i surove kontrole stanovništva podigla do maksimuma. Zbog toga se u proročanstvima iz Otkrivenja i naziva „Majkom bludnicama“ (Otk. 17:1-6). S njom su „zemaljski kraljevi blud činili, a oni koji žive na zemlji opijali se vinom njenog bluda“ (Otk. 17:2). U konačnom „svi su se narodi opili vinom gnjeva njenog bluda“ (Otk. 18:2), jer ovaj sistem pobune protiv Boga raširen još od Vavilonske kule prožima kompletну zemlju.

Sada se možemo vratiti poruci drugog anđela iz 14. glave. Vavilon se naziva „gradom velikim“ i „bludnicom koja sjedi na mnogim vodama“ (Otk. 17:1,5), jer se radi o konkretnom entitetu.

„Bludnica je sve narode opila vinom pomame bluda svoga.“ „Vino bluda“ su lažne doktrine, lažna satanistička filozofija i mreža obmana kojima se manipuliše čitavim svijetom. Ta manipulacija je porediva sa pijanstvom od lošeg, otrovanog ili začaranog vina. „*A ako je i pokrivena dobra vijest koju objavljujemo, pokrivena je onima koji odlaze u propast, onima kojima je bog ovog doba zasljepio nevjernički um, da do njih ne prodre svjetlost slavne dobre vijesti o Hristu, koji je obliče Boga nevidljivog.*“ (2. Korinćanima 4:3,4)

Tako objava o padu Vavilona u kontekstu vremena u kojem se pronosi podrazumijeva sledeće:

- a) Identifikovanje nosioca duhovnog Vavilona (Majke bludnicama);
- b) Raskrinkavanje sistema duhovnog Vavilona u svjetlosti Božje Riječi;
- c) Identifikaciju i objavu pada čerki velike „Majke“. „Čerke“ su sve one vjerske zajednice i denominacije koje baštine „Majčino“ nasleđe (teološki, ideološki, organizaciono, kooperativno i na druge načine) i odbijaju se pokajati i pokoriti istini koja posebno uključuje poruku prvog anđela kao neophodnost u pripremi za Drugi Hristov dolazak.

Poruka trećeg anđela

„Za njima je išao treći anđeo, koji je govorio jakim glasom: ‘Ako se ko pokloni zvijeri i njenom liku i primi žig na čelo ili na ruku, on će takođe piti vino Božjeg gnjeva koje je nerazvodnjeno natočeno u čašu gnjeva njegovog, i biće mu suđeno vatrom i sumporom pred svetim anđelima i pred Jagnjetom. I dim mučenja njihova dizaće se u vjekove vjekova. Ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju zvijeri i njenom liku, i svi koji primaju žig njenog imena. Ovdje je istrajnost svetih, koji drže uputstva Božja i vjeru Isusovu.“ (Otk. 14:9-12)

Zbog siline pritiska i sveobuhvatnosti satanizma na zemlji, ova poruka takođe zahtijeva pronošenje „jakim glasom“. Poruku ove vrste nije nimalo ugodno nositi. Zapravo svaka od tri anđeoske poruke zahtijeva punu posvećenost, nepokolebljivo poštenje, doslednost i čistotu. To je razumljivo ako imamo na umu da su ovo posljedne poruke čovječanstvu od Boga koje opredjeljuju ljude za život ili smrt.

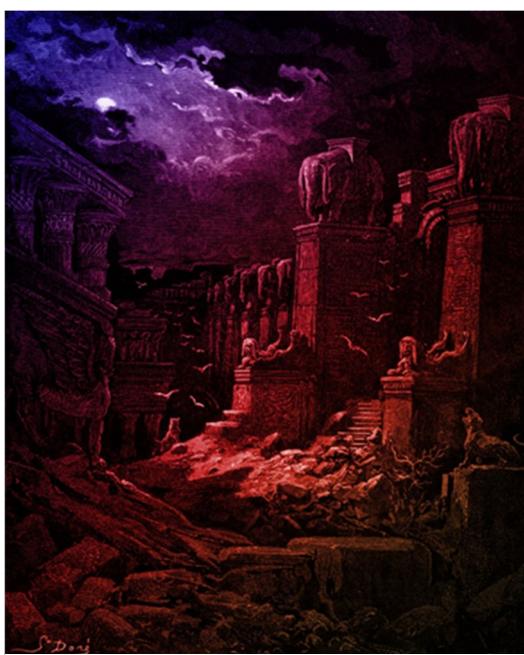
Težina i važnost poruka trojice anđela ukazuju nam na još jednu vrlo važnu stvar, a to je da ih NIJE MOGUĆE direktno i beskompromisno propovijedati iz institucija sistema koje nazivamo „crkvama“. Jer da bi se našle i bile „priznate“ u sistemu, crkve se moraju povinovati uslovima sistema, gdje su svakojaki kompromisi na štetu istine neminovni. Osim „političke korektnosti“, crkve sa njihovim hijerarhijama su „uhlebljene“ u sistemu i imaju svoja područja monopolja i interesa, što ih dodatno onemogućava i diskvalificira kao kanale istine i svjetlosti od Boga. Iz razloga što sve „čerke“ pribjegavaju šemama obmane velike „Majke“, ponovljena objava o padu Vavilona i poziv na izlazak u Otkrivenju 18. glava bez dileme ne uključuje ostanak u nijednoj institucionalizovanoj vjerskoj zajednici. U protivnom: i) bićemo saučesnici u njenim/njihovim grijesima; ii) zadesiće nas njene nevolje (Otk. 18:4), tj. dijelićemo njihovu sudbinu.

Objava „Ako se ko pokloni zvijeri i njenom liku i primi žig na čelo ili na ruku, on će takođe piti vino Božjeg gnjeva koje je nerazvodnjeno natočeno u čašu gnjeva njegovog“ ima punu težinu i može se davati samo kad je razobličen sistem duhovnog Vavilona, u kontrastu sa Božjim originalnim planom spasenja. Jer da bi ljudi prepoznali falsifikat, prvo je nužno dobro poznavanje originala.

Prva „zvijer“ i „lik zvijeri“ su entiteti opisani u 13. glavi Otkrivenja. Za njihovu pravilnu identifikaciju potrebno je povezati i razmotriti proročanstava u njihovim istorijskom kontekstu. Ovdje ćemo samo kratko ponoviti ono što smo pokrili u prethodnom poglavlju: da je prva zvijer Rimokatolička crkva, a druga SAD ili otpali institucionalizovani protestantizam koji na suptilniji način, pod plaštrom demokratije i vodeći ljude sebičnosti i hedonizmu, prodaje svijetu isti otpad od Boga, zbog čega se i naziva „likom“ ili „ikonom“ zvijeri. Ne treba zaboraviti ni brojne sekte koje srljaju iz jedne u drugu obmanu, gdje nije ništa bolja situacija. Cijeli taj sistem radi na globalističkom projektu Novog svjetskog poretka, čiju suštinu će činiti jedna politička i jedna religijska (satanistička) uprava. „Poklanjanje zvijeri i njenom liku“ znači pristanak na taj koncept ili saradnju. Svejedno je da li ćete se pokloniti „zvijeri“ ili „liku zvijeri“, suština i učinak su isti.

Šta predstavlja primanje „žiga zvijeri“ na „čelo“ ili na „desnu ruku“? Čelo predstavlja um. To znači pristanak na lažni sistem bogosluženja i prihvatanje lažnog boga. Kao što Bog ima svoj pečat na umu primaoca istine (Otkrivenje 7. glava), tako i Sotona ima svoj žig na umu primaoca obmane. Bog je u Bibliji objasnio svom narodu da On ima posebni znak Njegovog posvećenja. To je Šabat ili Subota (vidi Ezekiel 20:12). Nasuprot tome i Zvijer ima žig svoga autoriteta. To je svetkovanje nedjelje ili Dana sunca, simbola iza kojeg stoji Sotona. Katolička crkva tvrdi da njen autoritet stoji iza ove promjene. Dolazi vrijeme kad će svetkovanje nedjelje postati obaveza nametnuta silom zakona. Ali to će se izdejstvovati postepeno i na suptilan način kako bi bilo prihvatljivo svim ideološkim profilima stanovništva. Šta još karakteriše „hrišćanstvo“ okupljeno oko svetkovanja nedjelje? Bez sumnje, to je doktrina o trojstvu. To je integralni dio jedne cjeline i isti protagonisti stoje iza obje ustanove u istom vremenskom periodu (na Nikejskom saboru 325. godine je ustanovljena dogma o trojstvu, a 321. godine donijet je dekret o obaveznom svetkovaju „dana sunca“ – nedjelje). I tada je bio cilj stvaranje jedne ekumenske religije. Kao što vidimo, „žig zvijeri“ nije nešto imaginarno, što zahtijeva posebnu inteligenciju da bi se prepoznalo. Da je tako, Bog ne bi mogao biti pravedan u najsvečanijem strašnom upozorenju da će primaoci

žiga zvijeri „piti vino Božjeg gnjeva koje je nerazvodnjeno natočeno u čašu gnjeva njegovog“. „Nerazvodnjeno“ znači nepomiješano sa milošću koju su pobunjenici protiv Boga poslednji put prezreli. Poklonicima satanizma „biće suđeno vatrom i sumporom pred svetim anđelima i pred Jagnjetom“, što se odnosi na izvršni Božji sud. „I dim mučenja njihova dizaće se u vjekove vjekova“ metaforički ukaže na vječni učinak ovog suda. „Oganj“ i „dim“ mučenja Suda Božjeg ne traju vječno, ali su posljedice vječne. Pouka iz istorije pobune takođe je vječna. „Ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjavaju zvijeri i njenom liku, i svi koji primaju žig njenog imena.“ Zašto? Jer nisu pomireni sa Bogom i nemaju oproštaj grijeha, što jedino može donijeti stvarni mir.

Ilustracija 39: Gustav Dore - Pali Vavilon

Stati za Boga u poslednjem velikom sukobu istine i zablude znači stati za život. Vječni. Ali većina ljudi, na žalost, ide linijom manjeg otpora i radi svojih sebičnih prolaznih interesa i egzistencije spremni su pokoriti se kontrolorima sistema koji im nameću ideologiju da od moći vlastodržaca zavisi njihov opstanak i mir. I da se ne bi našli izopšteni iz društva, oni su poslušni, ne zato što u to vjeruju, već iz straha i da bi mogli funkcionisati, kupovati i prodavati. Tako se žig dobija i na desnoj ruci, koja predstavlja rad, aktivnost.

Napokon možemo konstatovati da je „žig zvijeri“ žig sotonskog karaktera, žig pobune protiv Boga, nepovratno utisnut u umovima satanista preko njegovih glavnih i najmoćnijih ekspozitura na zemlji i njihovih vjerskih ustanova.

Dakle, okosnicu poruke trećeg anđela, u kontekstu razobličavanja satanskog sistema, čini poziv za odlučno odvajanje od njega, u protivnom, ko ne posluša, biće izgubljen za vječnost. To znači da se ova poruka još ne propovijeda u svojoj punoj snazi, iz razloga što se ni „žig zvijeri“ još uvijek ne nameće globalno i pod silom zakona. Da bi se činilo tako nešto u Božjoj sili, nosiocima poruke biće ne-

ophodno ono što se u teologiji naziva „poznom kišom“, odnosno posebnom silom od Boga, većom od one koje su imali apostoli prilikom izlivanja „rane kiše“, sile Duha svetog, o Pedesetnici i nakon toga.

Sada ćemo da razmotrimo Božju najavu kazni. Kontekst nam govori da kazne moramo podijeliti u dva odvojena vremenska razdoblja.

Kada nastupa period Božjeg nepomiješanog gnjeva? O tome nam govori 15. poglavlje. Kad završi vrijeme milosti, izliva se sedam poslednjih zala. Tada neće biti posredovanja Božje milosti, koja anulira praktično 2/3 kazni koje čovječanstvo zaslužuje, što smo imali prilike vidjeti u našim ranijim proučavanjima.

Poruka Trećeg anđela napokon uključuje opravdanje vjerom Božjeg naroda koji drži Njegove upute i vjeru Isusovu, što je dijametalno suprotno sistemu duhovnog Vavilona zasnovanom na lažnoj pretpostavci o urođenoj moći i urođenom životu (Postanje 3:4,5) koji se vrednuje dostignućima. Opravdanje vjerom je pravednost koju Bog daruje čovječanstvu kroz Plan spasenja koji se realizuje u Hristovoj posredničkoj misiji u korist palog ljudskog roda.

Identifikacija Božjeg naroda – nosilaca poruka tri anđela

Poruka trećeg anđela završava se bavljenjem Božjim narodom: „Ovdje je istrajnost svetih, koji drže uputstva Božja i vjeru Isusovu.“

Doslednost istini i istrajnost u istini su glavne odlike Božjeg naroda.

„Zbog velikog bezakonja ohladnjeće ljubav mnogih. Ali, ko istraje do kraja, biće spasen. A ova dobra vijest o Kraljevstvu propovijedaće se po cijelom svijetu kao svjedočanstvo svim narodima, i tada će doći kraj.“ (Matej 24:12-14)

Stabilnost i postojanost u vjeri su izuzetno važni. Biblija ne poznaje i ne podržava ono što bismo mogli nazvati vjerskim eksperimentisanjem. Dvije ključne karakteristike za prepoznavanje pravih vjernika, koji se nazivaju „svetima“, jer su posvećeni za spasenje, nalazimo upravo u ovom tekstu – sveti „drže uputstva Božja i vjeru Isusovu“! To su dva aspekta jedne cjeline. Bez poštovanja i držanja Božjih uputa, koje nazivamo i Božjim Zakonom, nije moguće držati ni vjeru Isusovu. Isusova vjera takođe se zasnivala na poslušnosti Bogu Ocu i pokoravanju Njegovoj volji. Grešnom ljudskom srcu neophodno je pokoravanje Bogu i pokoravanje jevandželju. Ako odvojimo ili odbacimo Božje Upute, nebitno kojim smo se lukavim izgovorima poslužili da to opravdamo, to više nije vjera Isusova. „Ako držite moja uputstva, ostaćete u mojoj ljubavi, kao što sam ja održao Očeva uputstva i ostajem u njegovoj ljubavi.“ (Jovan 15:10)

Plan spasenja je BOŽJA INICIJATIVA, BOŽJA PRIPRAVA I REALIZACIJA I BOŽJI DAR KROZ HRISTA (vidi: Jevrejima 2:14-17; Rimljanima 8:32-34; 1. Korinćanima 15:45), te stoga VJERA nije naša vjera (jer je mi nismo ni proizveli), već HRISTOVA i kao takva neprikosnovena, neotuđiva i nepromjenljiva u svojoj OBJEKTIVNOJ DIMENZIJI. (Subjektivna dimenzija zavisi od progrusa naše spoznaje istine i poslušnosti istini.)

Međutim, vjera Isusova obuhvata i nešto više. Mi nismo bezgrešni kao Isus. Nama je potreban Spasitelj od grijeha. Mi se ne možemo spasiti kroz paket „popravnih mjera“ niti djelima zakona (Galatima 2:16). Stoga „vjera Isusova“ podrazumijeva opravdanje vjerom. Opravdanje vjerom je pravednost koju Bog daruje čovječanstvu kroz Plan spasenja koji se realizuje u Hristovoj posredničkoj misiji u korist palog ljudskog roda. Ono podrazumijeva poistovjećivanje sa Hristovim životom, smrću i posredovanjem u našu korist. Opravdanje vjerom postaje efektivno umiranjem u vjeri starom životu da bismo mogli pripasti Hristu i živjeti u Hristu (vidi: Rimljanima 7. glava; zapazimo da smo mi ti koji treba da „umru“, ne Zakon koji je vječan, pravedan i dobar).

Spasenje djelima Zakona i spasenje blagodaću su međusobno isključivi. Zbog toga apostol Pavle u svojim poslanicama ističe opravdanje vjerom nasuprot opravdanju djelima Zakona, koje je nemoguća misija. „*I da je u njemu svako ko vjeruje opravdan od svega od čega po Mojsijevom zakonu niste mogli biti opravdani.*“ (Djela 13:39) Mi moramo biti djeca „slobodne“, a ne djeca „robinje“, djeca obećanja Božjeg (Galatima 4:21-31). Nikad ne smijemo pasti u zamku koja nas može na bilo koji način lišiti slobode koja je u Hristovom spasenju i Božjem obećanju. „*Odvojite se od Hrista, vi koji pokušavate da se opravdate po Zakonu, izašli ste iz okrilja njegove blagodati.*“ (Galatima 5:4) Jevandelje nam omogućava da pripadnemo Hristu u kojem imamo slobodu od svega čemu smo robovali: grijehu (Jovan 8:32-36; Rimljanima 8:3), smrti (Jovan 5:24; Jevrejima 2:14,15; 2. Timoteju 1:10; 1. Jovanova 5:12; Otkrivenje 20:6), Sotoni (Jovan 12:31; 16:11; Jevrejima 2:14), osudi (Rimljanima 8:1), prokletstvu Zakona (Galatima 3:13). U toj slobodi stojimo kad prihvativmo jevandelje, kad postanemo poslušni jevandelju, kad se poistovjetimo sa Hristom, kad i mi umremo u Njemu da bismo živjeli. Hrist nas oslobađa od onog čega se sami nikad ne bismo mogli osloboediti.

Međutim, našu slobodu ne smijemo doživjeti kao duhovnu nezavisnost ili samodovoljnost „u duhu“, jer tako nešto ne postoji. Sloboda jevandelja je sloboda u Hristu, pod Hristovim „jarmom“ (Matej 11:28-30). Bog nam tada daje svoj Duh

sveti koji nam svjedoči smo djeca Božja (Rimljanima 8:16,17), i mi imamo mir kao prvi rod jevangelja (Rimljanima 5:1). Ali mi i dalje živimo u grešnom tijelu i u grešnom svijetu, i spasenje kao konačna realnost je još u budućnosti. Zato Pavle kaže da je spasenje nada (Rimljanima 8:24,25). I zato nam je i dalje potrebna vjera u poslušnosti i život po Hristovoj vjeri.

Opravdanje svakako ima zakonske i sudske konotacije. „*A sada je on [Iisus] dobio službu koja je uzvišenija od one prethodne, pa je postao posrednik saveza koji je isto tako bolji od onog prethodnog, saveza koji je zakonski utemeljen na boljim obećanjima.*“ (*Jevrejima 8:6*) Plan iskupljenja zakonski je zasnovan pod oba saveza, jer, između ostalog, daje legalni okvir djelu Božjem. Ne postoji oproštenje bez plaćanja cijene za oproštaj. „*Bez prolivanja krvi nema oproštenja.*“ (*Jevrejima 9:22*) Hrist je utvrdio Zakon tako što je ispunio savršenu zakonsku pravednost (živio bez grijeha pod Zakonom) i napravio bajpas za sudsку pravdu Zakona koji traži smrt prestupnika. Mi sami nismo bili u stanju ispuniti ni jedan ni drugi zahtjev, i to je ono što Pavle i što cijela Biblija podrazumijevaju pod opravdanjem vjerom. Mi možemo imati absolutnu sigurnost u Hristu kroz opravdanje vjerom, jer u Hristu: 1) Bog nije protiv nas; 2) Zakon nije više protiv nas. Mi vjerom utvrđujemo Zakon, ali ne fiktivnom vjerom, već vjerom u ono što je Hrist već obavio u utvrđivanju Zakona.

Samo duboko razumijevanje i cijenjenje Hristove ljubavi, djelotvorno poka-zane u Njegovoj misiji u korist čovječanstva, može utvrditi uravnoteženu i stabilnu vjeru u našim srcima koja neće poricati niti se odricati od bilo kojeg segmenta istine. Takva vjera se napaja sa Izvora života i jedina može izdržati do kraja najveće probe ikad postavljene pred čovjeka koja je pred nama.

Teološko pojašnjenje: Vječni pakao?

„*Dim mučenja njihova dizaće se u vjekove vjekova*“? Biblija zaista uči o vječnom paklu? Svaki teološki obrazovaniji Jevrej smijao bi se toj ideji, ali nominalni hrišćani vjekovima su plašeni mogućnošću mučenja na takvom mjestu, za koje, uzgred, niko ne zna gdje se tačno nalazi.

Da bismo pravilno shvatili biblijsku terminologiju i simboliku, moramo znati izvorno značenje spornih riječi. Najprije da vidimo koji se grčki izraz koristi za „vjekove“. To je „eon“. Šta predstavljaju eoni?

Eoni i eonska vremena su najduži vremenski periodi koji se pominju u

Bibliji. Iako njihovo trajanje vremenski nije definisano, određuju ih prelomni događaji koji se tiču ovog svijeta i Plana spasenja. Ovaj termin, koji se javlja 199 puta u Novom Savezu, nikada ne izražava beskonačnost, izuzev kada se odnosi na Božje postojanje (1. Tim. 1:17).

Eoni imaju svoj početak (Jev. 1:2; 1. Kor. 2:7; 2. Tim. 1:9), kraj (Jev. 9:26; 1. Kor. 10:11; Mat. 24:3), prošlost (Kol. 1:26), sadašnjost (Luka 20:34) i budućnost (Efes. 2:7). Međutim, svrha ili namjera eona je vječna (Efes. 3:8-11; 1:9-11; Fil. 2:9-11; Kol. 1:15-21). Dakle, eone je stvorio Bog (Jev. 1:2) i podesio ih (Jev. 11:3) za ispunjavanje svoje namjere. Po završetku eona, Isus Hrist će učiniti kraj grijehu (Jev. 9:26) i ukinuti smrt (1. Kor. 15:22-26), kada će sve biti podređeno Bogu i On će biti u svemu (1. Kor. 15:27-28).

Dakle, izraz „vjekovi vjekova“ ovdje se odnosi na konotacije u svim dobima (eonima) koje ima sud Božji nad nosiocima pobune i otpada (uporedi sa Otkrivenje 18:24; 19:3 i Luka 11:50, 51). Tajna bezakonja ima svoj kontinuitet koji se prati od Vavilonske kule. „*Ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju zvijeri i njenom liku, i svi koji primaju žig njenog imena.*“ Zašto? Jer nemaju oproštaj od Boga i mir. Kad budemo proučavali 20. poglavlje, vidjećemo da se Božji sud završava drugom, vječnom smrću.

„Oganj“ i „dim“ mučenja Suda Božjeg ne traju vječno, ali su posljedice vječne. Pouka iz istorije pobune takođe je vječna. Bog ne želi da se zlo više ikad podigne.

Sada da vidimo otkud ljudima uopšte ideja o paklu, kao vječnom mučilištu. Prema tradicionalnoj hrišćanskoj teologiji, pakao je mjesto ili stanje u koje nepokajani grešnici idu nakon svog fizičkog života. To podrazumijeva beskrajno mučenje ognjem. Najraniji hrišćanski spisi o „paklu“ datiraju iz 2. vijeka. O tome su pisali Kliment iz Rima (150. n.e.), zatim Polikarp (155), Hipolit (212), Kiprijan iz Kartagine (252)... Kada je ta dogma zaživjela u crkvi, smatrana je snažnim stimulansom za hrišćane da putem straha vode pravedan život. Augustin (354-430) je takođe vjerovao u fizički pakao kao kaznu za grijeh. To je stari paganski metod utjerivanja straha „vjernicima“ (kontrola svjetine) o kojem govori i grčki istoričar Polibije (264-146 prije n.e.).

Pored činjenice da su „crkveni oci“ pokušali objediniti pagansku grčku filozofiju i ideju o odvojenosti duše i tijela, sa premisom da je „duša“ besmrtna, što je samo echo Sotonine podvale u Edenu „nećete vi umrijeti“, razni teolozi zloupotrebljavali su biblijske izraze. Jedan od njih je „gehena“. Ukratko ćemo objasniti.

Termin „gehena“ (u tradicionalnim prevodima „pakao“) je aluzija na dolinu Henom (heb. Ge Ben Henom – Dolina Enomovih sinova; vidi Jošua 15:8; 18:16; 2. Dvenika 28:3), stvarno mjesto ispod južnog zida starog Jerusalima, koja se uzima kao tip Božjeg suda zbog događaja opisanih u 2. Kraljevima 23:10-14.

Isus, u svojoj propovijedi na Maslinskoj gori (vidi Matej 5:22), ovo povezuje sa proročanstvom iz Isaije 66:24 (vidi Marko 9:42-48), što zajedno ukazuje na pobijene zle o Drugom dolasku koje neće imati ko pokopati i ješće ih crvi, te konačno uništenje ognjem (druga vječna smrt – vidi Otkrivenje 20:14), vječnim po svom učinku a ne trajanju (vidi Jeremija 7:20; Juda 1:7).

Ilustracija 40: Dolina Henom

Isto važi za Matej 5:29-30; 10:28; 18:9; 23:15; 23:33 i ostala mesta gdje se „gehena“ pominje.

Kasnije, i takođe u vrijeme Isusovo, dolina Ge Henom, koja se nalazila izvan Jerusalima, služila je za spaljivanje smeća i leševa kriminalaca koji nisu sahranjivani u grobovima, tako da je na tom mjestu vatra neprekidno gorjela.

Eto lokacije čuvenog „pakla“ koji možete posjetiti bez straha da se opečete. Iako su na tom mjestu, prema jevrejskim naučnicima, vršena i ritualna žrtvovanja djece Molohu u vrijeme otpada Izraelaca, nije nimalo vjerovatno ni da ćete sresti repate đavole sa trozubim rogljama. Za takve egzibicije ipak vam treba crkvena literatura i njihove „umjetničke vizije“ na freskama i ikonama.

Božji Plan spasenja uključuje rješavanje svih pitanja dobra i zla zauvijek, te konačnu eliminaciju ili anihilaciju nepokajanih nosilaca zla. „*Jer gle, dolazi dan koji gori kao peć, i svi oholi i svi koji zlo čine postaće kao strnjika. I proždrijeće ih dan koji dolazi, kaže Gospod nad vojskama, i neće im ostaviti ni korijena ni grane.*“ (Malahija 4:1) „*Jer će se istrijebiti oni koji zlo čine, a oni koji se u Gospoda uzdaju naslijediće zemlju. Još malo, i zloga više neće biti; pogledaćeš na mjesto*

njegovo, a njega neće biti.“ (Psalam 37:9,10) „*Duša koja zgriješi, ona će umrijeti.*“ (Ezekiel 18:4) Shodno tome, i ideja o „paklu“ kao lokaciji za „vječno mučenje zlih“ pokazuje se kao čisti absurd. U samoj srži satanizma nalazi se ideja o suvječnoj koegizistenciji dobra i zla, a postojanje „pakla“ faktički bi značilo podjelu teritorije između Boga i Sotone. Logički je nemoguće postojanje bilo kakvog prostora gdje bi egzistiralo zlo u bilo kojem stanju, ukoliko nema legalnog osnova za to. Bilo kakva trajna lokacija te vrste značila bi opravdanost pokretanja pobune. Obratite pažnju na ovaj stih: „*A smrt i had bili su bačeni u ognjeno jezero. Ovo je druga smrt.*“ (Otkrivenje 20:14) „Had“ („pakao“ u dualizmu) okončava svoje postojanje u ognjenom jezeru na zemlji. Had je sinonim za smrt i grob, što jasno vidimo iz citiranog teksta. „*Kao poslednji neprijatelj biće uništena /anulirana, ukinuta/ smrt.*“ (1. Korinćanima 15:26) Čišćenje Zemlje od svakog traga grijeha istim tim ognjem i obnova Zemlje i univerzuma nakon toga je „tehnička“ stvar, jer ne postoji više nikakva prepreka za uspostavljanje prvobitnog stanja.

Umrijeti u Gospodu

„*Ovdje je istrajnost svetih, koji drže uputstva Božja i vjeru Isusovu. I začuo sam glas s neba kako govori: Piši: Srećni su oni koji od sada umiru u Gospodu. Da, govori Duh, neka počinu od svog rada, jer s njima idu djela njihova.*“ (Otk. 14:12, 13)

Prije nego pređemo na završne odjeljke 14. glave, valja napomenuti da se trostruka anđeoska poruka propovijeda do kraja vremena milosti, sa ponovljenim upozorenjem odnosno pozivom Božjem narodu da izdiđe iz Vavilona, o čemu ćemo govoriti kad dođemo do 17. i 18. glave.

Božji sveti se prepoznaju po tome što drže Uputstva Božja i vjeru Isusovu. Biblija precizno objašnjava kakva je to vjera. Takvima je obećan posebni blagoslov, jer u vremenu sveopštег otpada, negiranja i omalovažavanja Božjeg zakona i izvorne hrišćanske vjere, kao i očekivanog prolaska kroz vrijeme velike nevolje (Danilo 12:1) ili „Jakovljevi muka“ (borbe vjere) – oni mogu sa radošću poći na počinak u Gospodu. Termin „u Gospodu“ označava inkorporaciju vjernih u djelo iskupljenja Hrista kao opštег čovjeka. Oni u Njemu žive i umiru, što je takođe garancija ustajanja u vječni život. O ovome bi se moglo puno govoriti, ali to je materija koja bi uzela mnogo prostora i vremena.

Hristov Drugi dolazak

„I pogledao sam, kad gle – bijeli oblak, a na oblaku sjedi neko kao Sin čovjekiji, sa zlatnom krunom na glavi i oštrim srpom u ruci.

I jedan drugi andeo izašao je iz hrama vičući na sav glas onome koji sjedi na oblaku: ‘Zamahni srpom svojim i žanji, jer je došao čas da se žanje, zrela je zemaljska žetva! I onaj koji sjedi na oblaku zamahnuo je srpom na zemlju i zemlja je bila požnjevena.

Još jedan andeo je izašao iz hrama na nebu. I on je imao oštar srp.

I još je jedan andeo izašao od oltara i imao je vlast nad vatrom. On je povikao jakim glasom onome koji je imao oštar srp: ‘Zamahni svojim oštrim srpom i odsjeci grozdove zemaljske loze, jer je sazrelo njeno grožđe!’ Andeo je zamahnuo srpom prema zemlji i odsjekao zemaljsku lozu, pa je zajedno s grožđem bacio u veliku vinsku presu Božjeg gnjeva. I grožđe u presi se gazilo izvan grada i krv je potekla iz prese podigavši se konjima sve do uzda, na daljinu od hiljadu šesto stadija.“ (Otk. 14:14-20)

Simbolika je više nego jasna: nakon poruka trojice andela slijedi Drugi Hristov dolazak. Zemaljska žetva je prispjela. Dvije grupe su oblikovane. „Pšenica“ je spremna da se prikupi za Božju žitnicu (vidi Matej 13:18-30).

Druga grupa, određena za Božji gnjev, prikazana je interesantnom slikom. Grožđe. Ono je sazrelo, sočno i puno vina. Kakvog? Vavilonskog, otrovnog. Zato se ono baca u vinsku presu i gazi.

I pšenica i grožđe su potpuno zreli. To znači da više nema nikakve sumnje ko pripada Hristu a ko ne. Ljudi su se sasvim polarizovali u dva tabora. Sada nam mnogi u osnovi izgledaju dobri upravo zbog djelovanja Božje milosti i Njegovog Duha koji nastoji da ih pridobije za spasenje. Ali kad se jednom Božji Duh povuče i vrijeme milosti prestane, pokazaće se da oni koji nisu prihvatili Božji Plan spašenja nemaju ničeg dobrog u sebi i sami po sebi.

Glava 10. Sedam poslednjih zala

„I vidi sam na nebu jedan drugi, veliki i čudesan znak: sedam anđela sa sedam poslednjih zala, jer se njima dovršava Božji gnjev.“ (Otk. 15:1)

Sedam zala predstavljaju vrhunac ili gornju granicu kazni Božjih koje će pogoditi zemlju i njene stanovnike u eshatološkom periodu pred Drugi Hristov dolazak. Po obrascu koji smo već imali prilike uočiti, ovog puta dvostruki uvodni prizor u Nebeskom Svetilištu prethodi opisu sedam zala.

„I vidi sam nešto kao stakleno more pomiješano s vatrom, i one koji su pobijedili zvijer i njen lik i žig i broj njenog imena kako stoje na staklenom moru s Božjim harfama. I pjevali su pjesmu Mojsija, Božjeg sluge, i Jagnjetovu pjesmu: ‘Velika su i čudesna djela tvoja, Gospode Bože, Svemoćni. Pravedni su i istiniti putevi tvoji, Kralju svetih. Ko da te se ne boji, Gospode, ko da ne slavi ime tvoje, jer si jedino ti vjeran! Jer će svi narodi doći i pokloniti se pred tobom, jer su se pokazali sudovi tvoji.’“ (Otk. 15:2-4)

Prizor slavlja pred nebeskim prestolom na prostoru, očito ogromnom, koji Jovanu izgleda kao „stakleno more pomiješano sa vatrom“. Zbog čega slavlje? Jer su se pokazali sudovi Božji.

Ilustracija 41: Prelazak Crvenog mora

Jedan od najupečatljivijih događaja u istoriji desio se prilikom Božjeg izvođenja Izraelaca iz Egipta. Bog je čudom otvorio prolaz kroz Crveno more svom narodu, a Egipćane koji su ih gonili potopio kada su pokušali proći istim putem. Tom oslobođanju prethodilo je deset zala koja su pogodila Egipat kao Božji sudovi. U 2. Mojsijevoj 15. glavu, zabilježena je pjesma hvale Bogu zbog oslobođenja i suda. Analogija je jasna, iako zla nisu ista.

„Nakon toga vidi sam kako se na nebu otvorio hram – tabernakul sa svedočanstvom. I sedam anđela sa sedam zala izašli su iz hrama. Bili su obućeni u čist i sjajan lan i oko grudi su bili opasani zlatnim pojasevima. Jedno od četiri bića

dalo je sedmorici anđela sedam zlatnih posuda punih gnjeva Boga, koji živi u vjekovima vjekova.“(Otk. 15:5-7)

Svetinja nad svetinjama se otvara i sedam svetih anđela dobija od jednog od četiri bića sedam čaša Božjeg gnjeva.

Vremenski okvir

Sledeći redak nam pomaže da shvatimo vremenski okvir: „*Od Božje slave i od njegove moći hram se ispunio dimom i niko nije mogao da uđe u hram dok se nije završilo sedam zala sedmorice anđela.*“ (Otk. 15:8) Analogiju nalazimo u zemaljskom svetilištu (vidi 2. Moj. 40:34; 5 Moj. 33:2; 1 Kralj. 8:10; 2. Dn. 5:14).

Šta ovo zapravo znači? Posrednička Hristova služba u Hramu je završena, što znači da je vrijeme milosti odnosno mogućnosti za pokajanje takođe završeno. Sedam zala izlivaju se kao Božji gnjev, nepomiješan sa milošću. Sedmo zlo neposredno prethodi Drugom Hristovom dolasku. Neka zla izgleda i da su kombinovana.

Ovo vrijeme velike nevolje opisano je u knjizi proroka Danila 12:1: „*Inastaće vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako je naroda pa do tog vremena. U to će se vrijeme tvoj narod izbaviti, svako ko se nađe zapisan u knjizi.*“

„*I začuo sam jak glas iz hrama kako govori sedmorici anđela: 'Idite i izlijte na zemlju sedam čaša Božjeg gnjeva!*“ (Otk. 16:1)

Ovaj Veliki glas pripada Bogu Ocu, jer Hrist tada kao naš Prvosveštenik istupa iz svoje posredničke službe između Boga i čovjeka. Kad bi se zemaljski hram napunio Božjom slavom, sveštenici nisu mogli više da služe.

Četiri anđela su zadržavala vjetrove razdora na zemlji (Otkrivenje 7:1), ali sad je došlo vrijeme da ih puste i izlije se sedam zala.

Šta se u periodu sedam zala događa sa Božjim narodom?

Baš kao što je Božji narod u starosavezna vremena bio zaštićen Božjom slavom u dimu i oblaku, tako će i oni koji prođu vrijeme velike nevolje biti zaštićeni od sedam zala. Koliko zaštićeni i na koji način?

Oni će morati stajati bez posrednika, što znači da je hristoliki karakter već izgrađen. Oni su zapečaćeni Božjim pečatom, iako toga nisu svjesni, ponajviše iz straha da je možda ostao neki nepriznati grijeh ili karakterna mana zbog koje bi

bili odbačeni i nanijeli sramotu Bogu. Slava Božja mora se ogledati nad njima.

Pored sopstvene muke u borbi vjeri, koja ima svoj tip u Jakovljevim mukama (vidi Jeremija 30:7; uporedi sa 1. Mojsijeva 32. glava), oni će biti optuženi za zla koja pogađaju zemlju zbog nepokornosti ujedinjenoj svjetskoj religiji i odbijanja žiga zvijeri, zbog čega će se podići progonstvo i oni se morati sklanjati u manje naseljena i pusta mjesta. Tada, u plimi sveopštег zla, oni će se čvrsto morati uhvatiti za Božja obećanja, i Bog će se na poseban način brinuti za njihove životne potrebe (Isajia 4:6; 26:20, 21; 33:15, 16; 41:17; Psalm 91:3-10; 121:5-7; uporedi sa 1. Kraljevima 17:2-9).

Svrha zala

Šta je svrha zala ako se zli neće pokajati? Prvi razlog je što se oni spremaju za odsudnu bitku protiv Boga za koju ih priprema Sotona sa svojim glavnim agencijama. To podrazumijeva i namjeru da potpuno zatru Božji narod koji nikakvim drugim sredstvima nisu uspjeli pridobiti na svoju stranu. Drugi razlog je da se pokaže stanovnicima univerzuma da nikakva kazna, čak ni najteža, ne bi promjenila izbor zlih. Oni i dalje hule na Boga. Treći razlog je prikazivanje kako stvarno izgleda i šta donosi vladavina demona, udruženih sa zlim ljudima, bez posredovanja Božje milosti. I konačno, Bog pokazuje svemiru realnost sile obraćenja i posvećenja svog naroda.

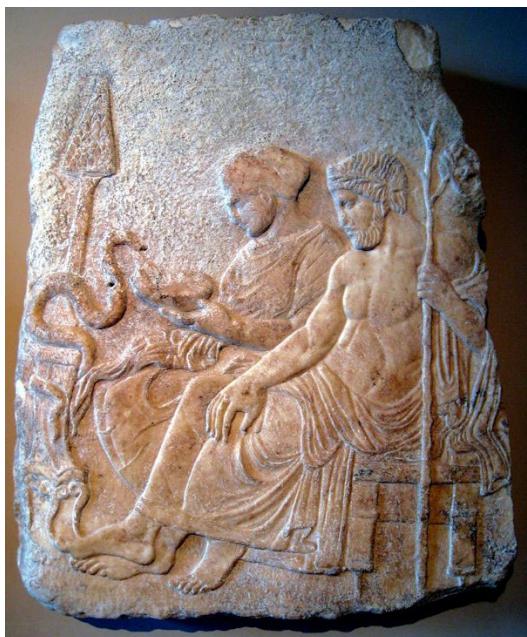
Doslovna ili simbolična?

Za tumačenje sedam zala, izvjesno je da određena simbolika postoji, ali našu punu pažnju treba da usmjerimo na analogije i paralele sa onim što je Bog već činio u prošlosti, jer u protivnom može nam se desiti da izvučemo pogrešne zaključke. Vidjećete zašto. Takođe treba imati na umu da Bog u svom miješanju u zemaljske poslove koristi postojeće resurse i tvorevinu, iako mi najvećim dijelom ne razumijemo i ne poznajemo te mehanizme.

Prvo zlo

„I prvi je otisao i izlio svoju času na zemlju. I pojavili su se bolni i teški čirevi na ljudima koji su imali žig zvijeri i koji su se klanjali njenom liku.“ (Otk. 16:2)

Oni koju su, kako se to popularno kaže, prodali vjeru za večeru, tj. za svoju udobnost i privilegije koje sistem nudi, jednom će na vrlo bolan način shvatiti da ih on ne može zaštititi od bolestina koje će pogoditi svijet kad se povuče Božja milost. Čirevi ne samo što su vrlo bolni, već pogadaju estetski izgled kojem savremeni muškarci i žene posvećuju posebnu pažnju, hraneći tako bolesni egoizam i stvarajući lažnu sliku o sebi pred drugima. Savremena medicina pokazaće se nemoćnom.

Ilustracija 42: Eskulap i Higijena

U Bibliji se pominje termin „farmakea“ u uskoj vezi sa vračarstvom, hedonizmom, nemoralom i idolatrijom (Galatima 5:19-21). „*I nisu se pokajali za svoja ubistva, ni za svoja vračanja, ni za svoj blud, ni za svoje krađe. ...Jer su tvoji trgovci bili zemaljski velikaši i tvojim su vračanjem bili zavedeni svi narodi.*“ (Otkrivenje 9:21; 18:23) Ovdje nalazimo da je farmacija jedno od glavnih zavodničkih sredstava za sluđivanje čovječanstva kojim se služi duhovni Vavilon. Ali „zmija“, lažni ljekar, sad im ne može pomoći.

Šta zapravo štiti Božji narod od ovog zla? Samo anđeli? Ne, jer oni su se kroz zdravstvenu reformu, koja je desna ruka jevanđelja, vratili, koliko je to moguće, Božjim zakonima zdravlja i izlečenja.

Drugo zlo

„*I drugi anđeo je izlio svoju čašu na more. I ono se pretvorilo u krv, kao što je krv mrtvaca, pa su izginule sve žive duše, sve što je bilo u moru.*“ (Otk. 16:3)

Ovo podsjeća na zlo kojim je Gospod udario Egipćane (vidi 2. Mojsijeva 7:17), ali ogromnih, planetarnih razmjera. Slučaj u Egiptu dokazuje da Bog ima mehanizme da zaista pogodi velike okeanske bazene zlom od kojeg će slane vode poprimiti kakvoću mrtvačke krvi, što će značiti istrebljenje života u njima.

Treće zlo

„I treći anđeo je izlio svoju čašu na rijeke i izvore voda. I oni su se pretvorili u krv. I čuo sam anđela koji ima vlast nad vodama kako govori: ‘Pravedan si Gospode koji jesu i koji su bio, i koji će biti, jer si tako presudio. Jer oni su prolivali krv tvojih svetih slugu i proroka, pa si im dao da piju krv. To su i zaslužili.’ I začuo sam drugoga iz oltara kako govori: ‘Da, Gospode Bože, Svemoćni, istinite su i pravedne tvoje presude.’“ (Otk. 16:4-7)

Pretvaranje slatkih voda u krv takođe asocira na pomenutu kaznu Egipćanima. Za razliku od prethodnog zla, ova krv nije kao krv mrtvaca, tj. nema istu funkciju. Dok prva izaziva opšti pomor u slanim vodama, ova je namijenjena da je piju umjesto vode oni koju su prolivali krv Božjeg naroda. Dobrovoljnim prijstankom na obožavanje satanskih agencija, ljudi su preuzeli krivicu i za njihove i svoje zločine, te je stoga i presuda adekvatna.

Četvrto zlo

„I četvrti anđeo je izlio svoju čašu na sunce. I suncu je bilo dopušteno da prži ljude vatrom. I velika vrućina pržila je ljude, ali oni su hulili na ime Boga, koji ima vlast nad tim nevoljama, i nisu se pokajali da bi mu dali slavu.“ (Otk. 16:8, 9)

Poremećajima u prirodi koje Bog sada dopušta, sunce ima svoju disfunkciju i prži ljude nesnosnom žegom. „Bog sunca“ se pokazuje nemoćnim da zaštiti svoje sledbenike.

Ilustracija 43: Velika suša

Pored patnje izazvane ekstremnom vrućinom, takođe će biti drugih efekata. Mnogi potoci i rijeke će presušiti (Joel 1:17-20), uzrokujući umiranje vegetacije i veliku glad (Joel 1:10-12; Amos 8:3). Oni koji su željeli da uskrate Božjem narod pravo da kupuje i prodaje za životne potrebe sada gladuju i žedne.

Ali hljeb i vodu pravednicima Bog će pripraviti na čudesan način (Isaija 33:15,

16; 41:17). „*Hiljadu će ih pasti pored tebe, i deset hiljada zdesna tebi, ali tebe se neće dotaći. Samo ćeš očima svojim gledati, i vidjećeš platu zlih.*“ (Psalam 91:7, 8).

Peto zlo

„*I peti anđeo je izlio svoju času na presto zvijeri. Tada je njeno kraljevstvo potamnjelo. I ljudi su grizli svoje jezike od bola, ali su hulili na Boga nebeskog zbog svojih bolova i čireva, i nisu se pokajali za svoja djela.*“ (Otk. 16:10, 11)

Zvijer je vjekovima širila tamu zablude nad čovječanstvom. Oni koji su pristali na bezrodna djela tame (vidi Efescima 5:5) sada mogu da posmatraju tamni pokrov nad prestolom Zvijeri, koja ni sama sebe ne može zaštiti. Pogodjeni pret-hodnim pošastima, zli hule na Boga, čime demonstriraju osnovnu tendenciju ne-pokajanih da prebacuju svoju krivicu na drugoga još od Pada u Edenu (vidi 1. Mojsijeva 3:12, 13).

Šesto zlo

„*I šesti anđeo je izlio svoju času na veliku rijeku Eufrat. I voda joj je presahnula kako bi se pripremio put za kraljeve sa sunčevog istoka.*“ (Otk. 16:12)

Ovdje imamo simboliku koju treba protumačiti. Šta znači da je voda rijeke Eufrat presušila? U Danilovo vrijeme, odnosno u vrijeme jevrejskog ropstva u Vavilonu, taj grad je zauzela vojska persijskog kralja Kira tako što su ušli riječnim koritom u vrijeme niskog vodostaja. Vavilon je pao, a Kir je oslobođio jevrejske prognanike i dozvolio im da se vrate u Judeju. Život grada Vavilona praktično je zavisio o Eufratu.

Duhovni Vavilon nije samo jedan grad. To je sistem, koji ćemo razmatrati u 18. glavi. U Otkrivenju Vavilon se poredi sa bludnicom koja sjedi na mnogim vodama, a za vode se kaže da su narodi, plemena i jezici (17:15). Dakle, presušivanje „vode“ duhovnom Vavilonu predstavlja otkazivanje podrške ključnih igrača i preokret, opisan takođe u 17. glavi, 16 redak, kada se „deset rogova“ okreću protiv Bludnice. Zašto će se to dogoditi? Najprije će biti da se radi o sukobu interesa.

Ko su „kraljevi sa sunčanog istoka“? Hrist i Njegove vojske anđela. Na koji način im ovo „presušivanje rijeke“ priprema put? Stanovnike zemlje u uslovima

pobune i nesloge ujedinjuje samo jedan zajednički cilj: mržnja na Boga. Ova pometnja i unutrašnji problemi bezbožnika ne samo što će izazvati međusobno krvoproljeće, već će takođe pomoći Božjem narodu da se skloni i dobije na vremenu prije izdavanja dekreta da se pobiju.

Tri nečista duha i Armagedonska bitka

„I vidio sam kako tri nečista duha, kao žabe, izlaze iz usta aždaje i iz usta zvijeri i iz usta lažnog proroka. To su demonski duhovi koji čine znake i odlaze kraljevima cijelog svijeta, da ih sakupe za bitku na veliki dan Boga Svemoćnog... I sakupili su ih na mjesto koje se na hebrejskom zove Armagedon.“ (Otk. 16:13, 14, 16)

Žabe su simbol nečistote. Tri nečista duha izlaze iz usta tri ključne poluge satanskog sistema. Aždaja je Sotona, što znači da se i njegove „duhovne“ aktivnosti veoma intenziviraju u eshatološkom periodu pred Armagedon. Zastrašujući prizori natprirodnog karaktera uskoro će se otkriti u nebesima, kao znak moći demona koji čine čuda. To je vrijeme kad će sam Sotona imitirati Hrista i Njegov dolazak, i na taj način potpuno hipnotisati umove zlih odanih sistemu. On će u raznim krajevima svijeta pokazivati ljudima kao veličanstveno biće, slično opisu Hrista iz Otkrivenja 1:13-15. Ali njegova podrška i „blagoslovi“ biće izrečeni nad duhovnim otpadom.

„Sotona će nastaviti da igra dvostruku ulogu. Pojavljujući se kao djelitelj velikih blagoslova i božanskih istina, on će svojim lažnim čudima držati svijet pod svojom kontrolom; a u isto vrijeme on će davati maha svojoj pakosti uzrokujući nevolju i uništenje, i optužiće Božji narod kao uzročnika strašnih poremećaja prirode, sukoba i krvoproljeća među ljudima koji pustoše zemlju. Tako će on još jače pobuditi duh mržnje i progonstva protiv njih.“²⁹

Božji narod će biti kušan do krajnjih granica ali neće biti prevaren, jer znaju Gospoda i kako će On doći. Talasi očajanja koji će ih natkriti mogu biti odbijeni samo nepokolebljivom vjerom.

Na kraju će biti izdat dekret da se pobiju, što će ih primorati na povlačenje i

---

²⁹ Elen G. Vajt, „Velika borba između Hrista i Sotone, poglavljje 34. „Vrijeme nevolje“ (izdanje 1884).

bjekstvo u pusta i nenaseljena mjesta. To je vrijeme koje će Gospod u svojoj milosti skratiti, kad će Božji anđeli brinuti na poseban način za Hristove iskupljene.

Zvijer u vremenu velike nevolje možemo definisati kao izvršnu vlast koja je u rukama vodećih svjetskih satanskih agencija, na čelu sa liderima Novog svjetskog poretka, papstvom i Amerikom, dok lažni prorok predstavlja lažiranu ekumensku religiju, razvodnjenu na takav način da je svima prihvatljiva.

Zašto su ovi duhovi prikazani baš kao žabe? Odgovor bismo trebali tražiti u načinu kako žabe hvataju svoj pljen, a to je jezikom. Jezik simboliše gorovne aktivnosti. Zapazite da duhovi svima izlaze iz usta. Božja Riječ nam dalje kaže da su to demonski duhovi. Ovo, između ostalog, može predstavljati *new age* i harizmatiski pokret koji ističu spiritizam i čudo govorenja nepoznatim jezicima, čime uvlače mase u obmanu. Ali generalno, demonske zablude su ono što se nameće svjetskim vladarima kako bi se svi ujedinili za odsudnu bitku protiv Boga. Kako to oni izvode u praksi? Vrbovanjem i uključivanjem lidera i uopšte ljudi od odluke i velikog uticaja u tajna društva ili davanjem instrukcija koje prenose međijumi, direktno ili preko njihovih nadređenih u hijerarhiji moći. Tako se globalna zavjera objedinjuje u mrežu, gdje svi mogu biti na liniji istog zadatka, a da istovremeno niži rangovi malo ili nimalo znaju šta zapravo rade i kome služe.

Obmana i zavjera su fenomeni koje nije lako objasniti. Obmanjivač je i sam obmanut (vidi 2. Timoteju 3:13). On ima svoju vizuru, a obmanuti ima svoju, ali obje su pogrešne, svaka na svoj način. Zbog toga je veoma teško, ako ne i nemoguće, objasniti zavjeru duhovnih sila tame i palog čovjeka širem auditorijumu. Jer niti sam zavjerenik, što posebno važi za one na nižim nivoima u hijerarhiji i različitim segmentima ljudskih poslova, niti (najčešće dobrovoljna) žrtva zavjere sebe ne vide u pravom svjetlu. Njihova vizura je drugačija, njihova poimanja i objašnjenja realnosti takođe. U domenu religije, oni na svoj način tumače i vide određene stvari u Bibliji, projektujući na sebe pozitivan ishod, iako svi dokazi prosto vrište protiv njih. Ali vratimo se našem proučavanju šestog zla.

Gdje je i šta je **Armagedon**? Nijedno mjesto pod tim imenom nije postojalo u biblijska vremena. Postojao je utvrđeni grad zvani Megido na uzvišici južno od doline koja se obično nazivala Ezdrelon. Ta ravnica u knjizi proroka Zaharije nazvana je „polje megidsko“ (12:1), koje je trouglastog oblika, površine oko 300 km². Kako bilo, vladari svega svijeta sa svojim vojskama nikako ne bi mogli stati na tom dijelom močvarnom terenu, a na kraju ne znamo ni šta bi tu uopšte dolazili.

Stoga će nam jedna druga biblijska knjiga pomoći u određivanju ovog lokaliteta. U spisima starosaveznih proroka na više mjesta govori se o суду Božjem i njegovim različitim aspektima. Često se uzima lokalna slika koja ima globalnu primjenu.

Ilustracija 44: Armagedonska bitka

„Objavite ovo među narodima: ‘Pripremite se za rat! Podignite junake! Neka pristupe! Neka dođu svи ratnici! Prekujte svoje raonike u mačeve i svoje srpove u koplja. Ko je slab, neka kaže: ‘Jak sam.’ Pomozite jedni drugima, dodîte, svи okolni narodi, skupite se. Gospode, tamo dovedi ratnike svoje.

Neka se dignu narodi i neka dođu u Josafatovu dolinu, jer ћu tamo sjesti da sudim svim okolnim narodima.

Zamahnite srpom, jer je žetva sazrela. Dodîte, sidîte, jer se vinska presa napunila. Baćve se prelivaju, jer je njihova zloča velika. Mnoštva, mnoštva su u dolini odluke, jer je blizu Gospodnji dan u dolini odluke. Sunce i mjesec će potamnjeti, a i same zvijezde će povući svoj sjaj. Gospod će sa Ciona kao lav riknuti, iz Jerusalima će pustiti glas svoj. Nebo i zemlja će se zatreći, ali Gospod će biti utočište svom narodu i tvrdava Izraelovim sinovima.“ (Joel 3:9-16)

Nije li ovo prikaz istih događaja o kojima upravo raspravljamo? Jasno da jeste! Svi narodi se skupljaju, žetva je zrela, natprirodni događaji se smjenjuju, Gospod izlazi sa svog mesta kao „lav riknuvši“. Zapazite da će On biti utočište svom narodu. To smo već pokrili u našem proučavanju. Ima i još nešto!

Sada prelazimo na ono najvažnije. Gdje kaže prorok Joel da će biti ovo sabiranje? U dolini Josafatovoj! Koja je to dolina i gdje se ona nalazi? Ko je Josafat?

Josafat je bio jedan od najupečatljivijih Judinih kraljeva, jer je povezan sa jednim od najimpresivnijih događaja opisanih u 2. knjizi Dnevnika 20. glava. Jerusalim je bio pod teškom prijetnjom neprijateljske vojske, bez realnih izgleda da se izvuče. Onda su branioci na čelu sa Josafatom uputili molitvu vjere i Bog je preko proroka najavio pobjedu. Na koji način? „*Ne bojte se i ne plašite se tog velikog mnoštva, jer ovo nije vaš rat, nego Božji... Nećete se vi boriti u ovom boju. Zauzmite svoja mjesta, stojte i gledajte kako će vas Gospod spasti.*“ (2. Dnev. 20:15-17)

Sledećeg jutra, umjesto vojnog manevra, Judejci su odali hvalu Bogu. Kada su stigli do uzvišenja koje je otvaralo pogled na dolinu sa neprijateljskom vojskom, vidjeli su da se oni međusobno sukobili i istrijebili. Bog je dobio rat za njih!

I kao što nije poznata tačna lokacija Armagedona, tako nikо ne zna gdje se zapravo nalazi Josafatova dolina o kojoj govori prorok Joel kao mjestu poslednjeg velikog sukoba. Nema ni potrebe da se zna jer je to simbolika velikih pokreta posletka vremena na planetarnom nivou, i velikog Božjeg obračuna sa njima.

Da bi se odigrala stvarna Armagedonska bitka, morale bi postojati dvije sukobljene strane – Božji narod i Božji neprijatelji. Ali niti je Božji narod ratnički nastrojena i oružana sila, niti je to uopšte njihova bitka, već Božja. Armagedon je slika ovog svijeta u kulminaciji pobune. To smo već jasno vidjeli. Strašni prizori će se odigrati, jer je to vrijeme šestog zla, pred sam dolazak Hristov, sa elementima nesputanog zla na sceni, ali ostaje činjenica da velika većina religioznih i svjetskih ljudi imaju potpuno pogrešne ideje o Armagedonu. A pogrešne ideje dolaze iz pogrešnih teoloških premissa.

Evo sažetka ili glavnih tačaka:

- Armagedonska bitka je Božja bitka i dešava se u sklopu izlivanja šestog od sedam poslednjih zala tj. Božjeg nepomiješanog gnjeva. To je vrijeme kada Božja spasonosna blagodat više nije primjenljiva za ljudski rod, jer je Hrist okončao svoju posredničku službu u nebeskom Svetilištu, što ujedno i znači završetak Istražnog predadvetnog suda na Nebu.
- Bitka kod Armagedona uključuje „kraljeve zemaljske i cijelog svijeta“ (16:14), koji nikako ne bi mogli stati u dolinu Megido.
- Posljedice bitke kod Armagedona su globalne, daleko izvan Bliskog istoka (16:18-20).

- Primarni sistem identifikovan kao uništen u bici kod Armagedona je duhovni „Vavilon“ (16:19), a ne bilo koja zemaljska sila(e).

U suštini, „Armagedonska bitka“ prikazuje poslednju bitku između kralja I-susa i Njegovih nebeskih vojski (19:11-19) protiv sotonskih snaga širom svijeta koje se u Apokalipsi pominju kao „Misterijski Vavilon“.

Sedmo zlo

„I sedmi anđeo je izlio svoju čašu po nebu. Tada je snažan glas došao iz hrama nebeskog, od prestola, i rekao: ‘Izvršeno je!’ I nastale su munje i glasovi i gromovi i desio se strahovit zemljotres kakvog nije bilo otkako je ljudi na zemlji – tako je silan bio taj zemljotres, tako jak. I veliki grad se raspao na tri dijela i gradovi naroda srušili su se. I sjetio se Bog Vavilona Velikog, da ga napoji čašom vina svog žestokog gnjeva. I sva su ostrva nestala i gore su iščezle. I veliki grād, težine oko jedan talant, spustio se s neba na ljudе. I ljudi su hulili na Boga zbog zla koje je nanio taj grād, jer je to zlo bilo veoma veliko.“ (Otk. 16:17-21)

Ovaj opis je toliko realističan da mu nije potrebno veliko tumačenje. Ipak, zadržaćemo se na nekim bitnim stvarima. Šta znače riječi „izvršeno je“ i ko ih upućuje? Hrist se objavljuje, i ljudi će u haotičnom stanju zemaljskih i nebeskih elemenata to sada moći vidjeti. Božjem narodu se pokazuje Hristova slava na Nebu i duga obećanja i oni znaju da je konačno izbavljenje osigurano!

Ilustracija 45: Kataklizmički prizor opustošenog grada

Kataklizmične scene smjenjuju se na zemlji. Razarajuće sile su pokrenute. Djela ljudskih ruku kojima su se narodi ponosili bivaju sravnjena sa zemljom. Vavilon Veliki prima čašu gnjeva Božjeg, kao odmazdu za čašu otrovnog vina kojim je vjekovima pojio

narode. Grād nezapamćene veličine (talant je težio oko 20 kg) pustoši zemlju, što izaziva hule zlih na Boga. Veliki Vladar univerzuma se obračunava sa stanovnicima zemlje i dolazi po svoje.

Glava 11. Teološko pojašnjenje: Božji gnjev

Prije nego što pređemo na proučavanje 17. glave Otkrivenja, moramo se pozabaviti jednim vrlo važnim teološkim objašnjenjem: šta je to Božji gnjev.

Najčešći način kako ljudi sebe dovode u zabludu u razumijevanju Božjeg karaktera uopšte nalazi se u mjerenu ljudskim mjerilima. Pali čovjek vrši procjenu prema sopstvenoj pravednosti, koja, u Božjim očima, zapravo uopšte nema nikakvu vrijednost (vidi Isaija 64:6). Stoga moramo napraviti razliku između našeg gnjeva i Božjeg gnjeva. Ukoliko to ne shvatimo, u opasnosti smo da Boga doživimo kao strogog sudiju, što nas dalje može odvesti u još pogibeljnije krajnosti kao što je liberalizacija Božje ljubavi na uštrb Njegove pravednosti, ili religiozni fanatizam iz straha od kazne. Zaista je širok spektar ljudskih zabluda.

Ilustracija 46: Gnjev

Ljudski gnjev se vrlo često hrani povrijeđenim ponosom ili osvetoljubivošću; postajemo razdražljivi i bijesni, gubimo vlast nad sobom. Međutim, postoji pravedni gnjev, koji ne samo što je opravdan nego je i važan. Reakcija na nepravdu je opravdan gnjev. Ali gnjev se pretvara u grijeh kada je pokrenut sebičnošću (Jakov 1:20), kada se izvrće Božija namjera (1.

Korinćanima 10:31) ili kada mu dozvolimo da se produžava (Efescima 4:26-27). Pravedni ljudski gnjev može lako preći u fanatizam, i zato je jako važno da umjesto gnjevljivosti slijedimo savjet naše Gospoda zapisan u jevanđelju po Mateju 5:39-47. Znate, to je ono načelo ne odgovarajte zlom na zlo, ne suprotstavlajte se zlu svojom silom.

Gnjev je emocija koja obuzima pravednog čovjeka u suočavanju s nepravdom (vidi: Sudije 9:30; 2. Samuelova 12:5; Nehemija 5:6; 2. Mojsijeva 32:19; Djela 17:16). Voljeti ono što je dobro znači mrzjeti zlo koje mu je suprotstavljeno (Jevrejima 1:9); prema tome, gnjev i ljubav su dvije strane istog novčića. Jovan, apostol ljubavi, bio je taj koji je napisao najupečatljiviji prikaz Božjeg gnjeva u

Novom savezu – u knjizi Otkrivenje.

Antiteza ljubavi nije gnjev nego ravnodušnost. Naime, Bog je sve drugo samo ne ravnodušan. Drugi Uput kaže za Boga da je On „ljubomorni“ Bog ili „Bog revnitelj“. „Revnitelj“ se može prevesti i izrazom „raspaljen“, „razjaren“. Drugim riječima, Bogu je stalo do nas, kao svakom dobrom roditelju. On je uznemiren kada Njegova djeca zađu na stranputicu. Naš nebeski Otac nije slab, ležeran, bezopasan i naivno srdačan. Upravo u tom svjetlu Ga prikazuje velika većina liberalnog pseudo hrišćanskog svijeta, a Isusa kao nekog dobroćudnog narkomana. S druge strane, tradicionalisti koji se oslanjaju na pogrešna učenja „crkvenih o-taca“, izopačuju Njegovu pravdu i sud, pripisujući mu atribut „vječite gnjevljivosti“ kao „vječnog mučitelja“ određenih za „pakao“.

Činjenica je da Bog koristi vaspitne mjere, ako su Njegova djeca neposlušna, On ih disciplinuje (Jevrejima 12:4-11), jer im želi samo ono najbolje.

Božja mržnja prema zlu jednako je jaka koliko i Njegova ljubav prema dobru. Njegova svetost je bezopasna za ono što je pravo, a opasna za grijeh, baš kao što vatra može da znači i udobnost i razaranje. Njegov karakter ne podnosi zlo, niti ono može opstati pred Njegovom slavom.

Problem koji muči pravedne u Bibliji ne glasi: „Kako može milostivi Bog da ubija?“, nego naprotiv: „Kako može pravedni Bog da pusti zlo da ide nekažnjeno?“ (Psalam 73; 79:10; 94:1-7; Havakuk 1:2; Otkrivenje 6:10). Osim toga, biblijski Bog, iako revan, predstavlja sebe kao Onog koji je spor na gnjev i koji ne nastavlja da se gnjevi (Psalam 30:5; Isaija 54:7, 8; Psalam 78:38; Isaija 12:1; Osija 11:9; 14:1; Mihej 7:18). Biblijska religija ne poznaje ono što je u modernom svijetu prisutno kao zbumjenost Božjim gnjevom. Ta vrsta „zbunjenosti“ je namjerno izbjegavanje grešnog srca da se upozna sa Bogom i preferiranje sopstvene „demokratije“ koja je popustljiva svome „ja“, a netolerantna na pravednost i istinsku ljubav.

Apostol Pavle izlaže dva aspekta Božjeg gnjeva, jedan sadašnji, a drugi budući. U sadašnjem aspektu gnjev se otkriva u slobodi koju Bog dopušta svojim stvorenjima. Božji gnjev u Rimljanima poslanici znači predavanje bezbožnika sopstvenom zlom izboru (vidi 1:18, 24, 26, 28). On ljudskim bićima, zbog poštovanja načela slobodne volje i izbora, dopušta da čine zlo (koje žele) i prepusta ih posljedicama njihovog zla. Iz takvog stanja, pojedinci mogu da se vrate Bogu kad shvate da su dotakli dno (Luka 15:11-32), ili da se potpuno sjedine sa zlom u rostvu grijehu (1. Mojsijeva 6:5; Rimljanima 6:20).

Budući aspekt Božjeg gnjeva ogleda se u tome što On ne može da dopusti da se zlo nastavi zauvijek i zato postoji vrijeme u budućnosti kada će On suditi svima (Rimljanima 2:5, 6; Psalam 62:12; Isaija 3:10,11; Matej 16:27). Kad ne bilo Božje inicijative i Njegovog suda, ne bi uopšte bilo ni nade za nas.

Posljedice Božjeg gnjeva

Kada se Bog odvrati i grešnike prepusti onome što su sami izabrali, posljedica su nemoral i svakojaka zla. Tako se obrazuje jedan začarani, opaki krug grijeha i smrti, iz kojeg нико ne može da se izvuče.

Završni rezultat Božjeg gnjeva je uništenje, ili preciznije rečeno verifikacija samouništenja onima koji su tako izabrali. Kada Bog grešnike predstavlja u njihov grijeh, oni uništavaju sami sebe. Ovo je tačka u kojoj se spajaju sadašnji i budući aspekt Božjeg gnjeva. Božji završni sud nad grešnicima je samo logični epilog njihovog samouništavanja.

Kakvo je to djelo u Božjim očima, možda najbolje govori sledeći citat: „*Jer će Gospod ustati kao na gori Ferasim, razgnjeviće se kao u ravnici kod Gibeona, da izvrši svoje djelo, svoje neobično djelo, i da uradi svoj posao, svoj neuobičajen [tuđ, stran] posao.*“ (Isaija 28:21)

Razlog postojanja Božjeg gnjeva

Božji gnjev je reakcija na ljudski grijeh koji proizvodi nepravdu. Ta nepravda se ogleda u bezbožnosti i držanju istine Božje u nepravdi (Rimljanima 1:18). Na taj način čovjek praktično odsijeca granu na kojoj sjedi, ne samo odvajajući sebe od Izvora života, već i od mogućnosti spasenja. Čovjek, kad istrajava u grijehu, postaje toliko bezobrazan da izopačava Božju istinu na najstrašnije načine i prilagođava je sklonostima svoje pale prirode (Rimljanima 1:19-32).

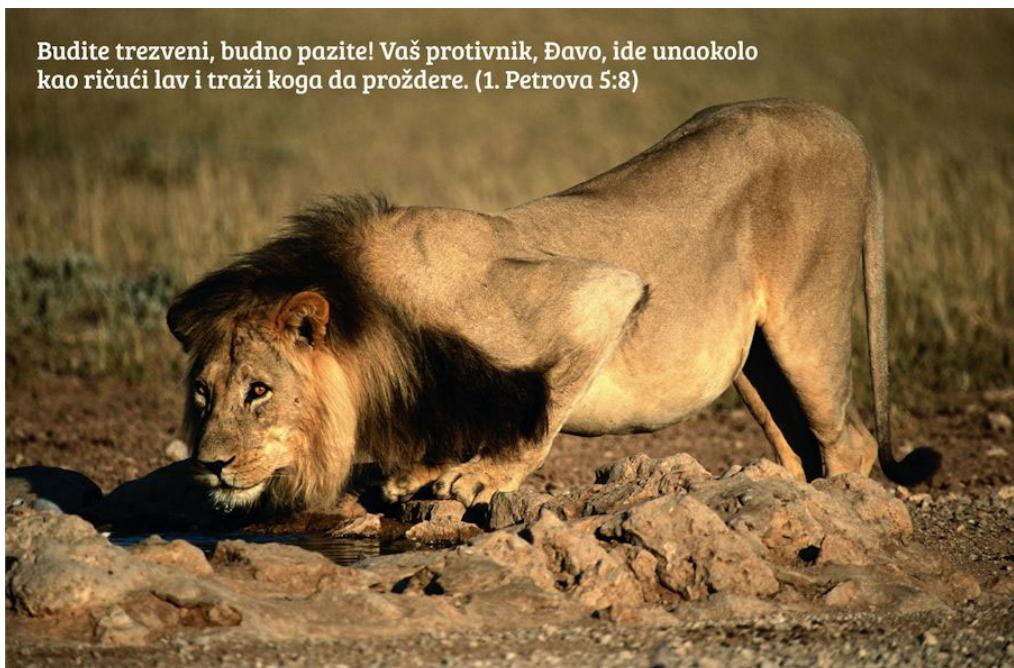
Nepristrasnost Božjeg gnjeva

Niko ne može da izbjegne Božji gnjev. Oni koji imaju posebna preim秉stva, imaju i najveće odgovornosti (Luka 12:48). Bog nikada nije bio pristrasan i On nema ljubimce (Rimljanima 2:11; 5. Mojsijeva 10:17; Luka 20:21). U Njegovom gnjevu nema nikakve diskriminacije.

Zapazite da Božji izlivи gnjeva bivaju potpuno opravdani od strane najvišeg

Nebeskog savjeta (Otk. 15:3, 4; 16:5-7), što će na kraju priznati i zli (Isajia 45:23).

Isključivost sotonskog i ljudskog gnjeva

Ilustracija 47: Sotona kao lav koji traži svoj pljen

Kao potpuna suprotnost tome, stoji Sotonin sujetni gnjev. Sotona mrzi i gnjevi se na sve ono što je čisto, pravedno i istinito, u skladu sa Božjim načelima ljubavi, pravednosti, milosti i istine (vidi Otkrivenje 12:17). I dok se Sotona gnjevi na nosioce karaktera i pravednosti Božje, tražeći koga da „proždere“ (1. Petrova 5:8), Bog se gnjevi na зло koje sprječava traganje i nalaženje onog što je izgubljeno (Luka 19:10; Ezekiel 34; Matej 23:13).

Sličnu funkciju ima i gnjev palog čovjeka koji diskriminiše sve ono što atakuje na njegovu sebičnost. Gnjev razotkriva njegove grešne motive, te zato često pribjegava lukavstvu u prikrivanju gnjeva i istovremenom omalovažavanju i ignorisanju osvjedočenja u istinu koju daje Bog, utvrđujući se u nevjerstvu. Nevjerstvo na kraju vodi u hulu na Duha svetog, grijeh koji se ne može oprostiti.

Možemo zaključiti sa apostolom Pavlom: „*Niko da vas ne obmanjuje ispraznim riječima, jer zbog svega toga Božji gnjev dolazi na sinove nepokornosti.*“ (Efesima 5:6)

Glava 12. Bludnica na Zvijeri

„I došao je jedan od sedam anđela koji su imali sedam čaša i obratio mi se riječima: „Dođi, pokazaću ti sud bludnice velike koja sjedi na mnogim vodama, s kojom su zemaljski kraljevi blud činili, a oni koji žive na zemlji opijali se vinom njenog bluda.“ (Otk. 17:1, 2)

Nakon vizije o završnim kataklizmičnim prizorima na zemljji, jedan od anđela zaduženih za sedam zala želi da pokaže Jovanu sud Božji nad Bludnicom koja sjedi na mnogim „vodama“. „Vode koje si video, na kojima bludnica sjedi, predstavljaju narode i mnoštva i narodnosti i jezike.“ (Otk. 17:15) Razlog zašto baš ovaj anđeo pokazuje viziju je to što je ovo perspektiva koju treba sagledati sa aspekta posletka vremena.

Prije identifikacije ove Bludnice, prvo treba da vidimo zašto Bog koristi tu simboliku. Kakve su posljedice doslovnog kurvarstva? „Ne obeščašćuj svoju kćer čineći od nje bludnicu, da se zemlja ne bi odala bludu i da se ne bi napunila razvratom.“ (3. Mojsijeva 19:29) Kao što su tjelesna i moralna čistota neophodne za sprječavanje širenja razvrata na zemlji, isto tako je nužan duhovni integritet kroz vjeru i poslušnost Bogu da bi se sačuvala zdrava religija (vidi 5. Mojsijeva 28:14).

Ilustracija 48: Kurvarstvo Izraela

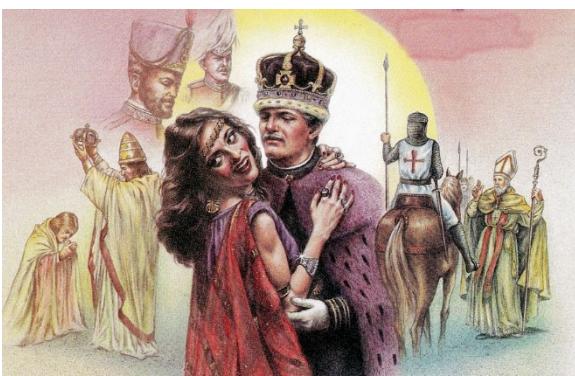
Šta je Bog rekao za svoj starosavetski narod? „A ti si se odavala bludu s mnogim ljubavnicima... Gdje sve nisi bludničila? Sjedjela si uz puteve čekajući svoje ljubavnike, kao što Arapin čeka u pustinji. Onečišćuješ zemlju svojim bludom i svojom zloćom... Tvoje je čelo postalo čelo bludnice. Ne maš više stida.“ (Jeremija 3:1-4)

„Vodite parnicu protiv svoje majke, vodite parnicu, jer mi ona nije žena i ja joj nisam muž! Neka odbaci od sebe blud i preljubništvo što su među njenim dojkama, da je ne svučem do gola i da ne učinim da bude kao u dan kad se rodila, da ne učinim od nje pustinju i bezvodnu zemlju i da je ne usmrtim žđeu. Neću biti milostiv prema njenim sinovima, jer su sinovi bluda. Njihova majka čini blud.

Ona koja ih je u utrobi nosila čini sramna djela, jer govori: 'Idem za svojim ljubavnicima, koji mi daju moj hleb i moju vodu, moju vunu i moj lan, moje ulje i moje piće.' "(Osija 2:2-5)

„Ali ti si se pouzdala u svoju ljepotu i zbog glasa koji si uživala postala si bludnica, odavala si se bludu sa svakim prolaznikom, svoju ljepotu si mu davala... Zato, bludnice, čuj Gospodnju riječ! Ovako kaže Gospod: 'Zbog toga što se razliva tvoja požuda i što se otkriva tvoja golotinja dok blud činiš sa svojim ljubavnicima i sa svim svojim gadnim i odvratnim idolima, i zbog krvi tvoje djece koju si pri-nijela odvratnim idolima, skupiću sve tvoje ljubavnike kojima si užitak pružala, sve koje si voljela i sve koje si mrzjela, skupiću ih sa svih strana protiv tebe i otkriću im golotinju tvoju, neka vide svu golotinju tvoju. Sudiću ti onako kako se sudi preljubnicama i onima koje krv prolivaju. U gnjevu i ljubomori proliću krv tvoju. Predaću te njima u ruke i oni će razoriti tvoja uzvišenja od zemlje i srušiti tvoje obredne uzvišice, skinuće s tebe haljine tvoje, uzeće tvoj sjajni nakit i osta-viće te golu i nagu. Oni će na tebe dovesti mnoštvo ljudi, pa će te kamenovati i isjeći mačevima. Spaliće vatrom tvoje kuće i izvršiće presudu nad tobom pred očima mnogih žena. Okončaću tvoj blud i nećeš više platu davati. Tada ću prestati da se gnjevim na tebe i moja će ljubomora prestati, smiriću se i tvoja me djela više neće vrijedati.“ (Ezekiel 16:15, 35-42)

Ovaj prikaz je tako upečatljiv da mu nije potreban nikakav komentar.

Ilustracija 49: Religijska prostitutka

Međutim, bludnica iz Otkri-venja 17. glava nije lokalna kurva. Ona nema komšije koji se mogu poimenice nabrojati, kao što je Bog preko proroka kazao za svoj narod, svoju „nevjestu“, izabranicu. Ova sjedi nad mnogim narodima. Vladari zemaljski kurvali su se s njom. „Vino“ (lažna religija) njenog kurvarstva opilo je sve zemaljske stanovnike.

„Tada me je u duhu odnio u pustinju. I ugledao sam ženu kako sjedi na sker-letnoj zvijeri punoj hulnih imena, koja ima sedam glava i deset rogova. Žena je bila obučena u purpur i skerlet, i ukrašena zlatom, dragim kamenjem i biserima. U ruci je imala zlatnu čašu punu gadosti i nečistoće svog bluda. Na čelu joj je bilo

napisano ime: 'Misterija, Vavilon Veliki, majka bludnicama i zemaljskim gado-stima.'“(Otk. 17:3-5)

Zašto je anđeo Jovanu pokazao ovu Bludnicu u pustinji? Ona nije u pustinji, naprotiv. Ali ona ostavlja iza sebe pustoš i duhovnu smrt. Kao što je Gospod obratio doslovni Vavilon u pustinju, tako će i duhovni.

Bludnica sjedi na crvenoj zvijeri koja ima sedam glava i deset rogova. Zvijer predstavlja zemaljsku moć na kojoj sjedi bludnica. Broj njenih „glava“ i „rogova“ isti je kao što smo vidjeli u Otkrivenju 13. glava. Ta „zvijer“ nosi zbirno nasleđe vavilonske misterijske religije, sada oličene u Bludnici! Vidjeli smo da samo jedna sila na zemlji ispunjava svaku od karakteristika datih u Danilu u Otkrivenju – papski Rim. Zvijer je puna hulnih imena koja predstavljaju bogohulne pretenzije i navodna prava koja je sebi davala kroz vjekove u smjeni svjetskih imperija, nosilaca ovog sistema.

Ilustracija 50: Bludnica na zvijeri

Kako je ova Bludnica obučena? Ona je bukvalno nakanđurena. Boje purpura i skerleta, nakit, tačno odgovaraju imidžu i raskoši Rimske crkve. Zapazite na koji način Bludnica uzdiže svoju nauku (gadosti i nečistotu). Ona je drži u zlatnoj čaši kao „carsko piće“. Nijedan detalj njenog spoljašnjeg imidža nije prepušten slučaju. Ona sve

čini da očara i zavede tjelesna čula.

Ona je Majka crkva, majka kćerima bludnicama koje se povode za njenim primjerom. To su „žene“ kojima se neće onečistiti 144.000 zapečaćenih. Rimska crkva upravo za sebe tvrdi da je „Majka“ svim crkvama. Ona koristi „zvijer“ – zemaljsku silu – za sprovođenje svojih ciljeva. To postiže kroz materijalno bogatstvo koje je vjekovima prevarom sticala. „*Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše.*“ (Matej 6:21) Aspekt njenih komercijalnih poslova mnogo je više naglašen u 18. glavi Otkrivenja.

Zbog čega termin „tajna“? Zato što je riječ o tajni bezakonja (2. Solunjanima

2:7) koja se već počela spremati u vrijeme apostola Pavla. Misterije takođe ukazuju na sukcesivno nasleđe vavilonske misterijske religije, ezoteričnih tajni vladanja svijetom od strane upućenika koji prenose to „znanje“ još od Nimroda i prve Vavilonske kule.

„I video sam da je žena pijana od krvi svetih i od krvi Isusovih svjedoka. Kad sam je ugledao, veoma sam se začudio.“ (Otk. 17:6)

Kad se to ova Bludnica na zvijeri napila krvi Božjeg naroda? U periodu od 1260 godina. Jer to je ona ista zvijer koja je „bila, pa nije i jeste“ (8. stih), koja je imala ranu smrtnu pa se zaliječila (Otk. 13:3).

Istoričari procjenjuju da je Katolička crkva odgovorna za smrt između 50 i 70 miliona ljudi tokom mračnog perioda svoje apsolutne supremacije.³⁰

Andeo objašnjava

„A andeo mi je rekao: ‘Zašto se čudiš? Otkriću ti tajnu te žene i zvijeri koja je nosi, a ima sedam glava i deset rogova: Zvijer koju si video bila je i nije i jeste, uskoro će izaći iz bezdana i otići će u propast. I diviće se oni koji žive na zemlji, kojima imena nisu zapisana u Knjizi života od postanka svijeta, kad vide da se opet pojavila zvijer koja je bila, pa nije i jeste.’“ (Otk. 17:7, 8)

Rekli smo da je bezdan duhovno podzemlje, a kad se to pomene, uvijek znači novu demonstraciju satanske sile. Ako poredimo ovo sa Otkrivenjem 11:7-13, shvatićemo da ateizam i otpala religija čine zajednički front satanizma posletka vremena. Ateizam i ateistička filozofija su moćno oruđe za indoktrinaciju i profilaciju umova kojim se koriste sile tame.

Zvijer se ovdje opisuje kao ona koja je „bila pa nije i jeste“. Ovo se potpuno slaže sa proročtvom iz 13. glave koje je najavilo smrtnu ranu prve zvijeri i koja se zatim iscijelila. Zvijeri se opet dive. Danas živimo u tom vremenu. Ko joj se divi? Oni čija imena nisu zapisana u Knjizi života tj. oni koji ne stoje u spasonosnoj istini. Da li zaista postoji takva knjiga? Da, nebeska evidencija se vodi o svakom životu i svakom počinjenom djelu! Knjiga života sadrži imena onih koji su primili dar spasenja (vidi 2. Mojsijeva 32:32, 33; Psalm 56:8; 69:28; Danilo 12:1; Filipljanima 4:3; Otkrivenje 3:5; 20:12, 15; 22:19)!

---

³⁰ Vidi: Kratka istorija hrišćanstva, izdanje Instituta za izučavanje religije.

Kirka i crkva

Zašto se Jovan veoma začudio? Da li samo zbog Bludnice pijane od krvi svestaca? Ili je možda to njemu bila neka poznata slika koja ga je prenerazila?

Istorijski izvori u legendama kazuju nam o čarobnici zvanoj Kirka (*Circe*).³¹ Prema legendi, ona je bila čerka Heliosa, boga sunca. Bila je poznata i kao krotiteljka divljih životinja u svom cirkusu. Za nju se priča da je srela Odiseja (*Ulixes* na latinskom) na povratku iz Trojanskog rata, s kojim je imala preljubnički odnos iz kojeg je proizveden, kao jedno od djece, Latinus, osnivač latinske rase. U klasičnim izvještajima, Kirka se prikazuje kako drži zlatnu čašu u ruci mješavine vina i droge kroz koju je kontrolisala vladare svijeta (među kojima je bio i Odisej). Nije li to ista proročka slika koju nalazimo u Bibliji!

Kad je Kirka, velika čarobnica, umrla, sahranjena je na jednom od ostrva u Egejskom moru koje se može vidjeti sa Patmosa. Otuda Jovanova preneraženost ovom vizijom, jer duh moćne Kirke ne samo što nije nestao, već goni i ubija njegovu braću i sestre kroz vjekove!

Čerka „boga sunca“, magija, cirkus, preljuba, droga, nakinđurena kurva... I sve to slučajno? Nipošto. Gospod svom proroku nije mogao dati živopisniju sliku od ove. Apsolutno sve se uklapa, od porijekla do nasleđa. Latini su nastavili djelo svoje majke kroz ustanovu koja je ezoterički dobila i zadržala baš njeno ime.

Prvobitna upotreba riječi „crkva“ nema ništa zajedničko sa „domom Gospodnjim“. U Smitovom rečniku Biblije (*Smith's Dictionary of the Bible*) nalazimo da engleska riječ „church“ potiče od pojma „krug“, što je srođno riječi „cirkus“. I drugi naučnici, kao recimo prof. Lipsius iz Njemačke, ustanovili su isto. Naučnici koji su kompilovali „Enciklopediju biblijske, teološke i duhovne literature“, u članku „Crkva“ takođe opisuju pagansko porijeklo te riječi:

„Riječ ‘crkva’: Porijeklo ove riječi je neizvjesno. U germanskim i slovenskim jezicima nalazimo sledeće: anglosaksonski, *cyrica*, *circ*, *cyric*; engleski, *church*; škotski, *kirk*; njemački, *kirche*; nizo-njemački, *karke*; frizijski³², *tzierke*; danski, *kyrke*; švedski, *Kyrka*; bohemijanski, *cyrkew*; poljski, *cerkiew*; ruski, *церковь*. Vjerojatno je postojala neka riječ, na jeziku iz kojeg su teutonski i slovenski potekli, koja označava stara neznabogačka mjesta vjerskih okupljanja, i ova riječ je, uvezvi različite oblike na različitim dijalektima, prihvaćena od hrišćanskih misionara.

³¹ <http://en.wikipedia.org/wiki/Circe>

³² Njemački dijalekt.

Vjerovatno je povezana sa latinskim *circus*, *circulus*, i grčkim *kuklos*.³³

Eto odakle potiče pojam „crkva“ i „hristijanizovani“ objekti koji se danas nazivaju crkvama. Stari paganski hramovi pretvoreni su u „crkve“, zajedno sa paganskim ritualnim službama, donekle preobličenim u pseudo hrišćansku formu.

Sedam glava i deset rogova protumačeni

„Za ovo je potreban razum i mudrost: Sedam glava predstavljaju sedam gora na kojima žena sjedi. One predstavljaju i sedam kraljeva: pet ih je palo, jedan vlada, a drugi još nije došao, ali kad dođe, ostaće kratko. A zvijer koja je bila, ali više nije, jeste osmi kralj, i potiče od onih sedam i biće uništена.“ (Otk. 17:9-11)

Rim je poznat kao grad na sedam gora ili sedam brežuljaka.³⁴ Interesantno je da postoji još jedan grad na „sedam gora“, a to je današnji Istanbul ili Konstantinopolj, prvobitno sjedište rimskega imperatora, a zatim Vizantije i vaseljenskog patrijarha Istočne crkve. „A žena koju si vidi predstavlja veliki grad koji kraljuje nad kraljevima zemaljskim.“ (Otk. 17:18)

Sedam glava su i sedam kraljeva, od kojih je pet palo, jedan vlada, a drugi još nije došao. Pet palih carstava do posletka vremena kad ovo proročstvo postaje razumljivo i bitno su: Vavilon, Medo-Persija, Grčka, Rim i papski Rim. Jednog koji sad vlada već smo identificirali u 13. glavi, kao „Zvijer koja je izišla iz zemlje“ odnosno SAD. Sedmi koji dolazi mora biti Novi svjetski poredak, odnosno sile koje na globalnom planu rade na jednoj svjetskoj vlasti koja će uspostaviti jedinstvenu svjetsku religiju. Na tome se uveliko radi. Ključni igrači su oni isti koji su sada na sceni, papstvo i SAD, kao i značajne međunarodne ustanove, Ujedinjene Nacije i razna tajna politička i vjerska društva velike moći.

„Osmi kralj“ je, kao što se vidi, opet „zvijer koja je bila, pa nije i jeste“, dakle papstvo koje opet sve dovodi pod svoju kontrolu, sa zbirnim nasleđem i krunom napora koji su vjekovima činjeni da se dođe do tog cilja. Papstvo u formi jedne svjetske religije koja će biti prihvatljiva svima na zemlji. 7 je takođe broj punoće, što znači punu kontrolu i uticaj nad svjetskim poslovima i ostalim crkvama. Obmana crkava poslednjeg vremena prorečena je u Isaiji 4:1.³⁵

„Deset rogova koje si vidi predstavljaju deset kraljeva, koji još nisu primili

---

³³ Cyclopaedia of Biblical, Theological and Ecclesiastical Literature, Volume II, p. 322.

³⁴ The Catholic Encyclopedia, p. 529.

³⁵ Vidi „Sedam žena i jedan čovjek“, Pavle Simović, www.religija.me

kraljevstvo, ali će na jedan sat primiti vlast kao kraljevi zajedno sa zvijeri. Oni imaju istu zamisao i stoga svoju moć i vlast daju zvijeri. Oni će zaratiti s Jagnjetom, ali Jagnje će ih pobijediti, jer je Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima, i oni koji su s njim pozvani i izabrani i vjerni. “(Otk. 17:12-14)

Zapazimo da ovi kraljevi još nisu primili kraljevstvo, ali će ga imati na „jedan sat“, zajedno sa zvijeri. Njihovi ciljevi su zajednički, tj. krajnji cilj je ono što sile tame žele – borba protiv Boga. To je veliki plan Sotone za satanizaciju cijele planete preko svojih agencija. Oni neće pobijediti jedino koga? Isusa Hrista i Njegove pozvane. Stoga će pozvani i vjerni biti odvojeni u vrijeme izlivanja sedam zala.

Front bezbožnih sila samog posletka vremena, pred Drugi dolazak i sedam zala, formiraće neku vrstu koalicije sastavljene od deset entiteta koja će biti opuštena 15 dana (jedan proročki sat = 15 dana). Kratkoču vremena „sedmog kralja“ dodatno nam potvrđuje paralela između 10. i 12. retka. Interesantno je da su kreatori Novog svjetskog poretka već podijelili svijet na deset regionala. Tajne vođe svijeta će kroz niz akcija međunarodnih razmjera izazvati velike probleme u domenima politike i ekonomije kako bi lakše nametnuli zakone koje žele. Iz haosa, ko će biti pozvan da napravi red? Onaj ko ima silu da to sproveđe, a to će biti međunarodne snage svjetske vlade. Nije teško prepostaviti ni za koji duhovni autoritet će svijet vjerovati da ima moralnu i duhovnu silu, te će tako predati kraljevstvo zvijeri. Danas praktično niko ne povezuje papstvo sa njegovom istorijom, niti to želi. Palom svijetu trebaju lažne vođe i lažni autoriteti. Svijet je zaboravio da je istorija učiteljica života i to će platiti skupom cijenom.

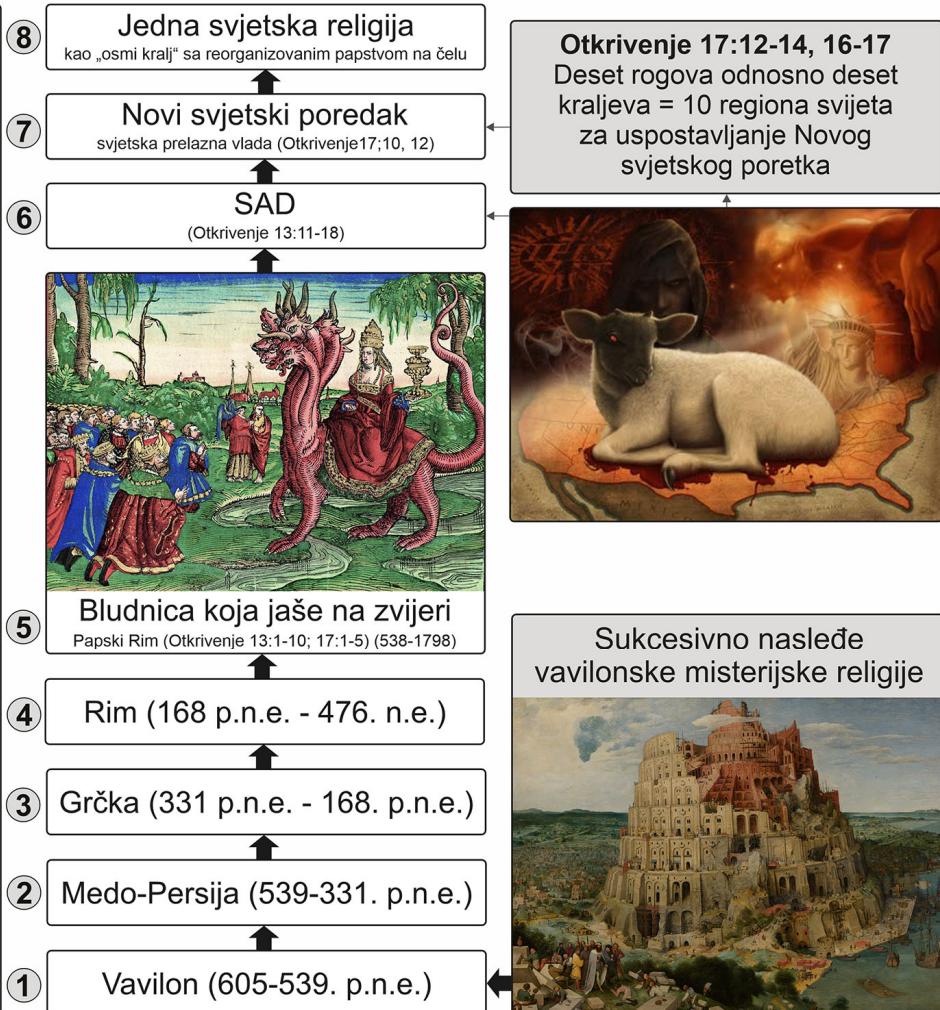
„A deset rogova koje si video i zvijer – oni će zamrzjeti bludnicu i opustošiće je i ogoliti. I poješće njeno meso i spaliće je vatrom. Jer im je Bog u srce stavio da izvrše njegovu zamisao, to jest da izvrše svoju zajedničku zamisao, da predaju svoje kraljevstvo zvijeri, dok se ne ispune Božje riječi.“ (Otk. 17:16, 17)

Deset „kraljeva“ samog posletka predaju na kraju kraljevstvo zvijeri, koja postaje osmi, konačni kralj, koji vjeruje da su se ispunile sve njegove zamisli. Ali onda nastaje strašan sukob interesa i mržnja, koja će najvjerovalnije biti uzrokovana prilikom izlivanja sedam zala, i Velika Bludnica postaje žrtva svojih saveznika.

Vidjeli smo da Bog zna sve šta ove sile planiraju za Armagedon – rat protiv Jagnjeta! Bog pokazuje pred kraj istorije pobune još jednu veliku istinu, a to je da je u duhovnoj tami stvarno jedinstvo nemoguće.

Drugi Hristov dolazak i kraj zemaljskih carstava (Danilo 2:44-45)

7 + 1 kraljeva iz Otkrivenja 17. glava

Ilustracija 51: Sedam kraljeva iz Otkrivenja 17. glava

„Ikona zvijerina“ i „Osmi kralj“

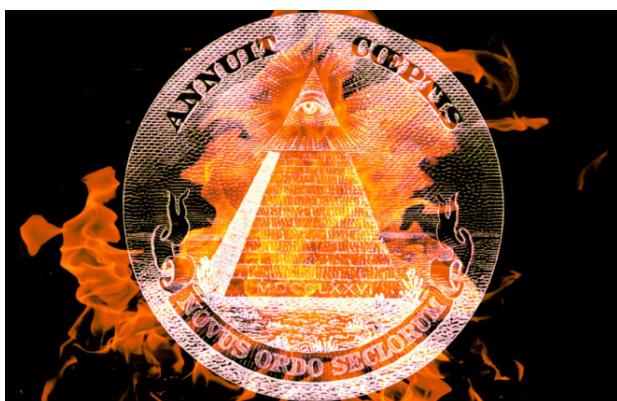
Postoji uska veza između dvije „zvijeri“ iz Otkrivenja 13. glava, koje smo identifikovali kao papstvo i SAD, podizanja ikone prve zvijeri, aktivnosti nečistih duhova iz 16:13-14, i „osmog kralja“ iz 17. glave.

Kad je „druga zvijer“ počela govoriti jezikom Sotone, ona je, kroz otpali protestantizam kao „lažnog proroka“, navela svijet da se pokloni „prvoj zvijeri“ –

papstvu. Lažni znaci i čuda koje demonski duhovi čine preko otpalog hrišćanstva po imenu navode svijet da napravi „ikonu“ papstva. To konkretno znači opuno-močenje lažne religije silom svjetovne vlasti koja postaje mač u njenoj ruci.

Kako je moguće da ljudi opet poželete nešto što se u prošlosti pokazalo pogubnim za slobodu savjesti i vjere i donijelo surovu smrt milionima oponenata? Jer su mase ogrebole u nemoralu i hedonizmu lak plijen svojih pseudo autoriteta koji su ih na sve to naveli. Iracionalni rezon traži iracionalni autoritet koji će ga voditi i propisivati mu životne norme, sve dok ima zadovoljštinu pale prirode. Jednako u srcima podanika i vlastodržaca je pobuna i mržnja na Boga i moralnost. Stoga mase same odobravaju prevaru i nalaze lažno utočište u pseudo religiji.

Isti duh, sada pod plaštom ljudskih prava i sloboda i navodne globalne dobrobiti svih ljudi i planete Zemlje, vrši prevaru veću od one u vrijeme strašnih progona. Da su ljudi duhovno i mentalno zdravi, da je njihova moralna percepcija izoštrena, oni bi lako prepoznali obmanu koliko god bila suptilna i odbacili je. Pošto to na žalost nije slučaj, mase se udružuju sa obmanjivačima i okreću se protiv manjine koja pruža kakav-takav otpor, povodeći se za premisama da je većina u pravu, da treba slušati „struku“ i „nauku“, da čovječanstvo može samo riješiti svoje probleme, da je papstvo moralni lider svijeta, da su svi koji misle izvan mejnstrim obrazaca „teoretičari zavjere“, te da napokon izvan sistema nema svijetle budućnosti niti opstanka.

Ilustracija 52: Novi svjetski poredak

U jednom takvom konformističkom ambijentu i svijetu ispreparadanom raznim stvarnim ili režiranim krizama i opasnostima, svjetski moćnici nesmetano rade na realizaciji svojih planova za uspostavljanje potpune kontrole nad svim stanovnicima zemlje.

Pred sam kraj, „Ikona zvierina“, dakle ikona prve zvijeri tj. papstva, stiče globalnu političku silu koja može cijelom svijetu naložiti da se pobiju oni malobrojni koje nije bilo moguće obmanuti, jer su sebe predali Bogu i stavili se pod Njegovo vođstvo i zaštitu. Naravno

riječ je o biblijski religioznom Božjem narodu poslednjih dana. Ovo opunomoćenje „Ikone zvijerine“ opisano je u Otkrivenju 17:11-14, kada će restrukturirano papstvo, na način prihvatljiv svima, postati „Osmi kralj“. Zapazite da je „Osmi kralj“ zapravo „zvijer koja je bila, a više nije“ (17:11), što se jasno odnosi na papstvo (uporedi sa 13:3-8). Lažna ekumenska religija uspostaviće potpunu dominaciju u svijetu. Bludnica će jahati na sili zvijeri po poslednji put.

Međutim, treba zapaziti da Bog sve ovo dopušta, da bi se zlo i namjere zlih potpuno raskrinkale pred svima: „*Jer im je Bog u srce stavio da izvrše njegovu zamisao, to jest da izvrše svoju zajedničku zamisao, da predaju svoje kraljevstvo zvijeri, dok se ne ispune Božje riječi.*“ (Otk. 17:17) Stoga Božji narod uvijek treba imati na umu konačni ishod velike borbe između nosilaca dobra i zla, da ne bi pali obeshrabreni pred silinom i masovnošću satanskih sila.

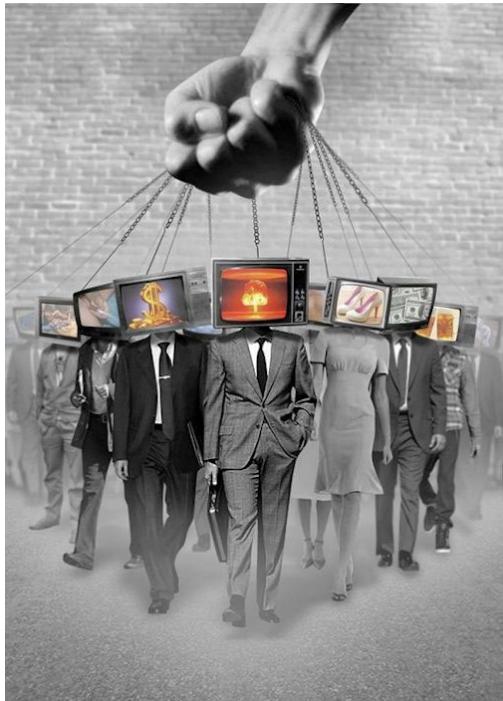
Glava 13.

Pad duhovnog Vavilona

U prethodnom proučavanju bavili smo se Velikom Bludnicom, nakinđurenom religijskom prostitutkom, u koloritu koji simboliše grijeh i krv, zajedno sa „zvijeri“ na kojoj jaše, tj. svojoj političkoj sili. Sav taj nakit nije bižuterija, baš kao ni ogromno materijalno bogatstvo kojim raspolaže ova institucija, sticano vjekovima putem različitih manipulacija. „*Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše.*“ (Matej 6:21) Prosta logika i neumitnost duhovnih zakonitosti, rekli bismo. Ali Bludnica se ne zadovoljava samo zemaljskim blagom, već želi po svaku cijenu absolutnu supremaciju u svijetu. To je u prošlim vjekovima postizala u potocima krvi i surovom progonstvu svojih oponenata, koristeći moćnu ruku svjetovne sile i dominacije. Ali danas je na sceni podizanje ikone Zvijerine, jer je strategija drugačija. Putem lažirane ideologije, u kojoj dominantne uloge igraju sekularni humanizam, relativizam, demokratija i ljudska prava, čovječanstvo se duhovno truje

i navodi na prihvatanje svih oblika satanizma i nemoralja. Društvena paradaigma se lažira, a umovi ljudi bukvalno siluju. Čovječanstvo se profiliše za Novi svjetski poredak, kao završnu prelaznu fazu za uspostavljanje planetarne dominacije Zvijeri, kojoj silu daje Aždaja (Sotona), kao vrhovni zavjerenik iza scene i najgornji trouglasti kamen sa svevidićim okom na vrhu piramide.

Bludnica je, dakle, konkretni entitet, kao i njene kćeri, ali duhovni Vavilon je sistem. To znači da za razumijevanje pokreta Božjih neprijatelja posletka vremena nije dovoljno samo uprijeti prstom u Bludnicu, već se treba pozabaviti i njenim „ćerkama“, kao i cijelim tim sistemom. Upravo tome nas uči 18. glava Otkrivenja. Snaga zla ne

Ilustracija 53: Manipulacija ljudima

leži u pojedincu, već u sistemu koji to omogućava. Kao što je uzaludan posao smjenjivati korumpirane političare, ako znamo da će sistem koji omogućava takvu praksu sutra proizvesti još deset takvih ili gorih, tako je uzaludan napor boriti se u crkvi protiv crkve ili njenih istaknutih pojedinaca, nosilaca zastranjanja. Umjesto toga, Bog poziva na izlazak iz sistema, a tako je i sam Isus djelovao.

Isus je uvijek svoje slušaoce i sledbenike upućivao na nebesko kraljevstvo. Na Pilatovu znatiželju kako to da se smatra kraljem, Isus je odgovorio: „*Moje kraljevstvo nije od ovog svijeta. Kad bi moje kraljevstvo bilo od ovog svijeta, moje sluge bi se borile da ne budem predat Judejcima. Ali moje kraljevstvo nije o-davde.*“ (Jovan 18:36; uporedi sa Jevrejima 11:13-16; Filipljanima 3:20) Izraz „nije od ovog svijeta“ znači da ne potiče ili proističe iz ovog svijeta (sistema – termin koji se inače koristi u novosaveznim spisima, preveden kao „svijet“). Ako nismo svjesni ove velike istine, gotovo je sigurno da ćemo pasti kao žrtve obmane sistema, bilo crkvene ili nečije druge ideologije.

Šta predstavlja Vavilon

Prije nego što nastavimo sa našim proučavanjem 18. glave, napravićemo sažeti pregled nastanka i funkcije Vavilona.

Vavilon je prisutan kroz cijelu Bibliju. Božja Riječ zapravo govori o dva Vavilona, od kojih je poslednji u sferi duhovnog, ali su oba proizvod iste sile koja gradi taj sistem. Od samog svog početka, odnosno od izgradnje prve Vavilonske kule u ravnici Senar (područje današnjeg Iraka, oko 300 godina nakon Potopa), opisane u knjizi Postanja 11:1-9, možemo uočiti motive koje su doveli do njene gradnje:

i) Beskrajno sebična i isključiva ponositost pale ljudske prirode (vidi Jeremija 50:29; 51:31, 32; Isaija 47:8, 10);

ii) Nasilno suprotstavljanje volji Gospodnjoj, centralizacija vlasti i moći, umjesto raseljavanja po zemlji i mirnog porodičnog suživota. Vavilonska kula zapravo je bila primjer prvog pokušaja uspostavljanja kraljevstva, dominacije, sile i prisvajanja uzvišenog položaja u cilju tlačenja i iskorištavanja drugih. Do tada, Bog je bio priznat kao Kralj, ali Nimrod je, baš kao nekad Sotona na Nebu, poželio kraljevsku vlast i moć za sebe, tiraniju lišenu Božjeg karaktera ljubavi, milosti i pravde.

Nimrod je bio unuk Hamov, jednog od Nojevih sinova, koji su naselili zemlju

posle velikog Potopa. Od njegove porodice, majke i žene Semiramis, i Tamuza, njenog vanbračnog sina, prokletstvo okultizma, nepokornosti Bogu i sistema manipulativne uprave nad zemaljskim stanovnicima i poslovima, razvijali su se dalje kroz istoriju i tražeće sve do Gospodnje direktne intervencije.

Dakle, Božji način upravljanja zemljom povjeren čovjeku bio je kroz spontani autoritet i samokontrolu, gdje je On sam bio Kralj. Ali Nimrod je nasilno uspostavio novi poredak i uveo svijet u novo istorijsko doba, što su kasniji tirani i vladari kopirali, preko Egipta i Asirije, do velikog vavilonskog kraljevstva u vrijeme Nebuhadnezara, da bi zatim uslijedile grčka i rimska imperija. Iako pod različitim imenima, u duhu i praksi ova kraljevstva su bila ista, uključujući i ona rasijana po drugim kontinentima, koja su kao zajednički imenitelj imala vavilonsku misterijsku religiju, idolatriju i obožavanje demonskih duhova, što je sve više odvajalo ljudi od njihovog Tvorca i Iskupitelja.

Dakle, duhovne i intelektualne snage ovog svijeta, sila palog čovjeka u službi demona, proizvode Vavilon kao svoj vidljivi ili spiritualni produkt. Sotonska ambicija udružena je sa ljudskom, u namjeri da pokori i vlada, u nezajažljivoj grabeži i ponosu pale prirode.

„Uprava Vavilona je bila absolutistička, gdje se sprovodila lična volja vladara, a ne zakoni: svu vlast je uzela u svoje ruke i isključila je mogućnost bilo kakvog spoljnog uticaja na vlast (Danilo 3:13-15). Priroda njene vlasti se može opisati kao veliki svjetski imperialni despotizam. Bila je ‘malj cijele zemlje’, ‘koja je ljuto bila narode bez prestanka’ (Jeremija 50:23, Isaija 14:6), ‘kuća nastojnička’, ‘najluči (najnemilosrdniji) između naroda’ (Ezekiel 30:10, 11).

Sve što je važilo za drevni Vavilon, još više se odnosi na današnji. Činioci od kojih se sastoji Vavilon iz Otkrivenja 17. glava su identični u duhu i principima, i djeluju potpuno identično kao i sile u Nebuhadnezarovom Vavilonu.

Upravna vlast iz Otkrivenja 17 koja će nastati od ‘zvijeri’ i ‘nemoralne žene’, biće univerzalna svjetska sila koja će dominirati nad svim narodima, i koja će se ujediniti i podrediti jednoj svjetovnoj crkvi svjetskih razmjera. I kada ova internacionalna vlast bude formirana, u sebi će nositi obećanje i potencijal, da ovaj poslednji Vavilon u potpunosti kreće stopama drevnog Vavilona.“³⁶

Aspiracije Vavilona ne zadržavaju se samo na svjetovnoj vlasti i prisvajanju glavnih resursa – drugi aspekt te kontrole je duhovni, obrazovni i naučni. Ovaj

---

³⁶ „Od Vavilona do Novog Jerusalima“, Alonzo T. Džons.

sistem uči svemu, osim jednog – kultivisanju i razvoju karaktera po Božjem obliku. On zapravo negira, ignoriše i isključuje Tvorca iz svojih poslova. U toj premisi leži tajna bezakonja Vavilona, zbog čega je u suštini sve pogrešno što stvara i nudi ovaj svijet. Zbog toga se ulažu naporci da se istina osuđeti na svakom svom koraku, tačnije sve je dozvoljeno i poželjno u svijetu osim čiste i nepomiješane istine. Poznanje Boga je poslednja stvar koju ovaj sistem želi, jer to bi istovremeno značilo raskrinkavanje obmane koja natkriva cijelo čovječanstvo poput tamnog pokrova smrti. Ako izvori i temelji našeg znanja i mudrosti ne potiču od Boga, sve što radimo i čemu stremimo u životu imaće pogrešno ishodište.

Da biste bili „uspješni“ i „cijenjeni“ u svijetu, vi se morate pokoriti Vavilonu i prihvati njegova načela. Međutim, izaći iz Vavilona ne znači nužno napustiti neku lokaciju, već obratiti se Bogu, promijeniti svoje stanje, volju, želje, ciljeve, od tjelesnog i palog ka duhovnom i Božjem, od Vavilona ka Novom Jerusalimu.

Ponovljena objava o padu Vavilona

Ilustracija 54: Poziv na izlazak iz Vavilona

„Nakon toga vidiо sam jednog drugog anđela kako sliazi s neba s velikom vlašću i sva je zemlja zasjala od njegove slave. I povikao je snažnim glasom: ‘Pade, pade Vavilon Veliki i postao je prebivalište demonima, stanište svakog nečistog duha i skrovište svih nečistih i mrskih ptica! Jer svi su se narodi opili vinom gnjeva njenog bluda. Kraljevi zemaljski s njom su blud činili, a trgovci zemaljski obogatili su se od silne i besramne raskoši njene.’“ (Otk. 18:1-3)

Zapazimo da se ponavlja slika, kao kod poruka tri anđela iz Otkrivenja 14. glava. Opet moćni glasnik s neba daje objavu. Istorijski, prva poruka o padu Vavilona razglašena je nakon odbijanja crkava da prihvate prve dvije poruke, o izvornom jevandelu, Bogu Stvoritelju, čije Upute treba poštovati, sa posebnim naglaskom na vjekovima zanemarivanu četvrtu, i svečanom ulasku u antitipski Dan pomirenja, odnosno vrijeme Istražnog suda Božjeg. Od Adventnog pokreta,

koji je pronio ove poruke, prošlo je dosta, vrijeme prorokovanja se produžilo (Otkrivenje 10:11), Mladoženja (Hrist) kasni (Matej 25:5), dok su se oni koju su Ga čekali okrenuli sticanju zemaljskih počasti, priznanja i blaga. To znači da Vavilon ima pridruženih članica, i ovo se, prije svih, odnosi na Adventističku crkvu.

Taj otpad se ogleda u nekoliko ključnih aspekata:

1) Izmijenjena teologija, prilagođena opšteprihvaćenom hrišćanstvu po imenu, što se posebno odnosi na uvođenje vavilonske doktrine o trojstvu (zvanično od 1980. godine), čime se biblijski Bog zamjenjuje paganskom trijadem. To one-mogućava razumijevanje Plana spasenja i čini ga fikcijom, te povlači za sobom praktično anuliranje i zabranu propovijedanja troandeoske poruke, zbog koje je podignut Adventni pokret. Istaknuti crkveni teolozi i vođe umjesto ukazivanja na viševjekovni otpad u duhu protestantske reformacije ustaju kao branioci sistema, a proročanstva koja direktno identifikuju nosioce otpada (posebno iz Danila i Otkrivenja) ignorišu ili im izvrću smisao.

2) Adventistička crkva aktivno sudjeluje u ekumenizmu.

3) Crkvena hijerarhija ustanovljena je vrlo nalik katoličkoj, gdje se do položaja dolazi lobiranjem i podmićivanjem kao u politici, koja odvaja „kler“ od laika i regrutuje podobne ili materijalno izdašne pojedince u svoje redove (naslednici vlasti su obično pripadnici klanova „starosjedilaca“).

4) Infiltracija i praktično preuzimanje otpalog vođstva od strane katoličkih i drugih agenata, kao i preuzimanje ključnih institucija crkve (teoloških škola, fakulteta, bolnica...) koje se u duhu i karakteru više ne razlikuju od svjetovnih.

5) Uvođenje demokratskog sistema, gdje se, u nedostatku Božjeg vođstva, može glasati na najvišem upravnom tijelu između stvaranja i evolucije, proturuti razni političko-crveni programi u skladu sa interesima kreatora Novog svjetskog poretka (na primjer LGBT tolerancija, promocija raznih oblika nemoralu pod plaštrom „ljudskih prava“, ekumenski programi i sl.).

6) Ekonomski aspekt otpada kroz sticanje ogromnog profita putem finansijskih manipulacija sa vjernicima i trgovinom na berzi, gdje Generalna konferencija nastupa sa zaštićenom trgovačkom oznakom.

Sve to su odlike Vavilona. Navedeni tekst takođe nam govori da je duhovni Vavilon stanište demona i svake nečistote. Nečiste i mrske ptice predstavljaju sve one koji svoje pribježište nalaze u njemu. Razloga za ovo je nekoliko: i) nalaženje izgovora za pravdanje različitih oblika grijeha i zabluda; ii) umrežavanje u sistem neophodno je za obavljanje prljavih poslova svih vrsta; iii) sistem daje moć i pruža

zaštitu svojim saradnicima, dok istovremeno satire oponente.

Raspomamljena bludnica kontroliše sistem i svi narodi su opijeni njenim kurvarstvom. U religijskoj ravni, čerke crkve praktično su na ispomoći Majci i kreatorima Novog svjetskog poretka.

Ekonomski aspekt njenog bluda takođe se strahovito umnožio. Iza prljave trgovine i malverzacije koje podstiču najgore strasti u ljudima i daju kriminalcima moć i upravu nad zemaljskim resursima i običnim narodom, stoji duh Sotone (vidi Ezekiel 28:16, 18). Ali grijesi Vavilona se razotkrivaju, kako bi stanovnici zemlje bili upozorenici. Od početaka protestantske reformacije i jasne identifikacije ključnih nosilaca otpada do danas, izdat je veliki broj knjiga, skripti, traktata, uključujući i video materijale, koji svjedoče o mutnim radnjama Velikog Vavilona.³⁷

Poziv na izlazak

„Onda sam čuo jedan drugi glas s neba kako govori: ‘Izadžite iz nje, narode moj, da ne budete saučesnici u njenim grijesima i da vas ne zadese njene nevolje! Jer su se njeni grijesi nagomilali do neba i Bog se sjetio njenih nepravednih djela.’“ (Otk. 18:4, 5)

Ova poruka je logični nastavak i završnica troandeoskih poruka iz Otkrivenja 14:6-12 i pred kraj vremena milosti nosiće se čisto jevanđelje u sili pozne kiše (vidi: Matej 24:14; Joel 2:23; Jakov 5:7) tj. posebne sile Duha od Gospoda. Čistota izlaganja Plana spasenja istovremeno podrazumijeva potpuno raskrinkavanje grijeha i zabluda Vavilona. Sila koja će pratiti Božji narod nadmašiće iskustvo ranog hrišćanstva. To je vrijeme kad će se čovječanstvo konačno polarizovati u dva tabora, čiji antagonizam će se dramatično produbiti u vrijeme velike nevolje.

Dva su ključna razloga navedena za izlazak: 1) da ne budete saučesnici u njenim grijesima; 2) da vas ne zadese nevolje i kazne koje su joj namijenjene.

Kao članovi crkava (Majke ili čerki), vi ne samo što služite kao živa baza koja pruža podršku njihovom establišmentu, člansku i materijalnu, već se poistovjećujete sa njima i nosite kolektivnu odgovornost za njihove grijhe i nepravdu (vidi Matej 27:25; Isaija 52:11; 2. Korinćanima 6:17). Kao što ne možete u isto

---

³⁷ Vidi „Vatikanske milijarde“, Avro Manhattan; „Vatikanske ubice“, Dr Alberto Romero Rivera; seriju video predavanja prof. dr Valtera Fajta pod nazivom „Sveopšti napad“ (Total Onslaught), i sl.

vrijeme biti uzoran građanin i član neke iskompromitovane ili kriminalne organizacije, još manje možete polagati pravo na Božja obećanja kao sudionik ili podržavalac lažirane religije u bilo kom obliku.

Šta bi se dogodilo sa hrišćanima prvog vijeka u Jerusalimu da nisu poslušali upozorenje svog Gospoda (Luka 21:20-24)? Šta bi se dogodilo Noju i njegovoj porodici da nisu napustili svijet i ušli u Barku? Ili Lotu da nije izišao iz „prosperiteta“ i „blagostanja“ Sodoma?

Ilustracija 55: „Izadite iz nje, narode moj“

Bog najavljuje sud ovom sistemu, čiji grijesi su narasli do Neba. On se „opomenuo“ nepravde njene (vidi Jeremija 51:9). On zna da se u tom sistemu i dalje nalazi veliki broj pojedinaca, časnih i poštenih u duši, koji će poslušati poziv, izaći i stati na Njegovu stranu među pozvanima.

Vavilon prima platu prema svojim djelima

„Učinite joj kao što je ona učinila drugima, vratite joj dvaput toliko, vratite joj dvostruko za njena djela! U čašu u kojoj je ona opojno piće mijehala, sipajte joj dvostruko! Koliko je slavila sebe i živjela u besramnoj raskoši, toliko joj muke i tuge zadajte! Jer je u svom srcu govorila: ‘Sjedim kao kraljica i nisam udovica i neću tuge vidjeti.’ Zbog toga će u jednom danu doći njene nevolje: smrt i tuga i glad, pa će biti spaljena vatrom, jer je silan Gospod Bog, koji joj je sudio.“ (Otk.

18:6-8)

Vrlo skoro dolazi vrijeme za naplatu. Njeni glavni saradnici ožalošćeni su prizorom suda velikom Vavilonu i Budnici, što ukazuje na spregu sistema.

Vladari: „*I kraljevi zemaljski koji su s njom blud činili i živjeli u besramnoj raskoši plakaće i žaliće za njom kad budu gledali kako se diže dim iz plamena u kom ona gori. Uplašeni njenim mukama, stajaće podalje i govoriće: 'Jao, jao, grade veliki, Vavilone, grade silni, jer je u jedan čas stigla osuda tvoja!'*“ (Otk. 18:9, 10)

Trgovci: „*I trgovci zemaljski plakaće i tugovaće za njom, jer više niko neće kupovati njihovu robu – ni zlata, ni srebra, ni dragog kamenja, ni bisera, ni finog lana, ni purpura, ni svile, ni skerleta; niti ikakvog mirisnog drveta, niti ikakvog predmeta od slonovače, niti ikakvog predmeta od skupocjenog drveta, bakra, gvožđa, ili mermera; isto tako ni cimeta, ni začina, ni kada, ni mirisnog ulja, ni tamjana, ni vina, ni maslinovog ulja, ni brašna, ni pšenice, ni goveda, ni ovaca, ni konja, ni kočija, ni robova, ni ljudskih duša. Voće za kojim ti je duša žudjela otišlo je od tebe, propao ti je sav tvoj raskoš i sjaj i nikada se više neće vratiti.*

Trgovci koji su svim tim trgovali i koji su se od nje obogatili, stajaće podalje, uplašeni njenim mukama, plakaće i tugovaće: „*Jao, jao, grade veliki, odjeven u fini lan, purpur i skerlet, i okićen zlatom i dragim kamenjem i biserima! Jer je u jedan čas opustošeno toliko bogatstvo!*“ (Otk. 18:11-17)

Pomorci: „*I svi kapetani brodova i svi koji su doplovili iz raznih mjesta, mornarji i svi koji rade na moru, stajali su podalje i jadikovali gledajući kako se diže dim iz plamena u kom gori: 'Koji je grad poput ovog velikog grada?' I posuli su glavu prašinom, a zatim plačući i tugujući vikali: 'Jao, jao, veliki grade, u kojem su se od njegovog obilja obogatili svi koji imaju brodove na moru! U jedan čas je opustošen!*“ (Otk. 18:17-19)

Radost mučenika, žrtava Vavilona

„*Radujte se, nebesa, i svi sveti i apostoli i proroci, zbog onog što ga je snašlo, jer vas je Bog osvetio osudivši ga!*“ (Otk. 18:20)

Sjetimo se duša pobijenih „pod oltarom“ iz Otkrivenja 6:9-11. Došlo je vrijeme da Bog naplati mučiteljima i ubicama. Sada obratite pažnju kako u Božjim očima funkcioniše princip kolektivizma. „*U tom se gradu našla krv proroka i svetih i svih koji su pobijeni na zemlji.*“ (Otk. 18:24; uporedi sa Mat. 23:33-36)

Istorijeske paralele

„I jedan snažan anđeo podigao je kamen nalik velikom mlinskom kamenu i bacio ga u more, govoreći: ‘Ovako će u trenu biti zbačen Vavilon, veliki grad, i više ga nikada neće biti. I muzika harfista i frulaša i trubača i ostalih muzičara u tebi se više neće čuti. Nijedan zanatlija bilo kog zanata neće se u tebi više naći. Zvuk mlinskog kamena neće se u tebi više čuti. Svjetlost svjetiljke u tebi neće više sjati. Glas mladoženje i nevjeste u tebi se neće više čuti. Jer su tvoji trgovci bili zemaljski velikaši i tvojim su vraćanjem bili zavedeni svi narodi.“ (Otk. 18:21-23)

Božja milost ima svoje granice, kao i Njegove svečane opomene. Vavilonski sistem dočekaće svoj kraj u vrijeme izlivanja sedam zala i o Hristovom drugom dolasku. Više ga nikada neće biti, baš kao ni doslovnog Vavilona starog svijeta.

Prorok Isaija je negdje oko 740. godine prije n.e. prorekao propast tada jednog od najprosperitetnijih i najvažnijih gradova svijeta.

„Objava protiv Vavilona koju je Isaija, Amozov sin, vidio u viziji... Evo, podižem na njih Miđane, koji ne mare za srebro i ne raduju se zlatu. Svojim luko-vima pobiće mladiće. Neće se smilovati plodu utrobe, oko im se neće sažaliti na djecu. Vavilon, ukras kraljevstava, ljepota i ponos Haldejaca, biće kao Sodom i Gomor kad ih je Bog uništio. Nikad više neće biti nastanjen, neće ga više biti ni u jednom budućem naraštaju. Arapin neće tamo razapinjati svoj šator, niti će pastiri voditi svoja stada da tamo počivaju.“ (Isaija 13:1, 17-20).

Ali istorija je krenula na izgled drugim tokom. Asirci su osvojili Vavilon, a Sinakirib je 689. godine prije n.e. odlučio da ga zatre sa zemljom.

„Razorio sam ga potpunije nego potop. Da se ne pamti u danima kad se bude dolazilo na mjesto tog grada, njegovih hramova i bogova, potpuno sam ga zbrisao vodom i načinio ga kao poljanu.“³⁸

No Isajijino proročanstvo se nije poklapalo sa tim činom. On je kazao da će Miđani uništiti Vavilon. Osim što je Sinakirib, Asirac, obavio posao uništenja, ova nacija je u to vrijeme bila slaba i razjedinjena,³⁹ tako da su sve okolnosti govorile protiv tačnosti Isajjinog proročanstva.

Ali ubrzo nakon Sinakiribove smrti, Vavilon je opet izgrađen i podigao se

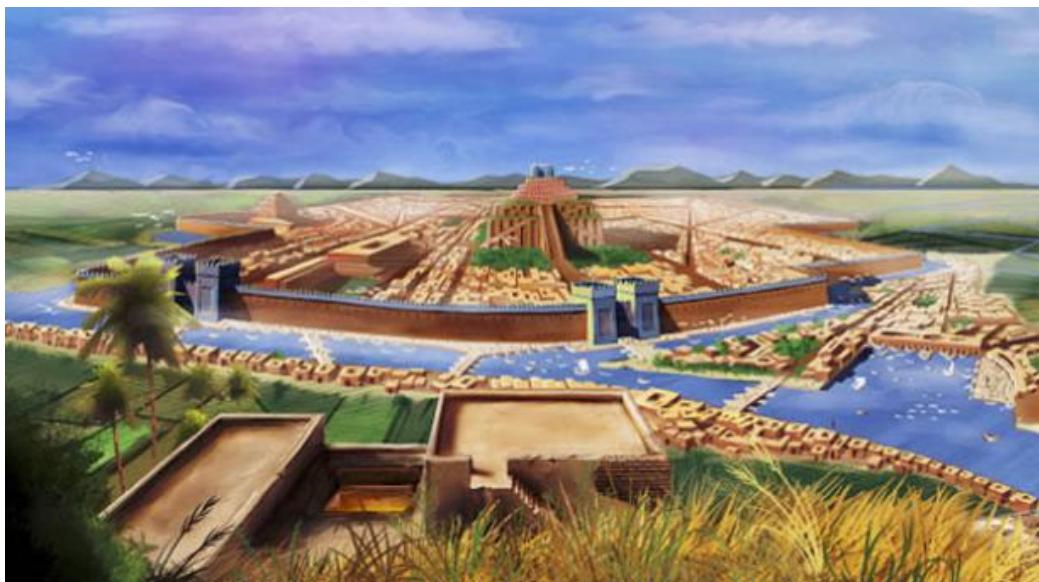
---

³⁸ Daniel D. Luckenbill, Ancient Records of Assyria and Babylonia, 1926-1927, Vol. 2, p. 152.

³⁹ The Cambridge History of Iran, 1985, Vol. 2, p. 80.

moćniji i raskošniji nego ikada prije! Vavilonjani su se 626. godine prije n.e. pobunili protiv Asirije i bili uspješni u tome, a lokalni lider Nabopolasar postao je kralj. On je uspostavio Vaviloniju kao zasebno kraljevstvo. Do 605. godine prije n.e. kada je Nebuhadnezar postao kralj, ova imperija postala je vodeća u svijetu.

Ali u međuvremenu rasla je i moć Miđana. Godine 559. prije n.e., Kir Veliki je postao kralj Persije, regionala pod vlašću Miđana. Miđani i Persijanci bili su srodnici narodi. Oko 550. prije n.e. Kir je zbacio svog djeda sa trona i postao kralj Miđana i Persijanaca. Godine 539. prije n.e. Kirove armije, nakon pokoravanja grčke Lidije, okrenule su se protiv Vavilona. Ovaj grad bilo je veoma teško, gotovo nemoguće zauzeti. Ali on je ležao praktično podijeljen na dva dijela na rijeci Eufratu.

Ilustracija 56: Izgled antičkog Vavilona

Grčki istoričar Herodot pisao je oko 100 godina kasnije kako su Kirove armije pokorile grad. Dio vojske prokopao je kanal sjeverno od Vavilona, počevši od močvarnog područja, i spojio ga na kraju sa rijekom Eufrat. Veliki dio vode iz rijeke otekao je u močvaru i ona je postala plitka i prohodna za vojsku koja je upala u grad dok su Vavilonjani osjećajući se sigurnim slavili neki svoj paganski praznik.⁴⁰

---

⁴⁰ Herodotus 1.191

Vavilon nikad više nije obnovljen, iako je to pokušao uraditi Aleksandar Veliki, ali ga je smrt spriječila u nakani. Posle njegove smrti, Seleuci su naredili da se grad isprazni.⁴¹ Nekoliko vjekova kasnije, rimski istoričar Strabo napisao je da se može reći: „Veliki Grad [Vavilon] je pustinja.“⁴²

Ovi istorijski podaci ne govore nam samo o Božjem sveznanju, predznanju i kontroli nad zemaljskim silama, već, kao što smo vidjeli proučavajući simboliku Otkrivenja, da će se istorija na određeni način ponoviti, ovog puta sa Velikim duhovnim Vavilonom i Bludnicom.

Slavljenje Gospoda na Nebu zbog suda nad Bludnicom

„Posle toga začuo sam snažan glas kao glas silnog mnoštva na nebu, kako govori: ‘Hvalite Gospoda! Spasenje i slava i moć pripadaju našem Bogu, jer su njegove presude istinite i pravedne. Jer je izvršio sud nad velikom bludnicom, koja je pokvarila zemlju svojim bludom, i osvetio je na njoj krv svojih slугу. ’ I po drugi put su rekli: ‘Hvalite Gospoda! I dim njen uzdizao se u vjekove vjekova.’

I dvadeset i četiri starještine i četiri bića pali su ničice i poklonili se Bogu, koji sjedi na prestolu, i rekli: ‘Amin! Hvalite Gospoda!’“(Otk. 19:1-4)

Sud je Božji pravedan i u skladu sa istinom, potvrđuje mnoštvo nebeskih bića. Velika Bludnica je iskvarila planetu zemlju svojim kurvarstvom, ubijajući sluge Božje, i sada je platila za svoje zločine. Slavljenju su se pridružile i 24 starještine. Jer kazne kroz sedam poslednjih zala su prethodnica najvećem događaju u istoriji – drugom Hristovom dolasku!

---

⁴¹ M.M. Austin, The Hellenistic World From Alexander to the Roman Conquest, 1981, p. 241.

⁴² Geography, 16.1.5, Loeb Classical Library.

Glava 14.

Drugi Hristov dolazak

Prizor jednodušnog potvrđivanja pravednosti Božjeg suda nad Vavilonom od silnog mnoštva anđela, stanovnika Neba i 24 starješine, predstavnika Zemlje, zamjenjuje radost jedne druge najave. Prije nego pređemo na najslavniji događaj u istoriji ove planete, dužni smo jedno kratko zapažanje koje se tiče anđela Božjih. Naime, oni su kroz sve vjekove pobune, kao službeni duhovi onima koji će naslijediti spasenje, svjedoci zala koja se čine na zemlji. Posebnu težinu za njih imaju zločini protiv Božjeg naroda. Imajmo na umu da oni vide i znaju šta se događa iza scene koju mi opažamo našim čulima. Stoga ne treba uopšte da nas iznenadju izlivi tolike radosti i hvale s njihove strane.

Svadba Janjetova

Ilustracija 57: Svadba Janjetova

„I od prestola je došao glas koji je rekao: ‘Hvalite našeg Boga, sve njegove sluge, koji ga se bojite, mali i veliki!’

I začuo sam kao glas silnog mnoštva, i kao huka mnogih voda, i kao tutnjava silnih gromova, kako govorи: ‘Hvalite Gospoda jer Bog Svetogući vlada! Radujmo se i veselimo se i slavi mu dajmo, jer je došla Jagnjetova svadba i spremna je njegova nevjeta! I dato joj je da se obuče u fini lan, sjajan i čist, jer fini lan je pravednost svetih.’” (Otk. 19:5-8)

Ovdje hvala dobija drugu dimenziju. Sada je to proslava trijumfa. Ona se upućuje zbog događaja čiji je vrhunac na pomolu. To je Jagnjetova „svadba“. Ova slika je poznata kroz cijeli Stari i Novi savez, i to je način na koji Biblija opisuje bliskost između Boga i Njegovog naroda.⁴³ Sam Isus

⁴³ Vidi Isaija 61:10; Jeremija 31:31-34; Osija 2:18, 19; Efescima 5:25-27; 2. Korinćanima 11:2; uporedi sa 3. Mojsijeva 21:12, 13.

je koristio tu istu simboliku (vidi Matej 9:15; 25:1-13; Jovan 3:29). Ako znamo kako je Bog zamislio da funkcioniše ustanova braka, da dvoje trebaju postati jedno tijelo (ehad na hebrejskom – vidi 1. Mojsijeva 2:24), onda je sasvim razumljivo zašto se koristi baš ova slika.

„Nevjesta“ je spremna. Kako se to ona pripremila? Isus je to slikovito objasnio svojim slušaocima u priči o svadbi kraljevog sina (Matej 22:1-14). Naravno, Kralj je Bog Otac, a Sin Isus. Svatovi koji bi se očekivali po ljudskim mjerilima da budu prvi među zvanicama nisu došli, svaki iz svojih razloga, koji su svjetovne prirode. I Kralj poziva sve, ko god hoće da dođe. To je poruka jevandželja! Napokon, jedan od zvanica nije došao u svadbenom ruhu. Taj predstavlja sve one koji misle da sopstvenom pravednošću mogu ući na „svadbu“ Sina Božjeg. Ali to se pokazalo nemogućim, i Isus je konstatovao da je mnogo zvanih ali malo izbranih. „Malo“ u odnosu na broj pozvanih, što ne znači da će spasenih ljudi biti mali broj. Uzgred, ova priča se nimalo nije svidjela onima koji su smatrali da su sami po sebi, po svom identitetu, dostojni pred Bogom. Danas bi takve našli u svim crkvama, „Božje naslednike“, samoproglašene po vlastitom predodređenju.

Dakle, „nevjesta“ je spremna obučena u pravednost Hristovu. Ne postoji nijedan drugi način na koji ona može izaći dostoјna pred Njega. Jer naša „nevinost“ je izgubljena još u Edenskom vrtu, plus lični gubici. Adam i Eva su ostali goli u svakom smislu te riječi, i trebalo je sam Gospod da ih „obuče“. Isto tako i sve nas koji hoćemo Boga i život.

Jedini kome pripada obožavanje

„I andeo mi je rekao: ‘Piši: Srećni su oni koji su pozvani na Jagnjetovu svadbenu večeru.’ Još mi je rekao: ‘Ovo su istinite riječi Božje.’ Tada sam pao pred njegove noge da mu se poklonim, ali on mi je rekao: ‘Pazi! Nemoj! Ja sam tvoj suslužitelj, i tvoje braće koji imaju svedočanstvo Isusovo. Boga obožavaj! Jer je svedočanstvo Isusovo duh proroštva.” (Otk. 19:9, 10; uporedi sa 22:8, 9)

Možemo da zamislimo Jovanovu svetu radost zbog slike spasenja koja mu je pokazana. I on je poželio da se pokloni anđelu koju mu je to pokazao. Ali anđeo je brzo objasnio da to ne čini jer je on samo suslužitelj Jovanu i Božjim izabranim koji imaju svjedočanstvo Isusovo (vidi Jevrejima 1:14). Zatim je pojasnio da je to duh proroštva. Drugim riječima, to je Duh Božji i Hristov „koji Bog dade onima koji mu se pokoravaju.“ (Djela 5:32; vidi takođe Jovan 15:26) Duh Božji daje se

vjernima, a u tom istom Duhu, duh proroštva je jedan od posebnih darova kad Bog ima naročitu poruku ili otkrivenje za dobrobit, putokaze i predznanje svog naroda.

Ovo je trenutak za jednu malu digresiju, opomenu onima koji slave ljude – „svece“ ili anđele, da znaju da slava te vrste i obožavanje pripadaju isključivo Bogu Ocu i Isusu Hristu (vidi: Matej 4:10; 5. Mojsijeva 6:13; Jevrejima 1:6; Jovan 5:23).

Hristov drugi dolazak Otkrivenje opisuje u simbolima

„I vidiо sam otvoreno nebo, kad tamo – bijeli konj. A onaj koji je sjedio na njemu zove se Vjerni i Istiniti, i on pravedno sudi i ratuje. Oči su mu bile kao plamen ognjeni, i na glavi je imao mnoge krune. Imao je napisano ime koje ne zna niko osim njega samog i bio je obučen u haljinu poprskanu krvlju. Ime mu je bilo Riječ Božja. Za njim su isle nebeske vojske na bijelim konjima, obučene u fini lan, bijeli i čist. Iz usta mu je izlazio oštar mač, da njime udari narode. On će nad njima vladati gvozdenom palicom. I gaziće presu žestokog gnjeva Svemoćnog Boga. Na svojoj haljini, na svojim bedrima, imao je napisano ime: Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima.“ (Otk. 19:11-16)

Hrist i vojske anđela. Kakav prizor će to da bude! Drugi dolazak.

Ali da vidimo ukratko šta nam Biblija kaže zašto je On došao prvi put. „A pošto su ta djeca ljudi od krvi i mesa, i on je postao čovjek od krvi i mesa, da svojom smrću uništi onoga koji ima silu smrti, to jest Đavola.“ (Jevrejima 2:14) „Tako je i Hristos bio jednom zauvijek prinesen da ponese grijeha mnogih. A kad se drugi put pojavi, a to neće biti zato da bi opet uklanjao grijeh, vidjeće ga oni koji ga željno očekuju da bi dobili spasenje.“ (Jevrejima 9:28)

Sada da vidimo koji su razlozi Drugog dolaska.

„Sin čovječiji će doći u slavi svoga Oca, sa svojim anđelima, i tada će svakom vratiti po njegovim djelima.“ (Matej 16:27) Ovdje je naveden ključni razlog. Detalje nalazimo na drugim mjestima.

Kako će On doći i šta Mu je prioritet? „Tada će se na nebu pojaviti znak Sina čovječijega. Zakukaće tada sva zemaljska plemena, i vidjeće Sina čovječijega kako dolazi na nebeskim oblacima, sa silom i velikom slavom. On će poslati svoje anđele sa gromoglasnom trubom i oni će skupiti njegove izabrane sa sve četiri strane svijeta, s jednog kraja neba do drugog.“ (Mat. 24:30, 31; vidi takođe 1. Jov. 3:2, 3)

Dakle, Biblija je savršeno jasna. Hristov drugi dolazak je događaj kosmičkih razmjera, doslovan i vidljiv svim stanovnicima Zemlje. Imali smo to prilike već zapaziti u Otkrivenju 1:7, koje decidno kaže „ugledaće Ga svako oko,“ uključujući glavne aktere Isusovog hapšenja, suđenja i raspeća koji će biti podignuti u posebnom pred uskrsenju (vidi Matej 23:39). Ovo su proročanstva Božje volje, i nema te sile koja ih može preinačiti ili spriječiti. Sotona ne može imitirati Hristov dolazak onakav kakav će biti, ali zato može obmanuti sve one koji ne poznaju Božju Riječ ili polažu povjerenje u njene lažne tumače. Imajte ovo na umu.

Primarni razlog ove velike Božje misije je oslobođenje Njegovog naroda. Kako će to tačno izgledati?

Ilustracija 58: Hristov drugi dolazak

„Jer će sam Gospod sići s neba sa zapovjedničkim pozivom, s glasom arhanđela i s Božjom trubom, i prvo će ustati oni koji su mrtvi u Hristu. Zatim ćemo mi živi, koji ostanemo, biti zajedno s njima odneseni u oblacima da se sretnemo s Gospodom u zraku. I tako ćemo uvijek biti s Gospodom.“ (1. Solunjanima 4:16-18)

Kao što vidimo, Gospod prvo uskršava mrtve u Hristu, tj. one koji su pomrli i primili spasenje kroz Hrista, a zatim na red dolaze živi spaseni. Šta se s njima tačno događa?

„Ali ovo kažem, braćo: Tijelo i krv ne mogu naslijediti Božje kraljevstvo, niti raspadljivost nasleđuje neraspadljivost. Evo, govorim vam tajnu: Nećemo svi zaspati smrtnim snom, ali svi ćemo se preobraziti, u jednom trenutku, u tren oka, na zvuk poslednje trube. Jer truba će zatrubiti i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi, i mi ćemo se preobraziti. Jer ovo raspadljivo mora da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno mora da se obuče u besmrtnost.“ (1. Korinćanima 15:50-53)

Može li biti jasnije? Spaseni se preobražavaju u novo, neraspadljivo tijelo, nepodložno zakonu grijeha i smrti.

Obratimo sada opet pažnju na tekst iz 1. Solunjanima 4. glava. Gdje se spasi sastaju sa Gospodom? Njih anđeoske vojske, učesnici u ovoj akciji, uzimaju i odnose ka Gospodu, koji je gdje? Negdje u nebeskom prostoru iznad zemlje. On se **ne spušta** na zemlju prilikom Drugog dolaska. Zašto?

Postoje dva ključna razloga. Zemlja je i dalje pod prokletstvom grijeha i još

uvijek nije došlo vrijeme za njeno čišćenje. Gospod dolazi da preuzme spasene i vodi ih kuda? Na Nebo! Zašto, vidjećemo u nastavku našeg proučavanja. Sada možemo samo to da potvrdimo biblijskim tekstovima:

„U kući mog Oca ima mnogo stanova. Da nije tako, rekao bih vam. A sada idem da vam pripremim mjesto. I kad odem i pripremim vam mjesto, ponovo ću doći i uzeću vas k sebi, da i vi budete tamo gdje sam ja.“ (Jovan 14:2, 3) „A naše je građanstvo na nebesima, odakle željno očekujemo spasitelja, Gospoda Isusa Hrista.“ (Filipljana 3:20)

Dakle, želite li biti građani Neba, vidjeti kako zaista izgleda mjesto gdje sam Bog prebiva, radovati se sa anđelima i drugim stvorenjima Božjim? Uživati u Božjoj prisutnosti? Bili bismo zaista potpuno ludi ako ne želimo.

On dolazi kao Kralj

Hrist po drugi put dolazi sa kraljevskim ovlašćenjima, kao Onaj koji vlada i presuđuje. Mnoštvo simboličnih kruna pokazuju da je On Gospodar svih. Nema autoriteta u univerzumu većeg od Njegovog, datog od Boga Oca. Kroz svoju misiju spasenja čovječanstva, On je stekao sva **izvršna prava** nad ovom zemljom. Stoga On legalno može da dâ život otkupljenima i da pobije nepokajane zle.

„Vidio sam i jednog anđela kako stoji na suncu. On je povikao iz svega glasa i rekao svim pticama koje su letjele posred neba: ‘Dođite, sakupite se na veliku Božju večeru, da jedete meso kraljeva, meso vojnih zapovjednika, meso junaka, meso konja i njihovih jahača, meso svih ljudi – slobodnjaka i robova, malih i velikih!’“ (Otk. 19:17, 18)

Ovu sliku nalazimo i kod starosaveznih proroka (vidi Ezekiel 39:17-21).

Šta se dešava sa onima koji nisu primili spasenje, koji su nadahnuti demon-skim silama sve svoje napore usmjerili za borbu protiv Boga, i u međuvremenu preživjeli sedam zala?

„A ostali su bili pobijeni mačem što je izlazio iz usta onoga koji sjedi na konju. I sve su se ptice nasitile njihovog mesa.“ (Otk. 19:21)

Riječ Božja, koja ima svoju personifikaciju u Hristu, Sinu Božjem, ubija zle. Oni ne mogu da podnesu slavu Njegovog dolaska.

Posebna kazna za glavne protagoniste obmane poslednjeg vremena

„I vidio sam zvijer i kraljeve zemaljske i njihove vojske sakupljene da vode

rat s onim koji sjedi na konju i s njegovom vojskom. I zvijer je bila uhvaćena, a s njom i lažni prorok koji je pred njom činio čudesne znakove, kojima je zavodio one što su primili žig zvijeri i one što su se klanjali njenom liku. Oboje su bili živi bačeni u ognjeno jezero koje gori sumporom.“ (Otk. 19:19, 20)

Ilustracija 59: Masovna zaluđenost

Šta ovo znači? Zašto je krivica glavnih Sotoninih agencija toliko velika? Razlog je to što su i pored jasnog svjedočanstva sve činili da okrenu ljude od vlasti i uticaja protiv Boga, što je rezultiralo strahovitim umnožavanjem grijeha i smrti, masama ljudi okrenutih protiv svog Tvorca i Spasitelja. Oni su svojim uticajem i činjenjem na svaki mogući način potirali svjedočanstva Božjih slugu i obezvredili ih u očima ljudi svojim obmanama. I ne samo to. Oni se nisu ustručavali poseći za demonskom silom, samo da bi zaveli čovječanstvo na potpuno prihvatanje koncepta satanizma oličenog u ikoni Zvijeri. I to sve sa predumišljajem. Jedna stvar su grijesi u stanju duhovnog mrtvila, hipnoze zlom i u relativnom neznanju, a nešto sasvim drugo hotimična i namjerna služba Sotoni i demonima, na štetu svojih bližnjih i njihovo vječno prokletstvo.

Stoga Gospod već prilikom Drugog Hristovog dolaska primjenjuje izvršni sud ognjem nad ovima. Da je zaista tako, možemo se uvjeriti poredivši ovaj tekst sa Otkrivenjem 20:10.

Planeta zemlja ostaje razorena i pusta

Nakon uništenja Zvijeri i Lažnog proroka za vječnost, ostali, kao što smo već vidjeli, bivaju pobijeni. „*Jer, gle, Gospod izlazi iz svog mesta da stanovnike zemlje pozove na odgovornost zbog prestupa koje su počinili protiv njega, i zemlja će otkriti krv koja je u njoj prolivena i neće više pokrivati one koji su u njoj pobijeni.*“ (Isaija 26:21)

„*Gledao sam zemlju, a ona bješe prazna i pusta. Gledao sam nebesa, a njihove svjetlosti više nije bilo. Gledao sam gore, a one su se zatresle, i svi su se bregovi uzdrmali. Pogledao sam, i nije bilo zemaljskog čovjeka i sve su nebeske ptice odletjele. Gledao sam voćnjak, a ono se plodna zemlja u pustinju pretvorila, i svi su njeni gradovi razoreni. Gospod je to učinio u svom žestokom gnjevu.*

Jer ovako kaže Gospod: ‘Cijela će zemlja biti pretvorena u pustoš, i ja ću je potpuno uništiti.’ Zbog toga će zemlja tugovati, a nebesa na visini potamnjeti. Jer sam ja tako rekao, tako sam odlučio i neću zažaliti niti ću od toga odustati.“ (Jermija 4:23-28)

Scenario potpuno suprotan obmanama Vavilona. Time ćemo se pozabaviti u kraćem teološkom pojašnjenuju koje slijedi.

Glava 15. Teološko pojašnjenje: Lažni mir

Ima li nekih kontradikcija između scenarija poslednjih događa u knjizi Otkrivenje i prividnog mira i neočekivanosti Hristovog dolaska, opisanih u Novom savezu, u kontekstu opštih projekcija budućnosti?

Sotona je preko svojih agencija vjekovima izopačavao najvažnije istine za čovjeka, nastojeći da izazove prezir i nevjerstvo prema Bogu, kao i nepoštovanje Njegovih zakona života i Plana spasenja. Tako je kroz nekoliko ključnih zabluda napravljena prava zbrka u religijskom svijetu ili čak opštem poimanju realnosti, našeg porijekla i sudbine.

Svaka od ovih obmana suproti se ne samo Bogu već i zdravom razumu, te se tako svijet gura u iracionalnost i degradaciju. Odbacivanjem istine, ljudi odbacuju njenog Autora.

Izdvojićemo neke od najupadljivijih zabluda: i) vjerovanje da je čovjek nezavisan i da ima život po sebi („postaćete kao bogovi“); ii) učenje o neobaveznosti ili prestanku važnosti Božjeg Zakona; iii) zamjena Četvrtog uputa i uvođenje svetkovanja nedjelje (dana sunca) umjesto sedmog dana; iv) učenje o besmrtnosti duše („nećete vi umrijeti“) ili dualizmu, što je uvelo sve oblike spiritizma, počevši od obožavanja i molitvi mrtvima do različitih okultnih aktivnosti, te konačno navođenja čovječanstva da se potpuno okrene protiv Boga i nosilaca istine; v) učenje da se čovjek može spasiti svojim djelima, u grijehu ili putem različitih religijskih tehnika; vi) učenje o dolasku novog doba mira i prosperiteta na zemlji.

Ilustracija 60: Svjetska vlada

Osnovna zabluda nevjerstva Bogu dovela je do relativizacije svih bitnih istina za čovjeka, uništavanja karaktera i morala, porodice kao osnovne jedinke društva, i uopšte ustrojstva života i poretka. Iracionalne postavke vode u iracionalne zaključke i očekivanja, kako u religiji tako i u filozofiji i nauci. Stoga ne treba da nas začude paralele koje ćemo naći u ateizmu i lažnoj

religiji. Kao što ateizam i evolucija propagiraju napredak i konačno rješavanje osnovnih problema čovječanstva, tako čini i lažirana religija. Ideološka i vjerska kretanja u svijetu mnogo su više povezana i imaju zajedničke izvore nego što obično mislimo.

Lažni mir prethodi Drugom Hristovom dolasku

„Kao što je bilo u Nojevo vrijeme, tako će biti i o dolasku Sina čovečijega. Baš kao što su u ono vrijeme, prije potopa, ljudi jeli i pili, ženili se i udavali, sve do dana kad je Noje ušao u kovčeg, a oni nisu ništa slutili dok nije došao potop i sve ih odnio – tako će biti i o dolasku Sina čovečijega.“ (Matej 24:37-39) „Isto tako, biće kao i u Lotovim danima: jeli su, pili, kupovali, prodavalii, sadili i gradili. Ali onog dana kad je Lot izašao iz Sodoma, s neba su zapljuštali vatra i sumpor i sve ih uništili. Isto će tako biti i onog dana kad se pojavi Sin čovečiji.“ (Luka 17:28-30)

Ilustracija 61: Papa kao simbol lažnog mira

Svjetovnost i hedonizam ubijaju duhovna osjetila i sposobnost razlikovanja stvari. Zato će za sve one koji su odbacili istinu Drugi Hristov dolazak i strašno vrijeme koje mu neposredno prethodi doći kao veliko iznenadenje, nešto što je potpuno suprotno njihovim očekivanjima.

„Gospod ne kasni s ispunjenjem svoga obećanja, kao što neki

misle da kasni, već je strpljiv s nama jer ne želi da iko propadne, već da svi dođu do pokajanja. A Gospodnji dan će doći kao lopov noću, u koji će nebesa proći uz veliku buku, i elementi će se, užarenii, raspasti, a zemlja i djela na njoj biće spaljeni.“ (2. Petrova 3:9, 10)

„Jer i sami dobro znate da Gospodnji dan dolazi baš kao lopov u noći. Kad budu govorili: ‘Mir i sigurnost!’, tada će ih iznenada zadesiti uništenje kao porođajni bolovi trudnu ženu, i neće umaći.“ (1. Solunjanima 5:2, 3)

Proučavajući Otkrivenje, već smo naučili da Gospod zadržava vjetrove razdora i destrukcije dok ne prime ili konačno odbiju spasenje svi za koje postoji nado. To je jedan aspekt mira, ili preciznije rečeno Božja milost je glavna sila koja sprječava potpuni haos u svijetu. Na drugoj strani su naporci koje ulazu pali ljudi da obezbijede sebi komfor i sigurnost. Možemo reći da oni to čine kroz dva kanala: 1) političke i ideološke programe za gradnju sistema prinudnog autoriteta onih koji kontrolišu glavne poluge društva; 2) ekonomsku, tehnološku i oružanu silu. Treba zapaziti da stvarni cilj sistema i uopšte velikih svjetskih imperija i konglomerata moći nikada nije bio obezbjeđivanje dobrobiti građana, već prije svega zaštita sebičnih interesa i mogućnosti iskorištavanja ljudskih i materijalnih resursa od strane vladajuće „elite“.

Ilustracija 62: Ujedinjena svjetska religija u duhovnom Vavilonu

I zato što bi oni htjeli zadržati svijet i privilegije koje imaju pod svojom kontrolom, Božji Plan spasenja je poslednje što im odgovara. Isto tako Božji plan je poslednja stvar koju žele hedonisti i materialisti, ljudi predati grešnim narkomanskim „užicima“. I konačno, Božje miješanje u poslove na zemlji takođe je ono što nikako ne žele duhovne sile tame iza scene, Sotona i demoni. Apsurdno je da

iako sve ovo vodi samouništenju, ni demoni ni zli ljudi ne odustaju od svojih planova i stila života.

Zbog svega ovoga, svijetu su potrebni udruženi naporci za finalizaciju velike obmane, što rezultira, između ostalog, najavama lažnog mira, jedinstva i blagostanja. Da bi se postigao opšti mir, do sada nepoznato iskustvo u istoriji čovječanstva, neophodna je globalna kontrola stanovništva i simulacija na najvećem nivou, praćena utopijskim obećanjima sekularnog humanizma. Svoju iracionalnost, bezumlje i fanatizam, zavijene u oblandama relativizma i prividno nepromjenljive kolotečine života, oni će prikriti sveopštim gušenjem istine, a njene nosioce maksimalno marginalizovati i izvrtati ruglu.

Ilustracija 63: Svjetski religijski lideri u ekumenizmu

Veliki doprinos lažnoj paradigmi daju lagodnost i komfor obezbijeđeni kroz ekspanziju i akumulaciju tehnološkog znanja, a što sve tiho i neprimjetno dugo-ročno šteti čovjeku, odvajajući ga potpuno od prirode i Tvorca. Zato ne začuđuje što tehnološki orijentisanom i profilisanom čovjeku spasenje donosi sama nauka ili „napredna vanzemaljska civilizacija“. U realnosti, to je isto kao kad bismo tvrdili da će ortopedska pomagala napraviti od invalida svjetskog prvaka u atletici.

Da bi zadovoljili hedonističke i psihološke potrebe palog čovječanstva, krea-

tori Novog svjetskog poretka će pored mira morati ponuditi i materijalnu satisfakciju ljudima. Zbog toga se sve više govori o preraspodjeli svjetskog bogatstva, ukidanju gotovog novca i uvođenju elektronskih transakcija. Takođe se puno očekuje od primjene visoke tehnologije koja će se koristiti ne samo za nadomještanje ljudskih hendikepa već i za sve veću kontrolu i nadzor nad ljudima. „Veliki brat“ sada može da nas sluša i posmatra 24 sata na dan.

Međutim, kao što zahvaljujući Božjem planu spasenja imamo pravo na ovaj život, tako i zahvaljujući Njegovom posredovanju i zaštiti imamo relativni mir na ovoj pobunjenoj i usurpiranoj planeti od strane svemirske bande Sotone i palih anđela, zajedno sa njihovim ljudskim oruđima i ekspoziturama. Vladavina Sotone i satanista ne donosi mir, niti ga ikad može donijeti, kao što ne može ni izlječiti grijeh i njegove posljedice. Oni mogu samo proglašiti bolest zdravlјem, a put u propast putem u mir. Lažni mir je demagogija, sa iskrivljenim pogledima na stvarnost.

Različite teorije i očekivanja o Mesiji – Spasitelju

Sve glavne religije u svijetu očekuju svog Izbavitelja. Čak i ateisti imaju svoje super heroje, makar oni bili u domenu fikcije, kao i sama kvazi naučna teorija evolucije.

Ali Izbavitelj – Mesija može zadržati svoju ispravnu funkciju isključivo na način kako je to odredio Bog u svom Planu za čovječanstvo.

Možemo primijetiti da kod svih naroda na zemlji, u njihovim predanjima, legendama, običajima i vjerskim učenjima postoji ideja ili svijest o Nekome ko dolazi da riješi osnovne njihove probleme. Međutim, u grijehu koji proizvodi neverstvo i iracionalnost, Mesija dobija svoju disfunkciju, i čovjek ga pokušava uklopiti u psihološke potrebe svoje pale prirode. U isto vrijeme to je omogućilo Sotoni da lansira lažnog mesiju kroz lažiranu religioznost, ili tačnije okultizam.

Dakle, opasnost je dvojaka: 1) oni koji znaju za pravog Mesiju postepeno mogu izopaciti svoja shvatanja i očekivanja (gubitak zdrave religioznosti); 2) nosioci drevnih misterija i tajne bezakonja, koji takođe ZNAJU za lažnog mesiju, mogu podmetati svoju obmanu. Ono što danas vidimo u svijetu upravo je mješavina jedne i druge opcije.

Zato nijedna religija, osim izvorne biblijske, nema niti može imati ispravno razumijevanje koncepta ključnih faza Plana spasenja, uključujući Božje velike i

neposredne intervencije, kao što su Prvi i Drugi Hristov dolazak, ili izvršni sud.

Treba li onda da nas iznenađuje što umjesto Božjeg pohodenja i kazni za bezakonje, pripadnici i promoteri velikih svjetskih religija i raznih sekti očekuju mir i Mesiju koji će navodno uspostaviti hiljadugodišnje kraljevstvo mira na zemlji? Ako ikada dođete u iskušenje povođenja za većinskim mišljenjem i stavovima, sjetite se Hrista i Njegovog učenja o kraljevstvu koje ne potiče iz ovog svijeta, niti je to moguće. Raj na zemlji ne može vratiti čovjek nikakvim svojim naporima. Nasuprot, umjesto evolucije i mira, Božja Riječ najavljuje nevolje i kraj istoriji pobune.

Duhovno prosvjetljenje i vjera u Riječ Božju kao jedina zaštita

Na koji način se ljudi mogu sačuvati od obmane? Šta je rekao apostol Pavle u nastavku najave Gospodnjeg dolaska?

„Ali vi, braćo, niste u tami, pa da vas taj dan zatekne kao što bi zatekao lopove, jer vi ste svi sinovi svjetlosti i sinovi dana. Mi ne pripadamo ni noći ni tami.“ (1. Solunjanima 4:4; 5) Zašto? Jer smo upoznali istinu i istina nas je oslobođila (vidi Jovan 8:32; uporedi sa 16:13)!

Biblijski religiozni ljudi prate znake vremena i Božja proročanstva i znaju da je sam kraj blizu: „*Tako i vi, kad vidite da se sve to zbiva, znajte da je blizu Božje kraljevstvo*“ (Luka 21:31), iako ne znaju tačan termin: „*Zato budno pazite jer ne znate kog dana će doći vaš Gospod*“ (Matej 24:42; uporedi sa Matej 24:36).

Proučavanje knjiga kao što su Danilo i Otkrivenje upravo nam služi kao nepogrešiv putokaz i dokaz u istinitost i zdravorazumnost naše vjere. Ujedno, to nam daje silu koja razobličava svaku zabludu.

Duhovno prosvjetljenje iz Božje Riječi ne samo što sve djelove velike slagalice postavlja na svoje mjesto, već nas čini boljim i kvalitetnijim ljudima u svakom pogledu, sve razumnijima i bližima hristolikom karakteru. To nikada nije slučaj u mješavini istine i laži bilo koje vrste. Zato nikad ne smijemo podrediti Božji autoritet ljudskom (vidi Djela 5:29; Galatima 1:8-10).

„Pazite da vas neko ne prevari.“ (Matej 24:4) Pokušaji obmane svih vrsta dolaziće kako spolja tako i unutar vjerskih zajednica. Intezitet prevara, snažno podržan utopijskim obećanjima mira i boljeg života biće sve veći kako se bliži kraj istorije pobune. Lažni mir je posljednji globalni napor da se svijet potpuno podredi Sotoni.

Božji scenario nasuprot satanskoj obmani

Možemo zaključiti da lažni mir ne rješava nijedan osnovni problem ljudskog roda, već ih samo kamuflira, i da relativan mir na zemlji postoji zahvaljujući Božjoj milosti i zaštiti (vidi Otkrivenje 7:1-3).

Ako bismo sumirali glavna obilježja Drugog Hristovog dolaska, to bi izgledalo ovako:

- 1) Propovijedanje izvornog jevanđelja i osnovnih biblijskih istina, zajedno sa specifičnim porukama **progresivnih istina** za posljedak vremena (vrijeme milosti ili istražnog suda).
- 2) Najava sedam poslednjih zala i Božjih sudova duhovnom Vavilonu.
- 3) Finalni napor za uspostavljanje Novog svjetskog poretku.
- 4) Vrijeme velike nevolje.
- 5) Drugi Hristov dolazak, koji karakteriše sledeće: a) prvo uskrsenje, odnosno uskrsenje mrtvih u Hristu, koji su primili spasenje, i preobraženje živih spasenih; c) uzimanje spasenih k Gospodu za njihovo odvođenje na Nebo; c) uništenje nepokajanih zlih kroz sedam zala i slavom Gospodnjeg dolaska (ovo nije isto što i izvršni sud); d) opustošenje kompletne planete i života na njoj.
- 6) Ulazak u fazu Plana spasenja poznatu kao Milenijum.

Kao što možemo zapaziti, Božji posao se ne završava Drugim Hristovim dolaskom, a šta se dalje događa, saznaćemo iz preostalog dijela Otkrivenja, posebno u 20. glavi, jednom od teološki najvažnijih odjeljaka u cijeloj Bibliji.

16. glava

Milenijum i Revizioni sud

Kraj antitipskog Dana pomirenja i Sotona

U 3. knjizi Mojsijevoj 23. glava opisani su glavni godišnji Gospodnji praznici, koji su zajedno sa obrednom službom predstavljali tipologiju Plana spasenja. Ukratko, u grupi od četiri proljećna praznika bili su Pasha, Praznik beskvasnih hljebova, Praznik prvina i Praznik sedmica (Pedesetnica). Tri jesenja vezana praznika bili su Trubni dan, kao najava Dana pomirenja, te konačno Praznik sjenica.

Svi proljećni praznici našli su svoje ispunjenje u Hristovom prvom dolasku, Njegovo Žrtvi i uskrsenju, što Ga je zatim kvalifikovalo za veliku antitipsku službu pomirenja u Nebeskoj svetinji. Nakon isteka proročkog perioda od 2300 godina, dakle u jesen 1844. godine, Hrist je prešao u Svetinju nad svetinjama gdje vrši antitipsku službu pomirenja, što odgovara Istražnom суду ili vremenu milosti. Svako ko bude opravdan na Istražnom судu biće podignut u život **o prvom uskrsenju prilikom Hristovog drugog dolaska**.

Bog u svojoj milosti i mudrosti nije predvidio da Njegov narod koji je prihvatio Hrista za svog Spasitelja bude direktno izložen suočavanju sa svojim grijesima pred Njim. Hrist je naš Zastupnik, On se zalaže za pokajane grešnike i pravda ih. „*Zaista, zaista, kažem vam, ko čuje moju riječ i vjeruje onome koji me je poslao, ima vječni život i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.*“ (Jovan 5:24)

Sada moramo malo ući u detalje zemaljske službe za Dan pomirenja da bismo shvatili šta se dešava sa pokajanim grijesima.

U 3. Mojsijevoj, 16. glava, posle opisa priprema i žrtve koju je prinosio prvo-sveštenik (Aron) za sebe i svoj dom, u 3 stihu stoji nalog da „*od zbora sinova Izraelovih uzme dva jarca za žrtvu radi grijeha, i jednog ovna za žrtvu paljenicu.*“

Stihovi 7-10: „*Neka uzme dva jarca i postavi ih pred Gospoda na ulaz u šator od sastanka. Neka Aron baci žrijeb za ta dva jarca, jedan žrijeb za Gospoda, a drugi žrijeb za Azazela. Neka Aron prinese jarca na kog je pao žrijeb za Gospoda, i neka taj jarac bude žrtva za grijeh, a jarca na kog je pao žrijeb za Azazela neka živog postavi pred Gospoda da se nad njim obavi pomirenje, šaljući ga Azazelu u pustinju.*“

Ilustracija 64: Služba na Dan očišćenja

Tekst dalje kaže da se jarac za Gospoda klapo „za grijeh narodni“ (15. stih), što je simbol Hrista koji umire za grijehu svog naroda (vidi Jevrejima 7:27). Stih 16: „*I tako će očistiti svetinju od nečistota sinova Izraelovih i od prestupa njihovih u svim grijesima njihovim; tako će učiniti i u šatoru od sastanka, koji je među njima*

usred nečistota njihovih.“ Ovdje vidimo da i samoj svetinji trebalo očišćenje. Zašto? Zbog svih prestupa koji su tokom svakodnevne službe pomirenja unošeni u svetinju. Treba zapaziti da svakodnevna služba, *tamid*, nikad nije prekidana, što ukazuje na neprekidnu raspoloživost Hristove žrtve u korist grešnika koji se kaju. Ali ta krv je unošena samo u prvo odjeljenje svetinje. Na Dan pomirenja (koji se poistovjećuje sa danom suda), krv se unosila u drugo odjeljenje, krv jarca za Gospoda, ali nad njim prvosveštenik nije polagao ruke radi priznavanja grijeha. To znači da je ova krv bila čista i prala sve nagomilane grijehu tokom godine. Analogno tome, Hristova krv u stvarnosti nebeske svetinje briše zapise o našim pokajanim grijesima (vidi Jevrejima 9:23 i Djela 3:19). Kao što se proces očišćenja grijeha u zemaljskoj svetinji nije završavao smrću zaklano životinje, tako se ni proces pomirenja koji obavlja Mesija, Jagnje zaklano od postanja svijeta (Otkrivenje 13:8), neće završiti do konačnog prestanka Njegove prvosvešteničke službe i očišćenja Nebeske svetinje.

Sada da vidimo šta je simbolički predstavlja jarac za Azazela. Stihovi 20-22: „*A kad očisti svetinju i šator od sastanka i oltar, tada neka dovede jarca živog. I metnuvši Aron obje ruke svoje na glavu jarcu živom, neka ispovijedi nad njim sva bezakonja sinova Izraelovih i sve prestupe njihove u svim grijesima njihovim, i metnuvši ih na glavu jarcu neka ga da čovjeku spremnom da ga istjera u pustinju.*“

Sveštenik je dakle završio službu pomirenja i napustio svetinju. Zatim je „skupljene“ grijehu iz svetinje prenosio na živog „jarca za Azazela“ koji je napokon izgonjen u pustinju na put bez povratka. Ovo predstavlja prenošenje pokajanih grijeha na Sotenu, uzročnika i stvarnog krivca za nastanak grijeha.

Ilustracija 65: Azazel

Ko je Azazel i zašto ovo ime? Prema drevnim izvorima, Azazel je bio personifikacija nečistote, vođa pobunjenih anđela, koji je pripadao klasi „seirim“ kozolikih pustinjskih demona (džina).⁴⁴ Prema tipologiji zemaljske svetinje, polaganje pokajanih grijeha na njihovog uzročnika – Sotonu – desiće se nakon završetka antitipskog Dana pomirenja ili Istražnog Božjeg suda.

Sotona će biti ograničen na opustošenoj zemlji za vrijeme

milenijuma, nakon čega će uslijediti Treći Gospodnji dolazak i Izvršni sud (Otk. 20:7-15).

Pokajani grijesi se odmah nakon završetka Hristovog posredovanja u nebeskoj Svetinji nad svetinjama prenose na Sotonu. On se odvodi u pustinju, za šta treba vremena, a u to isto vrijeme se izlivaju sedam poslednjih zala. Odvođenje Sotone znači i goli opstanak za Božji narod, jer bez tog čina, oni bi izgubili živote. Zapamtimo, Bog nije čarobnjak koji je čudom uklonio grijehu. Sve ima svoje vrijeme i mjesto u velikom Planu spasenja.

Olaki i paušalni zaključci hrišćanskog svijeta po imenu o „krstu“ na kojem je sve završeno, a mi bezbjedni i bezbrižni pod milošću, nemaju temelj u Božjoj Riječi. Zašto krst pod navodnicima? Jer je pseudo hrišćanska teologija od instrumenta zla na kojem je Isus raspet, i koji uopšte nije imao konotacije kakve mu se danas pridaju, niti su Rimljani i Jevreji o velikoj gredi i jednoj manjoj poprečnoj za zakivanje ruku kažnjenika razmišljali na takav način, bukvalno napravila relikviju, pripisavši mu odlike paganskog Tamuzovog znaka. A Tamuz je lažni mesija, pripremljen od Sotone mnogo ranije. Nevjerovatno je kako obmana može neprimjetno kao zmija upuzati i zauzeti mjesto istine.

⁴⁴ Yoma 67b; Sifra, Ahare, ii. 2; Targum Jerusalem Lev. xiv. 10, i većina srednjovjekovnih komentatora.

I još da ne zaboravimo antitipsko ispunjenje sedmog i poslednjeg praznika u jesenjem ciklusu (vidi 3. Mojsijeva 23:34 i 5. Mojsijeva 16:13-15). Praznik sjenica simbolički predstavlja veliko okupljanje i slavlje spasenih u nebeskom Hananu (vidi Isaija 25:9). Otkrivenje 7:9-12 opisuje veliki antitip.

Osnova učenja o milenijumu

Otkrivenje 20. glava je jedno od teološki najznačajnijih poglavlja u cijeloj Bibliji.

Ovo poglavlje je zapravo jedino mjesto u cijeloj Bibliji gdje se pominje milenijum ili hiljadu godina kao specifično razdoblje u Planu spasenja.

„I video sam jednog anđela kako silazi s neba s ključem od bezdana i velikim lancem u ruci. Uhvatio je aždaju, staru zmiju, koja je Đavo i Sotona, i svezao je na hiljadu godina. Bacio ju je u bezdan, koji je nad njom zaključao i zapečatio, da više ne zavodi narode dok se ne navrši hiljadu godina. Posle toga treba da bude nakratko odvezana. I video sam prestole. Onima što su sjeli na njih dato je da sude. Vidio sam duše onih koji su pogubljeni za svjedočanstvo Isusovo i za Riječ Božju, onih koji se nisu poklonili ni zvijeri ni njenom liku i koji nisu primili žig na čelo ni na ruku. Oni su oživjeli i vladali s Hristom hiljadu godina. Ostali mrtvi nisu oživjeli dok se nije navršilo hiljadu godina. To je prvo uskrsenje. Srećan je i svet svako ko ima udio u prvom uskrsenju. Nad njima druga smrt nema vlasti, nego će biti Božji i Hristovi sveštenici i vladaće s njim hiljadu godina.“

A kad se navrši hiljadu godina, Sotona će biti pušten iz svoje tamnice, pa će izaći da zavodi narode na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih sakupi za rat. A biće ih kao morskog pijeska. I video sam kako su napredovali širom zemlje i okružili logor svetih i voljeni grad. Ali vatra je sišla od Boga s neba i pojela ih... Ovo je druga smrt.“ (Otkrivenje 20:1-9,14)

Događaji u početku milenijuma

Da bismo ispravno shvatili gdje se milenijum tačno uklapa u Planu spasenja, moramo razmotriti događaje koji ga prate. Početak milenijuma obilježava drugi Hristov dolazak. Prethodno, 19. poglavlje Otkrivenja, završava slikovitom vizijom tog događaja.

i) *Drugi Hristov dolazak* dešava se nakon završetka antitipskog Dana pomirenja odnosno Istražnog Božjeg suda. Opravdanje na Sudu je osnov za prvo uskrštenje o kojem Pavle piše u 1. Solunjanima 4:16-18. Pavle doslovno potvrđuje da će mrtvi u Hristu uskrsnuti; u taj broj su uključeni svi Hristovi sledbenici od stvaranja svijeta, od početka istorije ove planete. Jovan ih u Otkrivenju opisuje kao „srećne i svete“ zato što su oni primaoci krune Božjih obećanja – života koji se nastavlja u vječnost. Oni koje Bog podigne u prvom uskrsenju nisu podložni drugoj smrti (Otkrivenje 20:6). Ovo je vrlo važno da zapazimo.

Ovaj tekst u Otkrivenju takođe pominje „ostale mrtvace“ koji neće oživjeti ili biti uskrsnuti dok se ne završi period od hiljadu godina. Odatle je sasvim jasno da je prvo uskrsenje – uskrsenje života, a drugo uskrsenje – uskrsenje suda (vidi Jovan 5:29). Razlog drugog uskrsenja je podizanje na Izvršni Božji sud svih onih koji su odbacili spasenje. Zbog toga oni polažu račune pred Bogom po svojim djelima, prema Zakonu koji ih osuđuje na smrt. To je druga smrt ili zbogom životu zauvijek (Otkrivenje 20:5,12-15).

ii) *Vezivanje Sotone* je drugi bitan događaj u početku milenijuma. Aždaja, Stara zmija, Đavo i Sotona su izvan svake sumnje isto biće, odnosno pali anđeo Lucifer, začetnik pobune protiv Boga.

Ilustracija 66: Sotona na opustošenoj Zemlji

Pošto su Sotona i demoni duhovna bića (vidi Efescima 6:11,12), onda „lanac“, „ključ“ i „pečaćenje“ ne možemo shvatiti doslovno već figurativno. Time su simbolički predstavljene okolnosti kojima je onemogućena njegova aktivnost u početku o Hristovom drugom dolasku, kojima mu je onemogućeno da i dalje obmanjuje stanovnike zemlje.

Različiti novosavezni tekstovi ukazuju da su progresivna ograničenja bila stavljena na put Sotoninoj djelatnosti. Isus je spomenuo vezivanje jakoga (Matej 12:29). On je „*udio Sotonu kako pada s neba kao munja*“ (Luka 10:18). Prije svog razapinjanja je izjavio: „*Sada je suđenje ovom svijetu, sada će vladar ovog svijeta biti izbačen.*“ (Jovan 12:31) Zajedno s tekstrom u Otkrivenju 12:7-12, ovo ukazuje da je ograničavanje Sotone progresivno djelo koje se odvija u etapama i dostiže svoj vrhunac prilikom Hristovog drugog dolaska konačnim i potpunim vezivanjem Sotone. Pošto će biti „bačen“ i „zatvoren“ i tamnica „zapečaćena nad njime“, to znači da će Sotona morati da ostane na ovoj haotičnoj i pustoj Zemlji sve do kraja hiljadu godina. „*I kada se navrši hiljada godina, Sotona će biti pušten iz tamnice svoje*“ (Otkrivenje 20:3,7) – prije svog konačnog uništenja.

Sotona će biti bačen u „bezdan“ ili u ambis na grčkom. Taj pojam pojavljuje se i u drugim novosaveznim tekstovima kao mjesto nečistih duhova (Luka 8:31), ili boravište mrtvih (Rimljana 10:7). U Otkrivenju 11:7 i 17:8 „ambis“ mjesto odakle izlazi zvijer. Ovdje je upotrijebljena ista riječ kao i u Septuaginti u 1. Moj-sijevoj 1:2 kojom je opisano haotično stanje Zemlje prije stvaranja, kada je „tama bila nad bezdanom.“ Zemlja se, dakle, posle drugog Hristovog dolaska i početka milenijuma vratila u staro haotično stanje, prazna i pusta.

Razorena i pusta zemlja će biti dom Sotoni i njegovim zlim anđelima hiljadu godina. Ovdje će on biti zarobljen da luta tamo-amo uništenim licem zemlje, i posmatra posljedice svoje pobune protiv Božjeg zakona. Ograničen samo na Zemlju, on neće imati privilegiju da obilazi druge planete i da kuša i uznemirava one koji nisu pali.

Vraćanje Sotone natrag u „bezdan“ i „pečaćenje nad bezdanom“ označava potpuno ograničenje njegove sile za vrijeme milenijuma. On za to vrijeme nema koga da obmanjuje.

iii) *Opustošena planeta zemlja* je sledeći bitan činilac koji obilježava početak milenijuma. Strahoviti poremećaji u prirodi prate uništenje bezakonika prilikom drugog Hristovog dolaska i vraćaju Zemlju u stanje haosa. Kada anđeo izlije čašu sedmog zla, „nastale su munje i glasovi i gromovi i desio se strahovit zemljotres

kakvog nije bilo otkako je ljudi na zemlji“ (Otkrivenje 16:18) i „sva su ostrva nestala i gore su iščezle“ (Otkrivenje 16:20). Isaija opisuje slično stanje: „Jer će se otvoriti brane na visini i potrešće se temelji zemlje. Sva se zemlja raspukla, sva se zemlja uzdrmala, sva se zemlja uskolebala. Sva se zemlja tetura kao pijanica i ljulja se kao osmatračnica. Pritiska je njen prestup, pa će pasti i više neće ustati.“ (Isajija 24:18-20) Ostali aspekti ovog proročanstva slični su onima u Otkrivenju: „Tog dana Gospod će presuditi vojsci na visini i kraljevima zemaljskim na zemlji. I biće skupljeni kao što se zarobljenici skupljaju u jamu i biće zatvoreni u tamnicu, i posle mnogo dana biće kažnjeni.“ (Isajija 24:21,22; Otkrivenje 19:19-21) Svijet će postati „bezdan“ ili ambis na koji će Sotona zajedno sa svojim demonima biti ograničen. Tada se on neće moći baviti nikakvim kreativnim ili organizatorskim djelatnostima na Zemlji koja će biti haotična i nenastanjena.

Isus je potvrđio da će oni koji se nisu spremili za Njegov drugi dolazak biti uništeni „onog dana kada se pojavi Sin čovječji“, isto onako kao što se to dogodilo u vrijeme Noja i Lota (Luka 17:26-30). I Pavle je potvrđio da će bezakonici biti uništeni sjajem Drugog dolaska (2. Solunjanima 1:7,8).

iv) *Uzimanje uskrslih i živih pravednika sa Zemlje* je konačno bitno obilježje u početku milenijuma. Pavle je jasno rekao da će prilikom Drugog dolaska „mrtvi u Hristu ustati pravi,“ i da će onda živi pravednici biti zajedno s njima uzeti na oblake u susret Gospodu u zraku (1. Solunjanima 4:16,17). Hrist se prilikom Drugog dolaska ne spušta na zemlju niti za tim ima potrebe. Anđeli obavljaju zadatak preuzimanja i prenosa preobraženih pravednika (vidi 1. Korinćanima 15:50-55), ospozobljenih za putovanje na Nebo, mjesto Božjeg prebivališta. Tako će se ispuniti Isusovo obećanje: „U kući mog Oca ima mnogo stanova. Da nije tako, rekao bih vam. A sada idem da vam pripremim mjesto. I kad odem i pripremim vam mjesto, ponovo ću doći i uzeću vas k sebi, da i vi budete tamo gdje sam ja.“ (Jovan 14:2,3) Ovo je toliko jasno da nema potrebe za daljim dokazivanjem iz Biblije.

Naša vjera i nada u uskrsenje suštinski zavisi od odgovara na tri pitanja: 1) Da li postoji Bog? 2) Da li Bog govori kroz Bibliju? 3) Da li Bog govori istinu? Odgovori na ova pitanja su razumski i logični.

Biblija govori o načinu kako je čovjek nastao (1. Mojsijeva 2:7), šta se događa prilikom smrti (Propovjednik 12:7), što nam, zajedno sa saznanjem o kompletnoj informaciji koju Bog posjeduje o svakom čovjeku (vidi Psalam 139:16; Otkrivenje 20:12), pomaže da razumijemo uskrsenje (Jovan 1:1-3, 14; 1. Solunjanima 4:16).

Hristovo uskrsenje je garancija našeg uskrsenja (1. Korinćanima 15:12-23,

45-54).

Prikaz događaja za vrijeme milenijuma

Dok tekst u Otkrivenju 20:1-3 opisuje šta će se događati u početku milenijuma, Otkrivenje 20:4-6 govori o tome šta će se zbivati **u toku tih hiljadu godina**. U četvrtom stihu Jovan opisuje prizor suda i kako spaseni vladaju sa Hristom u toku milenijuma. O kakvom sudu je riječ?

i) *Mjesto suda.* Prizor se zbiva na Nebu. U Otkrivenju 20:4-6 uopšte se ne spominje Zemlja. U knjizi Otkrivenja riječ „presto“ pojavljuje se 47 puta. U svim slučajevima, osim u tri (Otkrivenje 2:13; 13:2; 16:10), presto se nalazi na Nebu. I ovaj tekst, na isti način, govori o Nebu. Naravno da Hrist sa svojim svetima ne kraljuje na opustošenoj Zemlji; Otkrivenje kaže da On sa spasenima kraljuje na Nebu!

Pitanje gdje će pravednici provesti milenijum može se postaviti i na drugim mjestima u Otkrivenju. Iako se ti tekstovi ne odnose neposredno na milenijum, oni pokazuju gdje će se sveti nalaziti posle drugog Hristovog dolaska. U prvoj polovini sedmog poglavlja Otkrivenja, sveti se zapečaćuju; u drugoj polovini, nalaže se pred Božjim prestolom i služe Bogu dan i noć u Njegovom Hramu (Otkrivenje 7:15). Tu se sam Bog stara o njima, tješi ih, tako da više ne moraju da trpe odricanja ni progona, kao u vrijeme kada su boravili na Zemlji (Otkrivenje 7:16,17). Isti Božji presto – sa živim stvorenjima, starješinama i staklenim morem – pojavljuje se i u Otkrivenju 4:1-6. Nema nikakve sumnje da se taj prizor odigrava na Nebu. Prema tekstu u Otkrivenju 21:22, na novoj Zemlji neće biti Hrama, te, prema tome, mjesto Božjeg prestola u Otkrivenju 4. i 7. glava je na Nebu.

Otkrivenje 14:1-5 smješta 144.000 na brdo Cion, zajedno sa Jagnjetom. Kao pojedinci, otkupljeni „sa Zemlje“ oni pjevaju novu pjesmu (Otkrivenje 14:3) pred prestolom, pred živim stvorenjima i pred starješinama. To su oni isti pravednici koji su bili zapečaćeni u Otkrivenju 7, oni isti koji su pobijedili zvijer iz Otkrivenja 13. i 14. glava. Pošto se ono što posle toga slijedi u Otkrivenju 14:6-13 događa prije nego što Sin čovječji sjedne na „bijeli oblak,“ moglo bi se pomisliti da se događaj zbiva na Zemlji. „Gora Cion“ se u Otkrivenju pojavljuje jedino ovdje i mogla bi se smatrati paraleлом sa gradom u Jevrejima 12:22,23: „*Vi ste, naprotiv, pristupili gori Cionu i gradu živog Boga, nebeskom Jerusalimu, i desetinama hi-*

Ijada andjela, u sveopštem skupu pozvanih prvenaca koji su zapisani na nebesima, i Bogu, koji je svima Sudija, i duhovima savršenih pravednika. “Prizor u ovim stihovima je posledica, prikazana prije događaja koji su doveli do nje. Zemaljski grad Jerusalim ne igra nikakvu značajnu ulogu u Otkrivenju. Svakako da su hram i grad bili razoreni prije pisanja Otkrivenja. Osim toga, Jovan čuje njihovu pjesmu, „poput huke mnogih voda“ i to sa Neba (Otkrivenje 14:2). Cion o kojem Otkrivenje govori u 14. poglavljtu mora, prema tome, da bude nebeski Cion.

U Otkrivenju 15:2-4 trijumfalni sveci stoje na „staklenom moru“ s harfama u rukama i pjevaju pjesmu Mojsija i Jagnjeta. Vrata nebeskog Hrama se otvaraju (Otkrivenje 15:5-7) pokazujući da se prizor događa na Nebu.

Odnos između tekstova u Otkrivenju 4, Otkrivenju 7:9-17, 14:1-5 i Otkrivenju 15,2-5 ukazuje da svi govore o istoj lokaciji. Opisuju se otkupljeni kako stoje pred Božjim prestolom na Nebu. Svaki od tih tekstova doprinosi ukupnoj slici. Otkrivenje 4. naglašava presto i ono što ga okružuje. Otkrivenje 14. opisuje radost otkupljenih, onih koji su bez mane ili mrlje, koji sviraju u harfe i pjevaju novu pjesmu. U Otkrivenju 15. saznajemo sadržinu te nove pjesme.

Ista scena se vidi i u Otkrivenju 20:4. Oni koji su pobijedili, oni koji se nisu poklonili zvijeri niti su primili njen žig, sada su sa Hristom na Nebu. Tu zajedno s Njime vladaju i učestvuju u suđenju.

ii) *Osobe koje sude.* Prema tekstu u Otkrivenju 20:4, sud je povjeren onima koji sjede na prestolima, onima koji su bili „pogubljeni za svjedočanstvo Isusovo i za Riječ Božju,“ koji su uskrsnuli da vladaju „s Hristom hiljadu godina.“ Odmah nam je pokazano da su to oni koji su imali udio u „prvom uskrsenju“ i kojima je izrečen blagoslov. Tri puta se naglašava da je prvo uskrsenje preduslov da žive i vladaju sa Hristom.

Iako tekst u Otkrivenju 20:4 naizgled nagovještava da svi oni koji žive i vladaju sa Hristom pripadaju klasi mučenika koji su uskrsnuli u prvom uskrsenju, iz drugih tekstova u Otkrivenju, uključujući i onaj o 144.000, sasvim je jasno da se radi o spasenima iz svih vjekova.

iii) *Sud.* Pažljivo ispitivanje koncepta suda otkriva široki spektar događaja koji potпадaju pod taj naziv. Prva faza Božjeg suda je nebeski istražni sud, opisan u Danilu 7:9-13, na kojem se donosi odluka o životu ili smrti svih stanovnika zemlje. Ali prilikom Hristovog drugog dolaska ne događa se konačni sud nad ne-

pokajanim zlima, već će bezakonici biti uništeni slavom Njegovog dolaska i pratećim kataklizmičkim dogadjajima. U Otkrivenju 20:4 opisana je sledeća faza Božjeg suda, dok je završni sud onaj koji se obavlja sa velikog bijelog prestola posle isteka milenijuma (Otkrivenje 20:11-14).

Ovdje smo posebno zainteresovani za fazu suda koja se događa na Nebu u toku milenijuma. Sudbina svih ljudi je konačno bila zapečaćena prilikom Hristovog drugog dolaska. Mrtvi u Hristu su se vratili u život u prvom uskrsenju (Otkrivenje 20:5,6); oni su zajedno sa živim pravednima bili „uzeti na oblake“ i žive i vladaju sa Gospodom (1. Solunjanima 4:16,17; Otkrivenje 20:4). Ostali su bili uništeni (2. Solunjanima 1:7,8; Luka 17:26-30). Kakva je, onda, svrha ovog suda, ako su pravedne nagrade već bile podijeljene prilikom drugog Hristovog dolaska?

Sud koji je predat svetima u Otkrivenju 20:4 odgovara sudu koji je Pavle nudio u 1. Korinćanima 6:2,3: „*Zar ne znate da će sveti suditi svijetu? A ako ćete vi suditi svijetu, zar ne možete suditi u sitnim sporovima? Zar ne znate da ćemo suditi anđelima?*“ U toku milenijuma sveti će učestvovati u savjetodavnem suđenju na kojemu će se razmatrati slučajevi izgubljenih sa ove Zemlje i slučajevi palih andela. Ovo suđenje je očigledno neophodno zbog kosmičke razmjere problema grijeha. Tok pobune bio je predmet brige i interesa stanovnika drugih svjetova (Jov 1. i 2. glava; Efescima 3:10). Cijelo međurazdoblje grijeha mora se razmotriti na takav način da stanovnici cijelog Božjeg svemira budu zadovoljni i postupkom i presudom, posebno u odnosu na Božji karakter. Naročito je važno za otkupljene stanovnike Zemlje da razumiju Božje postupanje prema onima koji su pozivali stijenje i kamenje da padnu na njih i da ih sakriju od „lica Onoga koji sjedi na prestolu“ (Otkrivenje 6:16). Oni moraju biti potpuno osvjedočeni da je Bog savršeno pravedno postupao prema izgubljenima. Zbog toga se ova faza suda može nazvati revizioni sud.

iv) *Stanje na Zemlji*. Dok na Nebu izbavljeni vladaju i sude zajedno sa Hristom, Zemlja je pusta i prazna. Bezakonici su mrtvi, a Sotona je vezan za Zemlju. Pošto nema nikoga da zavodi i kuša, Sotona je bespomoćan i besposlen. U tipu zemaljske svetinje, ovo odgovara izgonjenju jarca za Azazela u pustinju nakon završetka Dana pomirenja.

U antitipu pusta zemlja tako treba da zadovolji svoje šabate koje nisu svetkovali njeni stanovnici.

Zemlja se nalazi u sličnom stanju haosa u kojemu se nalazila u početku. Veliki zemljotres (Otkrivenje 16:18-20) je razorio sve gradove. Ispunjavaju se riječi

proroka Isaije (Isaija 24:19-22).

„Gledao sam zemlju, a ona bješe prazna i pusta. Gledao sam nebesa, a njihove svjetlosti više nije bilo. Gledao sam gore, a one su se zatresle, i svi su se bregovi uzdrmali. Pogledao sam, i nije bilo zemaljskog čovjeka i sve su nebeske ptice odletjele. Gledao sam voćnjak, a ono se plodna zemlja u pustinju pretvorila, i svi su njeni gradovi razoreni. Gospod je to učinio u svom žestokom gnjevu. Jer ovako kaže Gospod: ‘Cijela će zemlja biti pretvorena u pustoš, i ja ću je potpuno uništiti.’ Zbog toga će zemlja tugovati, a nebesa na visini potamnjeti. Jer sam ja tako rekao, tako sam odlučio i neću zažaliti niti ću od toga odustati.“ (Jeremija 4:23-28)

Teološko značenje milenijuma

Da sumiramo ono što Biblija kaže. Milenijum je stvaran period vremena od hiljadu godina posle drugog Hristovog dolaska kada će Sotona biti vezan, dok će pravednici vladati sa Hristom. U toku toga vremena Sotona će biti ograničen na ovu opustošenu planetu, dok će pravedni vladati na Nebu zajedno sa Hristom. Iz ovog opšteg zaključka mogu se izvući i neke teološke pouke.

a) Očigledan primjer koji otkriva prirodu grijeha

Gola stvarnost opustošene Zemlje posle drugog Hristovog dolaska i događaja koji će ga pratiti biće u oštrog suprotnosti sa slavom vladavine svetih sa Hristom na Nebu. Kao što je već rečeno, Zemlja će se vratiti u stanje haosa, kada je bila „bez obličja i prazna“ (1. Mojsijeva 1:2). Sotona i njegove kohorte su ograničeni na ovu opustošenu planetu bez živih stvorenja koja bi mogli da kušaju i zavode. U toku milenijuma stanovnici svemira imaće vremena da razmisle o posledicama primjene Sotoninog koncepta. Tragične posledice grijeha biće jasne svakom životu stvorenju. Neće biti nikakve želje da se grijeh ponovo pojavi.

b) Potvrda Božjeg karaktera

U skladu sa tekstrom u Otkrivenju 20:4, sveti će učestvovati u sudskom procesu u toku milenijuma. Ovo suđenje će značiti mnogo više od jednostavnog prihvatanja Hristovog suda; sveti će imati priliku da donesu svoje vlastite nezavisne sudove o događajima na Zemlji, i onda će ustanoviti da se one u svemu slažu s božanskim presudama koje su već donesene.

U toku ovog međuperioda, prije nego što grešnici budu konačno uništeni i prije nego što bude stvorena nova Zemlja, svi stanovnici svemira – otkupljeni, anđeli, i oni koji žive na bezgrešnim svjetovima – imaće priliku da ocijene Božje

postupke prema pripadnicima ljudskog roda. Biće im data svaka mogućnost da razjasne svaku preostalu sumnju o Božjem karakteru. Njegovo postupanje sa svakim grešnikom, sa Sotonom i njegovim demonima, biće kristalno jasno i doći će do sveopšte saglasnosti da je Božji karakter besprekoran i utemeljen na ljubavi.

Sveti će biti svesrdno uključeni u ovo suđenje koje obavlјaju zajedno sa Hristom. Pošto se spaseni već nalaze na Nebu, ovaj sud ima podatke o vječnoj sudbini izgubljenih. Tako će spaseni imati priliku da zaokruže svoje razumijevanje o svemu što je povezano s njihovim prijateljima, rođacima i poznanicima. U toku svoje sudske aktivnosti moći će da sagledaju tragediju grijeha s božanske tačke gledišta. Biće pružena puna mogućnost da se razjasni, razumije, potvrdi i prihvati sudbina svakog čovjeka.

c) Promjena poretka

Stari poremećeni poredak, koji je tako dugo vladao na Zemlji, konačno je zamijenjen novim. Milenijum predstavlja razdoblje između ova dva eona. On će poslužiti kao božanska orijentacija između tragedije grijeha i trijumfa novog svijeta. Promjena poretka pružić će dovoljno vremena svetima za rehabilitaciju, za fizički razvoj u punoći Božje namjere za čovjeka (spaseni će biti uskrsnuti u veličini svog tijela na zemlji), da se od svijeta koji je bio orijentisan prema grijehu okrenu novom životu u kojem više ne postoji njegove rušilačke posledice. Isto onako kao što je Bog u svojoj mudrosti video da treba da postoji vrijeme između prvog i drugog Hristovog dolaska, tako je On zaključio da mora postojati i vrijeme između Hristovog drugog dolaska i konačne obnove ovog svijeta.

d) Period upoznavanja

Kao dio svrhe milenijuma, to razdoblje na Nebu može da posluži kao idealno vrijeme, neophodno Božjem narodu, koji potiče iz raznih vjekova i različitih kultura, za međusobno upoznavanje. To ujedno znači da individualnost neće biti izbrisana posle uskrsenja. I dalje će postojati razlike među pojedincima, i mi ćemo biti u stanju da prepoznamo te razlike. Iako će uskrsenje donijeti spasenima slavna duhovna tijela (1. Korinćanima 15:44), ona će biti stvarna i biće „jednaka tijelu slave Njegove“ (Filipljanim 3:21). U toku milenijuma otkupljeni će imati priliku da se upoznaju jedni s drugima i sa nebeskim bićima. Na Nebu će spaseni u punoći iskusiti Božju zamisao istinskog jedinstva u različitosti. Ali treba razumjeti da nijedna od tih osobenosti ličnosti ničim ne narušava Božji poredak i ustrojstvo života.

Glava 17.

Treći Hristov dolazak, drugo uskrsenje i Izvršni sud

Kao što smo mogli da vidimo u prethodnom proučavanju, za vrijeme milenijuma zemlja ostaje pusta sa Sotonom i demonima kao jedinim stanovnicima. Iako je obećavao mnogim svojim direktnim obožavaocima kroz vjekove da im može dati život, ili da je „u paklu ekipa“ za veliku žurku, pokazaće se da od toga nema ništa. „Ekipa iz pakla“ moraće čekati na treći Gospodnji dolazak i uskrsenje suda (vidi Jovan 5:29), jer samo Bog ima životodavnu silu.

Događaji na kraju milenijuma

Događaji koji će se zbivati na kraju milenijuma opisani su u Otkrivenju 20:5,7-10 i Otkrivenju 21. glava.

i) *Sveti grad se spušta na Zemlju.* Da bi moglo da dođe do drugog uskrsenja, mora da bude prisutan Životodavac. On će doći zajedno sa svetima da pripremi lokaciju Novom Jerusalimu (Zaharija 14:4) koji će se potom spustiti s Neba na zemlju (Otkrivenje 21:2).

ii) *Drugo uskrsenje.* Tekst u Otkrivenju 20:5 potvrđuje da „ostali mrtvaci nisu oživjeli dok se nije navršilo hiljada godina.“ Bezakonici se, dakle, vraćaju u život i to je uskrsenje suda (Jovan 5:29). To je ono isto uskrsenje koje je opisano i u Otkrivenju 20:13. Ovo uskrsenje pruža Sotoni novu priliku da vara i zavodi (Otkrivenje 20:8).

iii) *Sotona se oslobađa iz tamnice.* Prilikom drugog uskrsenja, „Sotona će biti „nakratko“ (Otkrivenje 20:3) „pušten iz svoje tamnice“ (Otkrivenje 20:7). Bog svakako nije skinuo neke stvarne lance ili otvorio stvarna tamnička vrata; umjesto toga, uskrsenje bezakonika omogućilo je Sotoni da opet stekne podanike s kojima može da radi.

Napad izbezumljenih očajnika na Novi Jerusalim

„A kad se navrši hiljadu godina, Sotona će biti pušten iz svoje tamnice, pa će izaći da zavodi narode na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih sakupi za rat. A biće ih kao morskog pijeska. I video sam kako su napredovali širom zemlje i

okružili logor svetih i voljeni grad.“ (Otk. 20:7-9)

Sotona ponovo kreće da radi ono što najbolje zna. On počinje „zavodi narode na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih sakupi za rat“ (Otkrivenje 20:8). Globalno područje ove prevare treba da bude zapaženo. Gog i Magog su simboli sveopšte pobune protiv Boga na Nebu (Ezekiel 38:2). Broj obuhvaćenih bezakonika iz svih vremena upoređen je sa pijeskom na obali mora (Otkrivenje 20:8). Sotona sada oduševljava pokvarene narode svijeta da osvoje Božji Grad, koji se spustio sa Neba (Otkrivenje 21:2). Odrednica „logor svetih i voljeni grad“ (Otkrivenje 20:9) ukazuju ko se nalazi u njemu. Vojske bezakonika kreću prema Gradu i opkoljavaju ga (Otkrivenje 20:9). Činjenica da su i dalje neprijateljski raspoloženi prema Bogu ukazuje koliko je bila pravedna božanska odluka da im uskrati na-gradu svetih.

Ilustracija 67: Napad na Novi Jerusalim

Pogled na ogromno mnoštvo uskrslih mrtvih, silnih ljudi koji su živjeli prije Potopa, velikih vojskovođa i ratnika, bude želju u Sotoni da ih opet okrene protiv Boga u odsudnu bitku. Nije teško pretpostaviti kako ih ubjeđuje da je on zaslužan za njihovo uskrsenje i nagovara da mogu osvojiti Novi Jerusalim, jer su neuporedivo brojniji, i da ova planeta njima pripada.

Zašto Bog ovo dopušta? To je živa demonstracija da se zli ne bi promijenili ni da im se dâ još jedno vrijeme milosti. Oni su se nepovratno sjedinili sa zlom i pobunom, baš kao Sotona i demoni.

I ta ogromna ujedinjena vojska kakvu svijet nikad nije video, svrstava se i kreće na Novi Jerusalim. Oni opkoljavaju Božji grad i spremaju se za napad.

Sud sa velikog bijelog prestola

„Vidio sam i veliki bijeli presto i onoga koji sjedi na njemu. Pred njim su pobjegli zemlja i nebesa, i za njih se više nije našlo mjesta. I video sam mrtve, velike i male, kako stoje pred Bogom, i svici su se otvorili. I otvorila se druga

knjiga, koje je [knjiga] života. I mrtvima je bilo suđeno prema njihovim djelima na temelju onoga što je napisano u svicima. I more je predalo mrtvace koji su bili u njemu, i smrt i grob predali su mrtvace koji su bili u njima. I svakome je bilo suđeno prema njegovim djelima.“ (Otk. 20:11-13)

Tekst u Otkrivenju 20:11-13 opisuje sliku velikog završnog suda. Sam Bog je sudija, pred Njime bezakonici drhte i priroda se grči: „*I vidi sam mrtve, velike i male, kako stoje pred Bogom, i svici su se otvorili. I otvorila se druga knjiga, koje je [knjiga] života. I mrtvima je bilo suđeno prema njihovim djelima na temelju onoga što je napisano u svicima.*“ (Otkrivenje 20:12) Oni koji su ustali iz mrtvih sada bivaju osuđeni po svojim djelima, koja su zapisana u nebeskim svicima. Na ovom sudu se ne spominje blagodat, ne govori se o Zastupniku. Oni koji su propustili da Hrista proglose svojim posrednikom suočavaju se sa strašnom stvarnošću suđenja po djelima, suđenja koje ne mogu da izbjegnu.

Posle izvršnog suda pred velikim bijelim prestolom na kraju milenijuma, bezakonici bivaju uništeni. To uništenje je opisano u Otkrivenju 20:9: „*Ali vatra je sišla od Boga s neba i pojela ih.*“ Ista misao se ponavlja u 14. i 15. stihu: „*A smrt i had bili su bačeni u ognjeno jezero. Ovo je druga smrt. I ko se god nije našao zapisan u Knjizi života, bio je bačen u ognjeno jezero.*“ U cijeloj knjizi Otkrivenja druga smrt se opisuje kao strašni i neizbjježni kraj zlih (Otkrivenje 2:11; 20:6; 21:8).

U Otkrivenju 20:14 druga smrt je izjednačena sa „ognjenim jezerom.“ U Otkrivenju 19:20 i 20:10, jezero gori ognjem i sumporom. Prema vijesti trećeg anđela, oni koji prime žig zvijeri biće „mučeni ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred jagnjetom“ (Otkrivenje 14:10).

U svojim pričama i propovjedima Isus je opisivao oganj Gospodnjeg suda (Matej 13:40-42). Hristova izjava u Mateju 10:28 o geheni koja uništava i tijelo i dušu ukazuje na potpuno uništenje.

Prema tekstu u Otkrivenju 20:10, Sotona će biti bačen u jezero ognjeno. To je konačno uništenje, porečeno još u Starom savezu. Prorok Malahija kaže: „*Jer gle, dolazi dan koji gori kao peć, i svi oholi i svi koji zlo čine postaće kao strnjika. I prozdrijeće ih dan koji dolazi, kaže Gospod nad vojskama, i neće im ostaviti ni korijena ni grane.*“ (Malahija 4:1) I ovdje je naglasak na potpunom uništenju. Korijena – Sotone – i grana – njegovih sledbenika – više neće biti.

Za mnoge je pitanje trajanja ovih kazni vrlo problematično. Grčka fraza koja je prevedena kao „u vjekove vjekova“ u Otkrivenju 14:11 glasi u originalu „eis

aionas aionon.“ „Eon“ se odnosi na trajni vremenski period, koji može da bude kratak, dugačak ili beskrajan. Njegovo značenje se djelimično izvodi na osnovu imenice uz koju je dodat, pa tako pridjev „eonski“ znači da nešto traje onoliko koliko i imenica koju opisuje. Prema tome, Sotonina vječna kazna mora da bude ograničena na Sotoninu ograničenu trajnost. On je stvoreno biće, i nema urođene, prirodne besmrtnosti. Posledice njegovog kažnjavanja biće konačne i vječne. Jezero ognjeno u koje će Sotona, zvijer, lažni prorok, zajedno sa smrću i hadom (smrt i had su sinonimi), biti bačeni, na kraju će ispuniti svoj zadatak. Ono donosi drugu smrt svima i onda se gasi.

Iz pepela ovog uništenja Bog će stvoriti novu Zemlju u kojoj će vladati samo pravednost (Otkrivenje 21:1,5; 2. Petrova 3:13). Bog stvara obnovljenu Zemlju i svemir potpuno očišćene od svih tragova grijeha i prokletstva, što svakako ne bi bilo moguće uporedo sa „vječnim ognjem“ uništenja.

Kako će izgledati Treći Hristov dolazak? Starosavezna proročanstva poznata su po uzimanju lokalne slike ili događaja koja ima primjenu od globalnog značaja. Tako na mnogim mjestima možemo naći opise velikih Božjih intervencija, kao što su Drugi i Treći dolazak. Da bismo ispravno shvatili gdje šta pripada, neophodno je dobro poznavanje osnovnih biblijskih istina, a posebno glavnih faza Plana spasenja.

„Gospod će izaći i ratovaće protiv tih naroda kao u dan rata svoga, u dan boja. Noge će njegove tog dana stajati na Maslinskoj gori koja je nasuprot Jerusalima, na istoku. I Maslinska gora će se razdvojiti po sredini, od istoka do zapada. I nastaje vrlo velika dolina, polovina gore pomjeriće se na sjever, a polovina na jug... I doći će Gospod, moj Bog, i svi sveti s njim.

Tog dana neće biti svjetlosti, niti tame. Biće to dan poznat kao Gospodnji. Tada neće biti ni dana ni noći. U večernje sate biće svjetlosti. Tog dana iz Jerusalima će poteći žive vode, pola prema istočnom moru, a pola prema zapadnom moru. I Gospod će biti kralj nad svom zemljom. Tog dana Gospod će biti jedan i ime njegovo jedno. Sva zemlja postaće kao ravnica... Narod će živjeti u njemu i prokletstvo uništenja više ga neće snaći. Jerusalim će spokojno živjeti.“ (Zaharija 14:3-11)

U ovom odjeljku preklapaju se opis lokalne kazne Jerusalimu i Trećeg Hristovog dolaska i konačnog primanja nasleđa Božjeg naroda. Kako znamo? Prvo što možemo zapaziti je da se Gospod sada spušta na zemlju, što neće biti slučaj prilikom Drugog dolaska. Ko je ovoga puta s Njim? Svi sveti, odnosno svi spaseni

koji su proveli hiljadu godina na Nebu! Šta Gospod radi? On priprema teren, ravni vrlo veliki dio zemlje. Zašto? Odgovor na to pitanje nalazimo nešto dalje u Otkrivenju. „*I ja Jovan vidjeh sveti grad, Novi Jerusalim, kako silazi s neba od Boga, pripremljen kao nevjesta ukrašena za svog muža.*“ (Otk. 21:2) Dalji tekst u Zahariji govori nam o obnovljenoj zemlji, što je dodatna potvrda ispravnosti datog tumačenja.

Druga smrt znači prestanak postojanja, zbogom životu zavijek

Eho Sotonine obmane iz Edena „nećete vi umrijeti“ ako prestupate Božji Zakon života, vjekovima se ponavljao u raznim oblicima u otpalim religijama i filozofijama. Ali Božja Riječ je jasna: „*Ali vatra je sišla od Boga s neba i pojela ih. A Đavo, koji ih je zavodio, bio je bačen u ognjeno i sumporno jezero, gdje se već nalaze i zvijer i lažni prorok. I biće mučeni dan i noć, u vjekove vjekova... A smrt i had bili su bačeni u ognjeno jezero. Ovo je druga smrt. I ko se god nije našao zapisan u Knjizi života, bio je bačen u ognjeno jezero.*“ (Otk. 20:10, 14, 15)

Svoje konačno ispunjenje u ovim strašnim događajima nalazi i proročanstvo u Ezekielu 28:17, 18 o uništenju Sotone, začetnika grijeha.

Važno je zapaziti da su u 15. retku pojmovi „smrt“ i „had“ sinonimi. U dualističkoj filozofiji „had“ je „pakao“. Ovdje vidimo da „had“ takođe biva uništen u ognjenom jezeru, na Zemlji. Pojam „had“ odgovara hebrejskoj riječi „šeol“ i odnosi se na podzemni svijet mrtvih, što simbolički predstavlja zajedničku grobnicu čovječanstva. Had je sinonim za smrt i grob, što jasno vidimo iz citiranog teksta. „*Kao poslednji neprijatelj biće uništena [anulirana, ukinuta] smrt.*“ (1. Korinćanima 15:26)

Izraz „vjekovi vjekova“ (eoni na grčkom) ima vječne konotacije po učinku a ne trajanju. To smo ranije objasnili.

Da bismo otklonili svaku sumnju, obratite pažnju na kratku rekonstrukciju izvršnog Božjeg suda. Izvršni sud se događa nakon milenijuma. Spaseni se nalaze u Novom Jerusalimu koji je prethodno spušten na Zemlju na teritoriji koja odgovara lokaciji današnjeg Izraela i Jerusalima. Bog uskrsava nepokajane zle iz svih vjekova. Sotona ih podstiče na poslednji očajnički pokušaj da zauzmu Božji sveti grad. Bog ih, međutim, suočava sa sudom. Izvršna presuda uključuje oganj koji silazi s neba. Dakle, sve to se događa na Zemlji u neposrednoj blizini Novog Je-

rusalima. Kad oganj suda obavi svoje djelo nad nepokajnim ljudima i palim anđelima i sama zemlja biva očišćena od svih tragova prisustva zla. Nakon toga, Bog vrši obnovu Zemlje i univerzuma. Odatle slijede jednostavni zaključak: ako je „pakao“ vječan, kako tvrde dualisti, ako oganj „pakla“ vječno gori, onda se to događa na ovoj Zemlji i to u blizini Novog Jerusalima. U takvoj absurdnoj situaciji Zemlja zapravo nikad ne bi mogla biti obnovljena, druga smrt ne bi bila kazna za grijehu, pali anđeli i zli ljudi bi vječno egzistirali u absolutno nemogućim uslovima za egzistenciju. Sve to je potpuno absurdno i dijametralno suprotno Božjim najavama: „*Još malo, i zloga više neće biti; pogledaćeš na mjesto njegovo, a njega neće biti.*“ (Psalam 37:10) „*Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Ono što je prije bilo neće se u sjećanje vraćati niti će se u srcu javljati.*“ (Isaija 65:17)

Kao što je Bog najavio, plata za grijeh je smrt (Rim. 6:23), ne prva, već druga u vrijeme konačnog obračuna koji se s pravom može nazvati Strašni sud.

Samo nad onima koje je Bog podigao u prvom uskrsenju, druga smrt nema vlast (Otk. 20:6). Spaseni nasleđuju život na Zemlji, prema prvobitnoj Božjoj namjeri, samo u neuporedivo slavnijim uslovima. Vidjećemo kako i zašto!

Glava 18. Obnovljena zemlja i Novi Jerusalim

„I vidio sam novo nebo i novu zemlju, jer su prethodno nebo i prethodna zemlja prošli, a ni mora više nije bilo. I ja Jovan vidjeh sveti grad, Novi Jerusalim, kako silazi s neba od Boga, pripremljen kao nevjesta ukrašena za svog muža. Tada sam začuo snažan glas sa Neba kako govorи: ‘Evo Božjeg šatora među ljudima! Bog će prebivati među njima i oni će biti njegov narod i sam Bog biće s njima, [i biti] njihov Bog. On će obrisati svaku suzu s njihovih očiju i smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni bola više neće biti, jer prošlo je ono što je nekad bilo.’

I onaj koji sjedi na prestolu rekao je: ‘Gle, sve činim novo!’ Još je rekao: ‘Piši, jer su ove riječi vjerodostojne i istinite.’ I rekao mi je: ‘Izvršeno je! Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak. Onome ko je žadan daču da besplatno pije s izvora vode života. Ko pobijedi, naslijediće te blagoslove. Ja ću mu biti Bog, a on će mi biti sin.’”(Otk. 21:1-7)

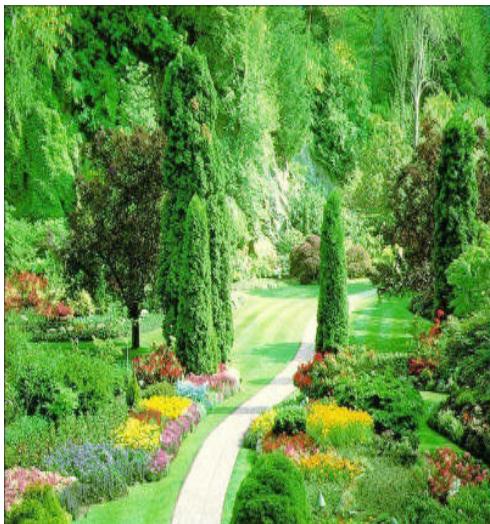
Oganj o izvršnom sudu Božjem poslužio je još jednom cilju. Svaki trag grijeha i zla, zajedno sa njihovim uzročnicima i promoterima je sagorio. Ova planeta je za vrijeme milenijuma takođe „nadoknadila“ svoje Šabate (počinak), budući skrnavljena preko 6 hiljada godina (vidi 2. Dnevnika 36:21; uporedi sa 3. Mojsijeva 25:4; 26:31-35).

Sada je došlo vrijeme za veliku obnovu i konačno ispunjenje Božjih obećanja o nasleđu Božjeg naroda na Zemlji. Treba zapaziti da Bog ne obnavlja samo Zemlju, već takođe cijeli naš univerzum koji je zahvaćen prokletstvom grijeha (vidi 2. Petrova 3:13). Duhovni zakoni života imaju primat, i ako se oni prekrše, cijela tvorevina strada, jer tvar je podređena životu tj. stvorena da služi svrsi i upotrebi. Samo u izopačenosti grijeha ljudski umovi mogu zaključiti da je mrtva materija starija od života i nastala sama od sebe.

Obnovljena Zemlja izgledaće posve drugačije i što se tiče odnosa kopnenih i vodenih površina. Božja Riječ kaže da mora i morskih bazena više neće biti.

Zemlja koja je prvobitno bila povjerena čovjeku na upravu (vidi 1. Mojsijeva 2:15), a koju je Sotona bio usurpirao i preoteo, sada je opet vraćena zahvaljujući Planu spasenja. Jer Bog nikad nije odustao od svoje namjere, niti je Zemlju i naš univerzum stvarao bez svrhe (vidi Isaija 45:18). Pravi naslednici su sada tu (Psalam 37:29).

Dakle, život spasenih na Novoj Zemlji je realnost za koju se ne trebamo plašiti da čemo je shvatiti suviše materijalno. Materijalizam je problem samo sebičnom, grešnom srcu.

Ilustracija 69: Ljepote prirode

„*Nego, kao što je napisano: ‘Što oko nije vidjelo i uho nije čulo i što u srce čovječije nije došlo, to je Bog pripremio za one koji ga vole.’“* (1. Korinćanima 2:9) Mi smo nesvjesni veličine svoje nagrade, jer nikad nismo imali priliku da vidimo slavu prvobitne Zemlje, kao Adam i Eva, a dijelom i pretpotporna generacija. Sa sadašnje tačke gledišta, teško nam je i u mašti da dočaramo prizore prekrasne flore i faune, slobodne od prokletstva (vidi Rimljanima 8:19-22)!

„*‘Vuk i jagnje zajedno će pasti, lav će jesti slamu kao goveče, a zmija će se hraniti prahom. Zlo se više neće činiti niti će se pustošiti na svoj mojoj svetoj gori’, kaže Gospod.*“ (Isajja 65:25)

Svaka bol biće zaboravljena. Bolest i smrt nikad više prisutni na zemlji, a ljudi će biti rasterećeni svega što ih tištalo i mučilo.

Božji presto biće preseljen na Zemlju

Ali nešto će biti veoma posebno. Božji presto nalaziće se na zemlji! Sam Gospod biće sa svojim narodom! Isus se zauvijek poistovjetio sa svojim iskupljenima i ostaće u obličju Sina čovječijega, sa vidljivim ožiljcima svog raspeća, kao vječnim svjedočanstvom surovog djela koje je grijeh obavio.

Nebeski Jerusalim, to su „stanovi u Očevoj kući“ koje je Isus o prvom svom dolasku obećao svojim vjernima (vidi Jovan 14:2, 3; Jevrejima 11:16). Prestonica neće imati potrebe za svjetlošću, jer Božje prisustvo će je zamijeniti (Okt. 22:5).

Rijeka života koja teče od Božjeg prestola

„*I pokazao mi je rijeku vode života, bistru kao kristal, kako teče iz Božjeg i*

Jagnjetovog prestola posred glavne gradske ulice. A s jedne i s druge strane rijeke nalazilo se drveće života koje je godišnje donosilo dvanaest rodova – svakog mjeseca davalо je plod. Lišće tog drveća bilo je za liječenje naroda.

I više neće biti nikakvog prokletstva. Božji i Jagnjetov presto biće u gradu i Bogu će služiti njegove sluge. Oni će vidjeti njegovo lice i njegovo će ime biti na njihovim čelima. Više neće biti noći i neće im biti potrebna svjetlost svjetiljke i će svjetlost sunca, jer će ih Gospod Bog obasjavati svjetlošću i oni će vladati u vječkove vjekova.“ (Otk. 22:1-5)

Ovaj pasus govori o Izvoru i toku života od Boga. Opis prevazilazi slavu Edena. Drvo života očigledno je namijenjeno spasenima da održava besmrtnost i za potrebe regeneracije. Sjetimo se da je Adamu i Evi nakon pada u grijeh bio zabranjen pristup ovom drvetu da ne bi postali besmrtni grešnici (vidi 1. Mojsijeva 3:22-24).

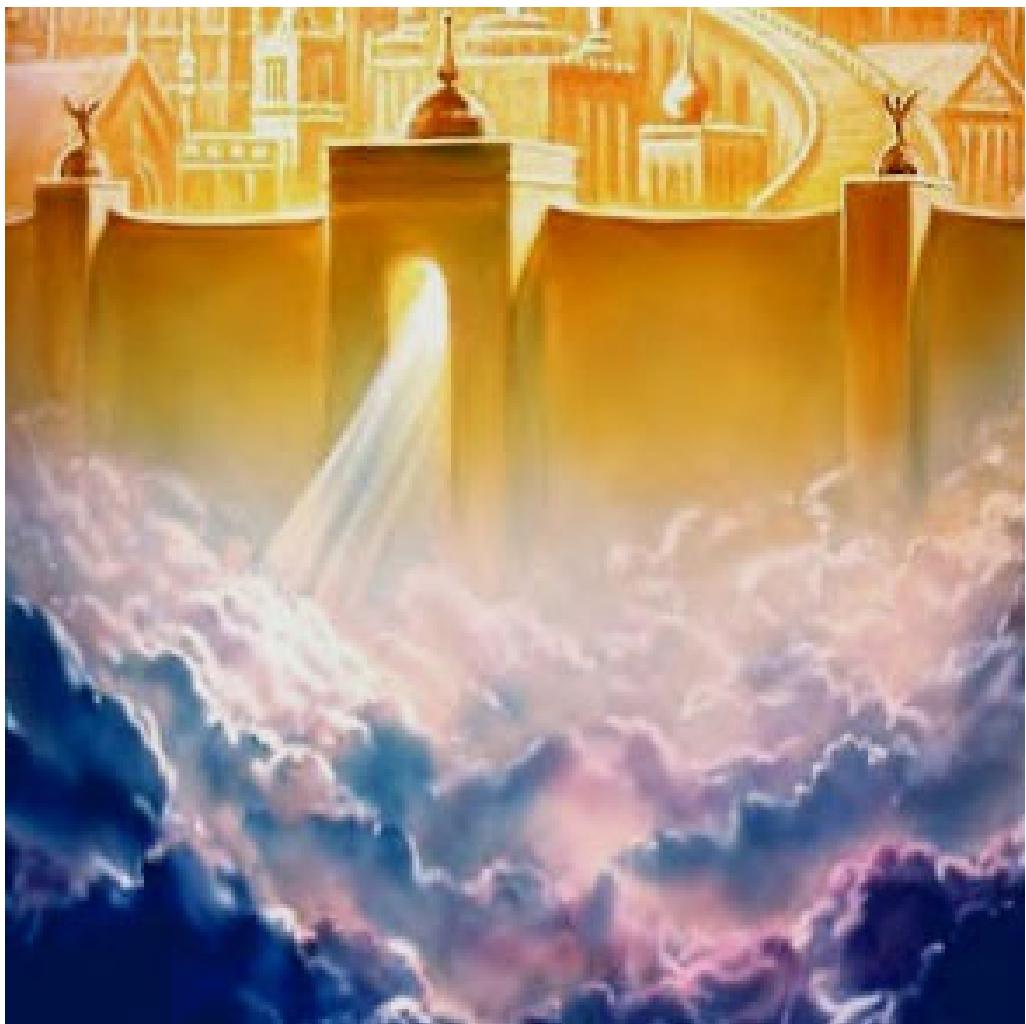
Simbolički opis Novog Jerusalima

„Zatim je došao jedan od sedmorice anđela koji su imali sedam čaša punih sedam posljednjih zala i obratio mi se riječima: ‘Dođi, pokazaću ti nevjестu, Jagnjetovu ženu!‘ I odnio me je u duhu na veliku i visoku goru i pokazao mi sveti grad Jerusalim kako silazi s neba od Boga u slavi Božjoj. Blistao je poput dragog kamena, poput kamena jaspisa koji sja kao kristal. Imao je velik i visok zid s dvanaest vrata, i na vratima je bilo dvanaest anđela i bila su napisana imena, imena dvanaest plemena Izraelovih sinova. Na istoku su bila troja vrata, na sjeveru troja vrata, na jugu troja vrata i na zapadu troja vrata. Gradski zid je imao i dvanaest kamena temeljaca, a na njima dvanaest imena dvanaest Jagnjetovih apostola.“

A onaj koji mi se obratio držao je zlatnu trsku za mjerjenje, da izmjeri grad i njegova vrata i njegov zid. Grad je bio sagrađen u obliku četvorougla. Dužina mu je bila jednakа širini. I trskom je izmjerio grad: dvanaest hiljada stadija – dužina i širina i visina bile su mu jednake. Izmjerio je i njegov zid: sto četrdeset i četiri lakta, po čovjekovoj mjeri, koja je i anđelova. Zid je bio sazidan od jaspisa, a grad je bio od čistog zlata, sličnog čistom staklu. Temelji gradskog zida bili su od svih vrsta dragog kamenja: prvi temelj je bio od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda, peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od hrizolita, osmi od berila, deveti od topaza, deseti od hrizoprasa, jedanaesti od hijacinta, dvanaesti od ametista. A dvanaest vrata bila su dvanaest bisera – svaka vrata bila

su načinjena od jednog bisera. I glavna gradska ulica bila je od čistog zlata, kao prozirno staklo.

U gradu nisam video hram, jer su njegov hram Gospod Bog Svemoćni, i Jagnje. Gradu nisu bili potrebni ni sunce ni mjesec da mu svijetle, jer ga je obasjavala Božja slava, a svjetiljka mu je bila Jagnje. Narodi koji su spaseni će hoditi u njegovoј svjetlosti, a kraljevi zemaljski donijeće u njega svoju slavu i čast. Vrata mu se danju neće zatvarati, jer noći tamo neće biti. U njega će biti donesena slava i čast naroda. (Otk. 21:9-26)

Ilustracija 70: Novi Jerusalim

Zapazimo ko pokazuje Jovanu Novi Jerusalim. To je jedan od anđela koji su

imali sedam čaša gnjeva, moguće isti koji mu je pokazao sud nad Velikim Bludnicom. Kakav kontrast! Velika Bludnica nasuprot Nevjesti Jagnjetovoj! Dok prva predstavlja kraljevstvo zla i golog pobunjenika koji izgubljenu Božju slavu pokušava nadomjestiti kindurenjem i paradiranjem, izjednačujući svoje srce sa srcem Božjim i izigravajući boga pred svojim bližnjima, druga blista u čistoti Božje priprave. Novi Jerusalim je sada Hristova Nevjesta, jer u njemu se nalaze spašeni, posvećeni Njegovom pravednošću.

Kako će izgledati prestonica Zemlje? Da li je to stvaran grad? Otkrivenje, iako dato u simbolima, ne ostavlja nikakve sumnje u to. Tačno je da prorok opisuje viziju koju mu Bog daje, ali nijedna vizija ne prikazuje neku nerealnost. Duhovni pojmovi su opisani figurativno, kao na primjer „bezdan“, „had“ i slično, ali ono što je materijalne prirode, Bog daje proroku da vidi u obliku koji odgovara stvarnosti ili je nagovještava kroz simbolizam koji se može razumjeti.

Kad je riječ o Novom Jerusalimu, anđeo ga je izmjerio, ne slučajno naravno. Prilikom proučavanja o Trećem Hristovom dolasku, vidjeli smo da će Gospod prije spuštanja grada pripremiti veoma veliku ravnicu gdje će biti smješten, i da je to područje gdje je prvobitno bio Edenski vrt, kolijevka ljudskog roda.

Ilustracija 71: Veličina Novog Jerusalima

Date dimenziije Novog Jerusalima omogućavaju nam da dobijemo određenu predstavu o kolikom se gradu radi. On je predstavljen u obliku kocke, veličine 12.000 stadija u dužinu, širinu i visinu, što je jednako 2.200 km. Anđeo je rekao da je ovo „mjera čovječjija koja je i anđelova“. Ovakav grad zau-

zeo bi prostor od Kanade do Meksika, sa 484.000 kilometara kvadratnih ili kubnih, pošto je i visina ista. U jednoj takvoj strukturi moglo bi stati milijarde ljudi, pod uslovom da se smjeste na spratovima.

Ali način na koji je pisano Otkrivenje i simbolika brojeva 12, 12.000 i 144 upućuju nas da ove dimenzije i oblik treba shvatiti simbolično. Ipak, evidentno

je da će Novi Jerusalim zaista biti ogroman i da će moći primiti spasenih koliko god ih ima. Poenta je u punoći spasenja, baš kao kod 144.000.

Šta nam još ukazuje da se radi o ogromnoj veličini? Sjetimo se Božjeg prestola koji se uzdiže iznad grada za vrijeme izvršnog suda. Za mase uskrsnutih zlih, kojih će zajedno sa spasenima tada na zemlji, po procjenama biti preko 50 milijardi, Božja projekcija istorije pobune i misije Spasitelja morala bi biti vrlo visoko podignuta da bi vidjeli svi. Naravno prema onome kako mi zamišljamo vizuelnu projekciju u prostoru, što ne znači da Bog nema druge mehanizme pokazivanja koje ne možemo ni pojmiti.

Šta predstavlja opis dragulja od kojih je grad napravljen? Ključ za razumijevanje daje nam opis 12 kapija koje predstavljaju 12 plemena Izraela (12. stih), i 12 temelja koji predstavljaju 12 apostola Hristovih (14. stih). Božja starosavezna djeca i novosavezni vjernici dio su iste nebeske porodice! Sve što je vrijedno i dragocjeno u Božjim očima imaće svoje mjesto u Novom Jerusalimu!

Ko pobijedi, imaće sve ove blagoslove

„*Ko pobijedi, naslijediće te blagoslove. Ja ču mu biti Bog, a on će mi biti sin.*“ (Otk. 21:7; vidi takođe Zaharija 8:8; Matej 10:22; 24:13; Rimljanima 8:17, 32; Jevrejima 11:10; Otkrivenje 2:7, 11).

Kao što smo vidjeli, takva pobjeda moguća je samo na jedan način: u Hristu.

Profil izgubljenih

„*A kukavice, bezvјerni, izopačeni, ubice, bludnici, vračari, idolopoklonici i svi lažljivci završić će u jezeru koje gori ognjem i sumporom, koje je druga smrt.*“ (Otk. 21:8)

Apostol Pavle daje nam još širu sliku: „*Zar ne znate da nepravednici neće naslijediti Božje kraljevstvo? Ne zavaravajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni muškarci koji se upuštaju u neprirodne odnose, ni muškarci koji liježu s muškarcima, ni lopovi, ni pohlepni, ni pijanice, ni psovači [ružitelji], ni otimači neće naslijediti Božje kraljevstvo.*“ (1. Korinćanima 6:9, 10)

„*Napolju [izvan Novog Jerusalima] ostaju psi, vračari, bludnici, ubice, idolopoklonici i svako ko voli laž i njome se služi.*“ (Otkrivenje 22:15)

Ako bismo saželi u jednoj rečenici profil izgubljenih, mogli bismo kazati da

su to svi nepokajani grešnici koji su se nepovratno srodili sa konceptom satanizma i primili osobine prvobitnog pobunjenika. Oni su zloupotrijebili Plan spaseњa i vrijeme probe dato za pomirenje s Tvorcem iskoristili u sebične svrhe, za život u grijehu. Samodovoljnost u sili pale prirode predstavlja osnovu svih zabluda kojima su ljudi ikad robovali. Ono je i temelj svake lažne religije i ideologije. To je sila koja oduzima ljudima stvarni razum i spoznaju, gdje je sve dozvoljeno, osim čiste istine.

Izgubljeni su odbili da uvide svoju potrebu i prihvate Hrista kao svog Spasitelja. Oni su odbili da promijene svoj karakter pomoću jedine djelotvorne sile u univerzumu, predajući se vlasti druge sile koja je ugađala njihovih tjelesnim željama i prohtjevima pale prirode. Oni su u zlu vidjeli prednosti za ostvarivanje svojih sebičnih ciljeva, na štetu svojih bližnjih. U sistemu lažirane ideologije i religije osjećali su se pod sigurnim krovom, kao njegovi vjerni vojnici, spremni da ga fanatično brane svim sredstvima. Jer ko ne prima ljubav prema istini da bi se spasao, primiće silu obmane, da vjeruje laži (vidi 2. Solunjanima 2:10, 11; uporedi sa 2. Korinćanima 4:3, 4). Oni nisu bili voljni prihvatići Dar spasenja prema uslovima koje je Bog dao u svojoj Riječi, i samu Riječ – Hrista (vidi Jovan 1:1-3, 14; 8:12-59), već su sili palog čovjeka preferirali svoje puteve i svoju religiju ili bili ravnodušni. Izgubljeni neće biti izgubljeni zato što su vjerovali u zabludu, već zato što su odbili da upoznaju Put, Istinu i Život (vidi: Jovan 5:40; 1. Jovanova 5:12). Zabluda je jednostavno intelektualna potreba za opravdanjem pogrešnog izbora i po svojoj prirodi ona je uvijek iracionalna, neargumentovana, sebična i suluda. Ona silu nalazi u grijehu, a grijeh je vuče u smrt.

Neka Gospod pomogne svima onima koji pokazuju tendenciju ka dobru i pravdi i žele preći na Božju stranu, makar i nesvesno, da tako i urade bez kolebanja, kako se ne bi našli u ovoj grupi.

Glava 19. Koliko je blizu Hristov dolazak?

Cijela Biblija je nadahnuto svjedočanstvo o realnosti Plana spasenja i Božjih obećanja. Gospod apeluje na naš razum, pozivajući nas da se sami uvjerimo u istinitost Njegove Riječi. Sve što je Bog otkrio o sebi i svijetu u kojem živimo, prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, uklapa se u jednu veliku logičnu slagalicu, ako smo voljni da poštено istražujemo i priznamo činjenice. Na žalost, iracionalnost je potreba pale ljudske prirode, što, udruženo sa satanskim izumima za skretanje pažnje ljudi sa suštinskih pitanja, rezultira nevjerstvom, istrajavanjem u pobuni i integrisanim sa zlom u svakom pogledu. Čovjek koji se ne želi odreći grijeha mnogo je spremniji pokloniti svoje povjerenje i podređenost lažnim zemaljskim autoritetima i navodnim „svetinjama“ (idolima) nego svome Tvorcu i Iskupitelju. Izvrnuti prioriteti, lažna učenja, mnoštvo zamki i stranputica dolaze kao plodovi nevjerstva, nepokajanja, lažirane religije i ideologije. Ali ništa od toga ne može poslužiti kao izgovor za odbacivanje istine.

Vrijeme je blizu

Ilustracija 72: Vrijeme milosti na isteku

„Evo, dolazim skoro! Srećan je svako ko se drži proročke riječi ove knjige.“ (Otk. 22:7)

U čemu se sastoji blagoslov ili sreća držalaca proroštva knjige Otkrivenja? Najprije, oni prihvataju Gospoda kao svog Vodiča i vjerom u Njegove riječi poznaju budućnost. Sa takvim stavom, oni se mogu adekvatno pripremiti za događaje koji

predstoje i Njegov dolazak. Ako se zaista držimo biblijskog proroštva, mi ne samo što ćemo biti u stanju da spoznamo istorijsku panoramu i ključne faze Plana spašenja, već ćemo voljno učestovati u njemu, izgrađujući karakter po Božjem planu. Na to dolazi blagoslov i pečat Božjeg odobravanja.

Za takve vjernike dolazak Gospodnji je bliska budućnost, jer presudni vremenski faktor se ne posmatra iz perspektive njihovog zemaljskog života, već u kontekstu Božjeg plana i intervencije u njihovu korist. Tako, na primjer, za nekog hrišćanina koji je umro u 1. vijeku, proći će samo trenutak do uskrsenja, odnosno Drugog Hristovog dolaska. Isto to važi recimo za pravednog Jova (vidi knjigu o Jovu 14:14, 15) ili kojeg god vjernika od Adama do poslednje osobe koja će primiti Dar spasenja. Osim toga, naša spremnost je jako važna, jer ne znamo koliko ćemo dugo živjeti na neprijateljskoj teritoriji, ugroženi vlastitim slabostima i propadljivošću na neprijateljskoj teritoriji gdje vlada smrt.

To je jedan aspekt sagledavanja vremena. Drugi, podjednako bitan, pronalažimo u mogućnosti praćenja razvoja Plana spasenja kroz datu proročku panoramu. Ovdje treba imati na umu da je Bog dao ljudima taj uvid na takav način da nije dovoljna samo vjera u osnovne istine, već je potrebna živa vjera koja slijedi usku stazu spasenja i prima progresivne istine svog vremena. Plan spasenja teče linearno i sve što ima svoj početak, imaće i kraj. Stoga, u Gospodnjim očima, mi ne možemo biti pravi vjernici u statusu kvo, jer to je mrtva vjera koja se besmisleno vrti u krug i zapravo stagnira, tipična za crkve, ili za Izraelce koji su 40 godina lutali po pustinji (vidi Jevrejima 3:8-19).

Dakle, mi na osnovu datog proročkog lanca možemo znati da je vrijeme zaista blizu, bez obzira na naš subjektivni odnos prema spasenju. Upravo živimo u tom vremenu. Niko ne zna tačno koliko je još Bog ostavio vremena milosti u antitipskom Danu pomirenja, kao što ne znamo zasigurno kada će sile tame realizovati sve svoje namjere koje im Bog dopušta da izvedu. Ali vrijeme dramatičnih promjena je zaista blizu, što osjećaju ne samo vjernici, već takođe mnogi drugi koji razmišljaju ili se bave ljudskom egzistencijom i sudbinom.

Odrednice i znaci poslednjeg vremena

Biblija otkriva da Bog kontroliše našu planetu u skladu sa Planom spasenja i privodi istoriju pobune kraju. Formiranje ispravnog biblijskog gledišta o ovom predmetu od suštinske je važnosti kako ne bismo postali nepromišljene žrtve raznih najava „smaka svijeta“ i lažnih tumačenja proročanstava u kojima se zloupotrebljava Biblija za interes raznih vjerskih pravaca. Pesimizam u pogledu budućnosti naše planete prisutan je i u svjetovnoj nauci, ako se imaju u vidu problemi porasta stanovništva, pomanjkanja resursa, opasnosti od globalnog zagrijavanja, slabljenje zemljinog magnetizma, pojačana kosmička zračenja i ozonske rupe, opasnosti samouništenja čovječanstva upotrebom nuklearnog i drugog oružja velike destruktivne moći, te napokon rastuća moralna dekadencija.

Na osnovu sažetog izlaganja u ovom djelu, kao i knjizi „Danilo i istorija svijeta u biblijskom proroštvu“ od istog autora, možemo shvatiti osnovne odrednice ključnih vremenskih razdoblja i istorijskih orijentira koje nam pomažu da razumijemo gdje se nalazimo u progresu Plana spasenja i šta nas čeka do kraja.

Generalno gledano, **vremenom kraja** se smatra period nakon isteka papske supremacije krajem 18. vijeka, (vidi: Danilo 12:4) do okončanja Plana spasenja. Podsjetimo se da ključni događaji koji obilježavaju vrijeme kraja su istražna faza Božjeg suda (započeo 1844. godine), nakon čega slijedi Hristov drugi dolazak koji se, sudeći po ispunjenim proročanstvima i znacima vremena, može očekivati u bliskoj budućnosti. Zatim slijedi period poznat kao Milenijum (1.000 godina) koji će spaseni provesti na Nebu, čija glavna svrha je revizionistički sud nad zlima, dok će Zemlja za to vrijeme stajati opustošena, te napokon Treći Hristov dolazak i izvršni sud nad zlima, palim anđelima i Sotonom. Zemlja će biti očišćenja ognjem od svakog traga grijeha i zla i obnovljena zajedno sa cijelim našim univerzumom. Spaseni – duhovni Izrael – tada prima svoje konačno i vječno naslede.

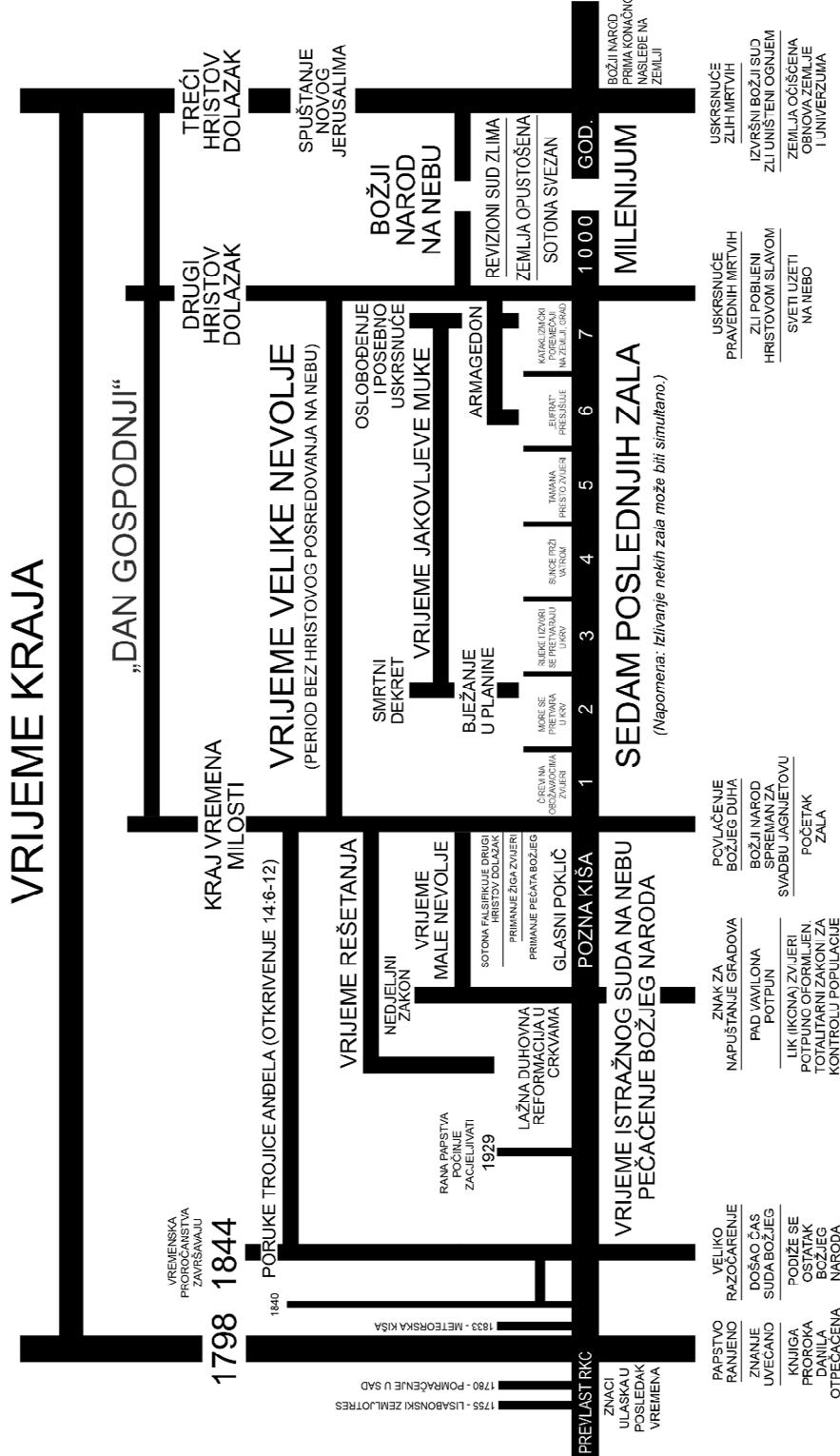
Grafikon na sledećoj stranici pod nazivom „Hronologija poslednjeg vremena“ sažeto prikazuje sve bitne odrednice vremena kraja koje treba razumjeti Božji narod, i, što je posebno važno, ukazuje na znake vremena koji će vjerne upozoriti na pravovremene reakcije u skladu sa Gospodnjim uputima, biblijskim proroštvom, u kontekstu istoričističkog ispunjenja proročanstava.

HRONOLOGIJA POSLEDNJE VREMENA

Napomena: Dužine linija na grafikonu nijesu сразмјерне uporednim rasponima vremena.

www.religija.me

VRIJEME KRAJA

Ilustracija br. 73: Kraći opis događaja poslednjeg vremena

KRATAK OPIS DOGAĐAJA POSLEDNJEG VREMENA

VRIJEME KRAJA

Od 1798. do uništenja zlih – Dan. 12:4-10.

1798 - DOGAĐAJI U VEZI SA OVOM GODINOM

- Papska rana. Kraj 1260 godina. – Dan. 7:25; Otk. 13:3, 5.
- Znanje uvećano nakon isteka ovog perioda - Dan. 12:4.
- Knjiga proroka Danila otpečaćena – Dan. 12:4, 9-11; Otk. 10:2.
- SAD se podiže kao nova sila – Otk. 13:11.
- Drugi dolazak se objavljuje posle 1798. – Dan. 7:25-27.

PORUKE TROJICE ANĐELA - OTK. 14:6-12

- Počele se propovijedati od 1840.
- Završavaju na kraju vremena probe.

VELIKO RAZOČARENJE - 22. OKTOBAR 1844.

- Prorečeno – Otk. 10:2, 8-10 (Vidi: Zah. 9:9; Mat. 21:1-9).
- Otkrivena greška: - Objava nastavljena sa istinom o nebeskoj Svetinji - Otk. 10:11; 11:1-3, 18, 19.

ISTRAŽNI SUD - PROP. 12:14; MAT.12:36, 37; MAL. 3:1

- Čišćenje Svetinje na Nebu počelo 1844 - Dan. 7:13
- Hrist ušao u Svetinju nad svetinjama i otpočeo Sud – Jev. 8 i 9; Otk. 11:1-3, 18, 19; 3:7, 8.
- Čišćenje = Istražni sud – Otk. 14:6, 7; Jev. 9:23-27.
- Sud obuhvata one koji su ikad stali na stranu Boga – 1 Pet. 4:17.
- Pečaćenje na spasenje Božjeg naroda – Otk. 7. glava.
- Završava na kraju vremena milosti – Otk. 22:11.

VRIJEME REŠETANJA - AMOS 9:9; JEV. 12:27.

- Svrha čišćenje zajednice - Ef. 5:25-27; Mal. 3:1-3.
- Uzroci: Jeresi - 1 Tim. 4:1; Vjerno svjedočanstvo - Otk. 3:14.
- Velik dio izreštan - Mat. 22:14.

LAŽNA REFORMACIJA

- Događa se u crkvama do Glasnog pokliča - Isa. 2:2, 3; Mih. 4:1-5.

NEDJELJNI ZAKON - OTK. 13:14-17 (Uporedi sa Dan. 3)

- Crkva apeluje na građansku vlast za donošenje – Otk. 13:14-17.
- Oformljena ikona (lik) zvijeri - Otk. 13:13, 14.
- Završni test za čovjeka - Djela 5:29; Rim. 6:16.
- Znak za napuštanje većih gradova - Mih. 4:10.
- Sve zemlje slijede SAD u nametanju ovih zakona - Otk. 13:12.
- Pad Vavilona kompletan; grijesi Vavilona razotkriveni - Otk. 14:8; 18. gl.

VRIJEME MALE NEVOLJE

- Podudara se sa Poznom kišom pred Sedam zala. Uzrok - 2 Tim. 3:12.
- Nameću se totalitarni zakoni za potpunu kontrolu populacije - Otk. 13:14-17.

POZNA KIŠA I GLASNI POKLIČ - OS. 6:3; ZAH. 10:1; 4:6; DJ. 2:17; 3:19

- Podudara se sa vremenom male nevolje
- Pozna kiša razvija poruku 3. anđela u Glasni poklič - Otk. 18:1-4.
- Obasjava svijet - Žetva - Otk. 18:1.
- Priprema svetih za zla. Kraj vremena probe.

ČUDESNO DJELOVANJE SOTONE I DEMONA

- Znaci, čuda, iscjeljenja - Otk. 13:13, 14; 16:13, 14.
- Donose rat, bolest, nesreću, oluju - Otk. 16:14.
- Svijet predvođen papstvom se ujedinjuje protiv svetih - Otk. 13:3, 4, 8.

SOTONA IMITIRA DRUGI HRISTOV DOLAZAK - MAT. 24:23-27

- Kao anđeo svjetlosti - 2 Kor. 11:14.

PRIMANJE ŽIGA ZVIJERI - OTK. 13:16, 17; 14:9-11

- Nakon što je istina svima postala jasna.

PRIMANJE PEČATA BOŽJEG - OTK. 7:1-4; 13-17; EZEK. 9:3-6

- Subota je pečat ili znak - Ezek. 20:20; vjerovanje u jednog Boga - Otk. 14:7b.
- Sveti opravdani na sudu, grijesi izbrisani - Jev. 10:14-17.
- Kompletirano neposredno pred završetak probe - Ezek. 9:1-7.

SVADBA JAGNJETOVA - OTK. 19:7-9 (Jagnje = Hrist - Jovan 1:29)

- Jagnjetova nevjesta = Sveti grad - Otk. 21:9, 10.
- Prima Kraljevstvo na kraju posredničke službe - Dan. 7:13, 14.
- Odjeća gostiju se provjerava = Istražni sud - Mat. 22:11-14.

- Svadbena odjeća = Haljine Hristove pravednosti - Otk. 19:8.
- Sveti prisustvuju vjenčanju vjerom - Mat. 25:11.
- Hrist se vraća sa svadbene svečanosti - Luka 12:35-37; Mat. 26:29.

KRAJ VREMENA MILOSTI - OTK. 22:11; SEF. 2:1-3; MAR. 13:33-37.

- Svaki slučaj odlučen - Duh povučen - 1 Moj. 6:3.
- Svijet ne zapaža promjenu – nastavak religijske forme.
- Isus napušta Svetinju nad svetinjama i polaže priznate grijeha na Sotenu – Dan. 12:1; 3. Mojs. 16:21,22.
- Promjena svešteničke odjeće u kraljevsku – Zla – Isa. 59:17, 18.
- Počinje „Dan Gospodnj“ - Joel 2:11; Amos 5:18, 20; Sef. 1:14, 18.

VRIJEME VELIKE NEVOLJE

- Počinje na kraju probe - Dan. 12:1.
- Sveti okrivljeni za nevolje (Vidi: 1 Kralj. 17:1; 18:17, 18)
- Bog obezbjeđuje hranu i vodu za svete - Isa. 33:16.
- Pravedni žive bez posrednika - Isa. 59:16.
- Završava se Drugim dolaskom i sedmim zlom - Jov 38:22, 23

SEDAM POSLEDNJIH ZALA - OTK. 15 & 16; ISA. 28:21; 26:20, 21; 59:16-18

- Počinju na kraju vremena probe
- Zla nisu univerzalna i neka se dešavaju simultano sa drugima.
- Zli uzalud traže istinu – Amos 8:11, 12.
- Sveti pate ali ne ginu - Ps. 121:5-7; 91:3-10; Isa. 26:20.
- Skraćeno vrijeme zbog izabranih - Mat. 24:21, 22.

SMRTNI DEKRET – OTK. 13:15 (Uporedi sa Jovan 11:50; Dan. 3:5, 10, 11)

- Izdat po svijetu - Otk.13:3.
- Znak da se napuštaju svi gradovi i sela i bježi u pusta mjesta / planine
- Dekretom počinje vrijeme muke Jakovljeve - Jer. 30:7.

ARMAGEDON - Počinje šestim zlom - Otk.16:12-16; 19:11-19; Joel 3:2, 9-16

- Zemlja je bojno polje - Otk.16:14.
- Zli anđeli i ljudi bore se protiv Isusa i anđela - Otk. 16:14; 19:11, 14, 19.
- Vjerska faza - Otk. 12:17; 16:14-17.
- Anđeli se bore za pravedne - Otk. 19:14.
- Božje oružje - grād nevidjene veličine (oko 30 kg) - Otk.16:21; Jov 38:22, 23
- Završava Drugim dolaskom

OSLOBOĐENJE BOŽJEG NARODA - MAL. 3:17; PS. 27:5 POSEBNO USKRSNUĆE **- DAN. 12:2**

- Oni koji su proboli Isusa – Otk. 1:7. (moguće da se ovo odnosi na Treći dolazak.)

PLOČE ZAKONA SE POJAVLJUJU NA NEBU

- Tokom sedmog zla - zemljotresa - Otk. 11:19 (16:8).

PRVO USKRSNUĆE: UMRLI PRAVEDNI

- Glas Božji poziva mrtve da ustanu; živi sveti preobraženi - 1 Sol. 4:15-17; 1 Kor. 15:21-23, 51-53
- Izlaze iz grobova - iste građe kao kad su umrli ali bez mana - 1 Kor. 15:51-57.

ZLI POGUBLJENI SVJETLOŠĆU GOSPODNEG DOLASKA

- 2 Sol. 2:8; Isa. 11:4.

SVETI UZETI NA NEBO

- Uskrсли i živi sveti odneseni u susret Hristu na nebu - 1 Sol. 4:17.
- Pjesma trijumfa na „staklenom moru“ - Otk. 15:2,3.
- Spaseni ulaze u Sveti grad - Otk. 22:14.
- Svadbena večera - Mat. 8:11.

MILENIJUM - 1000 GODINA

- Zemlja opustošena - Jer. 4:23-27; Otk. 20:1-3.
- Sotona „svezan“ na zemlji - u izgnanstvu kao jarac za Azazela - 3. Moj. 16:21.
- Sveti na Nebu dobijaju uvid u sud zlima - 1 Kor. 6:2, 3; Otk. 20:4.

DOGAĐAJI NA KRAJU MILENIJUMA

- Isus i iskupljeni se vraćaju na Zemlju - Zah. 14:5.
- Mrtvi zli uskrsavaju (Drugo uskrsnuće) - Jovan 5:28, 29; Otk. 20:5
- Hrist se spušta na Maslinsku goru - Zah. 14:4.
- Sveti grad se spušta na zemlju - Otk. 21:2.
- Hrist i iskupljeni ulaze u Sveti grad - Otk. 22:14.
- Đavo oslobođen, skuplja zle za borbu – Otk. 20:7-9.
- Sud sa velikog bijelog prijestola - Otk. 20:11.
- Otvaraju se Knjige suda - Otk. 20:11, 12.
- Zli se okreću protiv Sotone i njegovih predstavnika - Eze. 28:6-8, 16-19.
- Oganj od Boga proždire zle, demone i Sotonu - Duga smrt - Ps. 11:6; Otk. 20:9, 10,

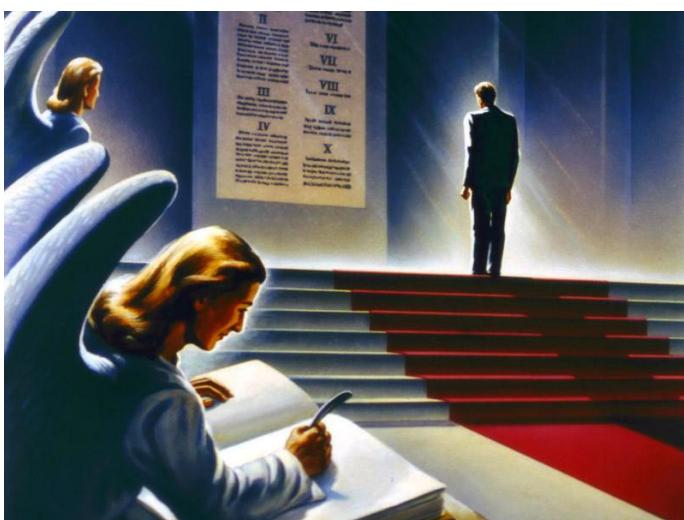
- 13-15; Juda 1:14; Mal. 4:1; 2 Pet. 3:7.
- Neki pate kraće a drugi duže - Otk. 20:10; Luka 12:47-49.
  - Sotona pati više i puno duže od ljudi - Otk. 20:10.
  - Zemlja očišćena ognjem i obnovljena - 2 Pet. 3:12, 13.
  - Spaseni primaju konačno nasleđe - Ps. 37:9-11, 29; Isa. 45:18; Otk. 21:7
  - Stanje i uslovi života na Novoj Zemlji - Otk. 21:1-7; 21:1-5; Isa. 65:17-25; 35:1-10
  - Jeden podsjetnik na grijeh ostaje – ožiljci Hristovi – Hav. 3:4; Zah. 13:6.

Sa dolaskom Gospodnjim stiže i plata

„Evo, dolazim brzo i donosim platu, da platim svakome prema njegovom djelu... Srećni su oni koji tvore uputstva Njegova, da bi imali pravo na drvo života, i da uđu na kapije u grad.“ (Otk. 22:12, 14)

Kao što smo vidjeli, plata je primanje novog života koji će trajati dalje u vječnost, ili kazna drugom odnosno vječnom smrću. Otkrivenje života i apokalipsa smrti. Opcije su samo dvije, postavljene pred svakim od nas. Uskrsenje ili preobraženje života nasuprot uskrsenju za primanje suda.

Bog je naš Sudija. Mjerilo na sudu je Njegov Zakon. Ako prihvatimo poziv milosti, pokajemo se i uđemo u savez sa Njim, zasnovan na Žrtvi jedinog posrednika između Boga i nas, Isusa Hrista, tada Hristov život postaje naš i mi možemo biti opravdani na sudu. Dokaz takve vjere su njeni rodovi odnosno život u skladu sa velikim načelima njegovog Davaoca (vidi Jovan 14:15; 1. Jovanova 5:3).

Ilustracija 74: Suđenje po djelima na osnovu Zakona

Neprihvatanje Hrista, odbijanje ili ignorisanje Dara spasenja, uvijek je bila opcija, zbog slobodne volje date čovjeku, kao stvorenom moralnom biću. Ali izbjegavanje jurisdikcije Božjeg Zakona nije opcija. Zbog zajedničke opšte sudbine propadanja, stradanja, bolesti, nedaća i smrti,

kako vjernika tako i nevjernika, ljudi su skloni zabludi da svima biva na kraju isto, što god radili, primali ili odbacivali. „*Zato što se presuda za зло djelo ne izvršava brzo, srce sinova ljudskih odlučno je da čini зло.*“ (Propovjednik 8:11; uporedi sa Jov 21:7-15) Međutim, Gospod nas u svojoj Riječi obavještava da je „plata“ za naša djela neminovnost. Samo jedan aspekt te „plate“ je primjenjiv već u ovom životu kao opomena u vidu neposrednih posljedica kršenja Božjih zakona života, na nama samima ili na našem potomstvu. Zato nalazimo ne mali broj ljudi koji se isključivo iz sebičnih pobuda pridržavaju zakona zdravlja i određene discipline, jer žele biti što zdraviji, izgledati mlađe i ljepše.

Ali drugi i konačni rezultat kršenja Božjeg Zakona je kazna vječnom smrću. Zašto? Jer nam Zakon ne može oprostiti (vidi Rim. 7. glava). Prekršaj Božjeg Zakona života je izabiranje alternative životu, koje je samouništenje i smrt. Samo i isključivo zahvaljujući Planu spasenja i opštoj Božjoj blagodati, mi dobijamo šansu za ovaj život kao neku vrstu popravnog ispita i mogućnosti da se opet pomirimo sa Bogom kroz Njegovu pripravu. Nipošto našu! Ali naš udio je pristanak na tu pripravu.

Adamov i Evin grijeh nije mali. Njihov prestup nije se sastojao u kušanju ploda sa zabranjenog drveta. To je bio samo vidljivi čin prihvatanja koncepta satanizma i odbijanja poslušnosti i vjernosti Bogu, čin izbora „nezavisnosti“ od Izvora života, u kojem stvoreno biće želi da bude samo sebi bog i ponaša se kao bog.

Božji Zakon nije skup odvojenih pravila niti zabrana, već koherentna cjelina (vidi Jakov 2:10) koja se ne smije krenjiti. Isus nije imao opciju polovičnosti u držanju Zakona svog Oca. Nije to bilo ni 99%. Samo jedan prolaz dovoljan bi bio Sotoni da Ga obori i osujeti Plan spasenja.

Vrlo je važno zapaziti razliku između Isusovog držanja Zakona i načina na koji su to činili Njegovi pseudo religiozni savremenici i oponenti. Za njih je Zakon bio skup zabrana i pravila, od kojih su neka i sami izmislili ili izopačili prema ljudskim zamislima. Za Isusa, to je bio Zakon života, bliskosti i stalne veze sa svojim Ocem. Božji Zakon je zakon slobode u svemu osim grijeha (vidi Jakov 1:25). Grešno i зло srce, međutim, želi ukloniti Zakon i predstaviti grijeh kao slobodu, ili, u drugoj krajnosti, prikazati Zakon kao skup pravila kojih se grešnik svojim naporima može pridržavati. U oba slučaja, nepokajano srce ostaje nepromijenjeno i ne želi da se promijeni.

Sve ovo dovodi do različitih oblika kamuflaže grešnog srca koja se na kraju

otkriva u djelima (vidi Matej 7:15-23; 15:18, 19; uporedi sa Matej 16:25-27; Jov 34:11, 12; Izreke Solomonove 24:12; Jeremija 17:10; Matej 25:31-46; Rimljanim 2:4-16; 2. Korinćanima 5:10).

Možete, dakle, biti potpuno sigurni kojim duhom su nadahnuti svi oni koji na bilo koji način izvrću, negiraju ili omalovažavaju Božji Zakon.⁴⁵ Ne dajte se zavarati ni prividnim utiskom da su Božja uputstva skup zabrana, jer su u tom obliku date u uslovima pobune, da bi ih pobunjeni čovjek mogao razumjeti i uvidjeti svoj osnovni problem (vidi Matej 5:17-48)!

Ako shvatamo ova pitanja kako treba, tada ćemo znati i biti sigurni da Božja izvorna religija nije isključiva u negativnom smislu te riječi, već zato što je to jedini put spasenja. Bog nema na raspolaganju nikakve alternativne opcije za spasenje, te tako ni sam Zakon nema alternativu. Kao što astrofizičari i drugi naučnici mogu doći do saznanja da je svemir stvoren i održiv na „ivici noža“ (može postojati isključivo pod uslovima precizne podešenosti brojnih složenih parametara i zakona nebeske mehanike), tako i mi možemo shvatiti da duhovni i najveći Zakon održivosti života takođe funkcioniše u koherentnoj zdravoj cjelini koju alternativno može pokvariti i urušiti zli izbor. Naravno, za takav zaključak nema potrebe da budemo naučnici, sasvim je dovoljno da smo pošteni, razumni i spremni nazvati stvari po imenu.

Profil spasenih

Proučavanje Otkrivenja uveliko nam pomaže da shvatimo funkciju Plana spasenja i na koji način pali čovjek može povratiti svoj izgubljeni status i tako zadobiti vječni život. Stoga ćemo sada napraviti malu digresiju i ukratko sumirati profil spasenih, uz dokaz da je proces spasenja praktično isti podoba saveza.

Najprije treba imati na umu da Plan spasenja ne počiva samo na Božjoj pripravi, već takođe zahtijeva aktivno učešće čovjeka. U tom smislu, Biblija nam daje jasne smjernice koji je Božji a koji naš udio. Izopačenje uloga jedne ili druge strane vodi lažiranoj teologiji, liberalizmu ili borbi čovjeka u svojoj sili na pogrešnom terenu i u pogrešnim bitkama.

Koje su, dakle, najbitnije karakteristike spasenih? Primijetićete da su sve te

---

⁴⁵ Vidi „Zašto Božji Zakon“ i „Da li Bog zapovijeda ili daje upute“, www.religija.me

osobine u duhovnoj ravni i tiču se spoznaje istine i preobražaja karaktera po Hristovom obličju – podobnosti za Nebo i vječni život.

i) Oni su otvoreni prema istini i zato mogu biti osvjedočeni u grešnost svoje prirode koju biološki nasleđuju od prvog Adama. Ovo je moguće zbog opšte Božje blagodati date cijelom čovječanstvu kroz Plan spasenja.

ii) Oni vjerom prelaze iz smrti u život, držeći se obećanja svog Stvoritelja i Iskupitelja koji je pobijedio za njih.

iii) Oni su svjesni da ne postoji nikakva tehnika, metodologija ili praksa, religijske ili neke druge prirode, putem koje bi mogli prevazići osnovne probleme čovječanstva ili ih trajno eliminisati (Rimljanima 7:24). Ne vjeruju u urođeni život, nezavisno od Boga. Jedino utočište mogu naći primanjem spasonosne Božje blagodati (Rimljanima 3:23,24; 5:1,2, 15-17; Galatima 2:5,8,16; Titu 3:7).

iv) Oni znaju da svoje spasenje ne mogu povjeriti nijednom ljudskom biću, bez obzira na autoritet, polaganje prava na duhovno ili svešteničko zastupništvo i posredovanje pred Bogom, eventualnu demonstraciju čuda, znakova i sl. (Djela 4:11, 12; Matej 1:21; 5. Mojsijeva 13:1-4).

v) Oni su spoznali suštinu velikog sukoba između dva koncepta – Božjih načela ustrojstva i održivosti života – i satanske ideologije mješavine dobra i zla koja proizvodi patnju, stradanje i smrt. Izgradili su živi odnos sa Bogom koji se zasniva na usvojenju u nebesku porodicu kroz Hrista (Jevrejima 2:9-18).

vi) Oni su svjesni svoje potrebe za pokajanjem i ostavljanjem grijeha (Djela 3:19; Ezekiel 18:30-32; Matej 3:2; Otkrivenje 2:5).

vii) Oni spremno prihvataju Božje uslove spasenja, na način objašnjen u Njegovoj pisanoj Riječi – Bibliji (Jovan 7:38).

viii) Oni prihvataju pripravu Boga Oca kroz Njegovog Sina, Isusa Hrista, drugog Adama (1. Korinćanima 15:22), svjesni činjenice da je On jedini Put, Istina i Život (Jovan 14:6). Oni spremno primaju novi život u Hristu.

ix) Oni su spremni da umru staroj prirodi i žive obnovljeni u Hristu.

x) Božanski predviđenim sredstvima oni se čiste od grijeha kako bi ih Gospod mogao primiti i usvojiti kao sinove i kćeri, buduće bezbjedne stanovnike Neba i naslednike vječnog života.

xi) Opravdani vjerom kroz posredničku žrtvu i zastupništvo Isusa Hrista, oni aktivno sudjeluju u izgradnji hristolikog karaktera i rasta u poznanju Božjih atributa ljubavi, milosti i pravde, te postaju „djevstvenici“, „nevjeta Hristova“.

xii) Oni imaju rodove Duha (Galatima 5:22,23; Efescima 5:9).

xiii) Oni spremno „idu za Jagnjetom kud god ono podje“ (Otkrivenje 14:4), što znači da prate Hrista u Njegovom djelu realizacije Plana spasenja, čvrsto se držeći temeljnih istina i slijedeći progresivne istine različitih faza Božjeg plana. Ovo je jako važno naglasiti, jer kao što nije moguće danas polagati pravo na Božju naklonost ako svjesno ignorisemo ili odbijamo sadašnju svjetlost, tako nije bilo izvodivo sudjelovati u starosaveznoj tipskoj službi preinačujući Božje propise i uvodeći svoja pravila umjesto njih. Tako, na primjer, starosavezni vjernik nije mogao kazati: „Prinio sam žrtvu i to je dovoljno, nema potrebe da dolazim i ‘ponizim dušu svoju’ na Dan pomirenja, ta služba meni nije važna, već sam spasen“.

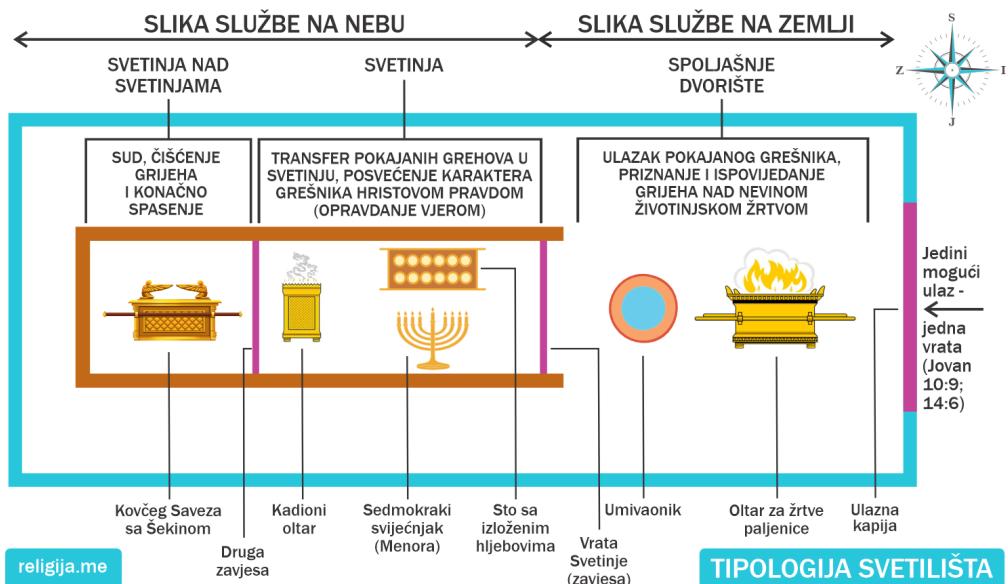
xiv) Oni prihvataju pravednost Božjeg suda, svjesni da su Božja načela nepromjenljiva i vječna kao On sam (5. Mojsijeva 32:4; Otkrivenje 16:7).

xv) Oni su „dobre sluge“ u Božjem djelu, spremni da rade ne samo na svojoj dobrobiti, već jednako i za svoje bližnje. Stoga oni ne pobjeđuju samo „krvlju Jagnjetovom“, već i riječju svog svjedočanstva (Otkrivenje 12:11).

xvi) Oni vole Boga i bližnje (grešnike), a mrze grijeh (1. Jovanova).

xvii) Oni čeznu za konačnim oslobođenim od prokletstva grijeha i smrti, za zajednicom istinske ljubavi sa Bogom i bližnjima, u neokaljanoj ljepoti prirode.

Spasenje je, baš kao što Božja Riječ kaže, dostupno i na raspolaganju svima, bez razlike. Štaviše, našu slabost Bog lakše obraća u snagu. Uslovi su isti u svim vjekovima, baš kao što se to može vidjeti iz ove ilustracije Svetilišta.

Ilustracija 75: Proces pomirenja u zemaljskoj svetinji i učešće vjernika

Vrijeme kad je kasno za promjenu

„Još mi je rekao: ‘Nemoj da zapečatiš riječi proročanstva ove knjige, jer je vrijeme blizu! Ko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu. Ko je pogan, neka se i dalje pogani. A ko je pravedan, neka i dalje čini pravdu, i ko je svet, neka i dalje bude svet.’“(Otk. 22:9, 10)

Kad se završi vrijeme milosti i Hristove službe očišćenja grijeha u Nebeskoj Svetinji nad svetinjama, tada će biti kasno za promjenu tabora, i postaće primjenljive gornje proročke riječi. One su takođe bile primjenljive na sve one koji su u prošlosti sebe doveli u stanju hule na Duha svetog (vidi Matej 12:24-37).

Opasnost od zloupotrebe proročke riječi

„Svjedočim svakom ko čuje riječi proroštva ove knjige: Ako neko nešto doda ovome, Bog će njemu dodati zla koja su zapisana u ovoj knjizi. A ako neko oduzme nešto od riječi koje su u knjizi ovog proroštva, Bog će mu oduzeti njegov dio od drveta života, i od grada svetog, i od onoga što je zapisano u ovoj knjizi.“(Otk. 22:18,19)

Nadahnuće Biblije podrazumijeva da njeni spisi potiču iz božanskog izvora. „*Sve je Pismo nadahnuto od Boga i korisno za poučavanje, za ukoravanje, za popravljanje, za vaspitanje u pravednosti, da čovjek Božji bude savršen, potpuno opremljen za svako dobro djelo.*“ (2. Timoteju 3:16) Dakle, Bog je Izvor koji djeluje kroz Njegove kanale nadahnuća. Pošto se ovo nadahnuće tiče otkrivenja Božje volje i planova za čovječanstvo, od Boga odabrane osobe služile su kao proročki posrednici za verbalne ili pisane objave i njihovo pronošenje. Na Božje nadahnute spise primjenljivo je sledeće fundamentalno načelo: **Ijudi nemaju ovlašćenje (autoritet) da mijenjaju nadahnute spise, u bilo čemu, ma koliko to neznatno izgledalo!** Za dublji uvid u ovu temu, vidi: 5. Mojsijeva 4:2; 13:32; 2. Timoteju 3:16; 2. Petrova 1:21; 2. Samuelova 23:2; Jeremija 1:9; 26:1, 2; 36:1-4; 1. Korinćanima 2:13; 2. Mojsijeva 4:14-16; 33:11; 4. Mojsijeva 12:7, 8; 22:35, 38; 5. Mojsijeva 18:18; Jovan 12:49; 14:24; 17:8.

Izložićemo nekoliko važnih načela u pogledu nadahnuća:

1) Božansko nadahnuće je cjelovito i sve što je božanski nadahnuto ima svoje mjesto u velikom mozaiku božanske istine.

2) Od početka do kraja Biblije, nadahnuta Riječ je **uvijek u skladu sa prethodnim objavama** i jedna istina **ne poništava ili isključuje** druge prethodne

(svjetlost može progresivno rasti ali ne i negirati prethodnu svjetlost).

3) „*Duh Gospodnjí govorio je preko mene, riječ njegova bila je na mom jeziku.*“ (2. Samuelova 23:2) Pisci Biblije bili su Božji pisari, ne Njegovo pero, što znači da su nadahnute objave prilagođene situaciji u kojoj se nalazi ljudski rod i formulisane na način razumljiv čovjeku. Ali ljudima nije prepusteno da pogrešno tumače riječi Gospodnje ili pogrešno primjenjuju Njegove zahtjeve. Zbog toga su sve riječi Gospodnje zapisane u Bibliji, da bismo se mogli pozivati na njih.

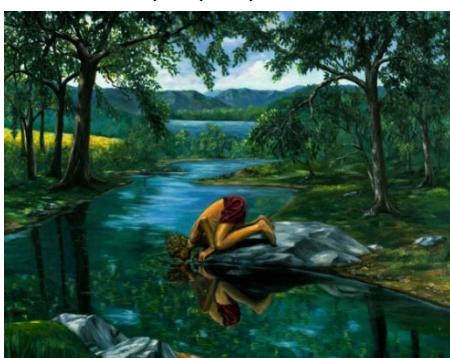
3) Nadahnuti glasnik Božji nije bio pod nadahnućem 24 sata na dan, sedam dana u sedmici, već kad mu je Gospod želio dati nadahnutu poruku ili otkrivenje, dolazila mu je Riječ Gospodnja, ili se Duh Božji spuštao na njega (vidi: 2. Samelova 24:11, 12; 2. Kraljevima 20:4-6; 2. Dnevnika 24:20). Kad Božji glasnik nije pod direktnim nadahnućem Duha svetog, on nije nepogrešiv, već može praviti greške kao svako drugi (vidi: Jakov 5:17; Djela 14:15; 21:18-25; 1. Dn. 17:1-4).

Svaka zloupotreba proročke nadahnute riječi čini se potčinjanjem Svetog Pisma ljudskim prepostavkama, izvrтанjem smisla, vađenjem izjava iz konteksta, pogrešnom metodologijom tumačenja i na razne druge načine.

Voda života

„*I Duh i nevjesta govore: ‘Dođi!’ I ko god čuje, neka kaže: ‘Dođi!’ I ko je god žedan, neka dode! Ko god želi, neka uzme vodu života besplatno!... Onaj koji svjedoči o tome govori: ‘Da, dolazim brzo!’ Amin! Dođi, Gospode Isuse!*“ (Otk. 22:17, 20)

Duh Božji i Nevjesta Hristova jednodušno govore: „Dođi!“ I prorok kaže: „Dođi!“ Onaj koji svjedoči, sam Gospod, najavljuje: „Da, dolazim skoro!“ jer i On

Ilustracija 76: Bobi Glenn - Voda života

čezne da osloboди svoj narod i riješi problem grijeha, patnje i zla zauvijek. Ali Gospodnje namjere ne poznaju ni žurbu ni zakašnjenje, te stoga i mi treba da se naooružamo strpljenjem, sigurni da ništa od obećanog neće izostati.

U međuvremenu, na nama je da prenesemo poziv: „*Ko god želi, može da uzme Vodu života besplatno!*“ (vidi Isaija 55:1-3;

Jovan 4:5-15; 7:37-39; Otkrivenje 21:6) Kad je pravo vrijeme da uzmete ovaj Dar? „*Danas ako glas Njegov čujete!*“ (Jevrejima 3:7)

VREMENSKA LINIJA OTKRIVENJA

www.religija.me

Stvaranje zemlje i univerzuma

Pad u grijeh, sukob dva koncepta, pretpotorno bezakonje (Postanje 3; 4:1-13; 6:1-13; Otk. 18:24)

1656 godina od Stvaranja do Potopa

Sukcesivno nasleđe vavilonske misterijske religije posle Potopa, od prve Vavilonske kule (Postanje 11:1-9)

Vavilonska kula (1996. godine od Stvaranja)

Sedam kraljeva i deset rogovala (Otkrivenje 13:1-7, 11-17; 17:1-3, 9-18)

Vavilon (605 - 539 p.n.e.)
(Dan. 2:32, 38; 7:4)

Medo-Persija (539 - 331 p.n.e.)
(Dan. 2:32, 39; 7:5; 8:20)

Grčka imperija (331 - 168 p.n.e.)
(Dan. 2:32, 39; 7:6; 8:21)

Rimska imperija (168 p.n.e. - 478 n.e.)
(Otk. 17:10; Dan. 2:33, 40; 7:7)

Papski Rim (538 - 1798)
(Otk. 12:13; 17:3, 10, 12, 13; Dan. 2:33, 41; 7:20, 25)

SAD (Oko 1798 do NSP)
(Otk. 13:1-18; 17:10)

NSP 15 dana
(Otk. 17:10, 12)

1

2

3

4

5

6

7

490 godina milosti za jevrejsku naciju

408 p.n.e.
7 sedmica
457 p.n.e.
(Ezra 7:7, 12, 13)

27-31-34 n.e.
62 sedmice

Hristova javna služba,
raspeće i
kamenisanje
Stefana

2300 dana / godina (Dan. 8:13, 14; 9:22-27)

1290 dana / godina, od 508 do 1798, vrijeme ukidanja tamida i „gadosti pustošne“ (Dan. 12:11)

1810 godina

1335 dana / godina, od 508 do 1843. - srećni su koji dočekaju do vremena suda (Dan. 12:12)

Kraj Plana spasenja,
obnova zemlje i
univerzuma (Otk. 21:1-7)

Sedam skupština (Otkrivenje 2. i 3. glava)

Efes 1. vijek Apostolsko doba	Smirna 2-3. vijek Nevolje i progon pod Rimskom imperijom. (Progona pod Dioklecijanom 303-313.)	Pergam 4-5. vijek Kompromisi sa paganstvom	Tijatira Srednji vijek Papska supremacija	Sard 16-17. vijek Reformacija	Filadelfija Veliki hrišćanski preporod. Obuhvata 1844.	Laodikeja Hrišćanstvo poslednjih dana obilježeno mlakošću
-------------------------------------	--	--	---	-------------------------------------	--	--

NAPOMENA: Tijatira, Sard, Filadelfija i Laodikeja imaju kontinuitet do Hristovog drugog dolaska.

Prva četiri pečata

Četiti jahača kao različiti aspekti opšte istorije hrišćanske ere. Opšte posledice sukoba dva koncepta (Otk. 6:1-8)

Peti pečat

Duše pobijenih zbog Riječi Božje traže sudsku pravdu (Otk. 6:9-11)

Šesti pečat

Zemljotres na zemlji i znaci na nebu kao najava Božjeg suda (Otk. 6:12, 13).

Kataklizmički događaji na zemlji i nebu - „Gospodnji dan“ (Otk. 6:14-17).

Poruke 3+1 anđela (Otk. 14:6-12; 18. glava)

Pečaćenje 144.000

Odgovara vremenu milosti ili istražnog suda. Bog obezbjeđuje period relativnog mira na zemlji (Otk. 7. glava)

Sedmi pečat
Napušteno Nebo uoči Drugog Hristovog dolaska (Otk. 8:1)

Drugi Hristov dolazak

Milenijum i Revizionisti sud na Nebu (Otk. 20:1-3, 4-6)

Treći Hristov dolazak i Izvršni sud (Otk. 20:5, 7-15)

Sedam truba kao Božje kazne upozorenja na Sud (Otkrivenje 8:6-13; 9:1-21; 11:15-19)

1. truba Kazna jevrejskoj naciji za odbacivanje Mesije - razorenje Jerusalima 70. godine n.e.	2. truba Kazna Rimskoj imperiji koja je uništila Jerusalim, progonila hrišćane i oponumočila Rimokatoličku religiju.	3. truba Otrov lažirane religije, olicene u papskoj crkvi, zagonjavaju čistu vodu života, i mnogo ljudi umire pijući je.	4. truba Mračni srednji vijek donosi još veći sumrak istine - sjedinjenje crkve i države. Kraj ovog perioda obilježen je znacima na nebu.	5. truba Kazna lažiranim hrišćanskom svijetu od suparničke militantne religije - islamske. „Skakavci“ ubijaju one koji nemaju pečat Božji.	6. truba Otomanska imperija kao oponent i kazna „gadosti koja pustoši“ (1449-1840).	7. truba Početak istražne faze Božjeg suda ili anti-tipskog Dana očišćenja (od 1844. do kraja vremena milosti).
--	---	---	--	---	--	--

1260 godina papske supremacije (538-1798)

Uporište: Otkrivenje 11:2, 3; 12:6, 14; 13:5; Danilo 7:25; 12:7 „Dva svjedoka“ (Zakon i Proroci) propovijedaju „obučeni u kostrijet“. Božji narod prinuđen da se sklanja po pustim i malo naseljenim mjetima. Bezbožna sila gazi i satire ali se ne „mjeri“ u vrijeme Istražnog suda koji počinje u sedmoj trubi, jer prva faza Suda namijenjena je samo za Božji narod (Otk. 11:1).

Papski Rim

(538 - 1798)
(Otk. 12:13; 17:3, 10, 12, 13; Dan. 2:33, 41; 7:20, 25)

5

Moći anđeo i sedam gromova

Otvaranje zapečaćane knjige proroka Danila i razumijevanje vremenskih proročanstava. Hrist objavljuje da proročkog vremena više neće biti (Otk. 10:5-7), ali vrijeme za prorokovanje se nastavlja (Otk. 10:8-11).

6

Deset rogovala tj. kraljeva su deset regionalnih svijeta za uspostavljanje Novog svjetskog poretku (Okt. 17:12-14, 16, 17)

7

Ujedinjena svjetska religija i vlada
Ikona zvijerina sa reorganizovanim papstvom na čelu. Zbirni rezultat djelovanja 7 prethodnih kraljeva. Nametanje Žiga zvijeri, lažna čuda (Otk. 13:13-17; 16:13, 14; 17:11, 13, 14)

8

Kraj Plana spasenja, obnova zemlje i univerzuma (Otk. 21:1-7)

Božja obećanja o vječnom životu

„Rekao sam: ‘Paziću na puteve svoje, da ne zgriješim jezikom svojim. Postavici brnjicu kao stražu na usta svoja, sve dok je zli pred mnom.’ Zanijemeo sam i glasa nisam puštao. Ni riječ nisam o dobru rekao, ugušio sam bol svoju. Srce je moje gorjelo u meni; u mislima mojim oganj je buktao. Progovorio sam jezikom svojim: ‘Gospode, daj da uvidim kako brzo dolazi kraj moj, i kako je malo dana mojih, da bih znao koliko sam prolazan. Ti si mi malo dana dao, i vijek je moj kao ništa pred tobom. Svaki čovjek zemaljski je samo dah, pa makar i čvrsto stajao. Kao sjenka čovjek ide. Uzalud se razmeće. Zgrče imetak, a ne zna ko će ga pokupiti. A sada, čemu da se nadam, Gospode? Tebe ja čekam.’“ (Psalam 39:1-7)

„Plod je pravednika drvo života, i mudar je ko pridobija duše. Gle, pravednik na zemlji dobija platu, a koliko će tek dobiti zao čovjek i grešnik!“ (Izreke Solomone 11:30, 31)

„Kad čovjek umre, može li se u život vratiti? Sve dane vremena koje mi je određeno čekaću, dok ne dođe izbavljenje moje. Pozvaćeš me, i ja ću ti se odazvati. Uželjećeš se djela ruku svojih.“ (Jov 14:14, 15)

„Vjerom je Abram, kad je bio pozvan, poslušao i otišao na područje koje je trebalo da dobije u nasledstvo. Otišao je, iako nije znao kuda ide. Vjerom se kao stranac nastanio u obecanoj zemlji kao u tuđini i živio je u šatorima sa Isakom i Jakovom, sunaslednicima istog obećanja. Jer je očekivao grad koji ima prave temelje, čiji je graditelj i tvorac Bog...“

Ali oni sada čeznu za boljim, to jest nebeskim; stoga se Bog ne stidi nazvati njihovim Bogom, jer im je pripremio grad...“

A drugi su bili mučeni jer nisu prihvatali da budu oslobođeni, kako bi dobili bolje uskrsenje.“ (Jevrejima 11:8-10, 16, 35)

„A mnogi od onih što spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, jedni za vječni život, a drugi za sramotu i vječni prezir.“ (Danilo 12:2)

„Tvoji mrtvi će oživjeti, moje mrtvo tijelo će ustati. Probudite se i radujte se trijumfalno, vi koji živate u prahu! Jer je vaša rosa kao rosa na sljezu, i zemlja će vratiti mrtvace.“ (Isaija 26:19)

„Gospodnja ruka spustila se na mene i Gospod me je u svom Duhu doveo i postavio me usred doline koja je bila puna kostiju. Proveo me je pored njih unatoč, i gle, bilo ih je veoma mnogo po dolini i bile su veoma suve. Zatim mi je rekao: ‘Sine čovječiji, mogu li ove kosti oživjeti?’ Ja sam odgovorio: ‘Gospode, to ti znaš.’ Tada mi je rekao: ‘Prorokuj tim kostima i reci im: ‘Suve kosti, čujte Gospodnju riječ. Ovako kaže Gospod tim kostima: ‘Uneću u vas duh i vi ćete oživjeti. Staviću na vas tetive, obložiću vas mesom, pokriću vas kožom, dodeliću u vas duh pa ćete oživjeti. Tada ćete znati da sam ja Gospod.’’

Ja sam prorokovao kao što mi je bilo zapovjeđeno. I dok sam prorokovao, začuo se neki zvuk, začulo se šuškanje i kosti su počele da se primiču jedna drugoj. Kad sam pogledao, video sam kako su se na njima pojavile tetive i meso i kako ih je pokrila koža. Ali u njima nije bilo duha.

Tada mi je rekao: ‘Prorokuj duhu. Prorokuj, sine čovječiji, i reci duhu: ‘Ovako kaže Gospod: ‘Sa sve četiri strane dođi, duše, i duni na ove mrtvace i neka ožive’.’

I ja sam prorokovao kao što me je on uputio. Tada je u njih ušao duh, pa su oživjeli i stali na svoje noge – bila je to veoma, veoma velika vojska.

Onda mi je rekao: ‘Sine čovječiji, ove kosti predstavljaju cio Izraelov dom. Oni govore: ‘Kosti su nam se osušile, propala nam je nada. Od svih smo odvojeni, ostali smo sami.’ Zato prorokuj i reci im: ‘Ovako kaže Gospod: ‘Otvoriću vaše grobove i izvešću vas iz vaših grobova, narode moj, i dovešću vas u izraelsku zemlju. Tada ćete znati da sam ja Gospod, kad otvorim vaše grobove i kad vas izvedem iz vaših grobova, narode moj. Dodeliću u vas svoj duh, pa ćete oživjeti, i naseliću vas u vašu zemlju. Tada ćete znati da sam ja, Gospod, tako rekao i tako učinio’, govori Gospod.’’ (Ezekiel 37:1-15)

„I kao što je Mojsije u pustinji podigao zmiju, tako i Sin čovječiji mora biti podignut, da niko ko vjeruje u njega ne bude uništen, već da ima vječni život. Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorodenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne bude uništen, nego da ima vječni život.“ (Jovan 3:14-16)

„A ovo je obećanje koje nam je on dao – vječni život.“ (1. Jovanova 2:25)

„Uđite kroz uska vrata. Jer, široka su vrata i prostran put koji vodi u propast, i mnogo je onih koji kroz njih ulaze. O kako su uska vrata i tjesan put koji vodi u život, i malo je onih koji ga nalaze.“ (Matej 7:13, 14)

„Nemojte raditi za hranu koja propada, nego za hranu koja ostaje za vječni život, koju će vam dati Sin čovječiji, jer je njega Otac, Bog, za to ovlastio.“ (Jovan 6:27)

„Na to joj Isus reče: ‘Tvoj brat će ustati.’ Marta mu reče: ‘Znam da će ustati o uskrsenju u poslednji dan.’ Tada joj Isus reče: ‘Ja sam uskrsenje i život. Ko vjeruje u mene, ako i umre, živjeće. I svako ko živi i vjeruje u mene, nikada neće umrijeti. Vjeruješ li u to?’ Ona mu odgovori: ‘Da, Gospode, ja vjerujem da si ti Hristos, Sin Božji, onaj koji treba da dođe na svijet.’“ (Jovan 11:23-27)

„A u ovome je to svjedočanstvo: Bog nam je dao vječni život, i taj život je u njegovom Sinu. Ko ima Sina, ima život, a ko nema Sina Božjeg, nema život. Ovo pisah vama koji vjerujete u ime Sina Božjeg, da znate da imate život vječni i da vjerujete u ime Sina Božjeg.“ (1. Jovanova 5:11-13)

„Oče, došao je čas. Proslavi svog Sina, da tvoj Sin proslavi tebe i da vlašću koju si mu dao nad svim ljudima da vječni život svima koje si mu dao. A ovo je život vječni: da upoznaju tebe jedinog istinitog Boga i Isusa Hrista koga si poslao.“ (Jovan 17:1-3)

„Zaista, zaista, kažem vam, ko sluša moju riječ i vjeruje onome koji me je poslao, ima vječni život i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. Zaista, zaista, kažem vam, dolazi čas, i već je tu, kad će mrtvi čuti glas Sina Božjeg, i koji čuju, živjeće. Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi. I dao mu je vlast da sudi, jer je Sin čovečiji. Ne čudite se tome, jer dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas i izaći će – oni koji su činili dobro u uskrsenje života, a oni koji su činili zlo u uskrsenje osude.“ (Jovan 5:24-29)

„A ko bude pio od vode koju će mu ja dati, nikada neće ožednjeti, nego će voda koju će mu ja dati postati u njemu izvor vode koji teče u vječni život.“ (Jovan 4:14)

„Tom blagodacu spaseni ste kroz vjeru. I to nije od vas, dar je Božji. Ne od djela, da se niko ne bi hvalio. Jer mi smo njegovo djelo, stvoreni u Hristu Isusu za dobra djela, koja je Bog unaprijed pripremio da u njima hodimo.“ (Efescima 2:8-10)

„Ali ovo kažem, braćo: Tijelo i krv ne mogu naslijediti Božje kraljevstvo, niti raspadljivost nasleđuje neraspadljivost. Evo, govorim vam tajnu: Nećemo svi zaspati smrtnim snom, ali svi ćemo se preobraziti, u jednom trenutku, u tren oka, na zvuk poslednje trube. Jer truba će zatrubiti i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi, i mi ćemo se preobraziti. Jer ovo raspadljivo mora da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno mora da se obuče u besmrtnost. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistiniti riječi koje su napisane: ‘Smrt je uništena u pobjedi.’ ‘Smrti, gdje je tvoj žalac? Grobe, gdje je tvoja pobjeda?’ Žalac koji uzrokuje smrt je grijeh, a sila grijeha je Zakon. Ali hvala Bogu što nam daje pobjedu kroz našeg Gospoda Isusa Hrista!“ (1. Korinćanima 15:51-57)

„I ne želimo, braćo, da budete u neznanju u pogledu onih koji su umrli, da ne tugujete kao drugi, koji nemaju nadu. Jer ako vjerujemo da je Isus umro i uskrstuo, onda će Bog i one koji su umrli u Isusu dovesti s njim. Jer ovo vam govorimo po Gospodnjoj riječi: mi živi, koji ostanemo do dolaska Gospoda, nećemo preteći one koji su umrli, jer će sam Gospod sići s neba sa zapovjedničkim pozivom, s glasom arhandela i s Božjom trubom, i mrtvi u Hristu ustaće prvi. Zatim ćemo mi živi, koji ostanemo, biti zajedno s njima odneseni u oblacima da se sretnemo s Gospodom u zraku. I tako ćemo uvijek biti s Gospodom.“ (1. Solunjanima 4:13-17)

„Ali sada, kad ste oslobođeni od grijeha i postali ste Božje sluge, plod koji donosite jeste svjetlost, što vodi u vječni život. Jer plata za grijeh je smrt, a Božji dar je vječni život kroz Hrista Isusa, našeg Gospoda.“ (Rimljanima 6:22,23)

„Ko sije u svoje tijelo, od tijela će požnjeti propast, a ko sije u duh, od duha će požnjeti vječni život.“ (Galatima 6:8)

„Neka se vaše srce ne uznemiruje. Vjerujte u Boga, i u mene vjerujte. U kući mog Oca ima mnogo stanova. Da nije tako, rekao bih vam. A sada idem da vam pripremim mjesto. I kad odem i pripremim vam mjesto, ponovo ću doći i uzeću vas k sebi, da i vi budete tamo gdje sam ja. A tamo kuda ja idem, znate put.“ Tada mu je Toma rekao: ‘Gospode, ne znamo kuda ideš. Kako bismo znali put?’ Isus mu odgovorio: ‘Ja sam put i istina i život. Niko ne dolazi k Ocu osim kroz mene.’“

(Jovan 14:1-6)

„I pokazao mi je rijeku vode života, bistru kao kristal, kako teče iz Božjeg i Jagnjetovog prestola posred glavne gradske ulice. A s jedne i s druge strane rijeke nalazilo se drveće života koje je godišnje donosilo dvanaest rodova – svakog mjeseca davalо je plod. Lišće tog drveća bilo je za liječenje naroda.

I više neće biti nikakvog prokletstva. Božji i Jagnjetov presto biće u gradu i Bogu će služiti njegove sluge. Oni će vidjeti njegovo lice i njegovo će ime biti na njihovim čelima. Više neće biti noći i neće im biti potrebna svjetlost svjetiljke i svjetlost sunca, jer će ih Gospod Bog obasjavati svjetlošću i oni će vladati u svu vječnost.

I rekao mi je: ‘Ove riječi su vjerodostojne i istinite. Gospod, Bog koji je nadahnuo proroke, poslao je svog anđela da pokaže svojim slugama ono što će se uskoro dogoditi. Evo, dolazim brzo! Srećan je svako ko se drži proročke riječi ove knjige.’“(Otkrivenje 22:1-7)

„Kad su to čuli ljudi iz drugih naroda, obradovali su se i slavili Gospodnju riječ. I vjerovaše svи koji su bili određeni za vječni život.“(Djela 13:48)

O autoru

Pavle Simović je rođen 13. jula 1966. godine i potiče iz Cuca – selo Trešnjevo – gdje je završio osnovnu školu. Po završetku pomorske škole u Kotoru, radio je kraći period kao pomorac na prekoceanskim trgovачkim brodovima.

Uglavnom zbog nesklonosti materializmu i karijerizmu, a postavši rano svjestan nepravednosti i nedoslednosti koje prožimaju sve aspekte života, uključujući obrazovni sistem, izgubio je želju za „visokim školama“, iako veoma nadaren, a prihvatao se raznih drugih poslova, počevši od onih skromnijih kao što je rad u proizvodnji, zatim prevodilaštva, računarstva, ekonomije...

Pored profesionalnog angažmana i aktivizma u nekoliko nevladinih organizacija, bavi se izradom internet prezentacija, fotografijom i u manjem obimu videografijom, instalacijama i održavanjem računarskog hardvera i softvera, i dr.

Zbog sklonosti ka nezavisnom načinu razmišljanja i istraživačkom duhu koji teži istini kakva god ona bila, kao i (opravdanog) nepovjerenja u institucionalizovanu religiju i sistem uopšte, nije član nijedne političke partije, crkve ili vjerske organizacije, ali jeste biblijski religiozan. Aktivno se bavi i proučava religijska pitanja više od 25 godina.

Autor je nekoliko knjiga: „Biblijsko jevanđelje“, „Istina postoji – obmana se izmišlja“, „Tipologija i Plan spasenja“, „Danilo i istorija svijeta u biblijskom proroštvu“, te „Otkrivenje života i apokalipsa smrti“, urednik knjige „Identitet i odnosi“ i priređivač knjiga „Osnovna biblijska vjerovanja“, „Rječnik okultizma“, „Božji pečat“, „Testiranje hrišćanstva“, „Održivost ateističkog koncepta“, „Religija po mjeri čovjeka“, „Zašto Božji Zakon“, „Kult Ravne Zemlje“ i „Da li sam sektaš“. Nekoliko godina radio je na reviziji i korekcijama Biblije izdate pod imenom Novi revidirani prevod.

Simović je takođe prevodilac više knjiga i radova i autor velikog broja članaka i radova na internet sajtu „Instituta za izučavanje religije“ odnosno udruženja pod ranijim imenom „Institut za religijska istraživanja“, kao jedan od osnivača oba udruženja na istoj internet adresi: www.religija.me

Može se reći da je najveći dio svog znanja stekao kroz samoedukaciju, učeći iz relevantnih izvora i učeći se da sam analitički razmišlja i izvodi zaključke. Zahvalan je Bogu kao jedinom pravom Izvoru mudrosti i temelju svakog drugog obrazovanja.

Preferira teologiju i prirodnu medicinu kao prioritetu znanja neophodna čovjeku ne samo za duhovno, mentalno i fizičko zdravlje, već takođe i kao zaštitu od svih oblika manipulacije.

U osnovnim načelima nepopustljiv, fleksibilan kad se radi o manje bitnim stvarima i pitanjima. U jednoj rečenici, prijatelj onoga što čini čovjeka vrijednim tog imena, koji

ispunjava svrhu svog postojanja, i protivnik svega što ima tendenciju ka destrukciji i zlu.

Zbog svoje osjetljivosti, previše je uzdržan u komunikaciji, često na granici asocijalnosti, ponekad je suviše direktan i netrpeljiv na svaki nagovještaj zlonamjere ili zloupotrebe.

Djecu i porodicu izuzetno visoko vrednuje, a najvećim dostignućem u životu smatra obraćenje i povratak čovjeka Bogu.